

เล่นเกมนี้ให้ชนะ
แล้วคุณจะมีชีวิตที่คิดไม่ถึง

เกมการรวม

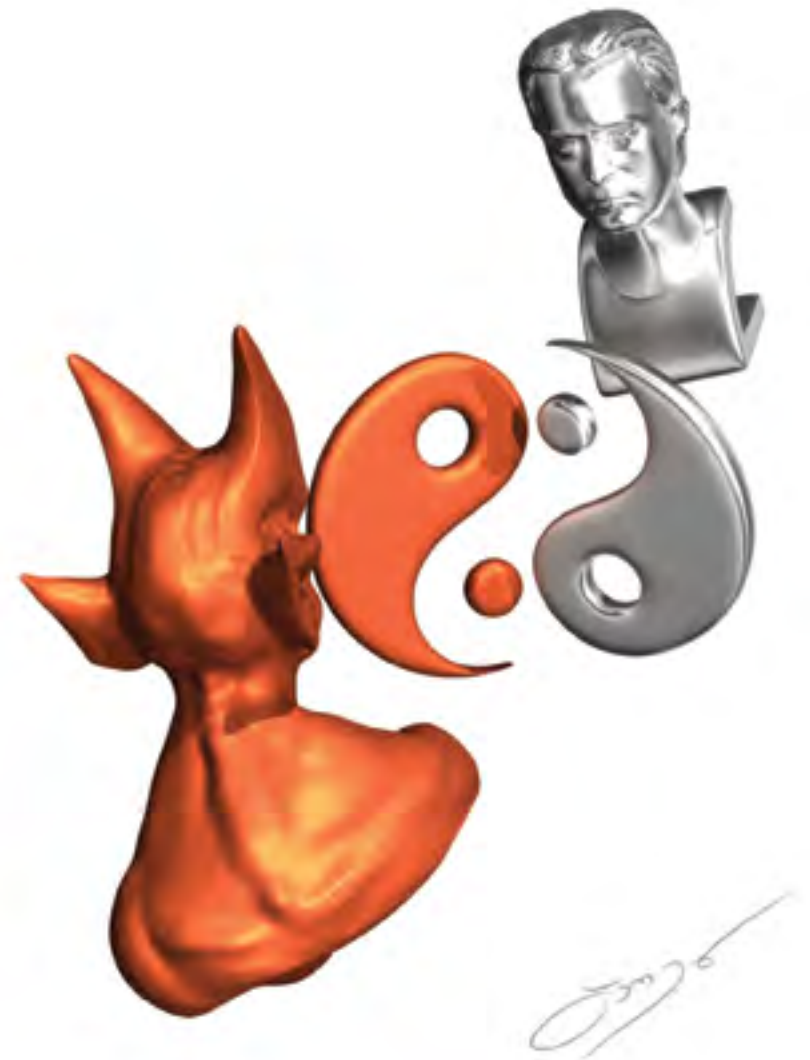
เกมที่คุณต้องวางแผน ที่ไม่มีใครรู้วิธีเล่น

Sum

เกมกรรม

เกมที่แทบไม่มีใครรู้วิธีเล่น
แต่ก็ต้องพยายามเล่นให้ชนะ!

ชื่อหนังสือ : เกมกรรม
 ผู้เขียน : ดั่งตฤณ
 อำนวยการผลิต : พญ.ณัฐชญา ไมตรีเวช
 บรรณาธิการ : เกสรา เต็มสินวาณิช, ชมพูนุช ลออวรรณการ
 ที่ปรึกษาวิชาการ : พญ.ทิพย์วิมล ทิมอรุณ
 ปกและรูปเล่ม : ศรันย์ ไมตรีเวช
 ผู้ผลิต : สำนักพิมพ์ฮาวฟาร์
 ๗/๕ หมู่ ๑ อาคารสยามฟิวเจอร์ ชั้น ๒ ห้อง ๑ บี
 ถนนรามคำแหง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐
<http://howfarbooks.com>
howfarbooks@gmail.com
 (๐๘๒) ๔๑๙-๙๕๕๙

ผู้จัดพิมพ์ : บริษัท ยูโนเต็ด โปรดักชั่น เพรส จำกัด
 ๒๘๕ หมู่ ๑๓ ซอยเพชรเกษม ๙๓
 ถนนเพชรเกษม ตำบลอ้อมน้อย
 อำเภอกระทุ่มแบน
 สมุทรสาคร ๗๔๑๓๐
 โทร. (๐๒) ๘๑๑-๘๙๑๔-๕
<http://unitedpremium.com>

ผู้จัดจำหน่าย : บริษัท ซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) อาคารเนชั่นทาวเวอร์
 ชั้นที่ ๑๙ เลขที่ ๑๘๕๘/๘๗-๙๐ ถนนบางนา-ตราด
 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐
 โทร. (๐๒) ๗๘๙-๘๒๒๒ แฟกซ์ (๐๒) ๗๘๙-๘๘๕๖-๙
<http://se-ed.com>

ราคา 170 บาท

ISBN 978-616-7743-02-8

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
 ดังตฤณ.

เกมกรรม.--กรุงเทพฯ : ฮาวฟาร์, 2557.

240 หน้า.

1. การดำเนินชีวิต. 2. ธรรมะ. I. ชื่อเรื่อง

294.3144

หยินหยาง

สัญลักษณ์ของ 'เกมกรรม'
 เกมแห่งการสร้างหลุมขุดฝังดูดีดูสุข
 เพื่อสลับไปสร้างหลุมดำฝังดูดีดูทุกข์
 ในกรรมขามีเชื้อของกรรมดำ
 ในกรรมดำมีเชื้อของกรรมขาว

ยิ่งทำกรรมขาว ยิ่งได้ดีมีสุข
 ยิ่งได้ดีมีสุข ยิ่งผลิตเพลินเหลือหลง
 เชื้อความชั่วจึงค่อยๆปรากฏชัดขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่งทำกรรมดำ ยิ่งตกทุกข์ได้ยาก
 ยิ่งตกทุกข์ได้ยาก ยิ่งสร้างกรรมทางออก
 เชื้อความดีจึงค่อยๆฉายสว่างขึ้นทุกที

ลูกเต๋า

สัญลักษณ์ของ ‘ผล’ แห่งกรรมเก่า
เมื่อลูกเต๋าดังกระดอนแต่ละครั้ง
จะหงายหน้าซึ่งคาดเดาไม่ได้ออกมา
แล้วมีผลบังคับกับ ‘ตานี้’ ที่ต้องเดิน

เมื่อไม่รู้วิธีสังเกต ใครๆก็คิดกันไปเรื่อยๆว่า
ลูกเต๋าคะหงายหน้าออกมาอย่างไร
ก็ขึ้นอยู่กับพลังแห่งความบังเอิญชัฒพา

ต่อเมื่อรู้วิธีสังเกต คุณจึงค่อยๆรู้ขึ้นมาว่า
ลูกเต๋าคะหงายหน้าออกมาอย่างไร
ก็ขึ้นอยู่กับพลังแห่งกรรมเก่าบนดาดทังสิ้น

ตัวหมากรุก

สัญลักษณ์ของ ‘เหตุ’ คือกรรมใหม่
ตัวหมากรุกสะท้อนวิถีคิด
ความจงใจเดินไปสู่เป้าหมายตามแผน
จะตัดสินใจเลือกตาดีหรือตาร้าย
ก็ขึ้นอยู่กับความฉลาดของผู้เล่นเกมแต่ละคน

เมื่อรู้แนววิถีเดิน แต่ไม่เข้าใจกติกาครอบคลุม
ใครๆก็คิดกันไปว่า อยากเดินอย่างไรก็เดิน
เดินแล้วจะไม่มีผลอะไรตามมา

ต่อเมื่อเข้าใจกติกาอย่างครอบคลุม
จึงอาจตระหนักด้วยความตระหนักกว่า
ยิ่งเดินมั่วเท่าไร ยิ่งใกล้แพ้เท่านั้น!

วงกต

สัญลักษณ์ของ 'การหาทางออก' จากเกมกรรม
มีทางเข้า
คือกองบุญกองบาปอันสร้างขึ้นด้วยความไม่รู้
มีทางออก
คือการละบาปและการบำเพ็ญบุญอย่างถูกวิธี

เมื่อไม่รู้ทาง

วงกตก็ดูซับซ้อนเกินกว่าจะหาทางออกได้พบ
ต่อเมื่อรู้ทาง
วงกตจึงดูไม่ยากเกินหวังจะไปให้ถึงทางออก

สิ้นสุดเกมแล้วไปไหน
เวากรรมจะเป็นตัวชี้!

คำนำจากฮาวฟาร์

‘เกมกรรม’ เดิมมีชื่อว่า ‘มีชีวิตที่คิดไม่ถึง’ ซึ่งตีพิมพ์เป็นครั้งแรกในช่วงต้นปี ๒๕๔๙ และปรับปรุงครั้งใหญ่ในกลางปี ๒๕๕๕

หนังสือ ‘มีชีวิตที่คิดไม่ถึง’ เป็นที่รู้จักในฐานะงานอ่านง่ายอีกเล่มหนึ่งของคุณดังตฤณ โดยนำเรื่องเข้าใจยากอย่าง ‘กรรมวิบาก’ มาทำให้เป็นภาพของ ‘เกม’ ซึ่งไม่มีใครรู้จักวิธีเล่นเป็นอย่างไร ต่างคนจึงต่างมั่งมั่งงั่งง่าหาทางเล่น หรือมั่งมั่งงั่งง่าหาชนะด้วยความรู้ความสามารถที่อ่อนแข็ง เล่นผิดเล่นถูกกันอย่างเห็นดีเห็นชอบ และเหมือนจะไม่รู้จบรู้สิ้น

อันเนื่องจากเนื้อหาทั้งหมดกล่าวถึงเกมกรรมล้วนๆ คนอ่านจึงจดจำและเรียกชื่อหนังสือ ‘มีชีวิตที่คิดไม่ถึง’ ว่า ‘เกมกรรม’ กันเป็นส่วนใหญ่ ในการปรับปรุงรูปเล่มครั้งสำคัญนี้ สำนักพิมพ์ฮาวฟาร์ตัดสินใจเปลี่ยนชื่อหนังสือเสียใหม่ ให้เข้ากับการจดจำของคนอ่าน กับทั้งเพิ่มรูปประกอบให้เข้ากับบรรยากาศความเป็นเกมกรรมตลอดเล่มด้วย โดยคาดหวังว่าความน่าอ่านจะสร้าง ‘ความสุขอย่างคิดไม่ถึง’ ให้คุณรู้สึกได้ตั้งแต่ยังถือหนังสืออยู่ที่เดียว!

สำนักพิมพ์ฮาวฟาร์

ถึงทุกคนเปิดเกม

ชีวิตให้ความรู้สึกแสนดีเสมอ ถ้าคุณเป็นผู้ชนะและได้ทุกอย่างสมใจ

เมื่อรู้ว่าตัวเองต้องการอะไร รู้หมดว่าทำแบบไหนจึงได้มาซึ่งอะไรที่ต้องการนั้น กับทั้งมีกำลังวังชาพร้อม มีครอบครัวที่อบอุ่นให้การสนับสนุน มีฐานะการทำงานมั่นคงเป็นที่นับหน้าถือตา ตลอดจนมีความพอใจในสิ่งที่ตัวเองเป็น อย่างนี้ก็คงต้องเรียก ‘ผู้ชนะในเกมชีวิต’ ซึ่งหายาก ทั้งโลกมีอยู่น้อยเท่านั้น ใครๆ ก็แอบอิจฉากันทั้งนั้น

ในทางกลับกัน หากชีวิตไร้จุดหมาย ไม่รู้วาระหว่างตื่นนอนกับหลับหายไปเลยแตกต่างกันอย่างไร ลูกชิ้นมาก็เจอสุภาพอ่อนแอ ไร้นกเหลิยวแลใยดี การงานอ่อนแอ ใครต่อใครหัวเราะเยาะเหมือนเป็นตัวตลก ตลอดจนรู้สึกเอือมระอา กับสิ่งที่ตัวเองเป็นเต็มทน อย่างนี้คงต้องเรียก ‘ผู้แพ้ในเกมชีวิต’ ซึ่งมีอยู่เกลียดเกลื่อน และเหมือนตำแหน่งยังว่าง รอการยึดเหยียดอยู่อีกมาก

เกมชีวิตเล่นยาก บางคนเล่นเท่าไรก็ไม่ชนะเสียที นั่นเพราะไม่ทราบจะเล่นให้ถูกทางชนะกันทำไหน ต้องเลือกเรียนคณะใดถึงจะเหมาะ ต้องเลือกงานใดถึงจะรุ่ง ต้องทำธุรกิจใดถึงจะรวย และที่สำคัญ ต้องเลือกใครเป็นคู่ครองถึงจะใช้

ความรู้ของมนุษย์ธรรมดาแคบจำกัด ยังไม่ทันเข้าใจว่าทำไมต้องเกิดมา รู้ตัวอีกทีก็เข้ามาอยู่ในเกมชีวิตโหดๆ เล่นยากๆ นี้กันแล้ว ตอนไม่รู้อะไรเลยคนเราถูกบังคับให้เลือกนั่นเลือกนี่ แต่ตอนรู้หมดแล้ว ก็สายเกินกว่าจะย้อนเวลากลับไปเลือกใหม่ อย่างนี้มันเกมชนิดไหนกัน?

พระพุทธศาสนาอุบัติขึ้นมาก็เพื่อประกาศข่าวสำคัญข่าวหนึ่ง ซึ่งจะเป็นข่าวดีหรือข่าวร้ายก็คงแล้วแต่ใครอยากฟังแบบไหน ข่าวที่ว่าคือ **พวกเราไม่ได้แค่อยู่ในเกมชีวิตเล็กๆ รอบเดียว แต่ยังคงอยู่ในวังวนของเกมกรรมนี้รอบไม่ถ้วนอีกด้วย!**

เกมกรรม เป็นเกมที่ใหญ่และน่ากลัวกว่าเกมชีวิตมากนัก คุณจะเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม ตอนนี้คุณก็กำลังเล่นเกมนี้อยู่ ไม่เว้นแม้ขณะอ่านหนังสือคู่มือเล่นเกมเล่มนี้ และคุณยังจะต้องเล่นต่อไป トラบเท่าที่ยังไม่ทราบวิธีหยุด

เมื่ออ่านเกมกรรมออก คุณจะบอกถูกว่า ทุกคนเป็นอย่างที่ตนเองทำ ตลอดจนได้รับมาสมกับที่เคยให้ไป แต่ถ้าอ่านเกมกรรมไม่ออก พอถึงตาจนหรือตกที่นั่งลำบาก คุณจะมองหาแพะรับบาป ซึ่งก็สุดแท้แต่ว่าใครบังเอิญเดินผ่านเข้ามาให้จับเป็นแพะ

คุณจะทราบว่ ‘กรรมเก่า’ ให้ผลตั้งแต่เกิด ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ รูปร่างหน้าตา ฐานะในช่วงต้นชีวิต ตลอดจนชะตากรรมนานาที่วิ่งเข้ามาชนแบบไม่เปิดโอกาสให้ตั้งตัวหลบหลีก เมื่อทราบเช่นนี้ ก็จะเลิกคาดหวังผิดๆ คิดว่าชีวิตกำหนดได้ตั้งใจปรารถนาทุกประการ หรือกระทั่งมีพิธีกรรมบางอย่าง พลิกชีวิตคุณให้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือได้

คุณจะทราบว่ ‘กรรมใหม่’ เริ่มสร้างกันได้ตั้งแต่รู้ความแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจให้อภัย การตัดสินใจโต้ตอบสิ่งยั่วยุหรือช่วยยว่นด้วยการรักษาศีล ตลอดจนการพยายามแก้ไขปรับปรุงอะไรแ่ๆให้ดีขึ้น เมื่อทราบเช่นนี้ ก็จะเลิกคาดหวังผิดๆ คิดว่าชีวิตถูกกำหนดไว้หมดแล้ว หรือกระทั่งอมืองอเท้ารอให้ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามยถากรรมทำเดี๋ยว

เมื่อเข้าใจเกมกรรมอย่างถ่องแท้ คุณจะพบว่าในเกมกรรมนี้ ผู้ชนะสามารถออกแบบชีวิตใหม่ได้ ตามที่ตนจะอยากให้เป็นไป **ส่วนผู้แพ้จะเอาแต่ให้ชีวิตบอกว่า ตนเองต้องเป็นอย่างไรต่อไปอีก**

ยิ่งเล่นอย่างเข้าอกเข้าใจมากขึ้นเท่าใด คุณจะยิ่งรู้ซึ่งโดยได้ประจักษ์กับหลักฐานทันก่อนตายว่า กติกาชีวิตมีอยู่จริงๆ แต่ตอนไม่รู้ ก็คิดเหมือนๆกับคนอื่นว่ กติกาไม่มี อีกทั้งเออออห่อหมกตามๆกันว่ ทุกคนต่างบังเอิญมา

เกิด บังเอิญมามีชีวิต และบังเอิญต้องไปตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ไม่มีเหตุผลอื่นที่ยิ่งใหญ่กว่าความบังเอิญคอยควบคุมอยู่

นับจากหน้านี้เป็นต้นไป คือการนำเอากติกาธรรมชาติดีที่พุทธศาสนาเปิดเผยไว้ มานำเสนอในมุมมองที่เข้าใจง่าย โดยการตีความกฎแห่งกรรมวิบากและการเวียนว่ายตายเกิดเป็นเกม ซึ่งพอมองชีวิตโดยความเป็น ‘เกมกรรม’ คุณก็จะเกิดแรงบันดาลใจ ตลอดจนเห็นลู่ทางทำคะแนนใหม่ เพื่อที่จะได้รางวัลเป็นชีวิตที่ดีไม่ถึง ก่อนจบเกมครั้งนี้ให้จงได้

แม้หนังสือเล่มนี้จะไม่อ้างอิงถึงพระพุทธเจ้าในบรรทัดใดบรรทัดหนึ่ง ก็ขอให้เข้าใจว่ ความรู้ในทุกๆบรรทัด ได้มาโดยตรงหรือโดยอ้อมจากเทศนาธรรมอันเป็นอมตะของพระองค์นั่นเอง ข้าพเจ้าขอถวายอภิวาทแต่พระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียว ที่ไขกฎแห่งกรรมวิบากได้หมดจด ไม่มีใครอื่นยิ่งไปกว่า

มีนาคม ๒๕๕๗

แค่เอาหน้าลายของคุณมาชนิดเดียว เราสามารถบอกได้โดยยังไม่ต้องเจอหน้าว่า คุณตาตำหรือตาฟ้า ผิวคล้ำหรือผิวขาว พฤติกรรมล่องไปในทางหุ่นหัน พลันแล่นหรือใจเย็น แม้กระทั่งคุณมีสิทธิ์ตายด้วยโรคร้ายชนิดไหน ในช่วงอายุประมาณใด เราก็บอกถูก!

นักวิทยาศาสตร์อย่างเรา ที่รู้และเข้าใจเรื่องของ DNA ลึกซึ้งพอ เห็นถนัดว่า มนุษย์แต่ละคนเป็นอย่างไร ก็เพราะได้พ่อแม่แบบไหนจับคู่กัน ถ้าโกหกเราว่าเป็นพ่อแม่ลูกกัน ทั้งที่ไม่ได้เป็น เราสามารถเปิดโปงได้ภายในอาทิตย์เดียว ขอแค่หน้าลายของทั้งสามคนมาเท่านั้น!

ถึงวันนี้เรารู้แล้วว่า เผ่าพันธุ์มนุษย์คือการสุ่มเลือกชายหญิงมาจับคู่กัน เพื่อแบ่ง DNA ครึ่งหนึ่งของเพศพ่อ กับครึ่งหนึ่งของเพศแม่ มารวมกันเป็น DNA ใหม่เฉพาะตัวของลูก

พ่อแม่หนึ่งคู่ มีศักยภาพที่จะผลิตเด็กแตกต่างกัน ๖๔ ล้านล้านแบบ เพราะฉะนั้น เราจึงเห็นความแตกต่างได้ไม่มีที่สิ้นสุด เด็กจะหน้าตาดี นิสัยร้าย หรืออย่างไร ขึ้นอยู่กับการสุ่มเอาของธรรมชาติ

พอเข้าใจอย่างนี้ ก็ไม่จำเป็นต้องไปเชื่อเรื่องการตลบันดาลใดๆนอกเหนือไปจากนี้แล้ว ธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตก็เหมือนเกมเข้ารหัส เราจะมีชีวิตแบบไหน ก็ขึ้นอยู่กับเราได้พ่อแม่แบบใด จับคู่กันเพื่อสร้างสูตรรหัสใหม่

แต่ไม่ต้องห่วง นักวิทยาศาสตร์อย่างเราเริ่มรู้จักรหัส และถอดรหัสได้มากขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งเราเล่นเกมถอดรหัส DNA เก่งขึ้นเท่าไร โลกก็จะยิ่งเจริญขึ้นเท่านั้น เราจะไม่ปล่อยให้มันเป็นหน้าที่สุ่มเลือกของธรรมชาติข้างเดียว แต่จะร่วมรับหน้าที่สร้างโลกใหม่ที่มีแต่คนหน้าตาดี อารมณ์เย็น ไม่ต้องติดนิสัยเกเร หรือเจ้าเล่ห์เพทุบายมาจากพ่อแม่เหมือนอย่างเคย!

ถ้า DNA เป็นต้นกำเนิดชีวิต และถ้า DNA คือทั้งหมดที่สร้างคุณสมบัติความเป็นมนุษย์ แล้วอะไรเป็นตัวจัดระเบียบ DNA?

DNA มีระเบียบการเข้ารหัสอย่างเป็นคณิตศาสตร์ แล้วก็มีความสลับซับซ้อนเสียยิ่งกว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ฉลาดที่สุดในโลก สิ่งมหัศจรรย์ระดับนี้ ถูกสร้างขึ้นมาจากด้วย 'พลังความบังเอิญ' ที่มีขึ้นเองได้แน่หรือ?

พ่อแม่บางคู่มีรหัสยีนปกติ แต่ลำดับเบสในยีนของลูกเปลี่ยนแปลงเหมือนเป็นอุบัติเหตุ เพียงเท่านั้น จะเอาอะไรมาประกันว่าใคร 'เข้าใจ' DNA แล้วจริงๆ?

ถ้าไม่เข้าใจเกมจริง ถ้าไม่ได้แก้เกมกันที่ต้นตอจริง สิ่งที่จะได้มาไม่ใช่ผลลัพธ์ที่ต้องการ แต่อาจเป็นผลข้างเคียงที่คาดเดาไม่ถูก

อันที่จริง DNA คือคำตอบอันเป็นที่สุดทางฝ่ายรูปธรรม ที่น่าจะกระตุ้นให้ตั้งโจทย์ใหม่ทางนามธรรมเสียที่ว่า แต่ละคนมาอยู่ในเกมเข้ารหัส DNA นี้ได้อย่างไร!

บทที่ ๑ รู้จักเกม

คุณกำลังอยู่ในเกม จะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม

๑๘

บทที่ ๒ อุปกรณ์เล่นเกม

ยิ่งอุปกรณ์ล้ำซับซ้อนขึ้นเพียงใด

เกมก็ยิ่งเล่นยากขึ้นเท่านั้น

๒๖

บทที่ ๓ คะแนนสะสม

ถ้าชีวิตคุณเป็นทุกซ์

แปลว่าคุณสะสมคะแนนลบไว้มากกว่าบวก

๔๐

บทที่ ๔ หนี

หนีที่ยังไม่ชัดใช้ จะถูกตามทวงเรื่อยไป

๕๐

บทที่ ๕ แรบบิทกัน

ยิ่งถูกบีบคั้นมากขึ้นเท่าใด

ใจจะยิ่งคิดถึงทางออกที่ถูกต้องน้อยลงเท่านั้น

๖๖

บทที่ ๖ แรงด่าน

ถ้าปราศจากแรงต้านกิเลส ทุกคนอาจสมสู่กันตามถนน

เพียงเมื่อแรกพบสบตา

๘๘

บทที่ ๗ ตัวแปรในการก่อกรรม

เพื่อจะพลิกเกมยาก แต่ ‘ตั้งใจดี’ อย่างเดียวไม่พอ

คุณต้อง ‘เข้าใจให้ดีพอ’ ด้วย

๑๐๖

บทที่ ๘ ความฉลาดในเกม

ความฉลาดช่วยให้คุณลงทุนน้อย

แต่ได้กำไรมาก โดยไม่ต้องเป็นทุกซ์

๑๔๘

บทที่ ๙ วิธีหยุดเล่นเกม

ความสามารถหยุดเล่นเกม คือชัยชนะที่ได้เด็ดขาด

๑๖๔

บทที่ ๑๐ คะแนนใหม่

ความเปลี่ยนแปลงทางกายใจ

คือนิมิตหมายบอกทางถูกทางผิดในเกมกรรม

๑๙๒

บทที่ ๑๑ หลักฐานของเกมกรรม

ทั้งตัวคุณคือหลักฐานของเกม

จะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม

๒๐๘

บทที่ ๑ รู้จักเกม

คุณกำลังอยู่ในเกม จะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม

แม่เจ้า!!
นี่เรามางมหาทางออก
จากวงกตมานี่
ทั้งแต่เมื่อไหร่เน้อ?

นายนแลจ
นายนวาท...

องค์ประกอบของเกม

ถ้ามองชีวิตทั้งหมดเป็นเกม ชีวิตจะปรากฏต่อคุณแตกต่างไปจากที่เคย อย่างน้อยที่สุดคุณอาจได้ตั้งคำถามขึ้นมาบ้างว่า มีสิ่งใดให้เลือกเก็บเพื่อเพิ่มคะแนน หรืออาจได้ตระหนักว่าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยไม่เดินหน้า ก็ไม่ต่างอะไรกับยกธงขาวยอมแพ้เท่านั้น

เมื่อมองชีวิตเป็นเกม ก็ต้องถามว่าในเกมนี้... ใครเป็นผู้เล่น? อุปกรณ์การเล่นคืออะไร? กติกาเป็นอย่างไร? แพ้ชนะแล้วได้อะไร? และ... ใครเป็นผู้ตัดสิน?

ใครเป็นผู้เล่น? ผู้เล่นเกมให้คุณดูก็คือตัวคุณเอง คุณต้องเล่น ต้องเฝ้าชม และต้องรับผิดชอบตัวเอง คุณเล่นให้ตัวเองดูตลอดเวลา ไม่มีใครมาร่วมดูได้ชัดเท่า เช่น แม้นึกว่าปลีกเวลาไปเฝ้าดู เฝ้าฟังโทษคนอื่น แท้จริงคุณก็เป็นคนเดียวที่รู้ว่าความคิดฟังโทษในหัวทั้งหมดเป็นอย่างไร ไม่ใช่เฉพาะที่พูดออกมาทางปากใส่หูคนอื่นให้ได้ยินเท่านั้น

อุปกรณ์การเล่นคืออะไร? อุปกรณ์การเล่นคือบุคคลและวัตถุทุกชิ้นที่อยู่บนโลก หมายความว่า คุณมีสิทธิ์เข้าไปเกี่ยวข้องกับใครหรืออะไรก็ได้ แม้ไม่ใช่ด้วยการสัมผัสแตะต้องทางกาย ก็โดยการสัมผัสแตะต้องทางใจ เช่น คุณนึกตำหรือคิดชมใครที่เขาไม่รู้จักคุณ คุณก็ได้ ‘กระทำ’ อะไรบางอย่างกับเขาไว้ด้วยใจเรียบร้อยแล้ว

กติกาเป็นอย่างไร? กติกาคือทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เมื่อทำดีจิตจะเป็นกุศล มีผลเป็นความสุขความเจริญ ส่วนเมื่อทำชั่วจิตจะเป็นอกุศล มีผลเป็นความทุกข์ความเสื่อม แม้ผลไม่ปรากฏให้รู้สึกเร็วทันตาทันใจในปัจจุบัน ก็ต้องออกดอกออกผลในอนาคตเข้าจนได้ เช่น ตำคนอื่นอยู่ในใจดูเหมือนไม่มีบทลงโทษใดๆเลย แต่เมื่อตำในใจจนติดเป็นนิสัย วันหนึ่งในหัวของคุณจะกึกก้องไปด้วยเสียงตำหยาบๆคายๆอย่างน่ารำคาญ และน่าทรมานใจอยู่กับตัวเองเป็นอย่างยิ่ง

แพ้ชนะแล้วได้อะไร? ถ้าเล่นเกมแพ้ สิ่งที่คุณจะได้รับคือบทลงโทษ ซึ่งชั้นหนักหน่อยคือถูกพักการเล่นชั่วคราว ไปโดนคุมขังอยู่ในที่คับแคบและเร่าร้อนด้วยความทรมานราวกับจะไม่มีวันสิ้นสุด แต่ถ้าเล่นเกมชนะ สิ่งที่คุณจะได้รับคือการตรางวัล ซึ่งเยี่ยมหน่อยคือได้พักเหนื่อยชั่วคราวไปอยู่ในที่กว้างขวางอย่างเป็นอิสระและเย็นสบาย ราวกับจะให้ลืมความเหนื่อยยากในการเล่นเสียทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การพักชั่วคราวจะสิ้นสุดลงตามควรแก่ระดับรางวัล ในที่สุดคุณจะต้องกลับมาเล่นเกมใหม่ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ใครเป็นผู้ตัดสิน? ธรรมชาติในตัวคุณเองเป็นผู้ตัดสิน เช่น เมื่อทำดีมากๆ ร่างกายของคุณเองจะสะท้อนความดีผ่านผิวพรรณที่งดงามผ่องใสจนใครๆอดไม่ได้ ต้องทักว่าไปทำอะไรมาถึงดูดีขึ้นขนาดนี้ เป็นต้น

เกมย่อยในเกมใหญ่

ในเกมกรรมยังมีเกมย่อยอีกมากมายซ้อนๆกันอยู่ นับแต่เกมเด็กเล่นเกมกีฬา เกมคอมพิวเตอร์ เกมรัก เกมธุรกิจ เกมการเมือง เกมชีวิต ฯลฯ

มนุษย์เราถูกหล่อใจให้มัวแต่เอาใจไปเล่นเกมปลีกย่อยกันทำเดียว โดยไม่ตระหนักว่าทุกเกมย่อยคือส่วนหนึ่งของเกมกรรมทั้งสิ้น

ลองมาดูตัวอย่างรายละเอียดของแต่ละเกมย่อยกันว่าแท้จริงแล้ว เป็นตัวล่อให้เราเล่นเกมกรรมทำไหนบ้าง

ในเกมเด็กเล่น ถ้าอ่านโงงเพื่อน ก็จะเป็นความเคยชินเสียให้คิดเอาชนะด้วยกลเล่ห์เพทุบาย แต่ถ้ารู้จักเล่นเพื่อสร้างน้ำใจนักกีฬา อารมณ์มั่นคงแบบคนรู้แพ้รู้ชนะ รู้จักได้รู้จักเสียอย่างสง่างาม ไม่อยากโงงใครให้เสียศักดิ์ศรี ก็เกิดขึ้นแทน

ในเกมกีฬา ท่านว่า ผู้เล่นเกมชนะยอมได้ชื่อว่าก่อเวร ส่วนผู้แพ้

ย่อมนอนไม่หลับ การก่อเวรนับเป็นทางมาของการคิดสมน้ำหน้าและนึกทะนงบาปทางใจ บาปทางวาจา และบาปทางกายย่อมทยอยตามมาไม่ยาก แต่ถ้าใจผู้เล่นกีฬาไม่ผูกอยู่กับเรื่องแพชชนะ ทว่าไปผูกอยู่กับความสนุกของกลเกมหรือผูกอยู่กับการพัฒนาฝีมือให้รู้ตื้นเขินยิ่งขึ้น ก็ถือเป็นการร่วมทำชีวิตให้ก้าวหน้าไปด้วยกัน

ในเกมคอมพิวเตอร์ ผู้เล่นเกมถนัดแนวเล่นแบบใด พื้นฐานจิตใจย่อมเป็นไปตามแบบนั้น ความสมจริงของกราฟิกส์คอมพิวเตอร์ที่สร้างวิธีคิดในทางเลวร้าย ย่อมสั่งสมความรู้สึกเลวร้ายเป็นจริงเป็นจังมากขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งถึงจุดหนึ่งเมื่อจิตถูกย้อมให้เห็นผิดเป็นชอบเต็มที่ ก็ยอมด้านชา พร้อมจะก่อบาปในโลกความจริง รวากับเอาชีวิตจริงมาเล่นเป็นเกมคอมพิวเตอร์ก็ไม่ปาน

ในเกมรัก ผู้เล่นเกมชนะจะหัวใจฟองฟู ผูกพันกันในทางดีจนอยากทำดีที่สุดเท่าที่มนุษย์จะพึงทำแก่กันได้ ส่วนผู้เล่นเกมแพ้จะเกิดอาการอกหักแล้วหมองใจกัน หรือขนาดเคียดแค้นจนอยากทำร้ายกันอย่างโหดเหี้ยมที่สุดราวสัตว์ร้ายทำกับเหยื่อ

ในเกมธุรกิจ ผู้เล่นเกมต้องทำหั่น แข่งขันเอาเป็นเอาตาย อาจนำไปสู่การคิดกำจัดคู่แข่งด้วยวิธีฆ่าฟันให้ตายไปจากโลก หรือสถานเบาคือกำจัดให้พินาศกันแข่งเตียวกันด้วยความปาเถื่อน แต่ก็มีบ้างที่เกมธุรกิจเปิดช่องให้มองหาช่องทางทำประโยชน์แก่ผู้บริโภครวม ซึ่งก็จะจัดเป็นบุญใหญ่หากผู้บริโภครับประโยชน์จริงตามความตั้งใจของผู้เล่นเกมธุรกิจ

ในเกมการเมือง ผู้เล่นเกมย่อมต้องเล็งเรื่องของอำนาจเป็นหลัก อำนาจล้นฟ้าในมือผู้นำ เงินทองกองภูเขา ตลอดจนชื่อเสียงและภาพลักษณ์ดึงดูดความสนใจของมหาชนได้ จัดเป็นทางมาของบาปอกุศลนานัปการ แต่ขณะเดียวกันการเมืองการปกครอง ก็เป็นทางมาของบุญใหญ่อย่างยากจะหาเกมใดเสมอเหมือน เพราะเมื่อจิตคิดบริหารบ้านเมืองโดยมุ่งประโยชน์แก่ประชาชนในแผ่นดินอย่างแท้จริง กุศลก็สว่างจ้าเทียบได้กับพระอาทิตย์ลอยขึ้นเหนือแผ่นดินเลยที่เดียว

ในเกมชีวิต ผู้เล่นมักคิดว่าเป็นเกมใหญ่ที่สุด เพราะมองชีวิตโดยรวมว่าเป็นเกมเอาตัวรอด ก็ต้องคำนึงว่าวิธีเอาตัวรอดของแต่ละคนนั้น อาจไปเบียดเบียนใครบางคน รวมทั้งอาจต้องแก่งแย่งสิทธิธรรมที่ติดตัวมาแต่เกิด เพราะความอยู่รอดของตนและพวกพ้องต้องมาก่อนความถูกต้อง ฉะนั้น เกมชีวิตที่มีแต่คำว่า ‘เอาตัวรอด’ ย่อมเป็นทางมาของบาปอกุศลเหนือเกมอื่นใดในทางตรงข้าม หากคิดถึงความอยู่รอดของคนอื่นพอๆกันหรือมากกว่าความอยู่รอดของตัวเอง ก็ย่อมเป็นทางมาของบุญกุศลเหนือเกมอื่นใดด้วย

อันตรายของการไม่รู้จักรูฏกติกาม

หากถามว่าความผิดจากการเล่นเกมหนึ่ง ๆ นั้นเกิดขึ้นจากอะไรได้บ้าง คำตอบหลักๆมีอยู่ ๓ ข้อ ได้แก่ ตั้งใจผิดกติกา ผล่อผิดกติกา และ ไม่รู้กฎกติกา

ในบรรดาต้นเหตุของความผิดพลาดทั้ง ๓ ประการข้างต้น หากถามว่าความผิดข้อใดร้ายแรงที่สุด มีอันตรายใหญ่หลวงที่สุด ถ้าเอาตามประสามนุษย์เรา ย่อมตอบว่าเลวที่สุดน่าจะเป็นข้อแรก คือ ‘ตั้งใจผิดกติกา’ เพราะความตั้งใจเป็นตัวชี้ว่าเนื้อแท้ของใครเป็นอย่างไร ส่วนการ ‘ไม่รู้กฎกติกา’ น่าจะนับว่าควรติเตียนน้อยกว่าเพื่อน เพราะผู้ไม่รู้ย่อมไม่ผิด แต่โดยการตัดสินใจของธรรมชาติแล้ว การไม่รู้กฎกติกาแม้ไม่เลวร้าย แต่ก็จัดว่าอันตรายร้ายแรงที่สุดทั้งนี้เพราะเป็นต้นเหตุของความกล้าแหกกฎ กล้าทำเรื่องเลวร้ายทั้งปวงโดยไม่ต้องยับยั้งชั่งใจ

นอกจากนี้ก็ขอให้พิจารณาว่า ผู้ตั้งใจละเมิดกติกาอาจสำนึกผิด คิดเล่นตามกฎได้ใหม่ แต่ผู้ไม่รู้กระทั่งว่ากำลังเล่นเกมอยู่ และไม่รู้ว่กติกาของเกมเป็นอย่างไร ย่อมไม่อาจทราบว่าจะควรหรือไม่ควรสำนึกผิดด้วยซ้ำ แถมเมื่อถึงเวลารับรางวัลหรือถูกลงโทษ ก็จะงงๆว่าทำไมตนถึงต้องมีชะตากรรมที่แตกต่างจากคนอื่นอย่างนั้น

เมื่อทุกคนถูกล่อใจให้เล่นเกมย่อยๆ เอาใจใส่แต่เฉพาะกฎกติกาที่
 มนุษย์คิดกันขึ้นมาเอง โดยไม่ตระหนักว่ากำลังเล่นเกมกรรมอันเป็นเกมใหญ่
 สุด ผลคือทุกคนดีแต่กระเสือกกระสนเอาแพ้เอาชนะในเกมอื่น ทว่าสำหรับ
 เกมกรรมกลับไม่สนใจ แม้ปีท้ายๆของชีวิตที่ใกล้หมดเวลาแข่งขัน ก็ไม่สนว่า
 จวนแพ้หรือจวนชนะเอาเลย

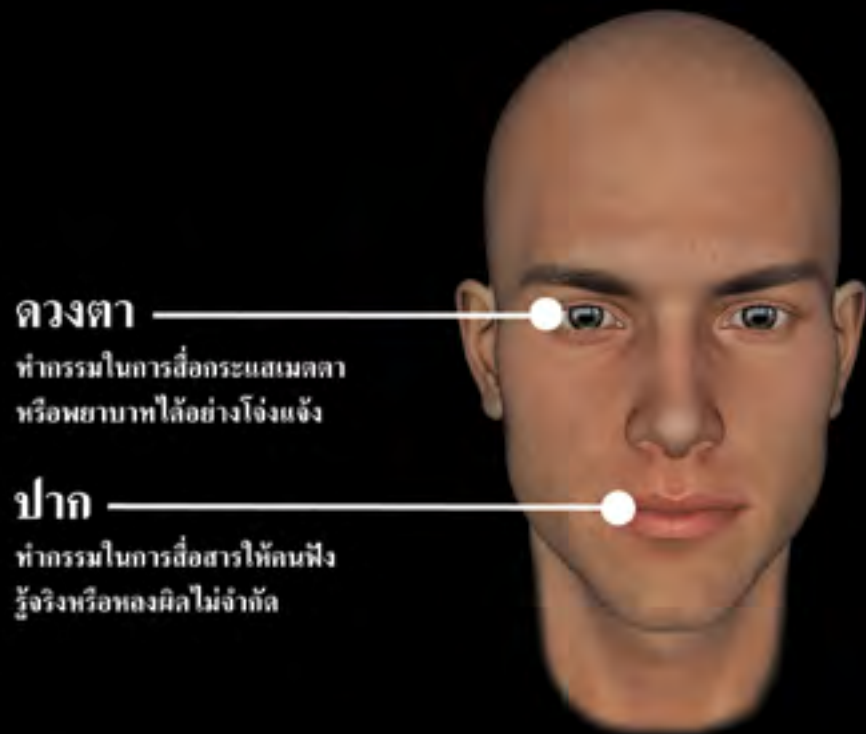
*สรุปคือ... ความผิดที่สุดในการเล่นเกมกรรม
 ก็คือการไม่รู้กฎกติกาของเกมกรรมนั่นเอง*

บทที่ ๒

อุปกรณ์เล่นเกม

ยี่วอุปกรณ์ใส่ลัษจับซึบซึอนซึนเนเพียวด
เกมก็ยี่วเล่นยากซึนเท่กันั้น

ใจ

ใจเป็นแหล่งผลิตความคิดดีและความคิดร้าย ความคิดดีร้ายคือ มโนกรรม ฉะนั้น ใจจึงเป็นที่ตั้งของมโนกรรม จะทำกรรมใดๆ ต้องใช้ใจคิด นั้นเป็นเหตุให้กล่าวว่า กรรมทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน

นอกจากจะเป็นที่ตั้งของมโนกรรมแล้ว โดยธรรมชาติของใจยังสามารถรับรู้ทุกสิ่งที่กำลังปรากฏให้รู้สึกได้ อย่างเช่นความรู้สึกเป็นสุขเป็นทุกข์ของตนเอง ตลอดจนทราบอยู่แก่ใจว่าเจตนาดีแล้วรู้สึกสว่าง สบายใจ เจตนาร้ายแล้วรู้สึกมืด จุกอกจุกใจ

ใจเป็นหนึ่งในผลของกรรมจากอดีตชาติ ดังเช่นใจที่มีสำนักแบบมนุษย ย่อมเคยทำบุญมาจนรู้ผิดชอบชั่วดี รู้ว่าอะไรเป็นกุศล อะไรเป็นอกุศล หากทำบาปไว้หนักๆ ไม่ค่อยจะได้ประกอบบุญเอาเลย เช่นนี้กรรมจะตกแต่ง ให้ใจในชาติถัดมามีตมณ รับรู้และแยกแยะยากว่าอะไรเป็นบุญ อะไรเป็นบาป จึงไม่อาจมีสำนักแบบมนุษยได้ หรืออีกนัยหนึ่งไม่อาจมาเกิดในท้องมนุษยได้ เลย

ปาก

ปากเป็นแหล่งผลิตคำพูด ฉะนั้น ปากจึงเป็นที่ตั้งของวจีกรรม วจีหรือ วาจา คือการถ่ายทอดภาษาออกมาเป็นคำๆ เช่น พูดข้อความที่เป็นจริงหรือเท็จ พูดคำที่สุภาพรื่นหูหรือหยาบคายระคายโสต

ปากในความหมายของการเป็นที่ตั้งแห่งวจีกรรมนั้น จะหมายรวมเอา อวัยวะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพูด เช่น แก้วเสียง ลิ้น และเพดานปาก

ปากเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ ยิ่งปากสวยเข้ารูปเท่าไร ก็ยิ่ง

สะท้อนถึงวจีกรรมอันเป็นไปในทางมงคล หรือในทางสุจริตมากขึ้นเท่านั้น หากเคยเป็นผู้ประกอบแต่วจีสุจริต เช่น พูดเข้าข้างความจริง ไม่เข้าข้างตัวเอง พูดสุภาพด้วยเจตนาให้ผู้ฟังเย็นใจ ไม่พูดหยาบคายหรือส่อเสียดินทาให้ใคร รู้สึกกรหู อย่างนี้แก้วเสียงจะใสเย็นเป็นกังวานชัด ลิ้นและเพดานปากเอื้อให้พูดได้คล่องถนัดตามธรรมชาติ ตรงข้าม ถ้าปากยังบิดเบี้ยวหรือมีรูโหว่ทำให้เกลียดขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งสะท้อนถึงวจีกรรมอันเป็นไปในทางอัปมงคล หรือในทางทุจริตมากขึ้นเท่านั้น และการที่เคยพูดแต่ถ้อยคำเผ็ดร้อนเป็นประจำในอดีต ก็จะทำให้แก้วเสียงในปัจจุบันแหบแห้ง หรือลิ้นและเพดานปากไม่เข้ารูป ก่อให้เกิดเสียงอู้อี้ไม่น่าฟัง เป็นต้น

มือ

มือเป็นแหล่งผลิตงานทั้งปวง ฉะนั้น มือจึงเป็นที่ตั้งใหญ่ของกายกรรม กายกรรมคือการกระทำทางกาย เช่น ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ลูบคลำสิ่งต้องห้าม หรือกระดกเหล้าเข้าปาก

นอกจากกระทำกายกรรมได้แล้ว มื่อยังอาจเป็นอุปกรณ์ทำวจีกรรมได้ด้วย เช่น จับปากกาตินสอเขียนหนังสือ หรืออาศัยปลายนิ้วทั้งสิบกดแป้นพิมพ์ เพื่อสื่อคำพูดในหัวออกไปให้ผู้รับฟังได้เข้าใจเนื้อหาที่ต้องการสื่อ

มือเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ เช่น หากเคยเป็นชายที่ช่วยเหลือคนมามาก จะมีขนาดมือที่ใหญ่และนิ้วมือที่ยาวแบบสมส่วนกับร่างกาย และจะเป็นอวัยวะที่ก่อให้เกิดความรู้สึกกับใจเจ้าของ กระตุ้นให้อยากทำงานใหญ่ หรืออยากช่วยเหลือผู้อื่นด้วยมือตน แต่หากมีมือที่บอบบาง แม้เป็นชายก็มีแนวโน้มจะเป็นพนักงานหนักไม่ยอมเอา งานเบาไม่ยอมกลัว เป็นต้น

เท้า

เท้าเป็นฐานให้ทรงตัวยืนและก้าวเดินไปทำโน่นทำนี่ ฉะนั้น เท้าจึงเป็นที่ตั้งของกายกรรม แต่ก็อาจเป็นที่ตั้งของวจีกรรมได้สำหรับบางคนที่มีสภาพมือบกพร่อง ต้องหันมาหัดใช้เท้าแทนมือในการเขียน

และแม้เท้าจะเป็นอวัยวะที่มีหน้าที่หลักในการทรงตัวยืนและการเดินทาง แต่ขณะเดียวกันก็เป็นอวัยวะเบื้องต้นที่เหนียวแน่นใจให้คิดไปในทางต่ำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากจะใช้อวัยวะส่วนนี้กับมนุษย์ด้วยกัน เช่น ความรู้สึกเมื่อใช้มือผลักกับใช้เท้าตีจะเป็นคนละเรื่อง พุดง่าย ๆ คือถ้าใช้เท้ากระทำกายกรรมกับผู้อื่น โอกาสที่จะเป็นอกุศลนั้นสูงกว่าที่จะเป็นกุศล

เท้าเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ เช่น มีรูปเท้ายาวเป็นฐานหยัดยืนที่มั่นคงสมบูรณ์ เดินเห็นถนัด ก็ด้วยเคยเป็นผู้มีใจมั่นคง ยืนหยัดอยู่ในเมตตาธรรม สามารถเว้นขาดจากการเบียดเบียนชีวิตอื่น แม้มีเหตุยั่วยุให้หาเบียดเบียน เป็นต้น

ศีรษะ

ศีรษะเป็นที่แสดงใบหน้าและการใช้สายตา ฉะนั้น ศีรษะจึงเป็นที่ตั้งของกายกรรม และศีรษะก็เป็นอวัยวะเบื้องต้นที่อ่อนนุ่มลงแทบเท้าอันเป็นส่วนต่ำสุดของผู้ใหญ่ ผู้มีพระคุณ หรือผู้ทรงศีลที่ศักดิ์สิทธิ์สูงส่ง จึงหมายถึงการแสดงความรักขั้นสูงสุด หน้าผากที่จรดลงกับพื้นคือขณะจิตที่ทิวมาณะลดเหลือศูนย์ กุศลย่อมแบ่งบานเต็มร้อย

ศีรษะเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ หากศีรษะมีรูปมงาม ก็สะท้อนถึงกรรมดีประเภทอ่อนน้อมต่อมตน รู้จักให้ความเคารพด้วยการไหว้งาม ๆ อยู่ในโอวาทของผู้ทรงธรรมแบบคนว่าง่าย กับทั้งเป็นผู้มีความประพฤติ

อยู่ในร่องในรอยของศีลสัตย์ไม่บกพร่อง

นัยน์ตา

นัยน์ตาเป็นเครื่องแสดงความรู้สึกผ่านวิธียมอง ฉะนั้น นัยน์ตาจึงเป็นที่ตั้งของกายกรรม เช่น ทอดมองผู้อื่นด้วยความเมตตา หรือจ้องหน้าให้ใคร ๆ คร้ามกลัว นอกจากนั้นยังมีวิธียมองแบบเสแสร้ง แกล้งสร้างประกายที่เป็นตรงข้ามกับใจ ใจประสงค์ร้ายแต่ทำเป็นสร้างประกายมีไมตรี หรือใจรักแต่ทำเป็นมองด้วยความเย็นชา เป็นต้น

และอันเนื่องจากนัยน์ตาเป็นที่แสดงออกของเมตตาจิตหรือใจอาฆาต นัยน์ตาจึงก่อให้เกิดความสบายใจหรือขุ่นใจแก่ผู้ถูกมองได้มากกว่าอวัยวะส่วนอื่นใด

นัยน์ตาเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ หากมีความงามหรือรูปลักษณะที่ตีน่าพึงใจ มักหมายถึงกรรมจากการทอดมองผู้อื่นด้วยเมตตาจิต หรือถ้านัยน์ตาเป็นประกายใสซึ่งและมีแววลึกมาก ๆ ก็อาจหมายถึงกรรมที่เคยมองพระพุทธรูปหรือสมณะด้วยแววเคารพเลื่อมใสเป็นล้นพ้น นัยน์ตาคนส่วนใหญ่ไม่ถึงกับสวย และไม่ถึงกับแย้ เพราะเคยมองด้วยเมตตาต่อบุคคลที่ตนรัก และมองด้วยโทสะต่อบุคคลที่ตนชัง หายากที่ระวังรักษาสายตาในการทอดมองให้เสมอกัน ไม่ว่ามิตรหรือศัตรู

เครื่องเพศ

เครื่องเพศเป็นแหล่งสืบเชื้อสายพงศ์พันธุ์ ตลอดจนจนเป็นแหล่งสร้างสุขในเพศรสอันชวนให้รู้สึกติดใจการมีชีวิต ฉะนั้น เครื่องเพศจึงเป็นที่ตั้งของ

กายกรรม รวมทั้งเป็นอุปกรณ์ก่อกรรมและการรับผลกรรมอย่างใหญ่ ไม่ใช่ของเล็กน้อย และไม่ใช่เครื่องมือสร้างกรรมเล่นๆแต่อย่างใด

เครื่องเพศเป็นของสงวน ดังนั้น เพียงมีใจไม่สงวนรักษาหรือคิดหาญกล้าเปิดเผยไม่เลือก ก็ก่อให้เกิดมโนกรรมอย่างใหญ่ ที่โน้มเอียงไปในทางไม่ละเอียดรอบคอบไปแล้ว

เครื่องเพศเป็นหนึ่งในผลกรรมจากอดีตชาติ ภาวะเพศชายสร้างความรู้สึกพื้นฐานของฝ่ายรุก ฝ่ายริเริ่ม ฝ่ายควบคุมจัดการ ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นกรรมอันเป็นฝ่ายริเริ่มงานบุญ ตลอดจนความอาจหาญ ออกแรงแข็งขันในการทำกิจอันเป็นบุญให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อกลางคัน ส่วนภาวะเพศหญิงสร้างความรู้สึกพื้นฐานของฝ่ายตอบรับ ฝ่ายติดตาม ฝ่ายยอมให้ ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นกรรมอันเป็นฝ่ายสานงานบุญให้สำเร็จไปกับผู้ริเริ่มไว้ก่อน ทั้งนี้ กรรมอันเป็นตัวกำหนดเพศนั้น บางครั้งมีเรื่องของความพอใจประกอบอยู่ด้วย เช่น ทำบุญด้วยความพอใจจะเป็นภรรยา หรือมารดาที่ดีในชาติต่อไป

ส่วนอื่นๆของกาย

ร่างมนุษย์ทั้งตัวอาจใช้เป็นอุปกรณ์การมีเพศสัมพันธ์ และร่างมนุษย์ทั้งตัวก็อาจใช้เป็นอาวุธทำร้ายร่างกายผู้อื่น ในทางกลับกัน ร่างมนุษย์ทั้งตัวก็อาจถูกทำร้ายหรือรับทลงโทษโดยง่าย จึงกล่าวสรุปได้ว่าทุกชิ้นส่วนของร่างกายมนุษย์ล้วนเป็นอุปกรณ์ก่อกรรม เช่น สามารถเอาไหล่กระแทกทำลายประตูดงเคียวกันก็อาจถูกทุบไหล่ให้บาดเจ็บ เป็นต้น

อวัยวะทุกชิ้นในร่างกายมนุษย์ เป็นส่วนหนึ่งของผลกรรมจากอดีตชาติ หากสมส่วนหรือดูพอดีที่ได้ตั้งอยู่ตรงจุดนั้นๆ ก็แปลว่าอวัยวะนั้นๆถูกตกแต่งด้วยบุญอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่หากมีความบกพร่อง ไม่สมส่วน หรือดูขัดกับอวัยวะโดยรอบ ก็สันนิษฐานได้ว่าอวัยวะนั้นๆถูกตกแต่งด้วยบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง

ไม่มีใครสมบูรณ์แบบได้หมดจด เพราะทุกชิ้นส่วนในร่างกายมนุษย์สะท้อนถึงกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ และมักเป็นกรรมที่ทำประจำ ไม่ค่อยเป็นกรรมที่ทำชั่วคราว กรรมที่ทำชั่วคราวแล้วก่อให้เกิดผลทางกายได้ มักเป็นกรรมที่ทำกับผู้ที่ทรงคุณ หรือเป็นกรรมที่ก่อให้เกิดผลใหญ่กับคนหมู่มาก ตัวอย่างเช่นถ้ามีโอกาสเอาศีรษะจรดลงแทบบาทพระพุทธรูปเจ้าพระองค์ใดพระองค์หนึ่งเพียงครั้งเดียว แล้วระลึกถึงอยู่เรื่อยๆด้วยความอึดอ้อมใจไปจนชั่วชีวิต เกิดชาติใหม่ย่อมเป็นผู้มีรูปศิริระสมนามน่าชมยิ่ง

กล่าวโดยรวมคือ รูปร่างเป็นอย่างไรก็ได้มาจากผลกรรมเก่า แต่ด้วยความไม่รู้และความหลงลืมอดีตกรรม ก็ทำให้คนเราหลงเข้าใจว่าได้อวัยวะต่างๆมาโดยบังเอิญ ไม่เห็นจำเป็นต้องทำอะไร การเปิดใจรับรู้ความจริงเกี่ยวกับกรรมและผลที่ปรากฏออกมาทางสภาพกายและสภาพใจ จะนำไปสู่ความมีสติในการเล่นเกมกรรมคราวนี้ และพลาดน้อยลงกว่าครั้งก่อนๆ

ความซับซ้อนในการใช้อุปกรณ์เล่นเกม

กายเป็นอุปกรณ์การเล่นที่เห็นง่ายและจับต้องได้ชัดเจน ส่วนใจเป็นอุปกรณ์การเล่นที่เห็นไม่ได้ ไม่อาจจับต้อง ทางเดียวที่จะทราบหัวใจเป็นอย่างไรระหว่างมืดหรือสว่าง ร้อนหรือเย็น มุ่งร้ายหรือมุ่งดี ก็ต้องใช้ใจรู้เองเท่านั้น

ธรรมชาติของกายกับใจซ้อน เป็นเค้ามูลของความซับซ้อน เพราะไม่มีใครรู้ใจใคร จึงหลอกกันได้ด้วยการอำพรางความคิดนึก อีกทั้งใจก็ปรวนแปรกลับกลอกได้ ไม่ใช่ตั้งไว้ตรงไหนก็จะอยู่ตรงนั้นตลอดไป ไม่กลับไม่เปลี่ยน

และคนแม้สองคนจะลงมือกระทำทางปากหรือทางกายเหมือนกัน แต่ถ้าวีคิด วิถีมอง หรือมโนกรรมแตกต่างกัน ก็ให้ผลเป็นคนละเรื่อง ยกตัวอย่างเช่นหมอสองคนฉีดยาให้คนไข้เหมือนกัน แต่หมอคนหนึ่งเลือกยาที่รู้ว่าจะช่วยให้หายขาด ก็เรียกว่ามีมโนกรรมเป็นการช่วยเหลือ และทำหน้าที่ของหมอด้วยจิตวิญญูณของหมอ ส่วนหมออีกคนเลือกยาที่รู้ว่าจะบรรเทาอาการเจ็บ

ใช้ให้ลดลง แต่ต้องมาคิดยาและจ่ายเงินเพิ่มอีกหลายหน ก็เรียกว่ามีมโนกรรม เป็นการขูดรีด ไม่ได้ทำหน้าที่ของหมอ จิตวิญญาณเป็นแค่พ่อค้ายาแก้ปวดผู้ไร้ความปรานีเท่านั้น

เมื่อตั้งเจตนาเป็นกุศล เช่น จะช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความเดือดร้อน เรียกว่าทำกรรมขาว เพราะกรรมนั้นมีความสว่าง และปรุงแต่งจิตให้สว่าง สามารถรู้สึกได้ด้วยใจว่าทำกุศลกรรมแล้วเบิกบาน มีปีติโสมนัสนาน อยากยิ้มขึ้นใจ หัวอกเบาโล่ง อบอุนและรู้สึกปลอดภัยไร้กังวล ฉะนั้น เมื่อสะสมกุศลเจตนาไว้มาก จึงไม่รู้สึกกลัวตายมาก เพราะเหมือนทราบแก่ใจลึก ๆ ว่าจบเกมเมื่อไร จะได้รางวัลเมื่อนั้น

เมื่อตั้งเจตนาเป็นอกุศล เช่น จะเบียดเบียนให้ผู้อื่นต้องเป็นทุกข์ ก็เรียกว่าทำกรรมดำ เพราะกรรมนั้นมีความมืด และปรุงแต่งจิตให้มืด สามารถรู้สึกได้ด้วยใจว่าทำอกุศลกรรมแล้วทึบแน่น แม้เกิดความอึดใจหรือสะใจบ้างก็หน่วงหนักอยู่ในอก และรู้สึกเหมือนตกอยู่ท่ามกลางภยันตราย น่ากังวลอย่างลึกลับ ฉะนั้น เมื่อสะสมอกุศลเจตนาไว้มาก จึงรู้สึกกลัวตายมาก เพราะเหมือนทราบแก่ใจลึก ๆ ว่าจบเกมเมื่อไร ก็จะได้โดนลงโทษเมื่อนั้น

สรุปแล้ว แม้เกมกรรมจะซับซ้อนด้วยอุปกรณ์การเล่นเพียงใด ในที่สุดก็อ่านง่ายด้วยการเงี่ยไปที่เจตนาตัวเดียว จะตัดสินว่ากรรมใดเป็นขาวหรือเป็นดำก็ด้วยเจตนาเท่านั้น จึงกล่าวได้ว่า เจตนาคือกรรม กรรมคือเจตนา

สิ่งที่เกิดขึ้นในเกมซับซ้อน

ดังที่ทราบแล้วว่าเราได้อุปกรณ์การเล่นเกมในชาติใหม่มาจากวิธีเล่นเกมเก่าในชาติก่อน แต่ละชาติเป็นเกมที่ไม่มีทางเล่นกันง่าย ๆ ต้องมีเบื้องหน้าเบื้องหลังซับซ้อน ยากที่จะเล่นกันแบบตรงไปตรงมา ผลที่สะท้อนออกมาให้เห็นทางอุปกรณ์การเล่นในเกมใหม่ จึงอาจแปลกประหลาดพิสดารได้ไม่จำกัดเช่นกัน

ดังเช่นเหตุปัจจัยให้ได้อุปกรณ์เล่นเกมเป็นร่างชายหรือร่างหญิงนั้น อาจน่างุนงงว่ามีที่มาที่ไปอย่างไรกันแน่ เพราะบางคนใจเป็นชายแต่กายเป็นหญิง ขณะที่ชายบางคนรู้สึกว่าตัวเองเป็นหญิงอยู่ตลอดเวลา ต่อข้อสงสัยนี้ ถ้าทำความเข้าใจว่าพื้นฐานของกรรมอันก่อให้เกิดรูปร่างหญิงเป็นอย่างไร ก็จะอ่านเกมออกได้ง่ายขึ้น

กรรมที่เป็นเหตุให้เกิดรูปร่างชาย คือ การสั่งสมเจตนาเริ่มทำบุญด้วยตนเอง มีความหนักแน่นและคงเส้นคงวา ตั้งใจไปในงานดีอันใดแล้วต้องทำให้สำเร็จ ไม่ย่อท้อกลางคัน มีความพึงใจในความแข็งแกร่งแห่งเพศชาย การติดใจอยู่ในกรรมเช่นนี้จะก่อให้เกิดรูปร่างที่สมบูรณ์ในชาติถัดมา

ส่วนกรรมที่เป็นเหตุให้เกิดรูปร่างหญิง คือ การสั่งสมเจตนาเริ่มการบุญการกุศลที่ตนเห็นคล้อยตามว่าดีว่าชอบ แต่ไม่อาจหาญพอจะออกหน้า ไม่กล้าริเริ่มด้วยตนเอง หรือถ้าจะต้องเริ่มการกุศลด้วยตนเองก็มีความหวั่นไหว แต่กระนั้น ก็มีจิตใจอ่อนโยน และพึงใจในความสำเร็จแห่งบุญด้วยอารมณ์อันงดงามแบบหญิง การติดใจอยู่ในกรรมเช่นนี้จะก่อให้เกิดรูปร่างที่สมบูรณ์ในชาติถัดมา

ทว่าผู้เล่นเกมกรรมมีมาก และแต่ละคนก็เล่นตามใจชอบ ดังนั้น จึงอาจมีบางคนริเริ่มทำบุญด้วยความหนักแน่นแบบชาย แต่ยังติดใจในความเป็นหญิง ซึ่งเพียงด้วยความติดใจนั่นเอง ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เกิดเป็นหญิงได้ และด้วยเหตุปัจจัยทางความหนักแน่นแห่งบุญที่มี ก็จะสะท้อนออกมาในรูปของความน่าพิศมัย หรือความเข้มแข็งเกินธรรมดา เป็นหญิงที่ดูมีความเป็นผู้ นำได้ทัดเทียมชาย เป็นต้น

สำหรับความเป็นชาย อวัยวะเพศคือผลกรรมที่ตกแต่งให้เกิดปมเชือกหรือปมด้อย มีผลกับความเชื่อมั่น ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศ กับทั้งเป็นฐานความรู้สึกในช่วงวัยต้น ๆ ว่าตัวของตนที่ปรากฏในโลกนี้ยิ่งใหญ่หรือต่ำต้อย

อวัยวะเพศชายที่เล็กเกินควร สะท้อนถึงการเป็นผู้เคยริเริ่มกิจอันเป็นบุญอย่างชาย แต่ถอดใจ ขลาดกลัว ล้มเลิกความตั้งใจอันดี หลบสืหนีหายไปแบบเขียนด้วยมือลบด้วยเท้า หรือเป็นพวกชอบเอาตัวรอด หวังแต่ตัวเองกระทั่ง

กล้าทั้งครอบครัว ทั้งพรรคพวก หรือกระทั่งชายชาติเพื่อประโยชน์สุขของตน ตามลำพัง ความฉลาดกลัวไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่และศักดิ์ศรี ให้ความรู้สึกสลับ เล็กอย่างไร อวัยวะเพศในชาติถัดไปก็จะสะท้อนออกตามนั้น

ส่วนอวัยวะเพศชายขนาดใหญ่เกินควร ชนิดที่มโหฬารน่าเกลียด เกิด จากกรรมที่เคยชอบโอ้อวด ชอบให้ใครต่อใครคิดว่าตนยิ่งใหญ่เกินจริง ทำดีหวังเอาหน้าเป็นหลัก ประเภทถ้าไม่เป็นชาก็ไม่ยอมควักกระเป๋ และควักก็ กิควักก้อนใหญ่ด้วยเจตนาซื้อความตกตะลึงของชาวประชา ผิดกันกับอัตราส่วน ของน้ำใจที่ไม่เคยอยากสงเคราะห์ใครจริง แบบนี้ชาติต่อมาก็ต้องเป็นเจ้าของ สัตว์ส่วนที่หน้าขยาดมากกว่าที่จะน่าภูมิใจในตนเอง

อุปกรณ์เล่นเกมราคาแพง

เราจะมองไม่เห็นว่าคุณใจมนุษย์มีค่าเพียงใด จนกว่าจะเปรียบเทียบ ให้เห็นว่าอุปกรณ์เล่นเกมกรรมของภพภูมิอื่นนั้น ใช้เล่นเกมด้วยการสะสม คะแนนดีชั่วไม่ได้เท่าไร หรือไม่ได้เอาเลย

ดังเช่น ใจของเหล่าสัตว์นรกถือกำเนิดขึ้นด้วยมหันตอกุศล เป็นไป เพื่อเสวยทุกข์เผ็ดร้อนท่าเดียว ใจของเหล่าสัตว์เดรัจฉานถือกำเนิดขึ้นด้วย มหาอกุศล เป็นไปเพื่อหมกจมอยู่กับสิ่งสกปรกและการตระเวนเหม่อลอย ใจของเหล่าเปรตถือกำเนิดขึ้นด้วยอกุศล เป็นไปเพื่อความลุ่ม ๆตอน ๆเอาแน่ เอานอนอะไรไม่ได้ รวมแล้วอุปกรณ์เล่นเกมกรรมในทุคติภูมิเป็นของชั้นเลว มีชั้นเพื่อรับบทลงโทษเป็นหลัก

หรือในทางตรงกันข้ามอีกชั้นหนึ่ง ใจของทวยเทพดาถือกำเนิดขึ้น ด้วยมหากุศล เป็นไปเพื่อเสวยทิพย์สุขและความรื่นเริงสำราญอันวิจิตร ใจของพระพรหมถือกำเนิดขึ้นด้วยมหัคคตกุศล เป็นไปเพื่อวิเวกสุขอันพันวิสัย กามและตั้งมั่นนาน รวมแล้วอุปกรณ์เล่นเกมกรรมในสุคติภูมิเป็นของชั้นดี มี ชั้นเพื่อรับการตรึงรางวัลเป็นหลัก

คราวนี้ย้อนกลับมาดูกายใจของมนุษย์เพื่อเปรียบเทียบกันบ้าง กายใจ ของมนุษย์นับว่าอยู่ในขอบเขตของสุคติภูมิ เพราะสภาพแวดล้อมไม่เร่าร้อน เหมือนนรก ไม่สกปรกเหม็นหืนเหมือนที่อยู่เดรัจฉาน แล้วก็ไม่แปรปรวน เหมือนแหล่งเร่าร้อนของเปรตด้วย แต่ขณะเดียวกันก็ไม่แสนสุขแสนเพลิดเพลิน เหมือนสวรรค์ของเทวดาและพระพรหม มีความลำบากให้ต้องใช้กำลังใจ บำเพ็ญเพียรสร้างคุณงามความดี ไม่ใช่เอะอะก็เนรมิตทุกสิ่งได้ตามใจเหมือน ในสวรรค์ เมื่อกำลังใจในการทำดีมีมาก กำลังบุญก็จึงพลอยมากเป็นเงาตาม ตัว

กายใจมนุษย์แข็งแรงและมีความมั่นคงสม่ำเสมอ เพราะคุมรูปอยู่ได้ด้วย หลากปัจจัยที่แข็งแรง ทั้งบุญเก่า ๆ ทั้งอาหารและอากาศใหม่ๆ ธาตุดิน น้ำ ไฟ ลมที่มารวมประชุมกันเป็นรูปมนุษย์นี้ มีความลงตัวด้วยสัดส่วนเหมาะสม จึง ใช้งานได้นานพอควร อย่างน้อยก็มีเวลาพัฒนาจิตวิญญาณ สัมสมบุญบารมี ตลอดจนเลือกหักเหเส้นทางกรรมได้ทัน ก่อนที่ตัวอุปกรณ์จะถึงเวลาเสื่อมลง

และเมื่อเป็นของดีขนาดนี้ ก็ต้องมีข้อแลกเปลี่ยนราคาแพงเป็นธรรมดา กล่าวคือว่าจะมีอุปกรณ์เป็นกายใจมนุษย์เพื่อพร้อมเล่นเกมใหม่ได้ในแต่ละ ชาติ ก็ต้องรวบรวมของหายากต่าง ๆ มาให้ครบ ได้แก่

ต้องบุญถึง เพราะถ้าบุญไม่ถึงวิญญานก็มาเข้าห้องมนุษย์ไม่ได้ หรืออยู่ในห้องได้แต่ไม่มีโอกาสสัมผัสตาอุโลก หรือมีโอกาสสัมผัสตาอุโลกแต่ก็ต้อง ตายเสียก่อนจะรู้ความ

ต้องอาศัยห้องแม่เกิด แตกต่างจากสัตว์ในภพภูมิอื่นที่อาจ พักตัวจากไข่ หรือเกิดจากเถาโคลสปรก หรืออุบัติขึ้นเต็มรูปโดยไม่ต้องอาศัย ปัจจัยแวดล้อมช่วย หากขาดบุญสัมพันธ์ หรือขาดความเหมาะสมจะมากับพ่อ แม่คู่ไหนเลย ก็ต้องรอดต่อไปก่อน

กายต้องเริ่มจากเล็ก เมื่อยังเล็กจึงต้องพึ่งพาคนอื่น ช่วยเหลือ ตัวเองไม่ได้ หากไม่มีใครช่วยก็ต้องตายไป ต้องมีใครคนหนึ่งหรือหลาย ๆ คน คอยดูแลไม่ให้ฉลาดสายตาในช่วงต้น

ใจต้องเริ่มจากไม่รู้ ทุกคนเริ่มต้นจากการไม่เข้าใจอะไรเลย พูดไม่เป็นภาษา และทำอะไรไม่ถูกสักอย่าง หากบุญเก่าไม่มีเวลาให้พอจะโตขึ้น เอาตัวรอดและเรียนรู้ได้ในสภาพของความเป็นมนุษย์ ก็เท่ากับเกิดมาสูญเปล่า ไม่มีโอกาสสั่งสมบุญอันใดเพิ่มเติม ได้แต่มาเบียดเบียนคนอุ้มท้องและคนเลี้ยงดูให้ลำบากเท่านั้น

จากข้อเท็จจริงต่างๆข้างต้น จึงควรทำให้คุณเห็นชัดว่ากายใจมนุษย์เป็นอุปกรณ์เล่นเกมราคาแพงขนาดไหน ไม่ว่าจะเป็ในแง่ของการได้มา ในแง่ของการหล่อเลี้ยงให้เจริญเติบโต และในแง่ของการรักษาไว้ให้ได้ตลอดรอดฝั่ง จนกว่าจะถึงซึ่งอายุขัยตามธรรมชาติ ไม่มีส่วนใดในความเป็นมนุษย์เลย ที่เป็นของราคาถูก

สรุปคือ... คุณกำลังอยู่ในเกมกรรม โดยมีอุปกรณ์การเล่นที่ทรงพลังสูงสุดอยู่ในมือ ใจที่สำคัญก็แค่ว่า คุณจะใช้มันไปทำอะไรเท่านั้น

บทที่ ๓ คะแนนสะสม

ถ้าชีวิตคุณเป็นทุกข์
แปลว่าคุณสะสมคะแนนลบไว้มากกว่าบวก

บุญใหม่ 23	อายุปัจจุบัน 49:12:29	บาปใหม่ 54
บุญเก่า 33	อายุขัยก่อน 62:06:07	บาปเก่า 76

อยากรู้จัก
ไตรภพเล่นตลก
กับชะตาชีวิตผม

เล่นเอง
ลิ้มเองนะสิ

วิธีคิดคะแนนในเกมกรรม

เกมทั่วไปมักมีการสะสมคะแนนเป็นบวกขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วตัดสินแพ้ชนะกันตรงที่ใครได้คะแนนมากกว่าเมื่อหมดเวลาเล่น เช่น ในเกมฟุตบอลพอหมดเวลาใครยิงประตูได้มากกว่ากัน หรือตัดสินกันตรงที่ใครได้คะแนนตามเป้าก่อนคู่แข่งกัน เช่น ในเกมปิงปองข้างใดทำคะแนนถึง ๑๑ ก่อนก็ชนะไป

ส่วนเกมกรรมจะไม่ใช้เช่นนั้น นอกจากสะสมคะแนนบวกแล้ว ยังมีการสะสมคะแนนลบอีกด้วย คะแนนทั้งบวกและลบจะสั่งสมไปเรื่อยๆ จนกว่าจะจบเกม แล้วตัดสินรวบยอดขณะตายดับลงในชาติหนึ่ง ๆ ว่า ตกลงคะแนนเป็นบวกมากกว่าลบ หรือเป็นลบมากกว่าบวก ถ้านับมากกว่าก็จะโดนลงโทษให้เป็นผู้ทุกข์ แต่ถ้าบวกมากกว่าก็จะได้รับการตรกรางวัลให้เป็นสุข

สำหรับคะแนนบวกที่สั่งสมไว้ จะหมายถึงกองบุญ อันเป็นตัวบันดาลให้ใจเป็นสุข และบันดาลชีวิตให้เป็นไปในทางดี ส่วนคะแนนลบที่สั่งสมไว้ จะหมายถึงกองบาป อันเป็นตัวบันดาลให้ใจเป็นทุกข์ และบันดาลชีวิตให้เป็นไปในทางร้าย ขอให้เข้าใจว่าในเกมกรรมนี้ คะแนนบุญกับคะแนนบาปจะไม่นำมาหักลบกัน บุญส่วนบุญ ให้ผลในทางดีตามกำลังบุญ บาปส่วนบาป ให้ผลเป็นต่างหากตามกำลังบาป

ยกตัวอย่างเช่น บางคนชอบตำคนแบบสาดเสียเทเสียจนติดนิสัย ผลของบาปอาจทำให้ปากเบี้ยวไม่ நாตุ แต่ในชีวิตเดียวกันนั้นก็ถวยทานแต่สมณะด้วยความอิจฉาเสมอ ผลย่อมปรุ่งแต่งให้ผิวพรรณงดงาม สรูปออกมาชาติใหม่คือรูปร่างและผิวพรรณงดงามแต่เป็นคนปากเบี้ยว มีทั้งความน่าชื่นชมและมีทั้งความน่าสังเวชในคราวเดียวกัน เป็นต้น

การเก็บคะแนนแต่ละแต้มนั้น วัดกันด้วยนิสัยที่ตั้งมั่นถาวรระดับหนึ่งคือไม่ใช่แค่ทำความดีหนึ่งครั้งแล้วเก็บได้หนึ่งคะแนน และไม่ใช่ทำความชั่วหนึ่งครั้งแล้วถูกหักหนึ่งคะแนน คุณจะต้องทำดีอะไรอย่างหนึ่งเป็นปกติ จึงจะเพิ่มคะแนนบวกหนึ่งคะแนน และจะต้องทำชั่วอะไรสักอย่างเป็นประจำ จึงจะ

เพิ่มคะแนนลบหนึ่งคะแนน ส่วนการทำดีทำชั่วเพียงประเดี๋ยวประด๋าว จะถูกนำไปเก็บในรูปของแต้มปลีกย่อยต่างหาก และไม่ถูกนำมาคิดคำนวณตัดสิน ‘แพ้ชนะ’ ยามเลิกเล่นเกมในแต่ละชาติจริงจิงนัก

การตีความจากผลคะแนนรวม

ในเกมเล่นทั่วไป คุณต้องพยายามทำแต้มแลกของรางวัล พอเล่นเสร็จก็มีคนนับดูว่าคุณได้กี่แต้ม แล้วเอาของรางวัลมามอบให้ตามเกณฑ์ ซึ่งอาจเป็นไปได้ตามข้อตกลงหรือมีการบิดพลิ้ว นั่นก็ขึ้นอยู่กับความยุติธรรมของกรรมการตัดสิน แต่สำหรับเกมกรรมนั้น พอเล่นเกมจบในแต่ละชีวิต ธรรมชาติในตัวคุณเองจะพิจารณาอย่างเที่ยงธรรมว่ามีแต้มบวกสมควรได้รับรางวัลเป็นอะไรบ้าง รวมทั้งดูด้วยว่าคุณมีแต้มลบสมควรได้รับบทลงโทษสักแค่ไหน

เพื่อความเข้าใจง่ายและเห็นภาพรวมได้ชัด เรามาดูกันเฉพาะสมบัติ ๑๐ ข้อที่ทุกคนต้องมีเมื่อเป็นมนุษย์ แต่ละข้อใช้เป็นเครื่องชี้ได้ว่าคะแนนของแต่ละคนเป็นบวกหรือเป็นลบมากน้อยกว่ากัน

๑ / พ่อแม่หรือผู้ที่เลี้ยงดู

- +1 หากคุณได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดี มีการเอาใจใส่ ทำให้โตขึ้นมาด้วยความรู้สึกอบอุ่นมั่นคง
- 1 หากท่านหรือพวกท่านทำให้คุณโตขึ้นมาท่ามกลางความสับสน ว้าเหว และไม่มีฐานความรู้สึกที่มั่นคง
- =0 หากคุณรู้สึกว่าตัวเองโตขึ้นมาด้วยการเลี้ยงดูแบบครึ่งดีครึ่งร้าย ขาดบ้าง เกินบ้าง พอดีบ้าง เอาแน่ไม่ได้

๒ / เพศ

- +1 หากคุณภูมิใจในเพศของตนเอง
- 1 หากคุณมีปมทางเพศ ไม่ชอบเพศตนเอง อยากเป็นอีกเพศหนึ่ง
- =0 หากคุณไม่มีความภูมิใจ ขณะเดียวกันก็ไม่มี ความเสียใจในเพศของตนเอง

๓ / รูปร่างหน้าตาและผิวพรรณ

- +1 หากปกติคุณรู้สึกว่าเดินไปไหนมาไหนแล้วเด่นเกินใครเป็นประจำ
- 1 หากไปไหนมาไหนแล้วคุณรู้สึกตลอดเวลาว่ามีปมด้อยเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา
- =0 หากคุณมีความรู้สึกประมาณว่าไม่น้อยหน้าใคร ขณะเดียวกันก็ไม่เกินหน้าใคร เหมือนคนธรรมดาทั่วไป

๔ / แก้วเสียง

- +1 หากคุณภาพเสียงเป็นที่ยอมรับสำหรับตัวคุณเองและคนรอบข้าง ว่าเป็นกังวานน่าฟัง หรือมีอำนาจดึงดูดใจในทางดี
- 1 หากเสียงแหบแห้งไม่น่าฟัง หรือคุณได้ยินเสียงตัวเองจากเครื่องบันทึก แล้วรู้สึกระคายเคือง
- =0 หากน้ำเสียงของคุณฟังธรรมดา

๕ / สุขภาพและกำลังวังชา

- +1 หากคุณรู้สึกว่าร่างกายโปร่งเบา เคลื่อนไหวได้กระฉับกระเฉงไม่ติดขัด ตลอดจนทำงานหนักได้เต็มที่โดยไม่เหนื่อยง่าย
- 1 หากคุณรู้สึกว่าร่างกายหนักอึ้ง มีอวัยวะบวมพองเป็นเหตุให้เคลื่อนไหวจำกัด หรือกระทั่งขี้เกียจเพียงเพราะเหตุผลตื้น ๆ คือร่างกายอ่อนแอ
- =0 หากสุขภาพของคุณอยู่ในระดับพอใช้ได้ ไม่เหนื่อยง่ายเกินไป แต่ก็ไม่เป็นเหตุให้กระตือรือร้นอยากใช้กำลังเยี่ยงนักกีฬา

๖ / ฐานะ

- +1 หากรู้สึกว่าคุณมีอำนาจจับจ่ายใช้สอยตามใจชอบเกินกว่าปัจจัย ๔ มาก ๆ
- 1 หากคุณอดอดกลุ้มใจเกี่ยวกับการเงินที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ใช้จ่ายได้แบบกระเป๋ยดกระเสีร หรือกระทั่งเดือดร้อนเรื่องปัจจัย ๔
- =0 หากรู้สึกตึง ๆ ไม่มีสำหรับฟุ่มเฟือย แต่มีรายได้เรื่อย ๆ เพียงพอสำหรับซื้อหาปัจจัย ๔

๗ / ที่อยู่อาศัย

- +1 หากคุณมีบ้านที่น่าอยู่ ชวนให้อยากกลับมามีความสุขที่บ้าน อาศัยอยู่ในบ้านด้วยความปลอดภัยโปร่งโล่งใจเสมอ ไม่ว่าบ้านจะเล็กหรือใหญ่ อยู่ในย่านคนรวยหรือคนจนก็ตามที่
- 1 หากคุณมีบ้านที่ไม่ชวนให้อยากพักอาศัย ชวนให้อยากออกไปค้างคืนข้างนอก อาศัยอยู่ในบ้านด้วยความฝืนใจเสมอ ไม่ว่าบ้านจะเล็กหรือใหญ่ อยู่ในย่านคนรวยหรือคนจนก็ตามที่
- =0 หากคุณไม่ถึงกับต้องฝืนใจอยู่ แต่ก็ไม่ถึงกับปลอดภัยโปร่งโล่งใจได้ตลอดเวลา เป็นความรู้สึกเดี๋ยวอยากออกเดี๋ยวอยากเข้า เอาแน่เอานอนไม่ได้

๘ / ครู

- +1 หากครูที่มีอิทธิพลทางความคิดที่สุด ช่วยให้คุณมีความรู้ มีความเข้าใจ ที่ถูกต้อง สอนให้ชวนขยายหาวิชาใส่ตัว มองโลกในแง่ดี เป็นคนมีศีลธรรม รู้จักเผื่อแผ่ เว้นขาดจากการเบียดเบียนเพื่อนร่วมทุกข์
- 1 หากครูที่มีอิทธิพลทางความคิดที่สุด บอกความรู้ผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อน สอนให้รอคนมาป้อนวิชาแบบส่งอ้อยเข้าปากข้างมองโลกในแง่ร้าย ไม่ต้องสนใจศีลธรรม เห็นแก่ตัว ไม่สนใจว่าทำอะไรรแล้วไปเบียดเบียนคนอื่นแค่ไหน
- =0 หากไม่มีครูที่ทรงอิทธิพลทางความคิดกับคุณ คุณฟังคนโน้นที คนนี้ที แล้วพัฒนาความรู้ ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนปักใจเลือกใช้ชีวิตในรูปแบบเบียดเบียนหรือเผื่อแผ่ด้วยตนเอง

๙ / ความเฉลียวฉลาด

- +1 หากคุณสามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจวิชาต่างๆ ตลอดจนกระทั่งพบวิธีแก้ปัญหาด้วยความรวดเร็ว เอาตัวรอดและช่วยคนอื่นได้มาก
- 1 หากคุณเรียนช้า เข้าใจยาก คิดนานและรู้สึกยากลำบากแม้จะให้แก้ปัญหาง่ายๆ เอาตัวรอดเองไม่ได้ต้องพึ่งพาคนอื่นให้ช่วยแก้ปัญหาเสมอ
- =0 หากคุณเรียนรู้ได้ปานกลาง เข้าใจอะไรๆ ได้พอๆ กับเพื่อนรอบข้าง เป็นฝ่ายแก้ปัญหาได้เองบ้าง ต้องเป็นฝ่ายพึ่งพาคนอื่นให้ช่วยแก้ปัญหาให้บ้าง

๑๐ / วิธีใช้สติคิดอ่าน

- +1 หากคุณมีวิธีคิดที่ดี รู้จักความควรและความไม่ควร ตลอดจนความสามารถยับยั้งชั่งใจไม่ให้อารมณ์เดือดร้อนใส่ตัว ไม่ทำเรื่องชั่วร้ายใส่คนอื่น
- 1 หากคุณมีวิธีคิดแยๆ ไม่รู้จักว่าอะไรควรอะไรไม่ควร ตลอดจนปล่อยให้ความรู้สึกนึกคิดลากคุณลงสู่ห้วงทุกข์โดยไม่จำเป็น รู้สึกเดือดร้อนได้ทั้งที่ไม่มีเรื่องเดือดร้อน และพร้อมจะทำร้ายคนอื่นด้วยกายหรือวาจา
- =0 หากคุณมีวิธีคิดไม่แน่นอน เดี่ยวลากเข้าสู่มุมอับได้บ้าง เดี่ยวพาออกจากการหลงป่ามาพบแสงสว่างได้บ้าง อยากรเบียดเบียนคนอื่นบ้าง อยากรช่วยอนุเคราะห์ให้ใครต่อใครสบายขึ้นบ้าง

สมบัติประจำชีวิตแต่ละข้อข้างต้น ล้วนแล้วแต่ก่อแนวโน้มว่าชีวิตของคุณจะเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ ฉะนั้น เมื่อผสมผสานองค์ประกอบของชีวิตเหล่านี้เข้าด้วยกัน ก็ย่อมเป็นประมาณความสุขความทุกข์ที่เกิดประจักษ์กับใจคุณเอง แล้วมาทั้งชีวิต เราลองมาสำรวจดูกันคร่าว ๆ ว่าที่ผ่านมา ชีวิตนี้ของคุณคือการตรารางวัลหรือบทลงโทษจากเกมกรรมในชาติก่อนกันแน่

-10 ถึง -6	แปลว่าชีวิตนี้คุณเสวยทุกข์มากที่สุด
-5 ถึง -1	แปลว่าชีวิตนี้คุณเสวยทุกข์มากเออการ
0	แปลว่าชีวิตนี้คุณครึ่งสุขครึ่งทุกข์
1 ถึง 5	แปลว่าชีวิตนี้คุณเสวยสุขเป็นอันมาก
6 ถึง 10	แปลว่าชีวิตนี้คุณเสวยสุขมากที่สุด

บุญเป็นที่มาของความสุข ถ้าองค์ประกอบในชีวิตใครสร้างแนวโน้มที่จะทำให้เกิดสุขทางกายทางใจมาก จึงควรกล่าวได้อย่างสมเหตุสมผลว่าเป็นคนมีบุญมาก สำหรับคนที่มีคะแนนต่ำก็อย่าเพิ่งเสียใจ เพราะการที่คุณเป็นหนึ่งในผู้มีสิทธิ์รู้จักติกาของเกมกรรมได้ ก็เท่ากับมีทุนเก่า เอื้อให้ชาตินี้พร้อมจะทำคะแนนพิเศษเหนือกว่าคนอื่น ๆ ที่ไม่เข้าใจเกมกรรมมากนัก

บทที่ ๔

หนี

หนีที่ยังไม่ชัดใช้ จะถูกตามทวงเรื่อยไป

ต้องบินอีกไกลแค่ไหน
ถึงจะหนีกรรมได้พ้น?

ขนาดถ่วงกันซึ่งได้ปีกมาจากกรรม
บินหนีกรรมของตัวเองไม่พ้นเลย
แล้วคนไม่விปีกที่ไหนจะพ้นกรรม
เพียงเพราะคิดจะติดปีกหนีได้แล้ว?

หนี้บุญกับหนี้บาป

ในชีวิตประจำวัน คุณคงเห็นว่าการยังไม่ใช้หนี้ แล้วจะคาดหวังความเบากายสบายใจนั้น ไม่ใช่วิสัย นั่นเป็นทำนองเดียวกับหนี้กรรม トラาบใดคุณยังไม่ชดใช้ トラาบนั้นคุณไม่มีทางเป็นสุขราบริน

สำหรับ ‘หนี้’ ในเกมกรรม หมายถึงภาระต้องชดใช้ในทางใดทางหนึ่ง เป็นสิ่งที่อาจหลบเลี่ยงไม่ยอมใช้กับเจ้าหนี้โดยตรงก็ได้ แต่เกมกรรมจะใช้ให้คนอื่นไปทวงแทน และการทวงอาจมาในรูปแบบที่คาดไม่ถึง หากเป็นหนี้ขนาดใหญ่ คุณจะรู้สึกแต่ว่าชีวิตมีแต่เรื่องน่าหนักอก แต่หากเป็นหนี้ขนาดเล็ก คุณอาจรู้สึกเพียงรำคาญ แต่ไม่ว่าจะหนักอกหนานๆหรือรำคาญสั้นๆ คุณก็จะไม่รู้ด้วยซ้ำว่ากำลังชดใช้หนี้ก้อนไหนอยู่บ้าง

นี่คือกติกาอีกข้อหนึ่งของเกมกรรมที่อาจฟังดูแล้วไม่ยุติธรรมเอาเลย คุณไม่เคยเห็นใบเสร็จชัดๆ แต่จะโดนทวงอย่างทารุณเมื่อครบกำหนดชำระแล้วไม่ชำระ

หนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ

หนี้บุญคุณ หมายถึงการที่ใครบางคนช่วยให้คุณดำรงชีวิตอยู่ได้ หรือนำคุณออกมาจากสถานการณ์ลำบาก หรือทำให้คุณสุขกายสบายใจเป็นพิเศษ การติดหนี้บุญคุณแตกต่างจากคะแนนติดลบ เพราะส่วนใหญ่การไม่มีโอกาสชดใช้หนี้ยังไม่ทำให้คุณต้องประสบทุกข์ หนี้ประเภทนี้จะให้ผลหนักเมื่อคุณจงใจลืมบุญคุณ หรือกระทั่งทำร้ายผู้มีพระคุณ ผลของการทำร้ายผู้มีพระคุณ อาจคุณลืบ คุณร้อย หรือคุณพันของการทำร้ายคนทั่วไป พระคุณยิ่งสูงมากตัวคุณยิ่งสูงตาม

หนี้บาปเวร หมายถึงการที่คุณทำให้ใครบางคนต้องบาดเจ็บล้มตาย หรือทำให้เขาตกที่นั่งลำบาก หรือทำให้เขาทุกข์ทรมานไม่สบายใจผิดปกติ การติดหนี้บาปเวรเป็นอันเดียวกับคะแนนติดลบ จะต่างกันก็ตรงที่คะแนนติดลบธรรมดาอาจไม่เกี่ยวข้องกับใคร เช่น คุณดื่มเหล้าเมาจนสุขภาพเสื่อมโทรมโดย

ไม่รบกวนใครจัดเป็นคะแนนติดลบธรรมดา แต่ถ้าเมาสุราอาละวาด ทำร้ายคนอื่นด้วย อย่างนี้ถือเป็นหนี้บาปเวรที่ต้องชดใช้

วิธีใช้หนี้บุญคุณ

๑) สำนึกบุญคุณ

หมายถึงการจดจำไว้ไม่ลืม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่แกล้งลืม ว่าใครเคยให้ความช่วยเหลืออะไรคุณไว้บ้าง วิธีที่ดีที่สุดที่จะไม่ลืมบุญคุณคนก็คือ หมั่นระลึกถึงเสมอๆ อาจจะช่วยการนำรูปบุคคลที่มีพระคุณสูงสุดมาแขวนไว้ในจุดเห็นง่าย และกราบไหว้อยู่เนืองๆ

การกราบไหว้เปล่าๆกับการกราบไหว้ด้วยความระลึกถึงบุญคุณนั้นแตกต่างกันมาก ด้วยการระลึกถึงพระคุณท่าน คุณจะรู้สึกถึงความอ่อนน้อมเคารพ ความจดจำที่ลึกซึ้ง และความเป็นมงคลอันอบอุ่น นี่แหละอาการทางใจที่สะท้อนความรู้สึก ‘สำนึกคุณ’ ขอให้ลองคิดว่าใครน่าให้ช่วยมากกว่ากัน ระหว่างพวกที่ตั้งหน้าตั้งตามาเอาทำเดี่ยว พร้อมจะลืมว่าได้อะไรมาจากใคร กับพวกที่สำนึกคุณคนเป็น จดจำบุญคุณคนได้

การสำนึกบุญคุณนั้น ไม่ว่าจะด้วยการระลึกขึ้นมาเฉยๆหรือการหมั่นกราบไหว้รูปเคารพ จะทำให้ตัวตนของคุณเล็กลง เพราะตระหนักว่าที่โตขึ้นมาได้ หรือดีขึ้นมาได้ ย่อมไม่ใช่จากตัวเองโดดๆ อย่างน้อยต้องมีการให้ความช่วยเหลือค้ำจุนจากผู้อื่นเสมอ คนสำนึกบุญคุณเก่งๆจะไม่ลืมตัวง่ายๆ และนั่นก็หมายความว่า จะตกต่ำลงยากด้วย

เหตุใดจึงควรกล่าวว่าเพียงด้วยการจดจำและสำนึกบุญคุณคน ถือเป็นการใช้หนี้บุญคุณบ้างแล้ว? คำตอบคือคุณทำให้จิตอันเป็นกุศลสว่างเกิดขึ้น เหมือนแผ่ความสุขไปให้ผู้มีพระคุณแล้ว ขอให้ลองนึกในทางกลับกันว่า ถ้าพบคนที่เคยให้คุณช่วยเหลือ แล้วเขามองคุณด้วยสายตาเคารพ ยิ้ม

แบบประลึกได้ว่าคุณเป็นผู้มีบุญคุณ แนนอนคุณต้องรู้สึกอึ้งใจได้บ้าง

การหมั่นระลึกถึงและตอบแทนบุญคุณคน จะเป็นภูมิคุ้มกันโรคเนรคุณ ถ้าไม่หมั่นระลึกถึงบุญคุณคนแล้ว ในที่สุดจิตมักลึ่มอย่างสนิทว่าติดหนี้ใครอยู่บ้าง นั่นเป็นธรรมชาติของจิต ที่เมื่อไม่เข้าข้างสว่างก็ย่อมยินอยู่ข้างมืด ความมืดคือโมหะที่เข้าครอบงำ เมื่อถูกครอบงำด้วยการลึ่มบุญคุณหนักเข้า ก็มีสิทธิ์ยกขึ้นขึ้นเป็นการเนรคุณในที่สุด

แค่เพียงกรรมที่ลึ่มบุญคุณคนก็จะทำให้เป็นผู้ไม่ได้รับความเห็นใจช่วยเหลือในยามลำบาก แต่หากถึงขั้นเนรคุณได้ ก็จะต้องโดนโทษหนัก ทำอะไรต่อให้เจริญแค่ไหนก็จะกลับตกต่ำอย่างไม่คาดฝัน

๒ หาทงตอบแทนอย่างสมน้ำสมเนื้อ

การระลึกถึงบุญคุณคนในชอกก่อน จะก่อให้เกิดแรงดัน ทำให้คุณพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้มีพระคุณเต็มกำลัง หรือเท่าที่มีโอกาสเป็นไปได้อคุณจะไม่มานั่งคำนวณว่าใครให้คุณมาเท่าใด แล้วคุณควรชดใช้ไปแค่ไหน เพราะความรู้สึกอยากตอบแทนตามโอกาสนั้น จะเกิดขึ้นเท่าที่ผู้มีพระคุณยังมีชีวิตอยู่

คำว่า ‘สมน้ำสมเนื้อ’ นั้นอาจเข้าใจง่ายถ้าเป็นกรณีทั่วไป เช่น เมื่อคุณเป็นหนี้ใครหนึ่งพันบาท การใช้คืนอย่างสมน้ำสมเนื้อก็คือให้คืนเขาหนึ่งพันบาท หรือควรเพิ่มเศษเข้าไปนิดหน่อยเป็นดอกเบี้ยวตามอัตรามาตรฐาน

แต่หลายครั้งบุญคุณวัดกันเป็นตัวเงินไม่ได้ อย่างเช่นพ่อแม่ัน ท่านช่วยในสิ่งที่อคุณและใครอื่นไม่อาจช่วยได้เลย นั่นคือทำให้รูปมมนุษย์อุบัติขึ้นมาชั่วชีวิตอคุณจะรับเงินใครมาอย่างน่าซาบซึ้งเป็นจำนวนเท่าใดก็ตาม ย่อมไม่อาจเทียบค่าได้เท่าตัวของชีวิตเองที่ใช้รับเงินทองเหล่านั้น จริงไหม?

ดังกล่าวแล้วในบทที่ ๒ ว่ากายใจมนุษย์เป็นอุปกรณ์เล่นเกมราคาแพงคุณได้มาจากใคร คนนั้นจึงมีบุญคุณเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม ฉะนั้น การตอบแทนอย่างสมน้ำสมเนื้อจึงมีอาจตีค่าด้วยการให้เงินทองเป็นจำนวนเท่านั้น

เท่านี้ ถ้าพวกท่านไม่มีคุณ พวกท่านจะยังมีชีวิตอยู่ได้ แต่ถ้าไม่มีพวกท่าน อคุณจะไม่มีเลือดเนื้อและชีวิตขึ้นมาได้เอง ต่อให้อาสมบัติทั้งหมดที่อคุณหาได้มา ยกให้พวกท่าน ก็ยังไม่อาจเรียกได้เต็มปากเต็มคำว่าใช้หนี้ครบ อคุณจะหาสมบัตินอกกายขึ้นโตมาเทียบได้กับเลือดเนื้อก่อนที่ยังเป็นอคุณอยู่ทั้งตัวเล่า?

การคิดเลี้ยงดูให้พ่อแม่สุขทั้งกายสบายทั้งใจนับเป็นการตอบแทนครั้งเดียว หากจะตอบแทนอย่างสมน้ำสมเนื้อ อคุณต้องมีโอกาสด้วย โอกาสที่ว่านั้นคือพ่อแม่ของอคุณยังขาดความรู้ความศรัทธาในเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรม ยังไม่มีความตั้งมั่นในทาน ยังไม่มีความตั้งมั่นในศีล แล้วอคุณสามารถโน้มน้าว ชักชวนให้พวกท่านมาเข้าใจคติการให้ผลของกรรม ผูกให้ท่านจนไม่ให้แล้วเหมือนขาดอะไรไป ผูกถือศีลจนประพฤติดีแล้วรู้สึกผิดรุนแรง นั่นแหละ จึงได้ชื่อว่าตอบแทนอคุณท่านอย่างสมน้ำสมเนื้อ

ที่กล่าวเช่นนั้นก็เพราะในกรรมกรมนี่ กรรมดีนั่นเองคือที่พึ่งที่แท้จริงเมื่ออคุณทำให้ท่านศรัทธาภักดีแห่งกรรมวิบาก ตั้งมั่นในทาน ตั้งมั่นในศีล ก็เท่ากับอคุณตอบแทนเลือดเนื้อก่อนนี้เป็นอรรถภาพดี ๆ ในกรรมกรมครั้งต่อ ๆ ไปของอคุณนั่นเอง

ธรรมชาติพิเศษของการใช้หนี้บุญคุณมีอยู่ประการหนึ่ง คือ ยิ่งหนี้สูงแล้วอคุณใช้คืนอย่างสมน้ำสมเนื้อ อคุณจะได้คะแนนบวกลมหาศาล หน้าหนักของกรรมดีที่อคุณทำกับพ่อแม่จะให้ผลชัดเป็นความไม่ตกต่ำ แม้ชาติปัจจุบันถูกกรรมเก่าร้าย ๆ เล่นงาน ก็จะได้รับความช่วยเหลือ ผ่อนหนักให้เป็นเบาตามสมควร

เรื่องน่าเศร้าคือ เกมกรรมจะปิดบังไม่ให้อคุณเห็นช่วงเวลาที่แม่ลำบากตั้งท้องอคุณ ไม่เปิดเผยให้เห็นช่วงเวลาที่วิฤตที่ต้องทุกข์สาหัสกับการเบ่งอคุณออกมา กับทั้งไม่ให้อคุณรับรู้ว่พ่อแม่ทำงานหนักเพื่อเลี้ยงอคุณอย่างไร อคุณจึงเห็นแค่บุญคุณของครู บุญคุณของเพื่อน บุญคุณของใครต่อใครอื่น ๆ ในโลกที่ทุ่มเทเวลาช่วยเหลืออคุณ เลยอาจเผลอไปตัดสินว่าหน้าหนักบุญคุณคงพอ ๆ กันกับพ่อแม่ของตัว

หากอคุณไม่ตอบแทนพ่อแม่เลย ลูกของอคุณจะทำหน้าที่ทวงแทน คือ

กรรมของคุณจะไปดึงดูดเอาพวกที่จะมาเป็นลูกจ้างลูกผลาญ และไม่สำนึกบุญคุณ สำคัญไปเองว่าติดหนี้หนี้กำมคุณเพียงหยดเดียว

ในกรณีทั่วไป สำหรับใครก็ตามที่มีพระคุณ โดยเฉพาะในระดับที่ทำให้คุณรู้สึกซาบซึ้ง การใช้หนี้ที่ดีที่สุดคือการให้ความสุขกับเขา อะไรก็ตามที่ทำให้แล้วรู้ว่าเขาจะเป็นสุข จงทำให้มาก และทำเท่าที่โอกาสจะอำนวย อย่ากะเกณฑ์ว่าแค่นี้ใช้หนี้ให้แล้ว ถือว่าหายกันแล้ว เพราะโดยทั่วไปถ้าถึงขั้นที่คุณรู้สึกซาบซึ้งบุญคุณใคร ส่วนใหญ่บุญคุณนั้นจะหนักยิ่ง อย่าประมาณเลยว่าชดใช้แค่นั้นแค่นี้แล้วจะเพียงพอ

อย่างไรก็ตาม การใช้หนี้บุญคุณควรเป็นไปตามกำลัง และไม่ใช่ว่าต้องทุ่มเทเงินทองเท่านั้น ยังมีวิธีอีกมากมายที่คุณรื่นสุสุขใจใครๆ โดยไม่ต้องเกี่ยวข้องกับเงินทอง เช่น ขวนขวายทำกิจให้ผู้มีพระคุณสะดวกสบาย ไม่ต้องลำบากมาก ก็นับว่าดีแล้ว

หนึ่ง ถ้าเจอการล่ำเลาะบุญคุณ ในแบบที่มาตั้งหน้าตั้งตาริดนาทาเร้น ทำให้คุณอึดอัดใจ หรือหนักกว่านั้นคือทำให้คุณถึงขั้นเดือดร้อนไม่เลิก ก็อนุโลมได้ว่าเขาเคยมีบุญคุณกับคุณแบบหนักลงทุนที่ยากถอนทุนคืน ซึ่งก็ควรให้คืนตามการเรียกร้องครั้งแรกๆ หากรู้สึกว่าการชดใช้น่าจะเทียบน้ำหนักกับบุญคุณได้แล้ว ก็ให้ถือว่าพอได้ ไม่ต้องตามชดใช้ไปเรื่อยๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุดตามอำเภอใจของเจ้าหนี้

วิธีใช้หนี้บาปเวร

๑) สำนึกผิด

เป็นขั้นแรกสุดที่ง่ายที่สุด เหมือนไม่ต้องลงทุนอะไร แต่ดูจากความจริงแล้ว อาจกล่าวได้ว่าขั้นของการสำนึกผิดอาจยากกว่าขั้นอื่นใด เพราะขณะที่คนเราทำผิดด้วยความโลภ ความโกรธ หรือความหลงเขลา จิตมักไม่รู้สึกรู้แม้แต่

น้อยว่านั่นเป็นความผิด เมื่อไม่รู้สึกรู้จริงๆว่าผิด ก็คงยากที่จะมีใครไปบอกให้มองเห็นว่ามันผิด ก็เลยแบบคนผิดจะปกป้องตนเอง ทำให้ไม่ยอมรับและคิดปฏิเสธความผิดรำไป

เหตุของความสำนึกผิดขึ้นมาได้ หลัก ๆ มีอยู่สองประการ

ประการแรก หลังจากที่คุณทำอะไรเลว ๆ ลงไป ต่อมาคุณทำดี แล้วมีเส้นทางพัฒนาความดียิ่งขึ้น พอถึงวันหนึ่งมีสิ่งสะกิดใจให้ระลึกถึงความเลวในอดีต จิตอันเป็นกุศลแล้วของคุณย่อมบอกตัวเองว่าเราเคยเลว เราเคยก่อกรรมดำ เราเคยทำเรื่องน่าละอาย คุณจะเกิดความเสียใจและอยากไถ่โทษ ซึ่งระดับความแรงจะมีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับกำลังบุญของจิตในขณะนั้น ๆ บุญยิ่งมากก็จะยิ่งกระตุ้นให้เกิดความสำนึกผิดแรงมาก

ประการที่สอง คุณมีบุญเก่าในอดีตชาติประเภทเคยสำนึกผิดอย่างรุนแรง และเคยได้ชดใช้ความผิดชนิดทุ่มกายถวายหัวเพื่อไถ่บาปมาก่อน พอชาตินี้ผลอพลาดทำผิดครั้งใหญ่อีก บุญเก่าก็ส่งผลให้สำนึกได้เร็ว และสำนึกได้แรง

โดยทั่วไปการสำนึกผิดที่ประกอบด้วยความตั้งใจว่าจะไม่ทำเช่นนั้นอีก ก็ช่วยให้หนี้กรรมบรรเทาเบาบางลงบ้างแล้ว เปรียบเหมือนการลดโทษของศาลเมื่อผู้ต้องหาปรับสภาพ ให้การเป็นประโยชน์ต่อคดี แต่การสำนึกที่แท้จริงก็ต้องมีโอกาสพิสูจน์ตัวด้วย เมื่อถูกยั่วยุให้ทำผิดอีกแล้วคุณไม่ทำ นั่นก็เรียกว่าพลังของความสำนึกผิดแรงจริง มันคงจริง พอถึงเวลาต้องชดใช้หนี้เก่า ก็จะไม่ต้องทุกข์ทรมานมาก และไม่ยืดเยื้อยาวนานนัก

๒) ขอโทษ

คนที่ขอโทษบ่อย ๆ นั้นจะพูดคำว่าขอโทษง่าย เพราะเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ต่างจากคนที่นาน ๆ จะกล่าวคำขอโทษสักที แบบนั้นจะเห็นการขอโทษเป็นเรื่องผิดปกติ เพราะต้องยอมรับว่าตนเองผิด ซึ่งค้ำกันกับทิวิมานะและความอหังการของมนุษย์

อย่างไรก็ตาม คำขอโทษยังแบ่งออกเป็นอีกหลายชั้น หลายวรรณะ บางคนขอโทษบ่อยเสียจนรู้สึกว่าจะทำอะไรผิดบ่อยๆก็ได้ ไม่เป็นไร เดียวค่อยขอโทษเอาทีหลัง คำขอโทษที่ตามมาหลังการประมาทหรือขาดความระมัดระวังจนติดเป็นนิสัยนั้น ไม่ใช่คำขอโทษที่มีค่านัก

ส่วนบางคนนานๆขอโทษทีก็จริง แต่กล่าวออกมาจากใจเต็มๆ ประกอบด้วยความสำนึกผิดจริงๆ และมีความตั้งใจที่ดี ที่จะไม่ทำเช่นนั้นอีก อันนั้นเป็นคำขอโทษที่มีค่า และเกิดจากจิตอันเป็นมหากุศล

การขอโทษอาจไม่ได้เป็นคำพูดขอโทษเสมอไป แต่อาจเป็นการทำดีลับหลัง เช่น ในกรณีที่คุณทำผิดแล้วไปเสียชีวิตไปแล้ว คุณก็อาจใช้วิธีพูดสรรเสริญหรือทำอะไรเป็นการเชิดชูเกียรติ เพื่อให้ใครต่อใครนึกนิยมชมชื่นในตัวผู้ล่วงลับ อย่างน้อยที่สุดความสุขที่ได้ทำดีกับผู้ล่วงลับบ้าง จะกลบกลืนความรู้สึกผิดได้แน่

ถ้าหากคุณจำไม่ได้กระทั่งชื่อแซ่หรือหน้าตา ไม่ทราบว่าเป็นปัจจุบันเขามีชีวิตอยู่ ณ แห่งไหนตำบลใด คุณก็อาจขอโทษเขาผ่านการทำดีกับคนอื่นแทน เช่น คุณเคยทำร้ายจิตใจใครด้วยคำพูดเสียดแทง นึกถึงใบหน้าเศร้าโศกเสียใจของเขาที่ไรแล้วรู้สึกผิดรุนแรงทุกครั้ง แถมปัจจุบันไม่มีทางพบใครคนนั้นอีกแล้ว จึงไม่ทราบจะไปขอโทษใครสักคน เช่นนั้น คุณก็เพียงตั้งใจว่าต่อแต่นี้จะพูดแต่คำที่ช่วยให้ทุกคนรู้สึกดี ปริมาณของบุญที่สร้างขึ้นใหม่ จะเหมือนน้ำดีกลุ่มใหญ่ใล้น้ำเสียกลุ่มน้อย ถึงวันหนึ่งหลังจากที่คุณสะสมความรู้สึกดีๆ จากผู้คนที่ฟังคุณพูดดีๆ ให้พวกเขาชื่นใจมากพอ ก็จะพบว่ามันชะล้างความรู้สึกผิดเก่าๆลงได้ และนั้นก็มักหมายความว่าเมื่อกรรมอันเกิดจากการพูดเสียดแทงจิตใจคนถึงเวลาให้ผล ก็จะไม่หนักหนาสาหัส มีปัจจัยช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาจนแทบไม่รู้สึกรู้หา

๓ ให้ภัย

ก่อนอื่นต้องมองว่าตอนใครทำให้คุณเจ็บช้ำน้ำใจมากๆนั้น คือรูปแบบ

หนึ่งของการโดนทวงหนี้ เมื่อมองอย่างนี้ คุณจะเต็มใจให้อภัย และทราบชัดจากความเบาหัวอก ว่าหนี้เก่าถูกชำระแล้ว อาจต้องผ่อนส่งหลายครั้ง หรืออาจเหมารวบเบ็ดเสร็จในครั้งเดียวก็ได้

เมื่อจิตสะอาดได้ด้วยการคิดอภัย ปราศจากกลิ่นใหม่ของไฟพยาบาทแล้ว คุณจะค่อยๆนึกออกว่าสิ่งที่คุณถูกกระทำนั้น คุณเองก็เคยกระทำไว้ก่อนกับคนอื่น ถึงตรงนั้น คุณจะค่อยๆสัมผัสสัมผัสเกี่ยวกับกรรมวิบาก มองเห็นความสอดคล้อง มองเห็นการสะท้อนไปสะท้อนมาของเหตุการณ์ทำนองเดียวกันตลอดจนสามารถวัดน้ำหนักความทุกข์ของผู้ที่ถูกคุณกระทำได้ถูก ว่าถ้าเปรียบเทียบกับความทุกข์ที่คุณโดนกระทำเข้าให้บ้างแล้ว มันหนักกว่า เบากว่า หรือว่าเท่ากัน อย่างน้อยที่สุดคุณจะเลิกคิดไปเองว่าทำอะไรกับใครก็ได้ ตัวคุณไม่ต้องรับผลเป็นความทุกข์ทำนองเดียวกันในภายหลัง

นอกจากนั้น คุณจะค่อยๆสังเกตและมีความรู้เพิ่มขึ้น คือไม่ว่าคุณเป็นฝ่ายเริ่มก่อนหรือเป็นฝ่ายถูกกระทำ ขอเพียงคิดประทุษร้ายกัน มีความผูกใจเจ็บกัน เล็งแลกันและกันด้วยแววพยาบาทอาฆาต เท่านั้นก็เรียกว่าเป็นบาปเวรระหว่างกันแล้ว ต่อเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้อภัยได้ไม่จำกัด ไม่มีความพยาบาทตักค้ำแม้แต่ในความคิด นั่นเอง จิตจะทำตัวเป็นน้ำสะอาดล้างรอยแค้น ทั้งฝ่ายตนและฝ่ายเขา ในที่สุดความอาฆาตในฝ่ายเขาย่อมทนนตั้งอยู่ไม่ได้ ต้องเลื่อนหายตามไปในที่สุด

สรุปคือเมื่อถูกทำให้แค้นแล้วไม่คิดแก้แค้น เรียกว่าเป็นการใช้หนี้ ขอให้จำไว้ว่า คุณอาจโกรธโดยไม่ตั้งใจ แต่ไม่มีทางอภัยโดยบังเอิญ

มีกรณีที่ยากจะอภัยอยู่มากมาย เช่น บางคนรับกรรมที่เคยทำไว้กับลูก ในเกมกรรมครั้งก่อนๆ ต้องมาเกิดกับพ่อแม่ที่ทำเรื่องเลวร้ายกับตนในเกมนี้ ทั้งเมาเหล้าทุบตี ทั้งเป็นผีพนันที่หันมาปล้นเงินคนในบ้าน ทั้งเป็นพ่อที่ทำบัดสีบดเถลิงกับลูกผู้ไม่มีทางขัดขืน ทั้งเป็นแม่ที่ขายลูกสาวกิน กรณีเช่นนี้ อย่าย่ำแย่จะมีกำลังใจตอบแทน แค่อำนาจใจไม่ให้คิดอยากฆ่าพ่อแม่ตัวเองก็นับว่ายากแล้ว

แน่นอน ในนามของสิ่งที่เรียกว่า ‘ความหลงลืม’ เกมกรรมใช้มันปิด

ซ่อนอดีตชาติไว้ได้อย่างสนิทใจ คุณยอมไม่มีทางอะไรที่ทราบได้ว่าการถูกข่มเหงในบ้านโดยพ่อแม่ของตนเอง ก็คือการแสดงตัวของกรรมเก่าที่คุณอาจทำไว้กับลูกตัวเอง และเมื่อไม่อาจทำให้เชื่อว่านั่นคือกรรมเก่าของตน ก็ยอมผูกใจพยาบาทอาฆาตพ่อแม่ เป็นเหตุให้นำความเลวร้ายนั้นไปเลียนแบบเมื่อต้องเป็นพ่อแม่คน แล้วรับผลอีกในภพหน้า วนเวียนเป็นปฏิกิริยาลูกโซ่ไม่รู้จบ

ตามกฎข้อแรกของเกมกรรมนั้น คือถ้าคุณอาฆาตแค้นพ่อแม่รุนแรงไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ชีวิตคุณก็จะเหมือนมีบาดแผลใหญ่ ทำอะไรเจริญยากถึงแม้บุญเก่าหนุนให้รุ่งเรืองก็ต้องมีอันเป็นทุกข์ ไม่อาจสุขใจจากความรุ่งเรืองนอกรายได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนัก

การอภัยในเรื่องน่าเจ็บปวดที่สุด ทำได้ยากที่สุด จึงแทบจะเป็นการทำแต้มสูงสุดในเกมกรรม และกล่าวได้ว่าเป็นการใช้หนี้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ถ้าทำไม่ได้ก็น่าเห็นใจ แต่หากทำได้ ก็น่าปลื้มด้วยเป็นนักหนา เพราะแทบไม่เหลือบาปอกุศลชนิดไหนอีกแล้วที่คุณจะผ่านข้ามมันไปไม่ได้

สำหรับพ่อที่เลว ไม่ดูแลรับผิดชอบลูกเมีย หรือทำเรื่องเลวร้ายกับลูกๆ ได้ลงคอ นั้น อาจได้ชื่อว่าเป็นเจ้าหนี้น้ำกามหยดเดียวอย่างเขาว่า แต่สำหรับผู้เป็นแม่ จะดีเลวอย่างไรก็ตาม ทุกคนเป็นหนี้การอาศัยท้องทำงานนอนอยู่ ๙ เดือนเสมอ ลองเอาอะไรหนักๆ ที่ตื่นได้ผูกติดไว้กับท้องตัวเองสักสามเดือน แล้วจะพอเข้าใจว่าแม่ทุกคนเคยรับบทหนักมาขนาดไหน กว่า คุณจะลืมตาดูโลกได้ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าระหว่างพ่อเลวกับแม่เลว การโกรธเกลียดแม่เป็นบาปกว่า และในทางตรงข้าม การให้อภัยแม่ ย่อมได้ผลเป็นบุญที่เกินประมาณ

๕ ตั้งความปรารถนาดี

สิ่งที่ยากกว่าการอภัยคือการทำดีกับคนที่ทำร้ายคุณก่อน สำหรับคนทั่วไปอาจฟังเป็นเรื่องบ้าและไม่น่าเป็นไปได้ หรือแม้เป็นไปได้ก็ไม่ควรทำ แต่สำหรับคนที่มองชีวิตเป็นเกมกรรม การดีต่อไม่ใช่เรื่องเหลือวิสัย ตรงข้าม

กลับจะเป็นโอกาสโกยคะแนนพิเศษสองเท่าสามเท่าของปกติด้วยซ้ำ

เมื่อมีแกล้งตั้งความปรารถนาดีอย่างบริสุทธิ์ปราศจากสิ่งเคลือบแฝง คุณก็ยอมมีทุนพอที่จะพูดดีและทำดีกับเขาในเวลาต่อมา ฉะนั้น ปัญหาอยู่แค่ที่ใจ ทำอย่างไรคุณจึงสามารถตั้งความปรารถนาดีอย่างบริสุทธิ์ใจกับคนที่มาทำเรื่องแยะๆ กับคุณได้

ก่อนอื่นใดคุณต้องสร้างกำลังใจให้ตนเอง โดยคิดว่าถ้าคุณกำลังอยู่ในเกมกรรมจริง การทำดีต่อคนที่มุ่งร้ายกับคุณต้องถือเป็นการเล่นเกมยาก เมื่อทำสำเร็จก็ควรมีเรื่องดี ๆ ที่คาดไม่ถึงปรากฏให้เห็นแน่ ๆ

หากคุณไม่รอดูเหตุการณ์ภายนอก แต่เฝ้าสังเกตเหตุการณ์ภายในจิตใจ อันลับซ่อนลุ่มนวลของตนเอง ก็จะพบกับภาวะมหัศจรรย์ที่เรียกว่า ‘มหาโสมนัส’ อันเกิดจากความรู้สึกว่าคุณเป็นคนดี คุณทำในสิ่งยากที่ใครจะทำได้ และธรรมชาติของจิตก็สนองคืนให้ด้วยความรู้สึกที่ล้ำลึกเกินพรรณนา

การตั้งความปรารถนาดีไว้ล่วงหน้า จัดเป็นการตั้งเข็มทิศให้กับจิต เช่น ภายหลังเมื่อเจอตัจจริงก็อยากพูดให้เขาเป็นสุข อยากทำบางอย่างให้เขาสบายขึ้นมาจริง ๆ การตั้งความปรารถนาดีจึงจัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการแผ่เมตตา หนี้บาปเวรจะหมดไปอย่างรวดเร็วด้วยการชะล้างของเมตตาจิต ยิ่งคุณแผ่เมตตาได้เข้มแข็งหนักแน่นและต่อเนื่องขึ้นเพียงใด บาปเวรก็จะยิ่งถอยห่างหนีหายไปมากขึ้นเท่านั้น

๕ ช่วยชีวิตสัตว์

ถ้าคุณรู้สึกเหมือนผีเข้าผีออก จิตใจสงบเยือกเย็นราวสายน้ำในเวลาหนึ่ง แต่อีกเวลาหนึ่งกลับร้อนราวลูกเป็นไฟ มีความคิดเหี้ยมเกรียมได้เป็นตรงข้ามกับที่เคยใจดี อย่างนี้ก็อาจชวนให้จินตนาการไปได้ว่าอดีตชาติคุณเคยดูร้ายมามาก หรืออาจถึงขั้นเหี้ยมโหดเป็นโจรที่ฆ่าฟันคนไม่มีทางสู้ แต่ภายหลังกลับตัวสำนึกผิด และเป็นความรู้สึกที่รุนแรงขนาดเหวี่ยงกลับมาเป็นชั่วตรงข้าม อยากช่วยเหลือชีวิตคนและสัตว์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ นั่นเอง

จึงเป็นเหตุให้ระดับสำนึกคิดอ่านสูงพอจะเกิดใหม่เป็นมนุษย์ได้ แม้จะยังติดความเหี้ยมโหดมาลึกลงบ้างก็ตาม

หากรู้สึกตัวว่าเข้าข่ายนี้ ก็ให้คิดต่อว่าคุณหนีรกอันเป็นบทลงโทษของเกมกรรมมาได้ทีหนึ่งแล้ว นับเป็นโชคดีแล้ว แต่สิ่งที่คุณจะต้องเผชิญขณะดำรงชีวิตมนุษย์ ก็คือสุขภาพที่อ่อนแอ หรือความเจ็บป่วยทรมาณเรื้อรังที่ยากจะหาหมอรักษาให้หายขาด แม้วิทยาการแพทย์เจริญก้าวหน้าเพียงใด กรรมเก่าก็จะส่งอาการพลีกลับมาเอาชนะจนได้ ต่อให้เจอหมอเทวดาช่วยได้โรคหนึ่งโรคใหม่ก็ปรากฏแทน ฝ่าววนเวียนทำความทุกข์ให้กับคุณจนอยากตายๆไปให้พ้น

ในเมื่อไม่อยากอยู่ต่ออีกแล้ว ขอให้ลองใช้ชีวิตที่เหลืออยู่นั้นปลดปล่อยชีวิตอื่นให้รอดตายได้มากๆ จะคิดว่าเป็นการทดลองครั้งสุดท้ายหรือเพื่อความสบายใจก่อนตายอย่างไรก็แล้วแต่ ที่สำคัญคือต้องไม่ใช่แค่ปล่อยนกปล่อยปลาสองสามตัว คุณต้องปล่อยดี ๆ ปล่อยมากๆ และปล่อยอย่างต่อเนื่องนานๆ กระทั่งเกิดจิตเป็นมหาทานที่ตั้งมั่น เคยชินกับการไถชีวิตสัตว์ ไม่ได้ชีวิตสัตว์แล้วรู้สึกว่าคุณสุขมันพร้อมไป ถ้าทำได้ถึงขั้นนั้น พลังชีวิตจำนวนมากที่รอดพ้นจากการดับสูญ จะเข้ามาเสริมพลังชีวิตของคุณให้สดชื่นขึ้น สบายหรือบรรเทาจากโรคภัยลึกลับลงได้มาก

ทุกวันนี้สัตว์มากมายต้องตายเพื่อเป็นอาหาร จุดที่คุณสามารถช่วยพวกมันได้ง่ายหน่อยคือตลาดสดและโรงฆ่าสัตว์ ขอให้ระลึกว่าสัตว์ยิ่งตัวใหญ่มากขึ้นก็ยังมีพลังชีวิตมากขึ้น

๖ รักษาศีล

การตั้งใจรักษาศีลคือการสร้างมหาทาน เพราะการตั้งใจงดเว้นฆ่าสัตว์ งดเว้นลักทรัพย์ งดเว้นกามที่ละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น งดเว้นถ้อยคำอันเป็นเท็จ และ งดเว้นการเสพสุรายาเมานั้น เป็นการกระทำชีวิตให้ปลอดภัยทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นยิ่ง แม้เขาเคยค้างชำระหนี้คุณมา และเกมกรรมจัดสรรให้คุณมีสิทธิ์ทวง

หนี้เขาคืน คุณก็ไม่ทวง อันนั้นแหละ จึงกล่าวได้ว่าศีลจัดเป็นมหาทานอันเยี่ยม ขอให้พิจารณาเป็นข้อๆไป

ถ้าเจตนางดเว้นฆ่าสัตว์ที่คุณมีสิทธิ์ฆ่าง่าย ๆ เช่น มดและยุง คุณได้ชื่อว่าใช้หนี้เก่าที่อาจเคยก่อคุณให้ผู้อื่นรำคาญ ส่วนหนี้ที่มดและยุงทำให้คุณรำคาญ คุณก็ยกให้พวกมันไป

ถ้าเจตนางดเว้นลักทรัพย์ที่คุณมีโอกาสทำได้ คุณได้ชื่อว่างดการทำความเสียหายให้แก่ผู้ที่จะต้องเสียหาย เหมือนเขาได้รับการยกโทษจากคุณ และคุณก็ไม่ต้องเป็นผู้ติดหนี้ให้เกิดวงจรอุบาทว์ วันหนึ่งเป็นขโมย อีกวันหนึ่งถูกขโมย

ถ้าเจตนางดเว้นกามที่ละเมิดสิทธิ์ผิวเขาเสียใคร หรือละเมิดสิทธิ์พ่อแม่ผู้ปกครองเลี้ยงดู คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่ทำเรื่องบาดใจแก่ผู้สมควรโดนกรรมเก่าเล่นงานให้บาดเจ็บ และคุณเองก็ไม่ต้องสร้างหนี้ใหม่จนตกไปอยู่ในฐานะถูกกระทำให้บาดเจ็บด้วย

ถ้าเจตนางดเว้นการโกหก คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ยกประโยชน์ให้คนที่สมควรถูกหลอก ถ้าเจตนางดเว้นคำเสียดแทงใจ คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ยกประโยชน์ให้คนที่สมควรได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจ ถ้าเจตนางดเว้นคำหยาบ คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ยกประโยชน์ให้คนที่สมควรถูกทิ่มแทงด้วยคำด่าทอ ถ้าเจตนางดเว้นการพูดเพื่อเจ้อไรสติ คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ยกประโยชน์ให้คนที่สมควรมีหงษ์ฟูงชันจากการฟังคำพูดอันเลือนลอยของคุณ

ถ้าเจตนางดเว้นการเสพสุรา ยาอี ยามอมเมาให้สติขาดหายทั้งหลาย คุณได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่กระทำตนให้เข้าข่ายบุคคลอันตราย คุณทำความปลอดภัยให้สังคมจากการดำรงตนเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะครบถ้วน คุณจะไม่เป็นเครื่องมือของเกมกรรม ลงโทษผู้สมควรได้รับอันตรายจากคนเมาสุราอาละวาด

สรุปคือ... เมื่อถึงเวลาใช้หนี้ อย่าคิดหนีหนี้ แล้วก็อย่าเผลอสร้างหนี้เพิ่ม

ก็อดดีไม่มี
ไม่หนี้ ไม่ค่า
ได้ปะ?

ก็กำลังจ่ายอยู่
ด้วยการมีชีวิต
อย่างนี้ ใจ
มันหนี ไต่ ไท้มละ?

ถ้าชีวิตคือการใช้จ่ายนี้
จบชีวิตก็จบหนี้ใช่ใหม?

ก่อนจบชีวิต
มันจะสร้างหนี้
เพิ่มกันนะสิ

นี่ก็ต้อง
มีชีวิตหน้าไว้
ใช้หนี้ต่อเนรา?

ใช่แล้ว!

ฮึ่! ไม่เป็นไร ชีวิตหน้า
เป็นเรื่องของคนอื่น
ถือว่าให้คนอื่นรับกรรมไป
ไม่เกี่ยวกับข้าพเจ้าแล้ว!

ชีวิตนี้ที่รับกรรมแทนคนอื่นอยู่นะ
อยากดาหรืออยากชมคนนั้นล่ะ?

บทที่ ๕ แรงบีบคั้น

ยิ่งถูกบีบคั้นมากขึ้นเท่าใด
ใจจะยิ่งคิดถึงทางออกที่ถูกต้องน้อยลงเท่านั้น

ทงไม่ไหวแล้ว!!!

วิญญาณเริ่ม
หน้ากลียดแล้วเห็น ไทวม

แรงบีบคั้นให้เบียดเบียนกัน

ในเกมกรรมทุกเกม ผู้เล่นทุกคนรู้ได้ด้วยตนเองว่าเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่จะต้องมีปัจจัยพื้นฐานในการหล่อเลี้ยงชีวิต สิ่งเหล่านั้นคือปัจจัย ๔ ทุกคนยอมจำนนให้ ถ้าไม่มีก็ต้องทำให้มันมี หรือถ้ามีอยู่แล้วแต่เริ่มร่อยหรอก็ต้องหาเพิ่ม มิฉะนั้น ก็ต้องตายสถานเดียว

มาดูกันว่าอุปกรณ์เล่นเกมกรรมมีแรงบีบคั้นอย่างไรบ้าง เพื่อจะสืบสาวไปให้เห็นเค้าเงื่อนว่าเหตุใดมันจึงเป็นบ่อเกิดของการก่อกรรมต่าง ๆ นานา อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

๑) ความต้องการอาหาร

ร่างมนุษย์ใช้พลังงานอยู่ตลอดเวลา แบบเดียวกับที่รถวิ่งได้ก็ต้องใช้เชื้อเพลิงไม่ขาดสาย แม้กระทั่งเวลานอน หัวใจยังต้องสูบฉีดโลหิต ปอดกับกะบังลมยังต้องสูบลม เซลล์ยังต้องเกิดใหม่ ซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องใช้พลังงานทั้งสิ้น พลังงานมาจากอาหาร อาหารเป็นได้ทั้งพลังงานให้เคลื่อนไหว เป็นได้ทั้งธาตุหล่อเลี้ยงอวัยวะให้คงรูป ตลอดจนเป็นได้ทั้งภูมิคุ้มกันให้ร่างกายแข็งแรงพอจะต่อต้านสิ่งบุกรุกรอบด้าน

เมื่อมนุษย์ทุกคนบนโลกถูกบีบให้ต้องกินอาหาร อาชีพค้าขายอาหารจึงเกิดขึ้น พ่อค้าอาหารอาจเลือกที่จะฆ่าสัตว์มาทำอาหาร เพราะเห็นว่าได้เงินดี เป็นที่ต้องการมาก หรืออาจเลือกทำอาหารที่ปราศจากเนื้อสัตว์ แม้ได้เงินน้อยกว่าก็มีความสบายใจกว่ากัน

๒) ความต้องการที่อยู่อาศัย

ร่างมนุษย์ไม่อาจทนทานดิน ฟ้า อากาศ อย่างน้อยต้องอาศัยที่มุงบัง เพื่อให้กายอยู่สบายพอ ต่อให้เป็นคนร่อนเร่พเนจรหมอนหมั่น ก็ต้องการร่วม

ไม้หรือขายคาเมื่อแสงแดดแผดจ้า

เมื่อมนุษย์ทุกคนบนโลกถูกบีบให้ต้องมีที่อยู่อาศัย อาชีพขายบ้าน ขายห้องพักจึงเกิดขึ้น พ่อค้าบ้านอาจต้องไล่ที่คนจนเพื่อปลูกบ้านจัดสรรให้คนรวย หรืออาจตัดสินใจใช้วัสดุราคาถูกที่เป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยในภายหลัง แต่หากทำทุกอย่างถูกต้อง มีจิตอนุเคราะห์ หวังให้ลูกค้าได้อยู่สบาย กลับสบายก็นับเป็นอาชีพเกื้อกูลมหาชนได้เช่นกัน

๓) ความต้องการเครื่องนุ่งห่ม

ร่างมนุษย์มีอวัยวะที่หน้าละอายหากต้องนำมาเปิดเผยโจ่งแจ้ง ต่อให้ความรู้สึกของบางคนจะวิปริตบิดเบี้ยวจากธรรมชาติ อยากรอดเนื้ออวดตัว ทำลายตาสาธารณชน ก็ไม่เป็นที่ยอมรับสำหรับสังคมหมู่มาก กฎหมายเกือบทุกประเทศจึงห้ามมิให้แสดงอวัยวะอย่างโจ่งแจ้ง เว้นแต่จะเป็นสถานที่จัดไว้โดยเฉพาะ

เมื่อมนุษย์ทุกคนบนโลกถูกบีบให้ต้องมีเสื้อผ้า อาชีพขายเสื้อผ้าจึงเกิดขึ้น พ่อค้าเสื้อผ้าอาจเลือกที่จะสังเคราะห์ผ้าเนื้อดีที่ไม่ทำลายธรรมชาติมาจำหน่าย หรืออาจถลกหนังสัตว์บางชนิดมาทำเสื้อผ้าราคาแพงก็ตามแต่ อัจฉริยะ

๔) ความต้องการยารักษาโรค

ร่างมนุษย์มีความอ่อนแอ โดนร้อนโดนหนาวหนักไปหน่อยก็ไม่สบายป่วยไข้ได้ แดงติดเชื้อโรคในอากาศเพียงแค่ออกไปยืนนานแพร์เชื้อก็ได้ จำต้องมียารักษาโรคมาทุกยุคทุกสมัย

เมื่อมนุษย์ทุกคนบนโลกถูกบีบให้ต้องใช้ยารักษาโรค อาชีพผู้ผลิตยาจึงเกิดขึ้น และเภสัชกรผู้จ่ายยาก็ตามมา บริษัทยาอาจต้องใช้ชีวิตหนูทดลองไปมากมายกว่าจะได้ยาใหม่สักตัว หรือมีสิทธิเป็นผู้ให้ทุนวิจัยกระทั่งค้นพบยา

ใหม่เป็นเจ้าของ โดยหวังโกยเงินจากคนป่วยทั่วโลกก็ได้ หรือหวังปกป้องรักษา มนุษยชาติไม่ให้ตกอยู่ในเงื้อมมือของโรคที่ไม่มียารักษาก็ได้ ส่วนเภสัชกรผู้ จำยยาอาจเลือกยาดีด้วยความคิดอนุเคราะห์ให้ผู้ป่วยให้หายดีทันทีก็ได้ หรือ เลือกยาที่ช่วยให้ดีขึ้นแต่ไม่หายขาดแบบหวังเลี้ยงไข้ก็ได้

จะเห็นได้ว่าปัจจัยในการดำรงชีพที่สำคัญสูงสุดคืออาหาร และอาหาร ก็ถือเป็นต้นเหตุอันดับหนึ่งที่บีบให้สิ่งมีชีวิตต้องเบียดเบียนกัน เห็นชัดที่สุดก็ ในหมู่สัตว์ป่า ที่ต้องอาศัยชีวิตของสัตว์อื่นเพื่อต่อชีวิตให้ตนเอง

การเลือกอาชีพเบียดเบียนชีวิตสัตว์เป็นเรื่องของผู้ผลิต สำหรับผู้บริโภค ไม่ได้ร่วมเบียดเบียนด้วย เพราะก่อนถึงเวลากินก็มีสัตว์เป็นศพอยู่แล้ว ไม่ต้อง อาศัยกำลังใจในการทำให้อัตว์ตาย ผังผู้บริโภคจะมีส่วนร่วมก็ต่อเมื่อรู้เห็น เป็นใจ บงการฆ่าสัตว์อย่างรู้ว่ามันจะตายเพื่อมาให้ตนกิน เหมือนเช่นที่เห็น ในร้านอาหารบางแห่งที่ให้อาหารแก่สุนัขที่ให้อาหารแก่สุนัขมาจัดการ นั่นก็คือว่า ทำกรรมในการประหารชีวิตร่วมกันแล้วกับพ่อค้า

ฝ่ายผู้บริโภคในสังคมทุนนิยมนั้น เงินเป็นตัวกลางแลกเปลี่ยนปัจจัย ๔ เพราะฉะนั้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัย ๔ อันสคัญสำคัญยิ่ง บีบคั้นให้มนุษย์ต้อง ‘ทำงาน’ เพื่อ ‘หาเงิน’

อย่างไรก็ตาม ทางมาของเงินไม่จำเป็นต้องด้วยวิธีทำงานเสมอไป ลูก เสรษฐอาจใช้วิธีแบมือขอเงินพ่อแม่ไปตลอดชีวิตโดยไม่มีใครเดือดร้อน ส่วน ลูกชนชั้นกลางที่มีรายได้น้อย ก็อาจใช้วิธี ‘เถ’ บุพการีโดยไม่สนใจว่าพวกเขา จะต้องลำบากหาเงินไปจนแก่เฒ่าอย่างไร หรือดีขึ้นมากกว่านั้นหน่อย คือบาก หนักไปขอยืมเงินคนรู้จักแบบตั้งใจจะใช้คืน แต่ถ้าใช้คืนไม่ได้ก็หลบหนีหน้า เพื่อจะได้ไม่ต้องคืนกันตื้อๆ และในที่สุดแล้ว สำหรับคนที่ไม่รู้จักขอยืมหรือรีด ไล่ใคร ก็อาจต้อง ‘ปล้น’ คนไม่รู้จัก แล้วค่อยอ้างเอาในศาลว่าไม่มีทางเลือก อื่นอีก

การปล้นก็ยังแบ่งออกเป็นหลายแบบ ทั้งปล้นแบบย่องเบา ปล้นแบบ

ฉ้อฉลซึ่งหน้า ปล้นแบบเหนือเมฆระดับชาติ แต่จะอย่างไรก็เข้าข่ายลักทรัพย์ ทั้งสิ้น

หากเกมกรรมไม่มีแรงบีบคั้นเป็นปัจจัย ๔ อย่างน้อยที่สุด การจี้ปล้น ระดับล่างๆ จะสาบสูญไป เหลือแต่การปล้นและการฉ้อฉลในระดับสูงๆ ขึ้นมา ชนิดที่ไม่จำเป็นต้องดำรงชีพ เช่น ปล้นเพชร ปล้นรถยนต์ ปล้นชาติปล้น แผ่นดิน เป็นต้น

จะเห็นว่าเพียงด้วยปัจจัย ๔ ก็ก่อให้เกิดกรรมทั้งฝ่ายหาเงินมาซื้อ และ ฝ่ายจัดหาสินค้ามาขาย มีการแข่งขัน มีการตลาด มีการแย่งชิง มีการเอาเปรียบ มีการเพียรพยายามเพื่อทำเป้า ก่อให้เกิดอาชีพ ก่อให้เกิดวงจร กรรมแห่งการเป็นผู้ให้และการเป็นผู้รับ กล่าวอย่างรวบรัดที่สุด ความจำเป็น ของปัจจัย ๔ ทำให้เกิดพื้นฐานรองรับวงจรกรรมตีกรรมชั่วได้ครบถ้วนบริบูรณ์ แล้ว

เครื่องกระตุ้นโลกะ

โลกะคือกิเลสที่ก่อให้เกิดอาการทางใจในแบบเล็งอยากได้ อยากเอามา อยู่กับตัว อยากเอามาเสพสัมผัส อยากเอามาครอบครองเป็นกรรมสิทธิ์ของ ตน สิ่งกระตุ้นโลกะให้มีความแรงกล้าได้นั้น มักเป็นของต้องห้าม ยิ่งฝืนใจ ห้ามก็ยิ่งหมดความอดทน อยากตามใจตัวเองให้ก่อกรรมในทางที่ผิด เช่น อยากกินเบปพิสตารสมองสิงจึงสั่งฆ่าลิง อยากได้สมบัติคนอื่นที่เขาไม่ยอมขาย จึงลักเอา อยากได้ลูกสาวคนสวยของเพื่อนบ้านจึงฉุดคร่า อยากได้หน้าจึงปั่น เรื่องเอาดีเข้าตัวโยนชั่วให้คนอื่น อยากเคลิ้มเมาให้ครึกครื้นจึงกินเหล้า เป็นต้น

เครื่องกระตุ้นโลกะในโลกนี้มีอยู่มาก แบ่งเป็น ๒ พวกใหญ่ ได้แก่

๑) สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ ทุกภาพที่ดูน่ารัก ทุกเสียงที่ฟังรื่นหู ทุกกลิ่นที่หอม ทูรสถูที่หวาน ทุกสัมผัสที่สบาย รวมทั้งทุกสิ่งที่น่าพอใจของแต่ละคน อาจแบ่งออกเป็น ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำมัน และสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ทั้งหลาย เช่น เงิน ทอง เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีสิ่งไร้รูปทรงที่หอมหวานยิ่งกว่าดอกไม้ทุกชนิด คือ ชื่อเสียงเกียรติยศและตำแหน่งหน้าที่การงานอีกด้วย

ทรัพยากรธรรมชาติ ธรรมชาติจะจัดสรรทรัพยากรไว้ให้พอดีกับการเสวยกรรมของแต่ละคน ยกตัวอย่างเช่นบ่อน้ำมันดิบอาจอยู่หลังบ้านของคนที่กรรมเก่าอนุญาตให้รวยง่าย ๆ แต่ก็อาจไปอยู่ในทะเลลึกเพื่อรอพวกที่กรรมเก่าอนุญาตให้รวยยากมาแสวงหาเอาเอง ทั้งนี้ บางยุคที่ไม่มีเครื่องยนต์ กลไกและไฟฟ้าใช้ น้ำมันดิบย่อมไร้ความหมาย หรือมีค่าน้อยกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในยุคเรา ธรรมชาติก็จะจับคนที่สมควรรวยในยุคนั้น ๆ ไปวางไว้อีกที่หนึ่ง ซึ่งมีทรัพยากรมีค่าชนิดอื่นมาประเคนให้

เงินทอง วัตถุที่ไม่ได้เกิดจากธรรมชาติ เช่น ธนบัตรสำหรับแลกเปลี่ยนสินค้า มนุษย์จะผลิตขึ้นมาให้พอดีกับความจำเป็น ไม่มีรัฐบาลไหนผลิตเงินไม่จำกัดสำหรับแจกจ่ายประชาชนทุกคน เพราะเงินจะเฟ้อ ค่าของเงินจะเป็นศูนย์ แม้ผู้หนึ่งจะมีมือเทาก็ถือเงินเท่าคนทำงานทั้งวันทั้งคืนได้ น่าสนใจตรงที่ว่าทั้งธรรมชาติและมนุษย์เองต่างก็ไม่แจกจ่ายสมบัติพร่ำเพรื่อ เงินจะกระจายไปสู่มือที่ทำงาน หรือไม่ก็มือที่มีบุญหนุน แต่คนเรามักเรียกร้องความเสมอภาคด้วยความโลภ อยากได้เหมือนเขา แต่ไม่ยอมลงทุนลงแรงอย่างเขา และนั่นก็นำไปสู่การตีชิงวิ่งราว การหลอกลวงซึ่งหน้า การปล้นระดับชาติ การฉ้อฉลระดับโลก หรือไม่ก็พยายามสร้างแนวคิดอันเป็นอุดมคติสุดโต่ง เช่น รูปแบบการปกครองที่จะให้อำนาจรัฐเป็นผู้จัดแบ่งสมบัติแก่ประชาชนเท่า ๆ กัน ซึ่งไม่มีวันเป็นไปได้จริงเลย トラบเท่าที่ธรรมชาติกรรมวิบากยังถืออำนาจสูงสุดในการจัดสรรปันส่วนไว้ในมือ

เทคโนโลยี มนุษย์ยุคปัจจุบันสร้างสิ่งเร้ากิเลสได้แรงจัด สิ่งที่เราเรียกกันว่า ‘เทคโนโลยี’ ก่อให้เกิดเครื่องไฟฟ้าราคาแพงมากมาย มนุษย์เอาเทคโนโลยีมารับใช้ความต้องการทุกชนิด เช่น ต้องการสื่อสารถึงกันได้ทุกที่ทุกเวลา บวกกับต้องการข้อมูลด่วน ต้องการแสงสีเสียงอันบันเทิง ตลอดจนต้องการอยู่ในกระแสแฟชั่น รวมหลายความต้องการเข้าด้วยกันก็กลายเป็นที่มาของโทรศัพท์มือถือและแท็บเล็ต เมื่อมันตอบสนองความต้องการได้มาก ก็ยอมบีบคั้นให้ผู้คนหาทางเอามาครองให้ได้ แม้ต้องใช้เงินจำนวนมากเพียงใดก็ตาม ดังจะเห็นข่าวว่ามีเด็กวัยรุ่นชายโตของตัวเองเพื่อซื้ออุปกรณ์ไอทีจำพวกนี้ นั่นเป็นชีวิตความต้องการว่ารุนแรงเพียงใด อุปกรณ์ไอทีหนึ่งชิ้นอาจมีค่าเทียบเท่าชีวิต แทบยอมตายเพื่อให้ได้มาทีเดียว

ชื่อเสียง ชื่อเสียงเกียรติยศไม่ใช่แค่สิ่งที่ทำให้คุณเลิกดูถูกตัวเอง ไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ทำให้คุณเนื้อหอมพุ่ง แต่ยังเป็นโอกาสให้คุณเลือกทำในสิ่งที่ต้องการได้มากกว่าคนอื่น โดยทั่วไปชื่อเสียงเกียรติยศมักตามมาด้วยเงินทองทางเลือก และเพชรตรงข้าม ทุกคนจึงอยากมีชื่อเสียงเกียรติยศกันนัก คนส่วนใหญ่ได้ชื่อเสียงมาจากหน้ากากแห่งความดี น้อยนักที่จะได้ชื่อเสียงมาจากผลงานอันบริสุทธิ์ชื่อ โดยมากเราจึงมักเห็นชื่อเสียงที่ติดกลิ่นของกรรมเหม็น ๆ มาด้วยเสมอ

ตำแหน่งหน้าที่การงาน ตำแหน่งหน้าที่หาใช่เป็นเพียงเครื่องแสดงว่าคุณเป็นกมลจักรขึ้นได้ในองค์กร แต่ยังมี ความหมายว่าคุณอยู่เหนือใคร ก็คน และต้องอยู่ใต้ใครก็ระดับ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ต้องการมีอำนาจ มีอิทธิพล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความเป็นไททางความรู้สึกนึกคิด ฉะนั้นความโลภอยากได้ตำแหน่งสูง ๆ จึงเกิดขึ้นในทุกที่ทำงาน และรูปแบบการแย่งชิงตำแหน่งก็มักไม่โสภานัก

โดยรวมแล้ว เกือบทุกสิ่งบนโลกเป็นเครื่องกระตุ้นความโลภได้หมด ขึ้นอยู่กับจังหวะเวลา ยุคสมัย หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับมนุษย์แต่ละคน ยกตัวอย่างเช่นอาหารทุกชนิด สามารถปลุกเร้าอารมณ์โลภได้เสมอเมื่อกำลังหิวหรือกระหายจัด ๆ ข้าวจานเดียวทำให้คนฆ่ากันตายได้ถ้าคนเหล่านั้นกำลังหิวมีดเหมือนเปรต เป็นต้น

๒ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ คนรูปร่างหน้าตาดีมีเสน่ห์ คนที่มีแรงดึงดูดทางเพศสูง คนที่มีความเก่งกาจ คนที่มีใจเมตตาปรานี คนที่มีความเป็นที่พึ่งสูง ตลอดจนสัตว์ที่สวยงาม สัตว์ที่มีความน่าเอ็นดู เป็นต้น

คนรูปร่างหน้าตาดีมีเสน่ห์ สามารถเข้าไปอยู่ในใจคนได้ง่าย เพียงแค่ปรากฏตัวหรือสบตากันครั้งเดียวคนเห็นก็ติดใจทันที กับทั้งอยากเห็นและอยากเข้าหาอีกเรื่อย ๆ จึงเป็นเหตุให้อยากได้มาครองเสียเลย หากกล่าวโดยเฉพาะถึงเพศหญิง ซึ่งธรรมชาติประจำเพศมีความเย้ายวนให้หลงใหลอยู่แล้ว ถ้ามองว่ารูปร่างหน้าตาดี ๆ กับเสน่ห์น่าติดใจมาจากไหน? คำตอบคือกรรมแห่งการเคยเป็นผู้มีน้ำใจอันงาม และมีใจที่สะอาด หรืออีกนัยหนึ่งคือการสั่งสมทานและศีลตลอดชีวิตนั่นเอง อานุภาพของทานและศีลที่สั่งสมมาทั้งชีวิตจะก่อให้เกิดรัศมีเมตตา แล้วรัศมีเมตตานี้จะบันดาลรูปที่อ่อนหวานชวนพิศ แลดูสว่างกระจ่างตา เป็นเสน่ห์ที่ใครพบเห็นแล้วเกิดมโนภาพของความรักขึ้นมาได้โดยยังไม่ทันต้องพูดคุยด้วย

คนที่มีแรงดึงดูดทางเพศสูง เร้าใจให้เกิดความต้องการทางเพศได้แรง เพียงแค่ปรากฏตัวหรือเผยเนื้อหนังบางส่วน ก็ทำให้อยากเห็นส่วนสงวนอย่างรุนแรงทันที กับทั้งปรารถนาจะมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งด้วย ถ้ามองว่าชายหญิงประเภทนี้ได้พลังเรียกร้องทางเพศแรง ๆ มาจากไหน? คำตอบคือเคยบำเพ็ญทานและศีลมาดีเช่นกัน แต่เจืออยู่ด้วยความปรารถนาจะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้ามมาก ๆ เช่น ใส่บาตรเสร็จก็อธิษฐานว่าขอให้งามเด่น ใครเห็นเป็นต้องพิศวาส กับทั้งฝังใจอยู่ในความปรารถนาชนิดนั้นจนสิ้นชีวิต เมื่อเกิดใหม่ทั้งเนื้อทั้งตัวจึงมีส่วนเย้ายวน บาดตาบาดใจเพศตรงข้าม เหมือนมีสนามแม่เหล็กแรงสูงดึงดูดในเชิงราคะ เวลาคนจะคิดถึง จะนึกในเรื่องทางเพศมากกว่าจะคิดถึงด้วยมโนภาพของความรัก แนวโน้มของปัญหาเรื่องชู้สาวจึงเกิดขึ้นได้มากกว่าคนอื่น ๆ

คนที่มีความเก่งกาจ สามารถทำเรื่องน่าทึ่งให้รู้สึกว่ามีใครทำได้เหมือน จะมีความโดดเด่น คมคาย และดึงดูดความสนใจคนจำนวนมาก ให้อยากได้มาร่วมงาน อยากร่วมเป็นเพื่อน หรือกระทั่งอยากได้มาเป็นคู่ ถ้ามองว่าคน ๆ หนึ่งได้ความเก่งกาจผิดธรรมดาจากไหน? คำตอบคือมีอดีตกรรมเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ยินดีในการแพร่ความรู้ความเข้าใจไปในวงกว้าง บุญเก่าจะกำหนดเส้นทางในชีวิตใหม่ไปตามทิศเดิม กล่าวคือเกิดใหม่จะมีแรงผลักดันให้ไปพบบุคคลที่เป็นแบบอย่าง หรือการงานที่กระตุ้นความสนใจ ทำให้รู้สึกคลึกใจต่ออดีต อยากรู้อุทิศชีวิตให้กับงานนั้น ๆ จึงขยันคิดขยันทำยิ่งกว่าคนอื่น ๆ มีใจจดจ่อมุ่งมั่นยิ่งกว่าคนอื่น ๆ ก่อให้เกิดความฉลาดมอง ฉลาดแก่ และฉลาดต่อยอด กระทั่งความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนวิสัยทัศน์กว้างขวางเหนือใครอื่น

คนที่มีใจเมตตาปรานี สามารถทำให้คนอื่นรู้สึกเป็นสุข เพราะคนใจดีมีเมตตาจะมีความสุขมาก และความสุขก็เหมือนแสงสว่างที่แผ่ผายให้คนอยู่ใกล้ได้รับส่วนแบ่งตามไปด้วย ยิ่งถ้าพิจารณาว่าคนส่วนใหญ่เป็นทุกข์เพราะความใจจัดใจดำของตัวเอง ก็ยิ่งสมควรเห็นได้ว่าคนส่วนใหญ่ต้องอยากแสวงหาส่วนแบ่งทางความสุขฟรี ๆ ด้วยการได้คนใจดีมีเมตตามาอยู่ใกล้ตนกัน ถ้ามองว่าคน ๆ หนึ่งได้ ‘นิสัยทางใจ’ ในทางดีมีเมตตาจากไหน? คำตอบคือมีอดีตกรรมเป็นผู้ยินดีในการให้ทรัพย์เป็นทาน ยินดีในการให้อภัยเป็นทาน ยินดีในการให้ความรู้และคำปรึกษาเป็นทาน บุญเก่าจะบันดาลให้รูปร่างหน้าตาและกระแสนจิตเป็นไปในทางสว่าง ก่อความรู้สึกรู้สึกดี ๆ กับคนพบเห็นและพูดคุยด้วย ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะเป็นคนใจดีมีเมตตาอีก ถ้าไม่แพ้แรงบีบคั้นให้เห็นแก่ตัวเสียก่อน

คนที่มีความเป็นที่พึ่งสูง สามารถทำให้คนอื่นสัมผัสถึงพลังความเข้มแข็งอันหนักแน่น มั่นคง น่าเลื่อมใส และเป็นที่ยึดได้ว่าจะนำพาคนอื่น ๆ ไปสู่ทางที่ถูกที่ควร มหาชนย่อมหวังจะได้เป็นที่พึ่งพา หวังจะให้เป็นผู้แนะนำ หรือกระทั่งหวังจะให้เป็นเจ้าของชีวิต อยากร่วมเป็นเพื่อน อยากร่วมเป็นมิตร ถ้ามองว่าคน ๆ หนึ่งได้ภาวะความเป็นที่พึ่งมาจากไหน? คำตอบคือมีอดีตกรรมเป็นผู้ริเริ่มการบุญการกุศลด้วยตนเอง สามารถทำกิจอันเป็นประโยชน์ให้สำเร็จได้

โดยไม่ย่อท้อกลางคัน ตลอดจนสามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นหันมาเห็นดีเห็นงาม ให้ความร่วมมือ หรืออย่างน้อยมีเจตนาดีไปกับตนได้ บุญที่ทำสำเร็จจะบันดาลพลังที่ยิ่งใหญ่ เกิดใหม่ด้วยรูปร่างหน้าตาชวนให้เลื่อมใส น่าเกรงขาม กับทั้งมีลักษณะที่เห็นแล้วเชื่อทันทีว่าเป็นผู้นำได้

สัตว์ที่สวยงาม นกหรือปลาพันธุ์งามนั้น แม้จะอยู่ในที่ที่ห่างไกลผู้คน ผู้คนก็อุตสาหะไปไขว่คว้ามาอยู่ใกล้ ๆ ทั้งนี้เพราะคนเราชอบสะสมบริวาร และเครื่องประดับที่มีชีวิต รวมทั้งเชื่อเคล็ดลางว่ามีสัตว์แบบนี้แบบนี้แล้วจะดี จะเสริมดวง สัตว์สวยงามจึงเป็นที่ตั้งของความโลภ มีสนนราคาค่าตัวแพงลิบ โดยไม่จำเป็นต้องนำเอ็นดูหรือผูกพันกับเจ้าของเป็นพิเศษ เพราะความงามของพวกมันก็มีค่าเกินเพชรพลอย ถ้ามว่าสัตว์ตัวหนึ่งๆ ได้ภาวะสวยงามล่อตาล่อใจคนมาจากไหน? คำตอบคือ เมื่อครั้งเป็นมนุษย์ สัตว์เหล่านี้เคยทำบุญแบบที่เป็นเหตุแห่งความงามงามไว้มาก เช่น ทำทานด้วยจิตเลื่อมใสศรัทธา หรือทำบุญแล้วอธิษฐานให้ได้รูปงาม หรือรักษาศีลจนจิตสะอาดสะอาดอัน หรือไปรักษาศีล ๘ ที่วัดทุกวันพระ แต่ก็ทำกรรมบางอย่างที่เป็นชนวนให้เกิดใหม่ในอัตภาพสัตว์ เช่น พุดให้พ่อแม่เจ็บช้ำน้ำใจเป็นประจำ หรือตอนป่วยหนัก คิดน้อยใจลูกหลานกระตังจิตเศร้าหมองทั้งวันทั้งคืน ฉะนั้น ขณะจิตจะดับจากความเป็นมนุษย์จึงมีแต่ความมืด กองกุศลแต่หนหลังมาช่วยให้สว่างไม่ไหวได้แต่ไปช่วยตกแต่งให้มีรูปงามในสภาพของสัตว์เท่านั้น

สัตว์ที่มีความน่าเอ็นดู สุนัขหรือแมวที่เห็นกันทั่วไปนั้น หลายตัว แม้ไม่สวยงามพอจะเป็นเครื่องประดับบารมีมนุษย์ แต่ก็มีความกระตือรือร้นน่ารัก น่าเอ็นดู น่าสงสาร กับทั้งมีกลิ่นจิตที่ต่อติดกับมนุษย์ได้ง่าย มีการสนองตอบคำสั่งและสามารถรับฟังภาษาคนได้พอสมควร มนุษย์จึงจับจองเป็นเจ้าของและให้การเลี้ยงดูอย่างดี ถ้ามว่าทำไมสัตว์บางตัวจึงได้รับความปรานีเลี้ยงดู ทำไมสัตว์บางตัวจึงถูกทิ้งขว้างไม่เหลียวแล? คำตอบคือ ถ้าชาติที่แล้วของสัตว์เหล่านั้นเคยมีโอกาสได้เป็นมนุษย์ แล้วมีใจเมตตาปรานีสงเคราะห์เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน หรือมักให้เศษอาหารเป็นทานแก่สัตว์บ่อยๆ แต่อาจชอบนอกใจคู่ครอง คบชู้ไม่เลือก เล่นพนันกินเหล้าเมายาหัวราน้ำอยู่เสมอ พุดง่าย ๆ คือทำทานไว้ดี แต่ศีลบกพร่อง จึงต้องตกต่ำ เพียงแต่ตกต่ำแล้ว

ไม่ลำบากมาก ได้รับความอนุเคราะห์จากมีมนุษย์เสมอ

เครื่องกระตุ้นโทสะ

โทสะคือกิเลสที่ก่อให้เกิดอาการทางใจในแบบร้อนระวนกระวนกระวายอยากผลัดใส่ให้พ้นตัว อยากทำร้ายให้เจ็บปวด อยากทำลายให้พินาศ สิ่งกระตุ้นโทสะให้มีความแรงกล้าได้นั้น มักมีพลังกดดันให้พลุ่งพล่าน ยิ่งผินใจด้านก็ยิ่งหมดความอดทน อยากตามใจตัวเองให้ก่อกรรมในทางที่ผิด เช่น แค้นจุกอกจนต้องยิงทิ้ง ทะเลาะถึงจุดเดือดแล้วทำลายข้าวของคนอื่น โมโหผู้หญิงแล้วหยามเกียรติด้วยการข่มขืน อยากให้ศัตรูเดือดร้อนจึงสร้างเรื่องใส่ใครลัประชดรักด้วยการกินเหล้าให้เสียผู้เสียคน เป็นต้น

เครื่องกระตุ้นโทสะในโลกนี้มีอยู่มาก แบ่งเป็น ๒ พวกใหญ่ ได้แก่

๑) สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ ทุกภาพที่ดูน่าเกลียด ทุกเสียงที่ฟังน่ารำคาญ ทุกกลิ่นที่เหม็น ทุกรสที่ขม ทุกสัมผัสที่ระคาย รวมทั้งทุกสิ่งที่ไม่น่าพอใจของแต่ละคน ไม่ว่าจะ เป็นวัตถุที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือวัตถุที่ปั้นแต่งขึ้นโดยมนุษย์

อุณภูมิ มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความอดทนต่ำ แม้แสงแดดที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ หากร้อนมากขึ้นกว่าปกติเพียงไม่กี่องศา ก็ดลใจให้คนธรรมดาอยากเป็นบ้าอาละวาดได้ และมนุษย์ก็บอบบาง เพียงหนามกุหลาบเล็กๆ ที่สะกิดผิว ก็ทำให้เจ็บแสบได้มากแล้ว ทว่าทั้งโลกจึงถูรายรอบไปด้วยวัตถุกระตุ้นโทสะมากกว่าวัตถุที่จะกระตุ้นโลภเสียอีก

ภาพเสียงรบกวนจิตใจ กรรมอันมีชนวนเหตุจากความอ่อนแอของมนุษย์จึงเกิดขึ้นได้เป็นประจำ เช่น แค้ให้เห็นภาพหน้าชยะแขยง แค้ให้เสียเสียง

หนวกหูขึ้นมากกลางดึก แคะให้ส้วมตันส่งกลิ่นเหม็นเน่า แคะให้กินของขม แคะให้ รอคอยในห้องร้อน ๆ หน่อย ก็ทำให้คนธรรมดาโมโหอาละวาดได้แล้ว และนั่น ก็หมายความว่าถ้าให้คนธรรมดาสักคนตกอยู่ในสภาพแยะ ๆ หน่อยเข้า กรรม ร้อน ๆ ก็มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นได้มากเป็นเงาตามตัว

ภาวะวิปริต ภาวะร้าย ๆ ที่มนุษย์บันดาลขึ้นมาเมื่ออยู่มาก เช่น ภาวะ มลพิษในอากาศ ภาวะน้ำเสีย ตลอดจนฤดูกาลที่แปรปรวน เหล่านี้มักหาคน รับผิดชอบไม่ได้ มีแต่จะต้องกัมน้ำรับสภาพร่วมกัน ชุมนุมร่วมกัน เป็นภูมิแพ้ว ร่วมกัน ไม่มีใครเริ่มใช้เทคโนโลยีด้วยความตั้งใจจะให้สภาพแวดล้อมพิชิต จิงกล่าวได้ว่าไม่ใช่บาปกรรมที่ใช้เทคโนโลยี แต่มนุษย์ก็เสพติดเทคโนโลยีจน สายเกินกว่าจะถอนตัว รู้ทั้งรู้ว่าเทคโนโลยีหลาย ๆ ด้านก่อให้เกิดความวิปริต ทางธรรมชาติ ก็ยังต้องเดินหน้าผืนทำกันต่อไป เห็นชัด ๆ ก็เช่นการขุดเจาะ น้ำมันมาเผาให้เกิดแก๊สพิษไปทั่วโลก จิงกล่าวได้ว่ามนุษย์ไม่ได้พยายามทำบุญ ร่วมกันเพื่อช่วยให้โลกนี้ดีขึ้น

โดยรวมแล้ว วัตถุประสงค์ที่ทำให้มนุษย์เกิดความเดือดเนื้อร้อนใจ ล้วน แล้วแต่เป็นที่ตั้งของโทษไปทั้งสิ้น ธรรมชาติอาจจัดสรรไว้แล้ว แต่น่าสนใจ ตรงที่ว่ายิ่งโลกหมุนไป วัตถุประสงค์เป็นเครื่องกระตุ้นโทษยิ่งดูเหมือนมากขึ้น เรื่อย ๆ และนั่นก็อาจเป็นสิ่งที่มนุษย์เพิ่งสร้างขึ้นกันในช่วงหลัง ๆ นี้เอง

๖ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ คนที่ชอบหาเรื่อง คนที่ตั้งต้นอย่างไรเหตุผล คนที่เห็นแก่ตัวอย่าง เหนียวแน่น คนที่ผูกเวรกัน ตลอดจนสัตว์ที่ทำความรำคาญ สัตว์ที่มีรูปลักษณ์ น่ากลัว สัตว์ที่มีความน่ารังเกียจ และสัตว์ที่มีความผูกเวรเฉพาะตัว

คนที่ชอบหาเรื่อง เป็นพวกที่มีหน้าตาทำทางรบกวนความสงบสุข ทางใจของคนอื่น เพราะมีลักษณะรุกราน โดยมากเมื่อคบหาหรือจำเป็นต้อง ติดต่อกับคนจำพวกนี้ ไม่นานก็ต้องมีเรื่องกัน เพียงกระแสความรุนแรงที่คุณ

สัมผัสจากจิตใจพวกเขา ก็เพียงพอจะทำให้หนักหงุดหงิดและอยากหลีกเลี่ยงได้ แล้ว เจ้าตัวผู้มีลักษณะชอบหาเรื่องนั้น โดยมากสั่งสมความชอบใจในทาง รุกราน ชอบเอาชนะด้วยกำลังกายหรือกำลังวาจา มีความสะใจที่ได้เห็นความ พ่ายแพ้หรือความกลัวเกรงของผู้อื่น ความชอบใจแนวนี้อาจก่อตัวขึ้นในปัจจุบัน หรือสืบเนื่องอย่างยาวนานมาจากอดีตชาติ ถ้าหากใครจำเป็นต้องอยู่ใกล้คน จำพวกนี้ ก็แทบบอกได้เลยว่าจะต้องเกิดโทษระบอย อาจต้องทำกรรมทางวาจา หรือกระทั่งทางกายในทางเบียดเบียนกันได้มาก

คนที่ตั้งต้นอย่างไรเหตุผล เป็นพวกที่ถือเอาอารมณ์หน้ามิดของ ตนเป็นที่ตั้ง อารมณ์ตั้งต้นที่รุนแรงมักจุดให้วิธีคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลของคน อื่นพลอยเสื่อมไปด้วย จูงจิตใคร ๆ ให้พลอยไม่มีเหตุผลตามไปด้วย เช่น เมื่อ เกลียดกันอย่างไรเหตุผล ก็กระแทกให้คนอื่นเจ็บใจและนึกเกลียดตอบโดยไม่มี เหตุผลสมควรไปด้วย กับทั้งไม่ทราบจะเอาเหตุผลใดไปดับความโกรธเกลียด ผู้ที่ตั้งต้นอย่างไรเหตุผลจนเคยตัวนั้น แม้พยายามใช้เหตุผลก็เหมือนไม่มีทาง สำเร็จ เพราะแพ้วแรงอารมณ์ที่แก่กล้ากว่าเหตุผลมาก และที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ สั่งสมกรรมประเภทชอบเอาชนะหรือจะเอาให้ได้อย่างใจมานาน สนใจแต่ตัว เอง เห็นแต่หัวอกของตัวเอง เหตุผลและความชอบธรรมสำหรับผู้อื่นจึงหายไป สิ้น

คนที่เห็นแก่ตัวอย่างเหนียวแน่น เป็นพวกที่มีลักษณะจิตมิด และคับแคบ เหมือนความรู้สึกมากระจุกรวมกันเป็นก้อนที่กลางอก ซึ่งเจ้าตัว อาจไม่ทันรู้สึกว่ามีอึดอัดขนาดไหน เพราะเคยชินเสียแล้ว แต่เมื่อเอาคนใจดีมี ความเห็นแก่ส่วนรวมมาอยู่ใกล้ คนใจดีจะรู้สึกอึดอัดอย่างชัดเจน เพราะเดิม เคยชินกับกระแสปลดปล่อยจากใจตน แต่แล้วก็ต้องมาทนกับกระแสที่บวม ของใจที่เห็นแก่ตัว กรรมที่ทำให้เป็นคนเห็นแก่ตัวอย่างหนักคือเพ่งเล็งอยาก ได้ของผู้อื่น กับทั้งตระหนี่ไม่ยอมแบ่งปันประโยชน์ให้แก่ใคร ๆ แม้แต่ญาติ สนิท

คนที่ผูกเวรกัน เป็นพวกที่เคยมีเรื่องกันมาก่อน และยังผูกใจเจ็บไว้ ไม่เลิก คนที่ผูกเวรกับคุณอาจไม่ใช่คนเลว และอาจกระทั่งเป็นเพื่อนรักที่เคย ติดต่อกันมาก เมื่อตายจากกัน หลงลืมกันไปแล้ว และได้มาพบกันอีก กระแส

เวรอันเกิดจากการผูกใจเจ็บต่อกันไม่เลิกจะบันดาลความรู้สึกไม่ดี นึกไม่ชอบใจ หรือขัดเคืองกันตั้งแต่เห็นหน้าครั้งแรกได้ ยิ่งหากผูกใจเจ็บกันในระดับเผ่าพันธุ์ ไม่ใช่แค่จองเวรเป็นส่วนตัวนั้น ยิ่งร้ายหนัก เพราะศัตรูผู้เป็นเป้าหมายจะไม่ใช้เพียงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทว่าเป็นประชาชนเชื้อสายนั้นๆทั้งหมด การผูกกรรมผูกเวรแบบนี้ก่อให้เกิดชบวนการก่อการร้ายฝ่ายต่างๆ จ้องเบียดเบียนบีฑากันแบบไม่ลืมหูลืมตา โดยแต่ละชาติจะมีเหตุการณ์น่าเจ็บใจที่กัดลึกเกินถ่ายถอน บีบคั้นให้ทำร้ายหรือกระทั่งทำลายเผ่าพันธุ์ศัตรูจนกว่าจะล้มหายตายจากไปจนสิ้น

สัตว์ที่ทำความรำคาญ เป็นพวกที่อยู่ใกล้ชิดมนุษย์ เช่น ยุงและมด สัตว์เหล่านี้พัวพันกับมนุษย์ในเชิงเบียดเบียนได้มาก ทั้งนำรำคาญหรือรำคาญตา ทั้งกัดให้เจ็บ จะป้องกันหรือจะทำลายให้หมดไปก็ยาก เกมกรรมตั้งกฎไว้ว่าฆ่าตัวน้อยนับเป็นบาปน้อย แต่สั่งสมบาปน้อยๆไปเรื่อยๆก็กลายเป็นบาปใหญ่ขึ้นมาได้ และเกมกรรมก็ส่งสัตว์เหล่านี้มาให้ทำข้อสอบแทบทุกวัน รวากับจะให้เลือกว่าคุณอยากอยู่หรืออยากไปจากวงจรการเบียดเบียนชีวิต การที่ต้องมาเป็นสัตว์เล็กสัตว์น้อยคอยทำความรำคาญให้มนุษย์ ก็เพราะมักเคยทำกรรมตามๆกันในทางเบียดเบียน เช่น เห็นเขารุมประธาทัณฑ์หรือรุมตาคคนอื่นก็ตามไปรุมบ้างเอาสนุก ไม่ต้องมีความคิดว่าจะทำไปทำไม แถมตลอดทั้งชาติก็ไม่ได้ประกอบกรรมอันมีค่าควรแก่การมีชีวิตบ้างเลย ชาติถัดมาจึงเหมาะแล้วกับอัตรภาพเล็กจ้อยไร้ค่า และคอยรังควานสิ่งมีชีวิตอื่นรำไปโดยเลื่อนลำดับลงไปเรื่อยๆ เช่น จากมนุษย์ไปเป็นตัวต่อ จากตัวต่อไปเป็นแมลงตด จากแมลงตดไปเป็นยุง และวนเวียนเป็นยุงอยู่นับหมื่นนับแสนครั้ง เป็นต้น

สัตว์ที่มีรูปลักษณ์น่ากลัว เป็นพวกที่อยู่ในที่เร้น เช่น งูและเสือ ซึ่งถ้ามนุษย์และสัตว์อื่นเห็นเข้าเมื่อใด ต่างก็จะตกใจลงลานแผ่นกระเจิงกันหมด สัตว์เหล่านี้ต่อให้อยู่เฉยๆกับที่ ก็จะมีคนอยากเข้าไปตี อยากเข้าไปทำร้ายหรือกระทั่งอยากเข้าไปฆ่าให้ตาย เพราะโดนหมายหัวไว้ก่อนว่ามีพิษภัย เป็นอันตรายกับโลก กรรมเก่าของสัตว์เหล่านี้คือชอบข่มขู่คุกคามขวัญ ชอบเห็นคนรอบข้างยำเกรงและพิทอบพิเทาให้กับตน จิตจึงเสวยภพของความเป็นผู้มี

อัตรภาพอันน่าหวาดผวา การชอบคุกคามขวัญถือเป็นการใช้โทสะตนกระตุ้นโทสะคนอื่น เมื่อต้องถือกำเนิดในสภาพเจริญด้วยอำนาจโทสะ อัตรภาพนั้นจึงกลายเป็นตัวกระตุ้นโทสะอย่างดี ทั้งรูปลักษณ์ ทั้งสำเนียงเสียง และทั้งวิถีชีวิตที่พ่นพิษหรือคอยเป็นผู้ล่า

สัตว์ที่มีความน่ารังเกียจ เป็นพวกที่อาจไม่เป็นภัยมาก แต่น่าขยะแขยง เช่น แมลงสาบและหนอนในส้วม แม้พวกมันมีขนาดเล็กก็จริง ทว่ารูปพรรณสัณฐานก็ก่อความสะอิดสะเอียนได้ใหญ่โตเกินจริง โดยเฉพาะเมื่อรวมพวกได้เป็นกองทัพ ก็ชวนให้ขนหัวลุกได้เลย ที่ต้องมาเป็นสัตว์เหล่านี้ ก็เพราะเคยทำกรรมอันเหม็น กรรมอันน่ารังเกียจ เช่น พุดจาสกปรกเลอะเทอะด้วยความคะนอง พุดใส่โคลสผู้ทรงศีลให้แปดเปื้อนมลทิน หรือกระทั่งปล่อยเนื้อตัวมอมแมมเหม็นทั้งทั้งรู้ว่าทรมานจุมูกคนใกล้ตัวอย่างสาหัส

สัตว์ที่มีความผูกเวรเฉพาะตัว เป็นพวกที่อาจไม่เข้าข่ายน่าเกลียดน่าชังใดๆ แต่กลับกระตุ้นให้มนุษย์บางคนเห็นแล้วเกิดความหมั่นไส้ อยากกลั่นแกล้งให้ได้รับความทรมาน กรรมเก่าของสัตว์เหล่านี้จะเป็นไปในการทำงานเดียวกันกับที่โดนกระทำ เช่น เคยนึกสนุกแกล้งทุ้มลูกหมาลงพื้นโดยไม่สนใจว่ามันต้องเจ็บหรือตายอย่างไร เมื่อถึงเวลาโคจรมาพบกันอีกในชาติใหม่ ลูกหมาอาจกลายเป็นคน คนเดิมอาจกลายเป็นลูกหมาซึ่งอยู่ในสภาพป่วยุให้เกิดอารมณ์อันธพาล เห็นแล้วนึกมันเขี้ยว อยากใช้เป็นที่ระบายอารมณ์ อยากเตะไม่เลี้ยงจนกว่าจะตายคาเท้า เป็นต้น

เครื่องกระตุ้นโมหะ

โมหะคือกิเลสที่ก่อให้เกิดอาการทางใจในแบบมืดบอด มองไม่เห็นความจริง เห็นผิดเป็นชอบ สิ่งกระตุ้นโมหะให้มีความแรงกล้าได้นั้น มักเหมือนหลุมดำ หากจะตื่นหลุด อยากปล่อยใจให้ก่อกรรมในทางที่ผิด เช่น สำคัญว่าฆ่าแพะบูชายัญแล้วจะเป็นเหตุให้เข้าถึงสวรรค์ ขายของแล้วเสียดายและยังหลง

นี่กว่าเป็นของตนจึงขโมยคืน ผันว่าผู้หญิงที่แอบรักเคยเป็นภรรยาในชาติก่อน จึงกล้าชื่นใจ ถือคิดว่าชกก่อนได้เปรียบจึงใส่ไฟเพื่อนร่วมงานก่อน หลงเชื่อคำแนะนำของรุ่นพี่ว่ากินเหล้าแล้วหัวแล่นทำงานสิ้นไหล เป็นต้น

เครื่องกระตุ้นโมหะในโลกนี้มีอยู่มาก แบ่งเป็น ๒ พวกใหญ่ ได้แก่

๑) สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ สิ่งที่แวดล้อมทั้งปวง ฆะตกรรม ตลอดจนความเชื่อแบบไม่รู้จริงที่สืบ ๆ กันมา

สิ่งที่แวดล้อมทั้งปวง สภาพที่ไม่อาจเข้าใจ ทุกสิ่งที่อยู่แวดล้อมมนุษย์ ภูมิความยิ่งใหญ่และไม่น่าเข้าใจไปทั้งหมด มองขึ้นไปบนฟ้า เห็นดวงตะวัน เห็นดวงจันทร์ และเห็นดวงดาว มนุษย์อาจคิดนึกไปต่าง ๆ นานาได้ ไม่รู้จัก เช่น มองว่าสิ่งที่อยู่บนฟ้าเป็นนิवासสถานของเหล่าเทพเจ้า พอได้ยินฟ้าร้อง มนุษย์ก็สงสัยไปต่าง ๆ นานา เช่น นั่นเป็นการแสดงความเกรี้ยวกราดไล่ฟาดฟันระหว่างเทพกับอสูรหรือไม่ จะเห็นว่าถ้าปราศจากวิทยาศาสตร์และการเดินทางออกนอกโลก ความไม่รู้จะตลใจให้มนุษย์คิดถึงอิทธิฤทธิ์ของเทพ เบื้องบนอยู่ร่ำไป ซึ่งผิดจากกติกาแท้จริงของเกมกรรม เพราะในเกมกรรมนั้น แม้แต่เทพยดาทั้งหลายก็เป็นเพียงหนึ่งในอภิปกรณ์เกิดจากกรรมเช่นกัน ไม่ได้มีอภิสิทธิ์ ไม่ได้เป็นผู้สร้างมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายแต่อย่างใดเลย

ฆะตกรรม มนุษย์มีวันดีวันร้าย เดียวขึ้น เดียวลง สั่งไม่ได้ ต้องสู้แพบเล็ดตากระเด็นถ้าอยากเปลี่ยนแปลง หรือแม้สู้จนเล็ดตากระเด็นแล้วก็เปลี่ยนแปลงไม่ได้อยู่ดี ฆะตกรรมมนุษย์ที่เหมือนปราศจากคำอธิบาย มีแต่การเล่นงานตามใจชอบจากเบื้องบนนั้น ก่อให้เกิดอาชีพที่เป็นตัวแทนของฟ้า คือ หมอดูด บางตำราก็ยกเมฆท่าเดียว แต่บางตำราที่รู้จักความสัมพันธ์ของดวงดาวอย่างละเอียดลออ ก็ทายฆะตกรรมของมนุษย์ตามฤกษ์เกิดได้อย่างถูกต้องน่าอัศจรรย์ และยิ่งน่าอัศจรรย์เท่าใด ก็ยิ่งโน้มน้าวใจให้เชื่อว่าทุกสิ่งถูกลิขิตไว้แล้วจริงๆ แก้อะไรไม่ได้เลย ซึ่งนั่นห่างไกลข้อเท็จจริงในเกมกรรม

เป็นอย่างยิ่ง เพราะกรรมใหม่ย่อมเป็นเครื่องบอกว่าจะต้องรับกรรมเก่าเต็มที่ หรือแผ่วลง หรือเหมือนไม่ได้ถูกปะทะใดๆเลย

ความเชื่อแบบไม่รู้จริง ความเชื่อที่สืบ ๆ กันมา เช่น เบื้องหลังการเกิดมาคือการลิขิตจากเบื้องบน จะคิด จะพูด จะทำอะไรก็ไม่มีผลให้เบื้องบนถูกใจ ตราบเท่าที่ยังไม่ถูกกตีกาที่เบื้องบนวางไว้

ด้วยความไม่รู้ของหมู่มนุษย์ การสันนิษฐานของใครคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กลายเป็นการฝังรากความเชื่อ และมีการสืบทอดความเชื่อกันมา ขึ้นอยู่กับว่าผู้นำความคิดจะเลือกเชื่ออย่างไร รู้เห็นได้แค่ไหน ขยับเข้าใกล้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกติกาของเกมกรรมบ้างหรือเปล่า

ความเชื่อที่ถูกฝังหัวไว้ตั้งแต่เริ่มจำความได้ จะเป็นต้นตอของการเล่นเกมกรรมในชาติปัจจุบันของแต่ละคน เช่น ถ้าพ่อแม่ปู่ย่าตายายบอกว่าฆ่าแมว ถวายศาลเจ้าแล้วจะมีชีวิตรุ่งเรือง ทั้งชีวิตก็ต้องเบียดเบียนแมว มือเปื้อนเลือดแมวไม่รู้ก็ตัวต่อก็ตัว อันนี้กรรมเก่าที่สอดคล้องกับความเชื่อแบบหนึ่ง ๆ ก็จะเป็นตัวเหวี่ยงให้แต่ละคนมาเกิดในท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของความเชื่อแบบนั้น ๆ เพื่อรักษาเส้นทางกรรมแบบเดิม ๆ เอาไว้ ทำให้เป็นเรื่องยากที่จะเบี่ยงเบน

ความเชื่อบางอย่างก็ก่อให้เกิดความสงบสุขในครอบครัวได้ เช่น ความเชื่อว่ามีมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตแบบผิวเดียวเมื่อยเดียว ซึ่งส่งเสริมแนวทางรักษาศีลธรรม โดยมีสายตาของสังคมตลอดจนกฎหมายบ้านเมืองคอยช่วยบังคับให้ หากใครล่วงประเวณีกับคนที่ไม่ใช่คู่ของตน ย่อมถูกประณาม และธรรมชาติก็จะตัดสินให้มีความผิดฐานประเวณีนอกใจ ยิ่งหากทำเป็นอาชญากรรมหมดความละอายสำนึกผิด ก็มีบทลงโทษที่หนักหน่วงรออยู่

ตัวอย่างเช่นในไทย ที่สังคมทั่วไปยังรับสถานะครองคู่กันแบบผิวเดียวเมื่อยเดียว และกฎหมายก็รองรับความนิยมตรงนี้ ถ้าผู้ชายมีใครอื่น ก็ถือว่าผิดทั้งทางกฎหมายและศีลธรรม ถูกฟ้องร้องเอาผิด กับทั้งเสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติประวัติได้ เป็นต้น

แต่บางความเชื่อที่สืบทอดกันในครอบครัว หรือในบางท้องถิ่น ก็ก่อให้เกิด

เกิดความโกลาหลในบ้านได้ เช่น คนในสังคมทั่วไปยอมยกให้ผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งอย่างนี้จะไม่ผิดศีล เนื่องจากไม่มีการละเมิดสิทธิ์ของภรรยา ไม่มีการทำร้ายความเชื่อที่สังคมถือเป็นบรรทัดฐาน ขอเพียงไม่ล่วงเกินลูกเขาเมียใครเป็นใช้ได้ ทว่าแม้ไม่ผิดศีล ก็ผิดใจกันง่าย และกลายเป็นการผิดศีลข้ออื่นได้ เนื่องจากไม่เคยมีการร่วมได้ชายคาเดียวกับชายผู้มีหลายเมีย ที่สงบสุขอย่างแท้จริง อย่างน้อยก็ต้องเกิดความริษยา เกิดการแบ่งผลประโยชน์ไม่ลงตัวเสมอ ๆ ถึงขั้นต้องทะเลาะเบาะแว้ง ฆ่าแกงกันก็ไม่น้อย

โดยรวมแล้ว ความเชื่อหรือความเห็นผิดชนิดร้ายแรงที่สุด คือ ปักใจ รู้สึกว่าทำอะไรลงไปไม่มีผล หรือขอให้ได้ทำอย่างที่ตัวเองคิดเถอะ มนุษย์และสัตว์ทั้งหลายมีแนวโน้มที่อยากจะทำตนเป็นฝ่ายถูก และฝ่ายถูกย่อมทำอะไรไม่ผิด ยิ่งถ้าหาพวกมาเชียร์ได้ พอช่วยกันให้ความมั่นใจว่าถูกจริง ช่วยกันโหวตราวกับเป็นประชาธิปไตยแล้วแทรกแซงกติกาสถาปัตยกรรมชาติได้ ก็จะกลายเป็นลัทธิอยากทำอะไรก็ทำ ผลคือทำบาปกันไม่ยั้ง ไม่ต้องลังเล ไม่ต้องกลัวเกรงกติกาดูๆ

๒ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ ภาวะของมนุษย์เอง ตลอดจนเหล่ามนุษย์เท่าที่ประสบพบเจอได้บนโลก

ภาวะของมนุษย์เอง คือสภาพชีวิตอันประกอบขึ้นด้วยกายและใจนี้ ที่ปกปิดความจริงเกี่ยวกับเกมกรรมเอาไว้ ร่องรอยทั้งหมดที่ปรากฏอยู่บนกาย ไม่ได้ก่อให้เกิดความรู้จักกฎกติกาใดๆ ในเกมกรรมเอาเลย พอไม่รู้ก็พร้อมจะหลงเข้าใจผิด นับเริ่มตั้งแต่การสำคัญว่าทุกคนนับหนึ่งกันในท้องแม่ ไม่ต้องทำบุญก็เกิดเป็นลูกคนรวยได้ ไม่ต้องทำบาปก็เกิดเป็นลูกคนจนได้ นอกจากนั้น รูปชีวิตแบบมนุษย์นี้ ยังมีความคงเส้นคงวา ไม่แตกดับง่าย ๆ จะก่อกรรมทำชั่วขนาดไหนก็ไม่ชักดินชักงอให้เห็นสักที จึงยากที่จะเชื่อว่า ‘ทำดีได้ดี ทำ

ชั่วได้ชั่ว’ แนวโน้มคืออยากเชื่อว่า ‘ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป’ มากกว่า

เหล่ามนุษย์ทั้งหลาย เป็นเครื่องยืนยันให้แกกันและกันว่า สิ่งที่ดีที่สุดไม่ใช่ได้ทำดี แต่เป็นการได้ทำตามใจ มนุษย์จะชอบใจเมื่อได้รับการยืนยันว่าตนเองไม่ได้คิดอะไรเพี้ยนๆ ไปคนเดียว เสียงของมนุษย์จำนวนมากที่ต่างก็ไม่รู้เหมือนกัน เชื่ออย่างที่ยากเชื่อเหมือนกัน จึงกลายเป็นคำยืนยันที่หนักแน่นว่า ไม่มีอะไรให้รู้มากไปกว่าที่หลงทักทักกันอยู่ ต่อให้มีการตีฆ้องร้องป่าวเรื่องกติกาสถาปัตยกรรม ก็ถูกกลบกลืนไปด้วยเสียงลือกระหึ่มไปทั่วโลกว่าเกมกรรมเป็นแค่นิทานหลอกเด็กเท่านั้น

แรงบีบคั้นให้เกิดใหม่

เมื่อมีชีวิต ทุกคนจะรักชีวิต จะยากดีมีจนแค่ไหน ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ว่า มีชีวิตขึ้นมาได้อย่างไรก็ตาม ความรักชีวิตจะเหมือนเงาตามชีวิตมาเสมอ

เมื่อขึ้นต้นชีวิต ทุกคนก็เจอสิ่งบีบคั้นให้ต้องเอาตัวรอดกันแล้ว นั่นหมายความว่าถ้ายังรักชีวิต ก็ไม่มีสิทธิ์อมืองอเท้าหนึ่งเฉย ทุกคนต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อความอยู่รอด และการอยู่รอดด้วยวิธีทำชั่วนั้นง่าย ส่วนการอยู่รอดด้วยการทำดีนั้นยาก

เมื่อเสวยทุกข์จากกรรมชั่ว ก็ย่อมบีบคั้นให้อยากเป็นสุขขึ้นกว่าเดิม แม้แต่การฆ่าตัวตายก็เป็นเครื่องหมายของความอยากพ้นทุกข์แบบหนึ่งไปเป็นสุขแบบอื่น

เมื่อเสวยสุขจากกรรมดี ก็ย่อมติดใจและอยากรักษาระดับความสุขให้ยั่งยืน แม้แต่ความเบื่อหน่ายรสสุขแบบเดิม ๆ ก็เป็นเครื่องหมายของความอยากสุขที่แตกต่างหรือเหนือกว่ากัน

ความอยากสุขกว่าเดิม หรือความติดใจในสุขที่มีอยู่แล้วนั่นเอง บีบคั้นให้สัตว์ทั้งหลายติดข้องอยู่ รักชีวิตอยู่ เมื่อรักชีวิตอยู่ ย่อมไม่

หลุดพ้นจากภาวะเกิดตายไปได้ ที่เป็นเช่นนั้นก็เนื่องจากธรรมชาติของจิต จะเฝ้าตามสิ่งที่ตนเองติดใจไปเรื่อย ๆ การจบสิ้นแต่ละชาติคือการทิ้งตัวของที่ ติดใจไว้ข้างหลัง เพื่อไปหาตัวของหน้าติดใจใหม่เอาข้างหน้า เกิดใหม่แต่ละครั้ง ก็หลงลืมไปสิ้นว่าเพิ่งก่อกรรมทำเข็ญอันใดไว้ จำได้แต่ภาวะอันเป็นปัจจุบัน อุตภาพปัจจุบันบิบบิ้นให้เข้าใจว่า มีตนเองเพียงหนึ่งเดียว เกิดหนเดียวตายน หนเดียว นอกจากพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดมาเป็นอย่างนี้แล้ว ก็ไม่ยากเชื่อว่า มี เหตุผลลึกลับอื่นใดเหนือไปกว่านั้นอีก

แม้บางคนระแคะระคาย หรือกระทั่งเริ่มเชื่อว่าตนกำลังเล่นเกมกรรม ก็ น่าเสียดายที่ยังถอนความติดใจไม่ได้ หรือแม้ถอนความติดใจเสียได้ ก็ไม่ทราบ จะหยุดเล่นเกมจริง ๆ จัง ๆ ได้ด้วยการบอกเลิกเอากับใคร หรือต้องตั้งกายตั้งใจ ทำไหนจึงสามารถเลิกได้สำเร็จ

กล่าวโดยสรุปคือ ความอยากเสพสุข ความไม่รู้ว่ากำลังเล่นเกมกรรม ซ้ำซาก ตลอดจนไม่รู้ว่าจะหลุดพ้นจากเกมกรรมไปได้อย่างไรนั่นเอง คือแรง บิบบิ้นให้ต้องเกิดใหม่ไม่รู้จบรู้อิ้น

สรุปคือ... ถ้าอยากเอาชนะเกมกรรม ก็ต้องมีใจอยู่เหนือแรงบิบบิ้นให้ได้

บทที่ ๖ แรงต้าน

ถ้าปราศจากแรงต้านก็เลย
ทุกคนอาจสนุกกับเขามอนน
เที่ยวเมื่อแรกพบสบตา

เก่งนักเระ??

ไม่เก่ง แต่อาศัยกล้ามเนื้อเระจ๊ะ!

ไว้ก็คนพรวด
ที่มีมัดกล้ามเนื้อโหดรวม
แรงงพอจะต่อกรกับทิวส์ได้

แรงต้านการบีบคั้น

แม้ไม่รู้จักรักศาสนาพุทธ แต่ลงถ้ำเกิดเป็นมนุษย์ได้ อย่างน้อยก็ต้องมีคุณสมบัติขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ได้แก่

๑) มโนธรรม

คือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี หรือความรู้สึกว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ มโนธรรมเป็นอันเดียวกับความละเอียดอ่อนต่อบาป และเหตุผลที่จิตมนุษย์มีความละเอียดอ่อนต่อบาปโดยดั้งเดิม ก็เพราะกำเนิดมนุษย์มิได้ด้วยบุญ มิใช่ด้วยบาป

กล่าวอีกนัยหนึ่ง จิตมนุษย์มีความเป็นกุศลโดยพื้นฐาน แม้คนวิกลจริต ในโรงพยาบาลบ้าก็ไม่อาจคลุ้มคลั่งได้ตลอดเวลา ต้องมีขณะแห่งการกลับคืนสู่ภาวะปกติบ้าง แตกต่างจากสัตว์นรก เดรัจฉาน และเปรตบางจำพวกที่ถือกำเนิดด้วยบาป ซึ่งแทบจะไม่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีเอาเลยตลอดอายุขัย จิตมีแต่ความเศร้าหมองและอาการอาละวาดถ่ายเดียวไปจนชั่วชีวิต

ฉะนั้น หากใครถามว่าจะรู้ได้อย่างไร ว่าอันไหนบาปอันไหนบุญ อันไหนคุณอันไหนโทษ ก็ต้องให้ถาม ‘มโนธรรม’ อันมีอยู่โดยธรรมชาติของตนเอง ยกตัวอย่างเช่นเมื่อโตขึ้นจนเครื่องเพศแสดงตัวชัด ทั้งชายและหญิงย่อมมีความละเอียดที่จะเปิดเผย โดยไม่ต้องให้ใครบอกว่านั้นเป็นส่วนสงวนไม่ควรเปิดเผย เพราะย่อมรู้ว่าเครื่องเพศจะล่อตาและดึงดูดใจให้ใคร ๆ คิดมาสมสู่กับตน เป็นต้น

๒) มนุษยธรรม

คือธรรมขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ เมตตาและกรุณา

เมตตาคือความไม่อยากเบียดเบียน ไม่อยากจองเวร แต่อยากเห็นคน

อื่นอยู่ดีมีสุข ความมีเมตตาคือเหตุผลที่ทำให้คนเราคิดอะไรดี ๆ ได้ เช่น ‘อย่าไปเอาเรื่องเขาเลย สงสารเขา’

ส่วนความกรุณาคือการมีน้ำใจลงมือช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ทนหนึ่งดูตายไม่ได้เมื่อเห็นใครตรงหน้ากำลังย่ำแย่ ความกรุณาคือเหตุผลที่ทำให้คนกำลังจะจมน้ำได้รับความช่วยเหลือจากผู้ผ่านมาพบ

อย่างไรก็ตาม ระดับของมนุษยธรรมอาจลดลงเมื่อคนเราเติบโตท่ามกลางการพอกพูนกิเลส โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อขาดการระงับโลภะ โทสะ มีแต่เพิ่มความเห็นแก่ตัวและความเอาแต่ได้ พอถึงขั้นหนึ่งมนุษยธรรมก็อาจเลือนหายไป ซึ่งนั่นก็หมายถึงการลดระดับความเป็นมนุษย์ลงไปด้วย

๓) เหตุผล

ด้วยคำถามง่าย ๆ เช่น ‘ทำไมต้องทำ?’ หรือ ‘จะทำไม?’ แม้แต่คนไร้มนุษยธรรมก็อาจครุ่นที่จะทำร้ายใคร ต่างกับสัตว์บางชนิดเช่นตัวต่อ ที่อาจบุกจู่โจมสิ่งมีชีวิตไหน ๆ ก่อนก็ได้ โดยไม่ทันต้องสังเกตว่าใครมีสิทธิ์เป็นอันตรายกับตนหรือไม่ ทั้งนี้ก็เพราะกรรมที่ส่งให้เกิดเป็นตัวต่อนั้น เจืออยู่ด้วยโทสะ มีลักษณะเป็นอันธพาล เช่น ทะนงในกำลังของตนขนาดอยากเดินไปเตะคนเล่น หรือเป็นพวกถือคติว่าถ้าส่งสัยระแวงใครให้ฆ่าก่อนแล้วค่อยสืบสวนทีหลัง เป็นต้น

ความมีเหตุผลของมนุษย์อาจเสื่อมลงเมื่อกระทำความอันเจือด้วยโลภะ และโทสะจนข้ามเส้น ปล่อยให้เมฆหมอกโมหะก่อตัวคลุมบังจิตใจจนมืดทึบ เราจึงเห็นฆาตกรโรคจิตที่วิ่งไล่ฆ่าเพื่อนมนุษย์โดยไม่จำเป็นต้องถามว่าจะทำไปทำไม ทำเพื่อประโยชน์อะไร กรรมประเภทนี้จึงเหมาะกับการไปเกิดเป็นสัตว์ที่มุ่งทำร้ายชีวิตอื่นโดยไม่ต้องมีเหตุผล

เครื่องยับยั้งโลกะ

๑) สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ สิ่งที่เหนียวรั้งไม่ให้เกิดความโลภอยากได้จนเกินขอบเขต เช่น เสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องหมั้น ทะเบียนสมรส กำแพง กฎหมาย กฎหมู่ และความเหนียวอ่อน

เสื้อผ้าอาภรณ์ ที่โลกมนุษย์ต้องมีเสื้อผ้าก็เพราะโดยธรรมชาติแล้วเครื่องเพศเป็นสิ่งดึงดูดให้มนุษย์อยากสมสู่กัน และมนุษย์ก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่สมสู่กันเอาสนุกโดยไม่จำกัดฤดูกาล อีกทั้งบุญก็ตกแต่งเนื้อหนังมังสาของมนุษย์ให้เป็นสิ่งน่าพิศมัย หากปราศจากเสื้อผ้า วัน ๆ มนุษย์คงไม่มีใจทำอะไรนอกจากคิดอยากสมสู่กัน แต่ปัจจุบันเสื้อผ้าไม่ได้อยู่ในรูปของสิ่งปิดบังหรือกั้นขวางความรู้สึกทางเพศนัก ตรงข้าม ได้มีการออกแบบเครื่องนุ่งห่มให้เน้นการเปลมอวัยวะที่ช่วยหรือกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ บางทีอาจจะยิ่งกว่าแก้ผ้าไปเลยเสียอีก

เครื่องหมั้น แหวนหมั้นเพียงวงเดียวมีความหมายยิ่งกว่าการระบุว่าหญิงคนนี้ถูกจองตัวไว้แล้ว เพราะมันยังบ่งถึงภาวะยินยอมของผู้หญิงอีกด้วย ไม่ว่าจะการยินยอมจะเริ่มจากความเต็มใจหรือไม่ก็ตาม แหวนเป็นสมบัติที่ฝ่ายชายยกให้ฝ่ายหญิง ภายหญิงก็ถูกสงวนไว้เป็นสมบัติของฝ่ายชายเช่นกัน แม้ตามประเพณีอันดีงามยังไม่ถึงเวลามอบให้เต็มตัว แต่ก็จำกัดสิทธิ์มิให้ชายอื่นแตะต้องด้วยความกำหนดยินดีอีกต่อไปแล้ว

ทะเบียนสมรส การตกลงปลงใจร่วมหอลงโรงของชายหญิงเป็นการประกาศภาวะคู่ครอง ซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วโลกว่าทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะต้องไม่นอกใจกัน มีกันและกันเป็นคู่นอนเพียงหนึ่งเดียว ทะเบียนสมรสถูกใช้เป็นใบรับรองตามกฎหมาย มีอิทธิพลทางใจสูงกว่าข้อตกลงด้วยปากเปล่า เนื่องจากมีอำนาจศาลรับรองรายละเอียดปลีกย่อยในการใช้ชีวิตคู่มากมาย เช่น มีการใช้อำนาจศาลในการแบ่งทรัพย์สินหลังถูกฟ้องหย่าเพราะฝ่ายใดฝ่าย

หนึ่งมีคู่ เป็นต้น

กำแพง ไม่ว่าจะป็นรั้วกำแพง ตู้นิรภัย หรือแม่ผนังห้องธรรมดา ก็เป็นเครื่องกั้นให้เกิดความรับรู้ว่าเป็นเขตส่วนตัว เป็นเขตหวงห้าม หรือเป็นเขตเก็บสิ่งมีค่า โดยปกติจะถูกออกแบบไว้ให้ผ่านเข้าไปยาก และวัสดุแข็งแรงเพียงใด ก็ยิ่งบอกเป็นนัยว่าของนั้นมีค่า ถ้าใครคิดฝ่าฝืนเอาด้วยกำลังหรือเล่ห์เพทุบายมากขึ้นเพียงใด ก็ต้องอาศัยกำลังใจในการก่อบาปหนักแน่นจริงจิ่งมากขึ้นเท่านั้น ความสำเร็จในการโจรกรรมที่ยากเย็นอาจนำความปลาบปล้ำภูมิใจมาให้โจร โดยหารู้ไม่ว่าตนได้ทวีบาปให้เข้มข้นขึ้นเป็นเงาตามตัว

กฎหมาย มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อยู่ร่วมกันอย่างมีกติกา และไม่ใช่แค่กติกาแบบเล่นเกมเอาสนุก แต่มีความเป็นกฎหมายที่ศักดิ์สิทธิ์อันผู้ใดจะละเมิดมิได้ ฉะนั้น เมื่อเพ่งเล็งอยากได้ของใคร อย่างน้อยก็ต้องคิดว่าถ้าลงมือขโมยมาเป็นของตนแล้วจะผิดกฎหมายหรือไม่ เมื่อผิดกฎหมายจะโดนลงโทษเป็นคุกหรือเป็นการโบย นั่นก็ขึ้นอยู่กับแต่ละท้องถิ่น หากปราศจากกฎหมายและบทลงโทษเป็นกำแพงกั้นขวางแล้ว ก็ไม่มีสิ่งใดเป็นประกันว่ามนธรรมของคน ๆ หนึ่งจะทำงานได้ดีแค่ไหน

กฎหมาย และสำหรับมนุษย์นั้น ถ้าตัวต่อตัวอาจไม่กลัวกัน แต่หากต้องต่อสู้กับสังคมรอบข้างแล้ว ก็ย่อมเกิดความคร้ามเกรงขึ้นมาบ้าง ทุกวันนี้ก็ยังมี การประชาทัณฑ์ข่มขืนกันให้เห็นอยู่ แม้เข้าคุกก็ยังเจอเพื่อนนักโทษในคุกกลุ่มรุมทำร้าย ถ้าเพื่อนร่วมคุกรู้ว่าน้องใหม่เข้าคุกเพราะข่มขืนฆ่าเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่าสิบขวบ เป็นต้น

ความเหนียวอ่อน การเป็นไข้ที่ทำให้ขาดกำลังวังชาที่ดี การโหมเล่นสนุกจนเหนียวอ่อนโรยแรงก็ดี ล้วนแต่เป็นธรรมชาติที่ยับยั้งไม่ให้มนุษย์โลภอยากมีเพศสัมพันธ์เลยเถิด ข้อจำกัดในตนเองของร่างกายมนุษย์จะทำให้ทุกคนต้องหยุดเมื่อถึงเวลา คนที่ไม่รู้จักหยุดคือคนที่จะอ่อนแอลงและอาจตายก่อนวัยอันควร

โดยรวมแล้ว เครื่องขวางโลภะทั่วไปอาจยับยั้งการกระทำทางกาย แต่ นอกจากความเหนื่อย ความเจ็บ และสภาพใกล้ตายแล้ว ไม่มีสิ่งใดบั่นทอน กำลังความโลภอันเกิดขึ้นทางใจของมนุษย์ได้ หลายครั้งเครื่องขวางที่ก่อให้เกิดความรู้สึกต้องห้าม อาจกลายเป็นเครื่องกระตุ้นสำหรับบางคน เข้าทำนอง ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุไปเสียอีก

๒ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ ทารกในครรภ์ การเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ภาวะของหญิง อายุน้อย ฐานะความเป็นครูอาจารย์ ความเป็นเพศเดียวกัน ฐานะคนมีเจ้าของ ตลอดจนความไม่มีเจียนยอม

ทารกในครรภ์ การมีครรภ์หมายถึงภาวะที่ต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะฝ่ายหญิง ฉะนั้น ความอยากมีเพศสัมพันธ์ของฝ่ายหญิงจึงน้อยกว่าฝ่ายชายโดยธรรมชาติ สำหรับฝ่ายชายที่ไม่ได้รับการศึกษาเรื่องผลของการมีเพศสัมพันธ์ดีพอ อาจมองไม่เห็นว่าการตั้งท้องเป็นเรื่องคอขาดบาดตายอย่างไร ยิ่งถ้ายุคใดเห็นการทำแท้งดูเป็นเรื่องธรรมดา ยุคนั้นยิ่งกลัวท้องกันน้อยลง เป็นเงาตามตัว ทั้งที่การตั้งท้องโดยขาดความพร้อมนับเป็นเรื่องร้ายแรงขึ้นคอขาดบาดตายเสมอ ไหนจะต้องรู้สึกผิด ไหนจะต้องเสื่อมเสียถึงวงศ์ตระกูล ไหนจะต้องตัดสินใจจะเอาเด็กไว้หรือเอาเด็กออก ฉะนั้น จึงนับว่าธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตในข้อนี้ จึงยังคงมีพลังยับยั้งโลภะได้อยู่ อย่างน้อยที่สุดก็ต้องมีการเลือกวันประจำเดือนมาหรือวันประจำเดือนขาด ไม่ใช่หน้ามืดกันได้ทุกวัน

การเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ไม่มีกรรมตายตัวที่ทำให้เกิดเป็นพ่อแม่พี่น้องกัน แต่มีธรรมชาติตายตัวว่าถ้าเกิดจากพ่อแม่เดียวกัน หรือเป็นพ่อแม่พี่น้องกันแล้วไม่ควรสมสู่กัน เพราะไหลมาแต่องค์กำเนิดเดียวกัน คนร่วมสายเลือดจะมีความเป็นกันเอง ร่วมความรู้สึกเป็นเครือพันธุ์เดียวกัน สัญชาตญาณทางเพศจึงบอกทุกคนว่าควรจับคู่กับผู้ที่กำเนิดมาจากสายเลือดอื่น ทำนองเดียวกับที่ไม่มีใครอยากสมสู่กับตนเอง อีกประการหนึ่ง ถ้าสายเลือดเดียวกันมีลูกกันแล้วแนวโน้มคือเด็กจะพิการหรือปัญญาอ่อน นั่นก็

สะท้อนให้เห็นว่าการสมสู่กันเองเป็นสิ่งที่ควรแก่การระอาย การเป็นคนในครอบครัวเดียวกันเหมือนเป็นเงาใจ ทุกคนรู้โดยสัญชาตญาณว่าเป็นเรื่องผิด ต้องห้าม และบัดสีเกินกว่าที่จะทำ แต่ความใกล้ชิดและมีโอกาสได้เห็นวัฏวาม ๆ บ่อย ๆ ก็เป็นเครื่องกระตุ้นความอยากได้ไม่ยาก ถ้าปล่อยให้อำนาจระครองงานคิดฝ่าฝืนต้านกันของธรรมชาติ ผลก็คือจะต้องถูกลงโทษด้วยความรู้สึกเป็นทุกข์หนัก เหมือนบาดเจ็บทางกายและมีบาดแผลทางใจ หากยังขึ้นทำก็จะเป็นชนวนให้ขาดสำนึกผิดชอบชั่วดี กลายเป็นคนด้านชาไม่ละอายต่อบาปทางเพศได้เหมือนกัน เหมือนทำชั่วทั้ง ๆ ที่อธิบายเหตุผลได้ไม่ชัดเจนว่าชั่วอย่างไร รู้สึกแต่ว่าจิตใจตกต่ำกว่าคนปกติเท่านั้น

ภาวะของหญิงอายุน้อย ผู้หญิงเป็นเพศที่อ่อนกำลังซัดขืนอยู่แล้ว โดยธรรมชาติ ยิ่งถ้ามีอายุน้อย ก็ยิ่งตกอยู่ในสภาพไร้ทางสู้อย่างสิ้นเชิง มโนธรรมจะบอกว่าหญิงในวัยเยาว์สมควรได้รับการทะนุถนอมเหมือนไข่ในหิน แต่โลภะจะบอกไปอีกทางหนึ่ง คือเห็นเป็นว่า ‘ดีแล้วมันไม่มีทางสู้’ เพราะ ฉะนั้นก็ฉวยโอกาสกอบโกยประโยชน์สุขทางเพศจากวัยเด็กของผู้หญิงอย่างนี้ แหละ การรังแกคนไม่มีทางสู้ย่อมส่งผลให้ตกไปอยู่ในภาวะถูกรังแกโดยไม่มีทางสู้เช่นกัน

ฐานะความเป็นครูอาจารย์ ไม่ว่าจะหญิงหรือเป็นชายย่อมสมควรเป็นที่เคารพ ทั้งนี้ก็เพราะหน้าที่ของครูอาจารย์คือถ่ายทอดวิชาความรู้ให้นักเรียนเกิดสติปัญญา คิดอ่านเอาตัวรอดได้ ประกอบสัมมาชีพได้ ฐานะสูงส่งเหนือกว่ากันจึงศักดิ์กันไม่ให้นักเรียนอยากอาจเอื้อม แต่ความไม่อาจอาจเอื้อมนั่นเอง เมื่อพลิกกลับมาเป็นความอยาก ก็จะเป็นความอยากเล่นของสูง ซึ่งถ้าห้ามไม่อยู่ก็กลายเป็นแรงเร้าเกินธรรมดาไปแทน และฝ่ายครูอาจารย์เองถ้าไม่สำนึกในเกียรติภูมิของตนว่ามีคามสูงส่งควรรักษา ก็จะทำให้ฐานะครูอาจารย์ของตนเป็นรั้วกันที่น้ำป็นขำ และเมื่อไม่เห็นค่าของฐานะสูงส่ง ย่อมเอาฐานะสูงส่งมารับใช้ความสนุกฝ่ายต่ำ จิตใจก็ย่อมตกต่ำลง เสียความนับถือตัวเอง และอยู่บนเส้นทางลาดลงต่ำโดยง่าย

ความเป็นเพศเดียวกัน ตามสามัญสำนึกแล้ว ทุกคนจะมองว่า ‘การร่วมเพศ’ หมายถึงการเอาเพศตรงข้ามมารวมเสพกามกัน แต่ความจริง

คือธรรมชาติให้เครื่องเพศมาเป็น ‘เงื่อนไข’ เท่านั้น เงื่อนไขคือคู่ประกอบอันเป็นตรงข้ามทำให้รู้สึกเข้ากันได้โดยไม่ต้องฝืนธรรมชาติ แต่ก็ไม่ได้ห้ามความสำเร็จหากจะเป็นเครื่องเพศชนิดเดียวกัน ฉะนั้น ความเป็นเพศเดียวกันจึงเป็นเครื่องต้าน หากไขข้อห้ามตายตัว กลของธรรมชาติมีอยู่ว่า ถ้าใครประพฤติผิดหรือมักมากทางเพศ มีซู้หรือสมสู่ไม่เลือก ในที่สุดความหมกมุ่นก็จะทำให้หน้ามืดมัวเมา เห็นไปว่าจะเป็นใครเพศไหนก็สมสู่ได้หมด จากนั้นก็จะพัฒนาไปอีกขั้น คือเกิดความชอบใจที่ไม่ควรชอบใจ เกิดอาการเบี่ยงเบนทางเพศ ชอบเฉพาะเพศเดียวกันเอง ซึ่งขั้นนี้อาจเกิดขึ้นในชาติปัจจุบันหรือชาติถัดไป ก็อาจมองได้ว่า ความเป็นเพศเดียวกันจะแปรตัวเองจากเครื่องต้านมาเป็นเครื่องลงโทษ ทำให้อยู่ในสังคมด้วยความรู้สึกไม่ปกติ

ฐานะคนมีเจ้าของ สิ่งที่ดีที่สุดที่ได้ว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องบาดเจ็บมากที่สุด ก็คือการได้เห็นคนที่คุณกำลังหลงรักไปเป็นของคนอื่น ฐานะคนมีเจ้าของทำให้ไม่รู้สึกว่า เป็นสิ่งที่แต่ละต้องได้เหมือนฐานะคนโสด ฐานะความเป็นคนมีเจ้าของอาจถูกประกาศผ่านการจูงไม้จูงมือในที่สาธารณะ อย่างน้อยเมื่อใครคิดจะจับคนจูงมือกันก็ต้องรู้เท่าทันนั่นคือการแย่งชิง ส่วนจะรู้สึกผิดน้อยหรือรู้สึกผิดมากก็เป็นอีกเรื่อง และยิ่งผู้เป็นเจ้าของมีอิทธิพลมากขึ้นเพียงใด คุณก็จะยิ่งคร่ำเมอง ไม่กล้าแย่งง่ายนัก และกล่าวเฉพาะลูกผู้หญิง หากเป็นคนตัวเปล่า พักอยู่คนเดียว ไม่มีพ่อแม่หรือญาติพี่น้องปรากฏรายรอบ ก็คล้ายดอกไม้ที่ไร้รั้วล้อม เห็นแล้วชวนให้นึกว่าอยากเด็ดเอาเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ถ้าเป็นหญิงมีพ่อแม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเลี้ยงตัวไม่ได้ ต้องให้พ่อแม่ดูแลอย่างนี้อาจให้ความรู้สึกเหมือนดอกไม้มีราคาในเรือนกระจก จะเข้าออกไม่เป็นเวลาแล้วเวลาไม่ได้ คนทำงานแล้วจะเข้าใจความรู้สึกชนิดนี้ได้ดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่ยังไม่ทำงานหาเงินเอง วัยรุ่นอาจมองพ่อแม่ของเพื่อนหญิงเป็นแค่ตัวหน้ารำคาญ เพราะฉะนั้นการละเมิดสิทธิ์ของผู้ปกครองจึงเกิดขึ้นง่ายในวัยนี้ โดยไม่ค่อยจะมีใครรู้ตัวว่าทำการละเมิดสิทธิ์ผู้อื่นไปแล้ว

ความไม่มีใจยินยอม เพศที่เป็นฝ่าย ‘เสีย’ ไม่ว่าจะในแง่เสียตัวเสียเปรียบ หรือเสียความรู้สึก คือเพศหญิง กลไกการปกป้องการสูญเสียก็คือการไม่ยอม การไม่สมยอมจึงเป็นแรงต้านในตนเอง ถ้าจะฝ่าฝืนแรงต้านชนิด

นี้ก็ต่อคิดแบบที่นักช่มชื่นคิด คือเห็นหญิงเป็นเพียงวัตถุบำบัดความใคร่ และพร้อมจะทำร้ายร่างกายกัน จึงจะสามารถละเมิดสิทธิการครองตัวของสตรีได้ และในเกณณ์นั้น ผู้ละเมิดย่อมถูกละเมิด ผู้ช่มเหงหญิงย่อมต้องกลายเป็นหญิงที่ถูกช่มเหงในวันหนึ่ง

โดยรวมแล้ว ถ้ายังมีโนธรรมยอมรับเครื่องยับยั้งโลภะตามที่ควรแล้ว โลภะก็จะไม่กำเริบเป็นการลงมือทำชั่วง่ายนัก แต่หากมโนธรรมถูกทำลาย เครื่องยับยั้งโลภะก็อาจแปรสภาพเป็นเครื่องยั่วเยงอย่างง่าย ๆ คือกลายเป็นของต้องห้ามทำทายเป็นได้มาให้งงได้

เครื่องยับยั้งโทสะ

๑) สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ สิ่งที่เหนียวรั้งไม่ให้เกิดโทสะร้อนแรงจนเกินขอบเขต เช่น ธรรมชาติที่เจริญหูเจริญตา ร่มไม้คล้ายร้อน

ธรรมชาติที่เจริญหูเจริญตา ธรรมชาติเช่นพืชพันธุ์ต่าง ๆ นั้น ไร้ชีวิตในแง่ที่ปราศจากเจตนาก่อกรรมและการรับผลกรรม แต่ก็มีชีวิตในแง่ที่เติบโตได้ และมีวิญญาณรับรู้ความเป็นไปรอบตัวได้ คนรักต้นไม้มักมีความสามารถสื่อความรู้สึกกับวิญญาณของต้นไม้ และพวกเขาก็จะทราบว่ามันส่วนใหญ่แผ่คลื่นความเย็นเป็นวงกว้าง น้อยพันธุ์ที่แผ่คลื่นความนำฮึดฮัดหรือนำระคายออกมา ความเขียวของแมกไม้และสีส้มสดุดตาของไม้ดอกทำให้จิตใจคนเราเยือกเย็นลงได้จริง ดังนั้นมนุษย์จึงนิยมปลูกสวนหย่อมไว้ในบ้าน เพื่อทำความชุ่มชื้นให้ตนเอง

ถ้าใครอ้างว่าไม่มีทุน ไม่มีอาณาบริเวณสำหรับสร้างสวนหย่อม ก็อาจแหงนหน้ามองท้องฟ้ากว้างโล่ง กลางวันมีปุยเมฆขาว กลางคืนมีดวงดาวพรายพราย ภาพกระทบตาที่มีในธรรมชาติเหล่านี้บรรเทาความรุ่มร้อนในอกได้ กับ

ทั้งเมื่อถวิลหาสิ่งเหล่านี้บ่อย ๆ ก็ปรุงแต่งจิตให้อ่อนโยนนุ่มนวลลง ป้องกันหรือลดความเป็นคนขี้โมโหลงได้ เสียแต่ว่าคนขี้โมโหจะไม่ค่อยรู้จักสังเกตภาพหน้าเจริญตาตรงหน้า เพราะมัวไปนึกถึงภาพหน้าซึ่งซึ่งในใจที่ร้อนรุ่มของตนเองแทน

เสียงของธรรมชาติที่รื่นหูอาจมีผลเท่ากับหรือมากกว่าภาพเย็นตาเสียอีก เนื่องจากจิตคนทั่วไปอาจละความสนใจจากสีสนัรูปทรงอย่างรวดเร็ว แต่จะเพลินฟังลำเสียงต่าง ๆ ได้นานกว่า ทั้งนี้ก็เพราะจิตมนุษย์มีลักษณะคล้ายคลื่นมากกว่าจะเป็นรูปทรง ดังนั้นจึงมีความแปรตัวตามกันได้กับสิ่งที่เป็นคลื่นมากกว่ารูปทรง คุณจะพบว่าเสียงคลื่นกระทบหาด เสียงน้ำริน หรือเสียงสายลมผ่านแมกไม้ อาจเหนี่ยวนำให้จิตเปลี่ยนระดับความวุ่นวายลงสู่ความสงบราบคาบได้อย่างรวดเร็ว ขอเพียงตั้งใจเงี่ยหูฟังอย่างต่อเนื่องดีพอ

ร่มไม้คล้ายร้อน ต้นไม้มีคุณกับมนุษย์มากมาย ให้ทั้งร่มเงาหลบร้อน ให้ทั้งอากาศที่สดชื่น ให้ทั้งความโล่งโล่งเปิดรับการมาของสายลม คนที่ชอบนอนพักใต้ต้นไม้หลังทำงานเหนื่อยอ่อน จึงมีความอ่อนโยนและระงับความโกรธได้ง่ายกว่าคนใช้ความคิดอยู่ในห้องแอร์ทั้งวัน

โดยรวมจะเห็นว่าธรรมชาติให้เครื่องบรรเทาโกรธไว้มากมาย แต่คนอาจไม่มีเวลาใส่ใจดูหรือใส่ใจฟัง น้อยคนที่รู้จักธรรมชาติ เข้าถึงความรู้สึกสงบอันเกิดจากสัมผัสทางธรรมชาติ เปรียบเหมือนคนที่เอาแต่นั่งกลางวงล้อมของกองไฟ โดยไม่สังเกตว่าถัดจากเขตที่หนึ่งไปนิดเดียวคือล้าธารใส่เย็นยิ่ง

๒ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ บุคคลผู้มีเมตตาธรรมสูง บุคคลที่มีเหตุผลดี บุคคลอันเป็นที่รัก และเข้าใจกัน ตลอดจนสัตว์อันเป็นที่เจริญหูเจริญตาของมนุษย์

บุคคลผู้มีเมตตาธรรมสูง จิตของคนใจดีมีความเย็นจากกระแสสุขอันคงเส้นคงวา กระแสสุขจะค่อย ๆ ปรับ ค่อย ๆ กลบกลืนกระแสความร้อน

ในจิตของผู้ใกล้ชิดได้ นี่เป็นทำนองเดียวกับคนรักต้นไม้ที่อยู่ใกล้ต้นไม้แล้ว ชิมซับกลิ่นความเย็นจากพวกมันมา ต่างกันตรงที่คนใจดีมีเมตตายังเป็นแรงบันดาลใจให้เห็นว่าวิีพุด วิธีต้อนรับสถานการณ์ร้าย ๆ ตลอดจนวิธีเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส ควรทำกันอย่างไร เพียงจดจำวิีพุดและวิธีทำของคนใจดีไว้แม่น ๆ ชีวิตก็มีสิทธิ์โน้มเอียงไปในทางเย็น เป็นคนโกรธยากขึ้นได้แล้ว

บุคคลที่มีเหตุผลดี คนมีใจเที่ยงธรรม เห็นเหตุว่าเป็นอย่างนั้น ผลจึงเป็นอย่างนี้ แม้จะยังเป็นคนธรรมดาที่รัก โลภ โกรธ หลงได้เหมือนใครอื่น ก็อาจเป็นเครื่องระงับยับยั้งโทษให้คนอื่นได้ เนื่องจากมนุษย์ทั่วไปมักขัดแย้ง ก้ำกึ่งกันอยู่ระหว่างอารมณ์และเหตุผล พอได้ฟังคนมีเหตุผลดี มีใจเป็นธรรม เห็นตามจริง ภาวของอารมณ์ก็ย่อมลดระดับลง และเปิดทางให้ภาคของเหตุผลเพิ่มระดับขึ้น

บุคคลอันเป็นที่รักและเข้าใจกัน คนที่รักคุณกับคนที่เข้าใจคุณ อาจไม่ใช่คน ๆ เดียวกัน แต่ถ้าคุณโชคดีมีคน ๆ นั้นอยู่ในชีวิต เขาก็จะตัวร้อนให้คุณได้เกือบทุกสถานการณ์ กรรมจะตัดสินให้คุณได้มีคนประเภทนั้นอยู่ในชีวิตหรือไม่ และกรรมที่ว่าก็คือการเป็นผู้เคยให้ความเห็นใจ ยอมทำความเข้าใจ และหมั่นเอาใจเขามาใส่ใจเรา หากคุณไม่เคยทำกรรมประเภทนี้ไว้กับใคร หรือไม่สนใจที่จะเริ่มต้นเสียที ก็อย่าหวังจะได้มีใครพยายามหันมาเข้าใจคุณ ทั้งชีวิตของคุณจะรู้สึกเหมือนตกอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้าที่ไม่เคยเข้าใจอะไรคุณเลยสักนิด

สัตว์อันเป็นที่เจริญหูเจริญตาของมนุษย์ สัตว์ทั้งหลายที่เป็นส่วนประกอบของธรรมชาตินั้น เพียงใช้ชีวิตตามปกติของพวกมันก็ทำคุณรื่นรมย์ให้มนุษย์ได้แล้ว เช่น แคนกเกาะกิ่งไม้โดยไม่รู้ตัว ก็อาจกลายเป็นส่วนประกอบของทิวทัศน์ที่มีชีวิตชีวาขึ้นมาได้ ป่วยกล่าวไปโยสำหรับสัตว์เลี้ยงนารักที่คุณให้ความรัก ความอบอุ่น ความผูกพัน เพียงมันเห็นคุณกลับบ้านแล้ว เข้ามาเคล้าเคลีย คุณก็สัมผัสได้ว่าโกรธใครอยู่ เพราะพื้นที่ความโกรธในจิตใจถูกเบียดบังไปให้ความรักความเอ็นดูสัตว์เลี้ยงตัวโปรดของคุณแล้ว

โดยรวมจะเห็นว่าสิ่งมีชีวิตก็เป็นเครื่องห้ามหรือเครื่องบรรเทาความโกรธให้แก่กันและกันได้ โดยเฉพาะชีวิตที่มีความเย็น ก็อาจเป็นแหล่งกำเนิดความเย็นที่กระเพื่อมไปสู่สิ่งมีชีวิตอื่นในวงกว้างได้ทีเดียว

เครื่องยับยั้งโมหะ

๑ สิ่งไร้ชีวิต

ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามกติกาของเกมกรรม ตลอดจนชะตาชีวิต

ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ในบรรดาเครื่องยับยั้งกิเลสทั้งหลาย ความเข้าใจถูกต้องตามจริงมีพลังมากที่สุด เหมือนคุณเล่นเกมเก็บดอกไม้ คุณอยู่ในสวนดอกไม้ที่เต็มไปด้วยแสงสว่าง ตามองเห็นวัตถุทั้งหลายแจ่มชัด ขอเพียงมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง ว่าดอกไม้ดอกใดเป็นพิษ ดอกไม้ดอกใดสวยแต่มีหนาม ดอกไม้ดอกใดงดงามส่งกลิ่นหอมปราศจากภัยอย่างสิ้นเชิง คุณย่อมไม่หลงเดินเข้าหาดอกไม้มีพิษ หรือเมื่อจะเด็ดดอกสวยที่มีหนามก็ระมัดระวังเป็นพิเศษ หรือถ้าอยากได้ดอกไม้งามไร้พิษส่งก็ตรงเข้าไปเด็ดโดยไม่ลังเล เพราะรู้ก่อนว่าดอกไม้ไหนเป็นดอกไม้ไหน เป็นต้น ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกติกาของเกมกรรม เป็นสิ่งที่หาได้จากสื่อธรรมะ ไม่ว่าจะเป็น คัมภีร์ หนังสือ ซีดี หรืออื่นๆ ส่วนที่ว่าใครจะมีสิทธิ์เข้าถึงสื่อธรรมะแบบไหน ถูกต้องตรงตามหลักกติกากรรมเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับว่าทำบุญมาในทิศทางไหน เคยเป็นคนของศาสนาที่มีศาสดาผู้รู้แจ้งแทงตลอดในเกมกรรมเพียงไรด้วย บุญเก่าจะเป็นตัวนำร่องพามาสู่กลุ่มศาสนาที่ใช้ความรู้และเหตุผลทำนองเดิม

ชะตาชีวิต ชะตากรรมของแต่ละคนคล้ายบทเรียนให้ได้ว่า ให้ได้คิดให้ได้เปลี่ยนแปลงความเข้าใจผิดๆ เช่น เกิดมาทุกคนจะรู้สึกเหมือนตัวเองเป็นศูนย์กลางของโลก ยิ่งถ้าถูกตามใจมาก มีพ่อแม่ทำหน้าที่หาทุกสิ่งที่ต้องการมาให้ ก็ย่อมหลงเข้าใจไปว่า ‘ถ้าอยากได้ ต้องได้!’ ต่อเมื่อโตขึ้น เจอคนขัดใจ

เจอบทลงโทษของการทำตามใจตัวเอง ก็อาจคลายความหลงผิดได้ เว้นแต่โมหะจะหนาแน่น กระตุ้นให้เพียรพยายามสร้างสมอำนาจและบารมี เพื่อจะคงไว้ซึ่งความรู้สึกว่าตนเองเป็นศูนย์กลางโลก อยากได้อะไรต้องได้เสมอ ซึ่งหากทำสำเร็จจริงก็เท่ากับว่าชะตาชีวิตมีพลังน้อยเกินกว่าจะเปลี่ยนความเข้าใจผิดดั้งเดิมที่ติดตัวมาแต่แรกได้

โดยรวมแล้ว ถ้าใช้เกมกรรมนี้ฝึกเห็นความจริงและทำลายความเห็นแก่ตัวลงสักระยะหนึ่ง จิตของคุณจะเกิดภูมิคุ้มกัน และเหมือนคุณได้สร้าง ‘ตัวที่ไม่เข้าข้างตนเอง’ ขึ้นมาตัวหนึ่ง คอยตัดสินเหตุการณ์ต่างๆ อย่างไม่มีโมหะครอบงำ แม้คุณยังมีมานะ มีความถือดีอยู่ก็ตาม เมื่อจะต้องเปรียบเทียบตัวเองกับใคร ก็จะไม่ยกอารมณ์ขึ้นนำหน้า แต่จะเอามโนธรรม มนุษยธรรม และเหตุผลดี ๆ ขึ้นมาเป็นหลักตั้งเสมอ

๒ สิ่งมีชีวิต

ได้แก่ ผู้รู้ความจริงเกี่ยวกับเกมกรรมและกติกาของเกมกรรม เช่น พระพุทธเจ้า ผู้มีอภิญญา สาวกผู้เจริญรอยตาม ตลอดจนผู้มีความเห็นถูกเห็นตรง

พระพุทธเจ้า คือ ผู้ที่รู้จักเกมกรรมแบบแทงทะลุยิ่งกว่าทุกคน ทราบชัดว่าเจตนาคือกรรม ทราบชัดว่าผลของกรรมแต่ละประเภทคือภพภูมิหรือชะตาชีวิตแบบไหน ตลอดจนทราบชัดว่าจะ ‘ดับกรรม’ ด้วยการเข้าให้ถึงนิพพานได้อย่างไร ส่วนกรรมอันเป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นพระพุทธเจ้าคือการเคยได้เห็นพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อน ๆ สามารถนำคนออกจากเกมกรรมได้มากมาย แล้วเกิดแรงบันดาลใจ ตั้งความปรารถนาไว้ว่าจะนำพาผู้คนหยุดเล่นเกมกรรมบ้าง ซึ่งกว่าจะทำเช่นนั้นได้ก็ต้องบำเพ็ญบารมีในเกมทรหด ที่ออกแบบไว้ล่อใจผู้ปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้านับครั้งไม่ถ้วน จนมีคำเรียกว่าบางครั้งเป็น ‘อนันตชาติ’

ผู้มีปัญญา คือ ผู้ที่มีความสามารถรู้เห็นความจริงที่เห็นไม่ได้ด้วยตาเปล่า ตลอดจนคะเนไม่ได้ด้วยการคิดคำนวณ เช่น ช่างมด ช่างแมง ช่างหมู ช่างช่าง ช่างมนุษย์ ช่างพระ ช่างพ่อ ช่างแม่ จะมีผลใหญ่น้อยต่างกันเพียงใด แม้มนุษย์ทั่วไป ‘รู้สึก’ ว่าต่าง แต่ก็ไม่ทราบว่าจะต่างแค่ไหน ส่วนผู้มีปัญญาจะเห็นเป็นภาวะที่ต้องได้รับโทษทัณฑ์อย่างชัดเจนเป็นนิมิตภาพเลยทีเดียว ผู้มีปัญญาได้ทำกรรมในทางบำเพ็ญเพียรฝึกจิต ละเว้นกามคุณ เข้าสมาธิถึงความ เป็นหนึ่งหนักแน่นได้ตามปรารถนา และสามารถประกาศบอกความจริงเกี่ยวกับกติกาของเกมกรรมได้ระดับหนึ่ง แม้ไม่รู้แจ้งแทงทะลุเหมือนพระพุทธเจ้า ก็พาสาธุศิษย์รอดจากนรก และเข้าถึงสวรรค์ได้ หากจำนวนสาธุศิษย์ผู้สืบทอด คำสอนมีมากพอ ก็ยกระดับขึ้นเป็นศาสดาได้

สาวกผู้เจริญรอยตาม คือ ผู้ที่มีความศรัทธาในพระพุทธเจ้า หรือ ศรัทธาในผู้มีปัญญา เชื่อว่าเหล่าท่านรู้แจ้งเห็นจริงในเรื่องกรรมและผลแห่งกรรม จึงประพฤติปฏิบัติตาม และเมื่อปฏิบัติตามจนกระทั่งพอใจด้วยบารมีธรรมอันแก่กล้าแล้ว ก็ยอมเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้พบเห็นให้อยากเอาตาม แม้ระดับสาวกจะไม่รู้แจ้งในผลแห่งกรรมเท่าพระพุทธเจ้าหรือผู้มีปัญญา แต่ก็ช่วยพระพุทธเจ้าหรือผู้มีปัญญาจดจำและบอกต่อคำสอนได้ กำจัดโมหะให้ผู้อื่นได้

ผู้มีความเห็นถูกเห็นตรง คือ ผู้ที่ทราบจากประสบการณ์ตรง ผู้ที่ รู้คิดได้ว่า สิ่งใดเป็นประโยชน์ สิ่งใดเป็นโทษ กรรมใดเป็นเหตุให้สุขกายสบายใจในวันหน้า กรรมใดเป็นเหตุให้เดือดเนื้อร้อนใจในภายหลัง เมื่อคบค้าสมาคมกับผู้มีความเห็นถูกเห็นตรง ก็ย่อมมีโอกาสได้คิดตามและเห็นจริงตาม เช่น เมื่อห้ามใจไม่คิดโกงทั้งที่มีโอกาส ชีวิตย่อมอยู่เป็นสุขโดยไม่ต้องระแวงว่าใครจะมาลากตัวไปเข้าคุก เป็นต้น

เครื่องต้านการเกิดใหม่

นักฆ่าตัวตายให้คำตอบได้ดีว่าทำไมคนเราไม่ควรมีชีวิตอยู่ ซึ่งคำตอบง่ายๆ ล้วนๆ ก็คือชีวิตมันเป็นทุกข์ จบชีวิตก็เป็นสุข!

นักฆ่าตัวตายถูกอยู่ข้อหนึ่งก็ตรงนี้ ชีวิตเป็นทุกข์! ไหนจะต้องดิ้นรนเอาตัวรอด ไหนจะต้องเจอแรงบีบคั้นให้เลือกอยู่ข้างความดีหรือความชั่ว ไหนจะต้องเผชิญหน้ากับแรงเสียดทานต่างๆ นานาทั้งภายนอกและภายใน หากไม่เกิดเลยก็ไม่ต้องเข้าสู่โลกนี้อย่างไม่รู้ อีโหนอีเห่น ไม่ต้องพบกับแรงบีบคั้น ไม่ต้องเผชิญกับแรงเสียดทานใดๆ ให้อย่างใจ

ความทุกข์ ความท้อ ความทรมานอันไม่น่าพิสมัย มีรสชาติไม่ชวนให้ติดใจในโลกนี้เอง ที่เป็นเครื่องต้าน เครื่องยับยั้งไม่ให้มนุษย์อยากเกิดมาอีก รสชาติอันน่าเซ็ดหลาบของการมีชีวิตนี้ เพียงพอสำหรับหลายต่อหลายคนที่จะตัดสินใจได้ว่าไม่อยากเกิดใหม่ หากชาติหน้าจะมีจริง

อย่างไรก็ตาม นักฆ่าตัวตายและคนทั้งหลายผิวดอย่างมหันต์ที่คิดว่าตัวเองมีสิทธิ์เลือกไม่มาเกิดใหม่อีก ทักทักเอาเองว่าเกมกรรมเล่นง่ายปานนั้น นึกอยากเลิกก็เลิก นึกอยากหยุดก็หยุด แต่ที่แท้เกมกรรมใจร้ายกว่าที่คุณคิด ลำพังแค่ตัดช่องน้อยแต่พอตัว อยากหลุดรอดจากเกมด้วยการปลิดชีพตนเอง ทั้งดื้อๆ นั้น จะต้องถูกปรับ ถูกทำโทษ โดยวัดจากเหตุผลบีบคั้นว่าหนักหนาสาหัสปานใด ฆ่าตัวตายเพื่อตนเองหรือคนอื่น ขณะตายมีจิตที่เศร้าหมองหรือทรงสติไว้ได้ เกมใหม่จะเริ่มเปิดฉากโดยถือเอารายละเอียดในช่วงท้ายๆ ของเกมเป็นเกณฑ์

แต่ถ้าเห็นทุกข์ เห็นโทษ เห็นภัยของการเกิดมาเล่นเกมกรรมอย่างไม่รู้ อีโหนอีเห่น กับทั้งรู้ให้ถูกรู้ให้ตรงว่าจะเลิกเล่นเกมกรรมได้อย่างไร ก็จะไม่เป็น ‘ผู้ฆ่าตัวตน’ ได้อย่างแท้จริงโดยไม่ต้องตายเสียก่อน เพราะตัวตนนั่นเอง ที่เล่นเกมกรรม หมดตัวตนก็เท่ากับหมดผู้เล่นแล้วอย่างถาวร

ความรู้ทางจบเกมไม่ได้มีมาให้เอง แล้วก็ไม่ได้มีบ่อยๆ ถ้าบทธอฐาน

ของเกมกรรมเกิดขึ้นง่ายนัก วันนี้คุณจะไม่เหลือใครเล่นเกมกรรมให้เห็นเลยสักคน แต่เพราะมันยากมาก คุณเลยยังเห็นผู้เล่นให้เกื่อนโลก เกื่อนจักรวาลอยู่อย่างนี้!

สรุปคือ... ความเป็นมนุษย์ของคุณคือพลังต่อต้านแรงบีบคั้น
คุณแค่เลือกว่า จะอยู่ข้างตัวเอง
หรือว่าจะเลือกเข้าข้างแรงบีบคั้นเท่านั้น

บทที่ ๗

ตัวแปรในการก่อกกรรม

เพื่อจะพลิกเกมยาก
แค่ 'ตั้งใจ' อย่างเดียวไม่พอ
คุณต้อง 'เข้าใจให้ตีพอ' ด้วย

$$D = \frac{1}{c} \frac{dl}{dt} = \frac{1}{c} \frac{1}{P} \frac{dP}{dt}$$
$$D^2 = \frac{1}{P^2} \frac{P_0 - P}{P} \sim \frac{1}{P^2} \quad (1a)$$
$$D^2 = \frac{K_B}{3} \frac{P_0 - P}{T} \sim \frac{1}{K_B} \quad (2a)$$
$$D^2 \sim 10^{-23}$$
$$e \sim 10^{-26}$$
$$P \sim 10^3 \text{ จ. } \left[\begin{array}{l} \sim 10^{10} (10^{11}) \text{ จ.} \end{array} \right]$$

Relativity

จะมีสมการไหน
ไรความลับของจักรวาล
ได้กระจ่างกว่านี้อีก?

มิสิ! สมการกรรมใจ

ตัวแปรภายนอก

๑) ปัจจัยแวดล้อมเริ่มแรก

ไม่มีใครจำการตัดสินใจครั้งแรกได้ ทุกคนทราบแต่ว่าในวัยเด็กน้อยที่แขนขาสั้นเกินกว่าช่วยเหลือตนเอง ทุกคนไม่มีสิทธิ์เลือก ไม่มีสิทธิ์คิดตัดสินใจว่าจะเอาแบบไหน ทั้งพ่อแม่ เพศ รูปร่างหน้าตา แก้วเสียง สุขภาพ ฐานะที่อยู่อาศัย ครู ความเฉลียวฉลาด และวิธีใช้สติคิดอ่าน ทุกคนทราบแต่เพียงว่าตนถูกบังคับให้ต้องมีสมบัติเหล่านี้ ไม่ว่าจะชอบหรือชังก็ตาม

การตัดสินใจครั้งแรก ๆ นั้น เริ่มต้นเมื่อคุณมีสิทธิ์เลือกบางสิ่งตามใจชอบ เช่นเข้าโรงเรียนอนุบาลเจอเพื่อนคนไหนชอบใจก็เลือกคบคนนั้น ไม่ชอบใจขึ้นมาก็เลิกคบกัน เป็นต้น ทุกการตัดสินใจมีแรงผลักดันเสมอ แรงผลักดันแรกคือทุนเก่าที่แต่ละคนมีติดตัว อย่างเช่น ถ้าพ่อแม่สอนให้เลือกคบแค่เพื่อนรวย ๆ แนวนุ่มที่ คุณจะเป็นคนหัวสูงก็ย่อมมีอยู่

กรรมเป็นแดนเกิด กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ เมื่อถือตามความจริงนี้ แปลว่าคุณไม่ได้มาเกิดกับพ่อแม่ที่สอนให้หัวสูงโดยบังเอิญ คุณจะต้องเคยหัวสูงมาก่อน หรือทำกรรมบางอย่างที่ลงตัวพอดีกับพ่อแม่หัวสูง ผลจึงออกมาสอดคล้องเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม ความเป็นคนหัวสูงไม่เที่ยง เกิดขึ้นด้วยเหตุปัจจัยแบบหนึ่ง และมีสิทธิ์แปรไปด้วยเหตุปัจจัยอีกแบบหนึ่ง หมายความว่าระหว่างมีชีวิตมนุษย์แต่ละครั้ง ถ้ามีแรงกระทำมาเปลี่ยนใจคุณ ทำให้คุณอ่อนโยนลงลดความแข็งกระด้างได้อย่างถาวรชั่วชีวิต ก็แปลว่ามีนิสัยใหม่ที่ตั้งมั่น คือความอ่อนโยน นอบน้อมถ่อมตน ไม่ดูถูกคนยากจน เช่นนี้เมื่อเกิดใหม่คุณย่อมไปเกิดกับพ่อแม่ที่ไม่สอนให้หัวสูง แล้วยังทำให้การตัดสินใจครั้งแรก ๆ ของคุณเปลี่ยนไปด้วย

สรุปคือในเกมนั้น แม้กระทั่งการตัดสินใจครั้งแรก ๆ ก็ทำได้เกิดจากความบังเอิญ ต้องมีปัจจัยพื้นฐานของชีวิตเป็นตัวผลักดันอยู่เบื้องหลังเสมอ

ความจริงมีอยู่ประการหนึ่ง คือการตัดสินใจที่ขาดความเข้าใจเกมกรรมนั้น มักนำปัญหาใหม่มาเพิ่มแทนการแก้ปัญหาเก่าให้หมดไป สิ่งที่คุณกำลังเดินอยู่บนทางเลือกที่ผิด คือการต้องทนทุกข์ทั้งที่ทุนเก่าน่าจะเอื้อให้เป็นสุข เช่นเศรษฐีที่มีเงินมาก แต่จิตใจเหมือนขอทานที่ไม่มีเงินสักบาท

สิ่งที่คุณต้องทราบคือ การคิดคะแนนใหม่เริ่มต้นนับแต่มีการตัดสินใจครั้งแรก ๆ ด้วยตนเอง หลีกกว้าง ๆ มีอยู่ว่าถ้าคุณตัดสินใจอยู่ข้างแรงต้านกิเลส (เช่นมโนธรรม มนุษยธรรม และเหตุผล) โดยมากคะแนนคุณจะบวกขึ้น เห็นได้จากที่มีความสุขทางใจมากกว่าที่ควร แต่หากคุณตัดสินใจยอมตามแรงบีบบังคับของกิเลส (เช่นเครื่องกระตุ้นความโลภและความโกรธ) โอกาสจะสั่งสมคะแนนลบก็สูง เห็นได้จากที่มีความทุกข์ทางใจมากกว่าที่ควร

๒) เพื่อน

เพื่อนมีหลายแบบ สำหรับแบบที่กล่าวถึงในหัวข้อนี้คือเพื่อนที่คุณรู้สึกว่าเข้ากับคุณได้ คุณไว้วางใจเขาได้ คุณคิดพึ่งพาเขายามเกิดปัญหา คุณสนิทกับเขาพอจะถือวิสาสะมากหรือน้อย คุณสามารถพูดเล่นหรือใช้ภาษาไหน ๆ ได้โดยไม่โกรธกัน และคุณก็รู้สึกที่ตัวเองมีอิทธิพลกับชีวิตของเขาพอ ๆ กับที่เขาที่มีอิทธิพลกับชีวิตของคุณในทางใดทางหนึ่ง เช่นคุณต้องยินยอมแบ่งเวลาทำกิจกรรมบันเทิงที่ปราศจากผลประโยชน์ร่วมกับเขา พักผ่อนหย่อนใจหรืออยู่ใกล้กับเขาเจ็บบ ๆ ได้โดยไม่อึดอัด และไม่จำเป็นต้องหาเรื่องมาพูดจ้อเสมอไป

เพื่อนในความหมายของคนใกล้ชิดนั้น โดยมากจะเป็นคนวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน แต่นิยามความเป็นเพื่อนก็ได้จำกัดจำเพาะเจาะจงอยู่แค่นั้น เพื่อนอาจต่างเพศ ต่างวัย ต่างชาติต่างภาษา หรืออาจเป็นพ่อแม่พี่น้องของคุณเองก็ได้

การที่หลายคนรู้สึกว่าตัวเองไม่มีเพื่อนสนิท ก็อาจจะเพราะไม่มีใครที่ตรงตามคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น และการที่คนส่วนใหญ่ไม่คิดว่าตนมีเพื่อนแท้ ก็เพราะเกิดปัญหาหนัก ๆ แล้วไม่มีใครแสดงตัวยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ

เพื่อนสนิทหรือเพื่อนแท้ของคุณไม่ได้มีอิทธิพลกับคุณแค่เป็นใครให้คุณหยอกล้อเล่นหัวหรือพิ้งพายามยาก แต่เขายังมีส่วนในการหักเหเส้นทางกรรมของคุณ หรือส่งเสริมต่อยอดให้เส้นทางกรรมเดิมของคุณไปถึงจุดหมายเป็นนรกสวรรค์เต็มภูมิ คำขี้วุ่นหรือกำลังใจเล็กๆ น้อยๆ จากเพื่อนอาจมีผลให้คุณตัดสินใจทำเรื่องบ้า ๆ ที่คุณไม่เคยคิดอยากทำ หรืออาจทำให้คุณยับยั้งชั่งใจในเวลาใกล้ขาดสติ

ส่วนเพื่อนกิน หรือเพื่อนที่มาตอดนิตตอดหน้อย จ้องจะเอาไรต์เอาเปรียบคุณอยู่ตลอดเวลา นั้น คุณไม่จำเป็นต้องหา และไม่จำเป็นต้องมีกรรมเก่าอันใดเป็นพิเศษ เพราะมนุษย์เกินกว่าครึ่งพร้อมจะเป็นเพื่อนกินอยู่แล้ว

สำหรับกรรมเก่าที่ทำให้มีเพื่อนมากคือความมีน้ำใจ มีความคิด คำพูด และการกระทำในเชิงผูกไมตรี ชอบเกื้อกูลไม่เลือกหน้า ไม่มองใครในด้านลบ ด้านร้ายตั้งแต่แรกพบ กรรมประเภทนี้จะทำให้จิตมีความเบิกบาน ก่อกระแสความเป็นกันเอง และมีแรงดึงดูดให้ใครต่อใครอยากเข้ามาสนิทด้วย

กรรมเก่าที่ทำให้มีเพื่อนน้อยคือการเป็นคนแล้งน้ำใจ ชอบเอาไรต์เอาเปรียบ มีความคิด คำพูด และการกระทำในเชิงปฏิเสธไมตรี พร้อมจะมองใครๆ แบบเพ่งโทษโดยยังไม่ทันคุยกันสักคำ กรรมประเภทนี้จะทำให้จิตมีความเศร้าหมอง ก่อกระแสความอึดอัดน่าระคาย และเต็มไปด้วยแรงผลักดันให้ใครต่อใครอยากออกห่าง

กรรมเก่าที่มีเพื่อนดี ๆ คอยให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจในด้านดี คือเคยเป็นคนว่าง่าย ไม่ตั้งต้นไว้เหตุผลเมื่อใครดักเตือนให้ได้สติคิดชอบ หรือทำตัวเป็นกำลังใจสนับสนุนให้คนรอบตัวประพฤติตนในทางที่ควร

กรรมเก่าที่มีเพื่อนเลว ๆ คอยยุยงให้ไหลไปสู่ความเดือดร้อน คือเคยเป็นคนว่างาย ดึงดันไว้เหตุผลเมื่อใครดักเตือน หรือทำตัวเป็นบ่วงข้างๆ ให้คนเขาแตกคอกัน สนับสนุนให้คนใกล้ตัวหมกมุ่นในกามและการแก้แค้น หรือเขาอยู่ดี ๆ ก็หาอุบายให้เขาเห็นกงจักรเป็นดอกบัว คิดทำเรื่องเลวทรามต่าง ๆ

กรรมเก่าที่ทำให้มีเพื่อนสนิทแน่นแฟ้นคือการร่วมคิด ร่วมความเชื่อ

และร่วมกระทำกิจน้อยใหญ่ด้วยกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลให้ซึ่งใจกัน เมื่อสนิทกันมาก ๆ อาจไม่ได้มีแต่ความสัมพันธ์ด้านดีต่อกัน แต่อาจทำร้ายจิตใจหรือกระทั่งทำร้ายร่างกายกัน ตรงนั้นไม่สำคัญ สำคัญคือแม้ทะเลาะเบาะแว้งหนักขนาดไหนต้องกลับมาคืนดีกันได้ จึงจะย้อนกลับมาเป็นแรงกระชับความผูกพันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น แต่ถ้ากลับคืนดีไม่ได้ ยังอาฆาตอยากล้างแค้นกันไปล้างแค้นกันมา ก็อาจหมายถึงการเป็นศัตรูคู่อาฆาตร้ายใหญ่ อาจจจะระดับข้ามภพข้ามชาติไปเลย

กรรมเก่าที่ทำให้มีเพื่อนแท้คือการร่วมกันทำบุญใหญ่สำเร็จ และมีความปลาบปลื้มยินดี ยิ้มให้กัน มองกันเต็มตาด้วยความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว บุญใหญ่อาจหมายถึงการช่วยเหลือพระที่เจ็บไข้อาพาธหนัก หรืออาจหมายถึงการร่วมกันสร้างชุมชนยากไร้ให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น หรืออาจหมายถึงการร่วมงานบุญกันเป็นประจำ กระทั่งสะสมบุญสัมพันธ์ไว้พัฒนาจากกองเล็กเป็นกองใหญ่ บังเกิดความผูกพันเหนียวแน่นจนรู้สึกไม่เป็นอื่นต่อกัน น้ำพักน้ำแรงที่ช่วยกันจนงานบุญใหญ่สำเร็จนั้น จะย้อนกลับมาเป็นกำลังใจให้ทำกิจน้อยใหญ่ร่วมกันสำเร็จเสมอ เมื่อฝ่ายใดพลั้งพลาด อีกฝ่ายก็สามารถยื้อยุดจูดดึงให้กลับทรงตัวขึ้นได้ใหม่ อีกทั้งอำนาจบุญในอดีตชาติจะเป็นกำลังใจให้ซึ่งใจกันตั้งแต่วินาทีแรกพบโดยยังไม่ทันต้องร่วมบุญกันอีก

และที่พูดแล้ว ชาตินี้ชีวิตนี้ คุณมีสิทธิ์ทำกรรมใหม่ คือเลือกสร้างเพื่อนหรือเลือกคบเพื่อนในแบบที่จะทำให้คุณได้คิด ได้ตั้งจิตเป็นบุญ แม้ว่าต้องตกอยู่ใต้อำนาจกรรมเก่า ส่งให้คุณอยู่ท่ามกลางคนที่ไม่เป็นมิตร ขอเพียงคุณมีน้ำใจและคิดดีกับทุกคน ไม่สนใจว่าเขาจะตีตอบหรือร้ายมา วันหนึ่งอาจเป็นชาตินี้หรือชาติหน้า เมื่อกรรมใหม่ถึงเวลาให้ผล คุณจะมีเพื่อนมาก เพื่อนที่ดี เพื่อนสนิท และเพื่อนแท้เข้าจนได้

๓ ผู้นำ

แต่ละคนมีอิทธิพลชักนำผู้อื่นไม่เท่ากัน มนุษย์จะรู้สึกได้ถึงความจริงนี้ตั้งแต่เด็ก ๆ และนั่นก็ทำให้เกิดการเลือกหัวหน้าชั้น หรือหัวหน้ากลุ่มเพื่อเป็น

ผู้นำกระทำกิจเล็กๆน้อยๆ หรือเป็นแม่งานการตัดสินใจที่ทุกคนต้องยอมรับ

การเลือกผู้นำจะเป็นตัวบอกว่าคุณยอมรับนับถือคนแบบใด รวมทั้งอาจบอกว่าคุณจะอยู่ในทิศทางของการขึ้นนำจากคนแบบใด คุณยินดีตกอยู่ภายใต้อิทธิพลแบบไหน

ในวัยเด็กภาวะความเป็นผู้นำอาจไม่ซับซ้อน เพราะเด็ก ๆ ยังสร้างภาพกันไม่เก่ง ใครมีทุนเก่าอย่างไรบารมีก็มักฉายออกมาตรงจริงตามนั้น คุณจึงเลือกยอมรับนับถือใครแบบตรงไปตรงมาจากภาพที่ปรากฏ เช่นหากเขามีรัศมีความเป็นผู้นำ มีความเด็ดเดี่ยวมั่นคง และมีความพิเศษที่ซึมคุณได้ ใจคุณก็จะยอมรับทันที โดยไม่ต้องสำรวจเสียก่อนว่าคุณสมบัติและข้อดีข้อเสียของเขามีอยู่มากน้อยเพียงใด

แต่เมื่อคนเราโตขึ้น ก็จะเริ่มมีความซับซ้อนในตัวเอง รัศมีความเป็นผู้นำไม่เพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับหมู่ชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระบอบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้งจากคนในท้องถิ่นหรือมหาชนระดับประเทศ บิบบันให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสร้างภาพความเป็นผู้นำที่เหนือกว่าใคร และเมื่อคุณต้องเกี่ยวข้องกับการปกครองในฐานะผู้เลือก ก็ต้องดูว่าคุณเชื่อภาพแบบไหน ศักยภาพจะไปในรายละเอียดของผู้นำเพียงใด ถ้ารู้สึกแล้วเต็มใจเลือกใคร ก็เท่ากับคุณยอมรับอิทธิพลจากคน ๆ นั้นเต็มที เช่นคุณยินดีในแนวคิดของผู้นำที่เปี่ยมไปด้วยจริยธรรม และเขาพิสูจน์ตัวเองว่ามีจริยธรรมในระยะยาว ก็เท่ากับคุณถูกปลูกฝังให้เอาแบบอย่างจริยธรรมของผู้นำที่คุณศรัทธาเข้ามาไว้ในตนเอง

และไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด หลายครั้งคุณอาจจำใจต้องยอมรับผู้นำ เช่นอยู่ในเกมฟุตบอลที่ใครบางคนสมควรเป็นศูนย์หน้าหรือกัปตันทีม ทั้งที่คุณไม่เห็นด้วย ก็อาศัยเสียงเด็วคัดค้านไม่ได้ หรือในฐานะประชาชนคนหนึ่ง คุณเลือกพรรคที่เห็นว่าเลวน้อยที่สุด หมายความว่าไม่ได้เต็มใจเชียร์ใครให้เป็นผู้นำของคุณ คุณไม่ได้เลือกนาย คุณเพียงตกอยู่ในสถานการณ์จำต้องเลือกคนมารับใช้ชาติเท่านั้น กรรมเช่นนั้นต่อไปจะไม่มีผลให้คุณต้องยอมรับอิทธิพลของเขาหรือคนแบบเขาเต็มเม็ดเต็มหน่วยนัก

ความหมายของผู้นำไม่ใช่แค่ผู้บัญชาให้ทำโน่นทำนี่ แต่ยังอาจหมายถึงการเป็นผู้เป็นแบบอย่าง มีความเป็นตัวของตัวเอง เหนียวนាំให้ผู้พบเห็นถือเป็นแบบอย่าง พุดง่าย ๆ ว่าใครที่สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้กับคุณในทางใดทางหนึ่ง ก็จัดเป็นผู้นำในทางนั้น ๆ ของคุณ คุณไม่อาจทราบตั้งแต่เกิดว่าใครที่ไหน เมื่อไหร่ ที่จะทำให้คุณเกิดแรงบันดาลใจ แต่เมื่อพบ คุณก็จะรู้ เช่นเห็นเพื่อนเล่นเปียโนได้เพราะ คุณก็อยากเล่นให้ได้อย่างเขาบ้าง หรือเห็นครูบางคนขยันสอน กระตือรือร้นทุ่มเททำความกระจำให้กับนักเรียนทุกคน คุณก็ซึมซับรับรู้และนึกอยากมีพลังในการสอนแบบนั้นบ้าง เป็นต้น

กรรมที่ทำให้คุณเลือกผู้นำที่ดี คือยอมมีใจลงให้กับผู้พาไปสู่ทางอันเป็นประโยชน์ ได้แก่การที่เคยชวนช่วยช่วยเหลือผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม หรือถึงแม้ไม่เคยลงมือช่วย อย่างน้อยก็เคยเอาใจช่วยเมื่อพิจารณาแล้วว่าสิ่งที่เขาทำเป็นประโยชน์สุขกับส่วนรวม ไม่คิดอกุศล ไม่พูดคัดค้าน ไม่กระทำการต่อต้านใดๆ

กรรมที่ทำให้คุณเลือกผู้นำที่เลว คือยอมมีใจลงให้กับผู้พาไปสู่ทางอันเป็นโทษ คือรู้ทั้งรู้ว่าเขาคิดผิด คิดเห็นแก่ตัว คิดเบียดเบียนสังคม แต่ก็ยังสนับสนุนช่วยเหลือ เพียงเพราะเห็นแก่ประโยชน์ร่วมกันกับเขา

กรรมที่ทำให้มีความเป็นผู้นำ ได้แก่การพึ่งตนเองได้ กับทั้งกระทำตนเป็นที่พึ่ง เป็นความภูมิใจ เป็นความหวังของกลุ่ม คนเรามีบารมีขึ้นมาได้ด้วยความช่วยเหลือคนอื่น ไม่ใช่ด้วยการอยู่เฉยหรือขอให้คนอื่นช่วย ลักษณะความเป็นผู้นำแจ่มแจ้งได้หลากหลายพิสดาร แต่โดยเบื้องต้นแล้ว อย่างน้อยต้องมีลักษณะของผู้มีสติ มีความเห็นเป้าหมายว่าจะชักชวนให้ใครทำอะไร มีความมั่นคงอันเกิดจากการควบคุมตนเองให้อยู่ในร่องในรอยสู่เป้าหมาย มีความเต็มใจที่จะขึ้นนำและอธิบายให้คนอื่นเข้าใจวิถีทางที่เลือก กล้าคิดในแบบที่แตกต่าง กับทั้งฉลาดพอจะแก้ปัญหาที่คนอื่นแก้ไม่ได้

กรรมที่ทำให้เป็นผู้นำระดับย่อย คือความชวนช่วยน้อย ใจคิดเล็ก มุ่งประโยชน์ในวงจำกัด

กรรมที่ทำให้เป็นผู้นำระดับใหญ่ คือความชวนช่วยมาก ใจคิด

ใหญ่ มุ่งให้ประโยชน์กับวงกว้าง

กรรมที่ทำให้เป็นผู้นำที่มีบริวารจงรักภักดีสูง คือความมีใจ คิดเสียสละด้วยความบริสุทธิ์ หวังประโยชน์ผู้อื่นเป็นที่ตั้ง กับทั้งสามารถพลิก ชีวิตผู้อื่นด้วยการเปลี่ยนความเห็นผิดให้เป็นความเห็นชอบ เปลี่ยนสถานะช่วย ตัวเองไม่ได้ให้กลายเป็นช่วยตัวเองและคนอื่นได้ เป็นต้น

กรรมที่ทำให้เป็นผู้นำที่ดีและมีบริวารมาก คือการชี้แนะให้ผู้ อื่นเข้าใจ เลื่อมใสในการบุญการกุศล แล้วจึงชักชวนให้ใครต่อใครทำบุญตาม ตลอดจนได้ดีตาม ขอจงแยกให้ออกว่าผู้นำทั่วไปกับผู้นำที่ดีนั้น แม้เป็นผู้นำ เหมือนกัน ก็ทำให้คนได้ดีต่างกัน ผู้นำระดับประเทศอย่างฮิตเลอร์อาจใช้คำ พุดยุยงปลุกปั่น พาคนนับล้านให้หลงผิดตาม คิดว่าการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ศัตรูคู่ อาฆาตคือทางออกที่ดีที่สุด อย่างนี้เรียกบุญเก่าเกี่ยวกับบริวารดี แต่ไม่ได้พา บริวารไปดี ส่วนผู้นำอย่างในหลวงรัชกาลที่ ๙ จะทรงใช้พระอัจฉริยภาพใน การเลือกคำ เพียงไม่กี่คำทำให้พสกนิกรจิตใจสงบเยือกเย็นลง ทั้งที่อยู่ใน สถานการณ์ล่อแหลม ผู้คนเจ็บแค้นเพื่อนบ้านจนเฉียดเป็นสงครามระหว่าง ประเทศแท้ๆ อย่างนี้เรียกว่าสมควรเป็นกษัตริย์โดยกรรม เพราะบุญญาธิการ ส่งให้มีพสกนิกรจงรักภักดีทั่วประเทศ แล้วก็ทรงพาพสกนิกรไปดีด้วย

๕ ครู

ครูมีหลายระดับ ระดับแรกคือครูที่สอนไม่เป็น ระดับที่สองคือครูที่สอน ให้เอาแต่ท่องจำ ระดับที่สามคือครูที่สอนให้คุณมีความรู้ความเข้าใจ ระดับที่ สี่คือครูที่สอนให้คุณคิดเป็น ระดับที่ห้าคือครูที่สอนให้คุณรู้จักเป้าหมายของ ชีวิต และระดับสุดท้ายคือครูที่สอนให้คุณรู้จักประโยชน์สูงสุดของการมีชีวิต

ครูที่สอนไม่เป็น อาจหมายถึงครูที่ไม่รู้จริง ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ว่าสอนใครได้ ไม่มีใจรักอาชีพครูพอจะพยายามพัฒนาทักษะการสอน บางทีรู้แต่ ก็ถ่ายทอดไม่ถูก หรือบางทีถ่ายทอดถูกแต่ก็หลง ๆ ลืม ๆ หรือจำผิดจำถูก เราอาจไม่ ได้เห็นครูประเภทนี้มากนัก แต่ก็หลงเข้ามายึดอาชีพครูประมาณหนึ่งในร้อยหนึ่ง

ในพัน บางคนก็ลาออกเร็ว บางคนก็ย่ำอยู่กับที่เป็นสิบปี แต่ก็มีที่พัฒนาขึ้นในปี ต่อๆมา ครูที่พัฒนาตัวเองมักกลับดำเป็นขาว จากขาดความเชื่อมั่นเป็นมั่นใจใน ตัวเองสูง จากถ่ายทอดลำบากเป็นถ่ายทอดคล่อง และจากรู้น้อยกลายเป็นรู้มาก เนื่องจากกรรมที่เกิดจากความเต็มใจสอนนักเรียนจำนวนมาก ขุนั้นให้ผลเร็ว

ครูที่มีความรู้ดี จนมีความมั่นใจขึ้นมาอีกระดับหนึ่งนั้น อาจเป็น เพียงความมั่นใจในตำรา ไม่ใช่มั่นใจในตนเองว่ารู้และเข้าใจศาสตร์หนึ่ง ๆ อย่าง แท้จริง ความมั่นใจในตำราจึงทำให้พูดและคิดเฉพาะที่มีอยู่เป็นลายลักษณ์ อักษรตามตำรา วิธีการสอนจึงเป็นการสั่งให้นักเรียนท่องตามตำราเช่นเดียวกับ ตน ข้อด้อยของครูระดับนี้คือ ‘ตอบได้จำกัด’ พุดง่าย ๆ คือคุณอย่าถามใน สิ่งที่ท่านไม่รู้ เพราะท่านจะตอบไม่ได้ หรือตอบแบบเทียบเคียงให้ใกล้เคียงกับ ตำรา ซึ่งหลายครั้งที่คำตอบประเภทนี้จะไม่ตรงจุด และพาคณชีพิษยา ไม่อาจ เจาะลงไปถึงความลึกซึ้งของศาสตร์นั้น ๆ ผ่านครูระดับนี้

ครูที่มีทักษะดี ที่จะทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจนั้น ต้องมี ความเชื่อมั่นในความรู้อันครอบคลุมตลอดสายของตน กับทั้งมีความ กระตือรือร้น พัฒนาวิธีพุด วิธีแสดงเนื้อหา ไม่ลืมนำตนเองเคยสงสัยตรงไหน อยากู้อะไร กับทั้งมีความอดทนพอจะลงรายละเอียดทั้งในส่วนต้น ส่วนกลาง และส่วนปลาย เมื่อคุณอยู่ในมือครูที่รู้จริง คุณจะซึมซับความรู้จริงนั้นเพียงด้วย การตั้งใจฟังดี ๆ และเหมือนดาสว่างขึ้นเป็นเปลาะ ๆ ข้อเด่นของครูระดับนี้คือ ‘สามารถตอบ’ ได้ตรงจุด คุณถามอะไรท่านตอบได้หมด และด้วยภาษาของ ท่านเอง ไม่จำกัดวงแคบตามตัวอักษรในตำรา ทั้งนี้ก็จะไม่ตอบออกนอกกลุ่มนอก ทาง นอกตำราแบบคิดเดาเอาเองด้วย

ครูที่สอนให้คุณคิดเป็น จะต่อ ยอดความเข้าใจของคุณไปอีกชั้น หนึ่ง คือฝึกให้คุณเห็นสิ่งที่ควรจะมีแต่ยังไม่มี ทำทนายให้คุณคิดในสิ่งที่คุณอาจ ไม่กล้าคิด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่จำกัดคุณอยู่กับความถูกความผิดแบบ ผูกขาด นี่มิใช่ขู่ยงให้คิดเองเออเองอย่างไรก็ได้ แต่จะชี้ให้เข้าใจเรื่องประโยชน์ เรื่องโทษ เรื่องเหตุ เรื่องผล กระทั่งคุณทราบว่าจะอยู่ในฐานะสร้างความเจริญ ก้าวหน้าให้กับโลก ไม่ปล่อยให้โลกย่ำอยู่กับที่ได้ได้อย่างไร

ครูที่สอนให้คุณรู้จักเป้าหมายของชีวิต หมายถึงครูที่ทำให้คุณรู้จักตนเอง และรู้ว่าจะใช้ชีวิตอย่างไรให้คุ้ม ครูประเภทนี้อาจเป็นใครก็ได้ที่รู้จักคุณดีกว่าตัวคุณเอง และมีความสามารถพอจะเปิดเผยตัวตนของคุณให้คุณเห็นและยอมรับ กับทั้งทราบชัดว่ามีข้อบกพร่องอันใด มีจุดแข็งใดที่ควรนำมาใช้เป็นจุดยืน เป็นต้น

ครูที่สอนให้รู้จักประโยชน์สูงสุดของการมีชีวิต หมายถึง ศาสดาผู้มีการมีระดับตั้งศาสนาได้ เพราะแก่นของศาสนาคือการแสดงเป้าหมายสูงสุดที่น่าไปให้ถึง อย่างเช่นสำหรับศาสนาพุทธ จะชี้ให้เห็นว่าทุกข์คืออะไร ต้นเหตุแห่งทุกข์คืออะไร ภาวะความดับทุกข์เป็นอย่างไร และจะไปถึงภาวะความดับทุกข์นั้นได้อย่างไร การตั้งศาสนาขึ้นมาให้คนเชื่อตามได้ เล็งประโยชน์สูงสุดตามได้ ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตามอย่างเป็นขั้นเป็นตอนแล้วบรรลุผลตามได้ นับเป็นบรมครูผู้ไม่มีอื่นยิ่งกว่า

ในวัยเด็กคุณต้องพบกับครูที่คุณเลือกไม่ได้ และแม้จะมีครูหลายคน แต่ก็จะมีเพียงไม่กี่คนที่ส่งอิทธิพลกระทบชีวิตคุณจริงจาง นั่นเป็นการแสดงตัวของกรรมเก่า คุณเคยเชื่อและอยู่ในโอวาทของครูแบบใดในอดีตชาติ ชีวิตนี้คุณก็จะพบเจอกับครูแบบนั้นหรือใกล้เคียงกันนั้น คุณจะถูกล่อหลอมและตัดแปลงความคิดให้เป็นไปตามครรลองเดิม ๆ

แต่เมื่อโตขึ้นมา ถึงจุดหนึ่งของชีวิตคุณจะต้องการเลือกครูด้วยตนเอง เมื่อใจคุณถามหาประโยชน์สูงสุดของการมีชีวิต อันนี้ก็คือกรรมเก่าของคุณจะพาไปไหน คือไม่ใช่แค่ดูว่าชาติก่อนคุณ ‘เป็นคนของศาสนาใด’ แต่ต้องดูด้วยว่าคุณ ‘มีวิธีนับถือศาสนาอย่างไร’ หากอดีตชาติคุณมีวิธีนับถือศาสนาด้วยการหวังพึ่งพาความช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แนวโน้มคือคุณจะพบและศรัทธาครูที่สอนให้พึ่งพาผู้อื่น และทำกรรมดีเพื่อหวังผลแต่เฉพาะในชาติหน้า แต่หากอดีตชาติคุณมีวิธีนับถือศาสนาด้วยการทำกรรมพึ่งพาตนเอง ศึกษาหาความเข้าใจเพื่อบรรลุประโยชน์สูงสุดในชาติปัจจุบัน แนวโน้มคือคุณจะพบและศรัทธาครูที่สอนให้มีเหตุผล สืบหาความจริงจากสิ่งที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า

เดี๋ยวนี้

สรุปคือคุณเลือกครูแบบใด ก็แสดงให้เห็นว่าคุณมีอัธยาศัย หรือมีบุญอยู่กับเส้นทางที่ครูสอนแบบนั้น และการมีอุปกรรมเล่นเกมกรรมแบบมนุษย์นี้ คุณมีสิทธิ์ ‘เปลี่ยนครู’ ได้เสมอ ครูที่คุณตัดสินใจเลือกได้ด้วยตนเองยามรู้ความนั้นเอง จะมาแทนที่ครูคนเก่า หมายความว่าเกมกรรมครั้งต่อไปคุณจะพบกับครูแบบที่คุณเลือกที่จะเชื่อในครั้งนี้อย่างแน่นอน

กรรมที่ทำให้มีครูดี คือเคยหัวอ่อน อยู่ในโอวาท และมีความกตัญญูคิดตอบแทนครูที่ดี กรรมที่ทำให้มีครูนำไปสู่ความหลงผิด คือการที่เคยร่วมยินดีกับคำสอนที่หลงผิด เหยียบย่ำคนที่เขาถูก ตลอดจนพยายามยัดเยียดแนวคิดผิดทางให้คนอื่นยึดถือตามตน

กรรมที่ทำให้เป็นครูที่สอนให้เข้าใจได้ คือความมีใจฝึกฝน กระตือรือร้นในการสอน ไม่รังเกียจการตอบคำถาม มีความอยากให้คนอื่นรู้ อย่างที่ตนรู้ เข้าใจอย่างที่คุณเข้าใจ กับทั้งคิดหาวิธีที่จะทำให้ใคร ๆ เข้าใจเรื่องยากโดยง่าย ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อย ความพยายามดังกล่าวจะไม่แค่ทำให้พบวิธีที่ต้องการ แต่ยังกลายเป็นกรรมที่ให้ผลสะท้อนกลับมาในรูปพลังการสอนที่เหนือกว่าครูทั่วไป

กรรมที่ทำให้เป็นครูที่สอนให้เห็นประโยชน์สูงสุด คือเป็นผู้แสวงหาประโยชน์สูงสุดจากคนอื่น แล้วนำมาพิจารณาแยกคายด้วยตนเอง ทดลองพิสูจน์จนเห็นผลแล้ว จึงนำไปเผยแพร่ให้คนอื่นรู้ตาม หากชาติใดตั้งใจขยันได้ถูก พิจารณาเห็นการเวียนว่ายตายเกิดเป็นทุกข์ หาเหตุแห่งการเกิดทุกข์พบ และได้วิธีระงับเหตุแห่งทุกข์นั้น กระทั่งบรรลุธรรม รู้จักนิพพานอันเป็นที่สุดทุกข์ กับทั้งสามารถนำพระสัทธรรมมาเผยแผ่ให้คนทั่วไปได้รู้ตามก็ได้ชื่อเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า บรมครูผู้รู้แจ้งนิพพานด้วยตนเอง ผู้ก่อตั้งศาสนาพุทธหรือถอนสัตว์จากสภาพเวียนว่ายตายเกิดได้ด้วยการบอกทาง ถูก ทางตรง

๕ คนรัก

คุณเลือกคนแบบไหนมาเป็นคู่รัก ก็เท่ากับคุณเลือกใจตัวเองเป็นแบบนั้น อาจจะบางส่วนหรือทั้งหมด เพราะการประคองชีวิตรักให้ได้นาน ย่อมหมายถึงการปรับตัวเข้าหากัน และการปรับตัวก็อาจหมายถึงการเปลี่ยนวิธีใช้ชีวิตประจำวัน วิธีพูดคุยให้รู้เรื่องด้วยการใช้เหตุผลแบบเดียวกัน ตลอดจนกระทั่งวิธีคิดเกี่ยวกับการดำรงชีพว่าจะอยู่เพื่อครอบครัวขนาดเล็กหรือใหญ่ ตลอดจนคิดให้อะไรกับครอบครัวอย่างเดียวหรือเสียสละบางสิ่งให้สังคมด้วย เป็นต้น

คนรักอาจเป็นผู้ที่มีอิทธิพลกับคุณมากที่สุด หรืออีกนัยหนึ่งคืออาจเป็นตัวแปรให้กรรมของคุณเปลี่ยนแปลงได้ยิ่งกว่าใคร เขาอาจยุยงคุณให้กลายเป็นนักโกหกตามเขา หรืออาจปั้นหัวคุณแทบเป็นบ้าด้วยการแก้งงอนให้ตามง้อหรือด้วยนิสัยเจ้าอารมณ์ของเขาอาจทำให้คุณกลายเป็นคนเจ้าอารมณ์ตาม

ในทางตรงข้าม แบบอย่างความดีงามบางประการในตัวคนรัก ก็อาจเป็นแรงบันดาลใจให้คุณเห็นดีเห็นงามตามโดยไม่รู้สีกตัว บางเรื่องที่คุณดีใครสอนอย่างไรก็ไม่ฟัง คุณอาจโอนอ่อนลง กระทั่งเปลี่ยนนิสัยได้เพียงเพราะเห็นแบบอย่างที่ดีใกล้ตัว เขาอาจไม่ได้สอนคุณเป็นคำพูดเช่นอย่าตระหนักรเลย หัดทำบุญทำทานเสียบ้าง แต่เมื่อคุณเห็นเขาซื้อขนมให้หมาแมวเป็นกิจวัตรประจำ และทำด้วยอาการอ่อนโยนน่าประทับใจ ในที่สุดจิตคุณก็ถูกโน้มน้าวให้รักอยากซื้อขนมให้หมาแมวด้วยความเต็มใจเองบ้าง

ส่วนพวกที่มีคนรักแล้วไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองเลยนั้น อาจหมายความว่า ได้สองประการ ประการแรกคือบุญเก่าชกพาคู่รักที่เข้ากันได้สนิทมาให้ เพียงเป็นตัวเดิมอย่างเคยก็อยู่ร่วมชายคาเดียวกันอย่างมีความสุข ประการที่สองคือเป็นคนมีอัตตาแรงจัด ไม่เห็นหัวคนรัก ไม่สนใจว่าคนรักจะชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดในตน กับทั้งไม่ยอมโอนอ่อนใดๆ ด้วยความสำคัญว่าตนเองถูกต้องแล้ว ดีที่สุดแล้ว ซึ่งก็มักลงเอยเป็นการหย่าร้างกันจนได้

ปัจจุบันธรรมนิยมคลุมถุงชนลดน้อยเบาบางลงมาก เพราะการศึกษายุคใหม่และความเปิดกว้างของสังคมทำให้หนุ่มสาวมีโอกาสเลือกคนรักกันเอง ซึ่งนั่นก็หมายความว่าคนส่วนใหญ่มีโอกาสเลือกกว่าจะให้เส้นทางกรรมของตนเองโน้มเอียงไปทางไหน

คนส่วนใหญ่เลือกคนรักเพื่อความสุขความสบายใจ หรือเพื่อสนองความบันเทิงทางเพศ และไม่คอยให้ความสำคัญกับผลกระทบที่จะตามมา โดยเฉพาะในแง่ของเส้นทางกรรม ทั้งที่เส้นทางกรรมอันสัมพันธ์กันระหว่างคนรักนั่นเอง ที่จะทำให้อีกกันหวานชื่นหรือขื่นขม ได้เสพสมนันทานเท่าานหรือเพียงสั้น

อีกประการหนึ่ง เมื่อได้คนรักมาอยู่ด้วยกัน คุณเลือกไม่ได้ว่าจะเอาแค่ส่วนใดส่วนหนึ่งที่น่าชอบใจมา คุณต้องเอามาทั้งตัว รวมทั้งเงากรรมที่ตามหลังเขามาด้วย ผลกรรมของคนรักของคุณจะมีผลกระทบข้างเคียงกับคุณด้วย ที่เห็นได้ชัดก็เช่นถ้าเขาทำทานไว้มาก ชาตินี้รวยและมีลาภเสมอๆ คุณก็พลอยได้ส่วนความรวยหรือส่วนแบ่งลาภจากเขาในทางใดทางหนึ่ง แต่หากเขาเป็นพวกชอบหาเรื่อง อันเปรียบเสมือนแม่เหล็กดึงดูดเรื่องร้ายๆ มากระทบตัวไม่หยุดหย่อน คุณเองก็จะพลอยได้รับส่วนแบ่งเรื่องร้ายไปกับเขาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง

หากอดีตชาติเคยร่วมกันช่วยเหลือคนไว้มาก ชาตินี้เมื่อมาอยู่ด้วยกันจะเกิดแต่เรื่องดี ๆ มีใครต่อใครชื่นชมและสนับสนุนให้แต่งงานกัน จะทำธุรกิจธุรกิจอะไรร่วมกันก็เจริญรุ่งเรืองน่าอึ้งใจไปหมด

หากอดีตชาติเคยร่วมกันทำร้ายคนไว้มาก ชาตินี้แม้กระแสดึงดูดทางเพศจะชักนำให้มาอยู่ด้วยกัน ก็จะดีกันเอง แตกคอกันเอง พอแยกกันอยู่จะคิดถึงกัน แต่พออยู่ด้วยกันเป็นมีเรื่อง แม้แต่คิดร่วมทำบุญกันก็จะทะเลาะในเรื่องไม่เป็นเรื่อง เป็นเหตุให้บุญที่ทำร่วมกันหม่นหมอง ไม่ผ่องใส เดินทางร่วมกันแต่ๆ แต่เหมือนแยกกันไปคนละทิศ

กรรมที่ทำให้พบคนรักที่เข้ากันได้อย่างสนิทแน่นแฟ้น
เต็มใจอยู่ด้วยกันไปจนตาย และเที่ยงที่จะได้พบกันอีกในชาติถัดๆ ไป ได้แก่ การมีศรัทธาความเชื่อที่เสมอกัน มีศีลที่เสมอกัน มีความเสียสละที่เสมอกัน

และมีปัญญาที่เสมอกัน เรียกว่าคุยกันรู้เรื่องเพราะพื้นฐานความเชื่อไม่แตกต่างกัน เข้าใจกันได้หมด ตกลงกันได้หมด เอออวยกันได้หมด มีแต่ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เอารัดเอาเปรียบกันไปหมด คนรักประเภทนี้มักถูกมองว่าเป็นเนื้อคู่ หรือคู่ แท้ถาวร ซึ่งมีเองอยู่แล้วในธรรมชาติ ขอให้ทราบว่าเป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะในเกมกรรมนั้น ต้องสานต่อเหตุปัจจัยไปเรื่อย ๆ ถ้าเหตุปัจจัยหมด ผลก็หมด ตาม

กรรมที่ทำให้พบคนรักไม่ถูกใจ อยู่ด้วยกันแล้วเป็นทุกข์ มีเหตุให้ต้องระหองระแหงเสียความรู้สึกบ่อย ๆ หรือเข้ากันไม่ค่อยได้ ตั้งตนเป็นศัตรู จ้องเอารัดเอาเปรียบหรือฉกฉวยกัน ครองเรือนมีลูกหลานแบบกลืนไม่เข้าคายไม่ออก ได้แก่การมีศรัทธาความเชื่อที่แตกต่างกัน มีศีลสูงต่ำกว่ากัน มีน้ำใจเสียสละผิดกัน ตลอดจนมีปัญหาห่างชั้นกัน ตัดสินใจครองรักกันอย่างวู่วาม ด้วยเหตุผลสั้น ๆ เช่นอยากมีเพศสัมพันธ์กัน หรือเพียงเพราะรูปร่างหน้าตาถูกใจ หรือเพียงเพื่อให้ชีวิตดูสมบูรณ์แบบ หรือเพียงเพราะเหตุผลเกี่ยวกับการเงิน เป็นต้น

๖ อาชีพ

อาชีพที่คุณเลือกแล้วรู้สึกว่าเข้ากับตัวตนของคุณได้นั้น จะสะท้อนความเป็นคุณได้มากพอสมควร แต่ละสาขาอาชีพต้องการความสามารถต่างกัน บางอาชีพต้องการให้คุณคิดมาก บางอาชีพต้องการให้คุณพูดมาก บางอาชีพต้องการให้คุณออกแรงมาก คุณเลือกอาชีพแบบใดก็ต้องเน้นทำกรรมแบบหนึ่ง ๆ มากเป็นพิเศษ และคนส่วนใหญ่ก็จะรู้จักตนเองผ่านอาชีพที่ยึดไว้เลี้ยงปากเลี้ยงท้องนี้เอง

เหตุผลของการเลือกอาชีพอาจเป็นตัววัดความโลภได้ระดับหนึ่ง ถ้าเงินมาก่อนงาน แปลว่าคุณเสียความเป็นตัวของตัวเองให้กับความโลภ ถ้าเนื้อหาของงานมาก่อนเงิน แปลว่าคุณเห็นแก่ความเป็นตัวของตัวเองก่อนความโลภ

และเมื่ออาชีพการงานคือตัวคุณ เหตุผลที่ตัดสินใจออกจากงานของคุณ

ย่อมเป็นตัวบอกว่าโลภะ โทสะ โมหะมีอำนาจเหนือคุณมากน้อยเพียงใด หากคุณทำงานค้ำคาวไว้ให้คนอื่นเพียงเพราะต้องการรับเงินเดือนที่สูงกว่า อันนั้นแปลว่าความโลภอยู่เหนือตัวคุณ คุณไม่สนใจอะไรมากไปกว่าลาภที่ชวนละโมภ หากคุณผลุนผลันลาออกทั้งที่ไม่พร้อม ด้วยเหตุผลเพียงเพราะโกรธใครบางคน อันนั้นแปลว่าตัวคุณตกอยู่ใต้อำนาจโทสะ หากคุณทำอาชีพที่รู้สึกว่าจะไม่เหมาะกับตัวเอง แต่ยังมีผืนดินทຽงทำต่อ เพียงเพราะกลัวการลำบากหางานใหม่ หรือขี้เกียจพัฒนาตัวเองเพื่อความก้าวหน้า อันนั้นแปลว่าคุณยอมปล่อยให้โมหะครอบงำจนดินไม่หลุด

ตรงข้าม หากคุณทำงานอย่างค้มค่าจ้าง ถนอมน้ำใจเพื่อนร่วมงาน และมีจังหวะเวลากับเหตุผลที่ดีในการลาออกโดยไม่ให้ใครเดือดร้อน กับทั้งสามารถใช้ประสบการณ์ต่อยอดไปสู่ความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น คุณจะรู้สึกเต็มตัว เต็มภูมิ เต็มคน ไม่มีความติดค้าง

กรรมที่ทำให้เป็นใหญ่ในอาชีพ คือการเคยช่วยเหลือให้ผู้คนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือมีส่วนผลักดันให้สาขาอาชีพที่เคยทำเจริญรุ่งเรือง (โดยไม่จำเป็นต้องเป็นอันเดียวกับอาชีพในปัจจุบัน)

กรรมที่ทำให้ประสบความสำเร็จ มั่งมีและเป็นที่ยอมรับนับหน้าถือตาเป็นพิเศษในธุรกิจแบบใดแบบหนึ่ง เป็นไปได้ว่าเพราะเคยทำบุญด้านนั้น ๆ มา เช่นถ้าเคยทำขนมถวายพระเป็นประจำ มีการบรรจุฝีมืออย่างประณีต มีความฉลาดในการแต่งรสให้อร่อย ชณะถวายมีความอึ้งใจ มีความรื่นเริงในบุญ มีความเอื้อเฟื้อแจกจ่ายกับคนที่มาในงานบุญ อย่างนี้หากเกิดใหม่จะเป็นคนมีหัวในเรื่องการทำขนม แม้ไม่ได้ร่ำเรียนมากก็ทำได้อร่อยกว่าคนอื่น คิดสูตรได้เอง กับทั้งเมื่อเปิดร้านทำขนมก็จะเงินทองไหลมาเทมา เป็นที่ยอมรับกว้างขวาง เปิดสาขาได้ทั่ว หรือจะเขียนตำราทำขนมหรือทำอาหารก็ขายดีขายดีเป็นที่นิยม

การเป็นผู้ค้าขายได้กำไรนั้น เป็นไปตามเหตุปัจจัยหลายประการ เช่นความตาแหลม รู้จักจัดหาสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการ ฉลาดตั้งราคาให้ได้กำไรคุ้มทุนโดยที่ลูกค้าก็ไม่หนีก็แย่งจน นอกจากนั้นยังสร้างความน่าเชื่อถือ

เป็น เช่นจ่ายหนี้ตามนัด ตลอดจนเลี้ยงครอบครัวและบริวารให้อยู่เป็นสุข ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือเรื่องระส่ำระสายภายในกิจการ

อย่างไรก็ตาม ยังมีกรรมเก่าเป็นตัวช่วยพิเศษ ที่ประกันความมีลาภในการค้าขาย คือการได้เคยอาสาทำบุญว่าถ้าต้องการสิ่งใดขอให้บอก เมื่อสมณะบอกขอแล้วก็จัดให้ตามประสงค์ เช่นนี้ถ้าเลือกเป็นพ่อค้าจะขายได้กำไรเสมอ แต่ถ้าถวายเป็นภิกษุที่ทำงานประสงค์ก็จะได้กำไรสูงเหนือความคาดหมายในทางตรงข้ามหากสมณะบอกขอแล้วไม่ให้ครบตามคำขอ ก็จะค้าขายไม่ได้กำไรดังหวัง ยิ่งหากแกล้งทำเป็นลืม ไม่ให้ตามที่ท่านขอเลย อย่างนี้ก็มิแต่ค้าขายขาดทุนท่าเดียว

ตัวแปรภายใน

๑ การรับรู้

การรับรู้ว่าจะอะไรเป็นอะไร มีความสำคัญมาก เช่น ถ้าคุณเห็นเชือกในที่สลัวแล้วเข้าใจว่าเป็นงู หยิบจอบมาสับหวังให้ขาดเป็นสองท่อนตายคาที่ เมื่อสับจอบลงไปแล้วเชือกขาดสองท่อน ก็ถือว่าก่อกรรมชั้วว่าด้วยการฆ่าสัตว์แล้ว ดูได้จากจิตที่มีความโหดเหี้ยม หนักแน่น มีความมืดอันเกิดจากการคิดลงมือประหารประหารเต็มเหนี่ยว

อย่างไรก็ตาม เชือกไม่ใช่สิ่งมีชีวิต แม้ถูกสับขาดสองท่อน ก็หาได้มีรูปชีวิตใดแตกดับลงไปไม่ กรรมที่ทำจึงไม่ครบวงจร ไม่ได้ชื่อว่าเป็น ‘ผู้ฆ่า’ เพียงแต่เป็น ‘ผู้คิดและลงมือฆ่าสิ่งมีชีวิต’ การสับจอบด้วยความเข้าใจผิดครั้งนี้ คุณเป็นผู้เพิ่มความเหี้ยมเกรียมให้กับจิตที่ปลิดชีวิตอื่นได้ลงคอ แต่ยังไม่ใช่เพชฌฆาต ฉะนั้น เมื่อถึงเวลาที่กรรมผลผลิต ก็ย่อมไม่ให้ผลแบบเดียวกับที่คุณฆ่าสัตว์ตายลงไปจริงๆ เช่น คุณอาจต้องไปเกิดในถิ่นคนเถื่อน แต่จะไม่ตายด้วยการโดนใครเอาขวานจามตัวขาดสองท่อน เป็นต้น

ในทางกลับกัน แม้ว่าสัตว์จะมีชีวิตอยู่จริง แต่คุณเห็นในที่สลัวแล้วนึกว่าเป็นเชือก คิดว่าสับด้วยจอบให้ขาดเล่นได้ไม่เป็นไร พอลงมือสับจอบจึงเห็นเป็นสิ่งมีชีวิตตื่นตระหนกต่างๆ กลายเป็นงูที่ต้องตายทรมานด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของคุณ อย่างนี้คุณได้ชื่อว่าเป็นเพชฌฆาต แต่ไม่ใช่ผู้มีจิตใจเหี้ยมเกรียมที่สามารถปลิดชีวิตอื่นได้ เพราะกำลังใจในการสับจอบเกิดจากการเล็งไว้ว่าสิ่งที่สับคือเชือก คุณจะตัดเชือก ไม่ใช่เล็งว่ามันเป็นชีวิต คุณจะตัดชีวิต

จะเห็นว่าถ้าการรับรู้คือเชือก ต่อให้คุณตัดมันเป็นสองท่อน ก็ยังไม่ได้ทำกรรมชั้วว่าด้วยการตัดชีวิตเลยแม้แต่น้อย นี่แหละคือตัวแปรที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในการก่อกรรม

๒ เจตนาตั้งต้น

ต้องดูก่อนเลยว่าหวังดีหรือหวังร้าย และการที่จะดูว่าหวังดีหรือหวังร้ายก็ต้องพิจารณาจากความรู้ที่อยู่แก่ใจ หรือคาดหวังไว้ล่วงหน้า ว่าทำอะไรลงไปควรจะได้ผลกับใคร อย่างไร แค่นั้น

บางทีแม้ผลลัพธ์อาจไม่ตรงกับเจตนา แต่เจตนาที่ปรุงแต่งจิตให้เป็นสว่างหรือมืดเรียบร้อยแล้ว ยกตัวอย่างเช่นออกุศลสัทธิศีลสมาธิ ตั้งใจแก้แค้น ค้ำรามเหมือนผีหลอกให้คนแก่ตกใจตายเพื่อสุขุสมบัตติ แต่ปรากฏว่าคนแก่รู้ทันล่วงหน้า นอกจากไม่ตกใจยังหัวเราะขบขันในท่าทางของปีศาจกำมะลอสรุปคือเจตนาฆ่าให้ผลเป็นความบันเทิงแก่เหยื่อไป

แม้คนแก่จะไม่ตายและกลายเป็นได้ซ้ำ แต่อย่างไรเจตนาตั้งต้นนั้นก็ยังคงเป็นความจงใจฆ่า เป็นอกุศลจิตขั้นรุนแรง คือได้ตัวตั้งในการทำปาณาติบาตแล้ว เพียงแต่ยังไม่จัดเป็นปาณาติบาตโดยสมบูรณ์ เนื่องจากการฆ่าไม่ประสบความสำเร็จ

นั่นก็หมายความว่าแม้ไม่ต้องรับผลจากปาณาติบาต แต่ก็ได้ชื่อว่าเป็นบาปด้วยใจแล้ว และเป็นระดับรุนแรงมากด้วย ขอให้คำนึงว่าวิญญูณเพชฌฆาตได้เกิดขึ้นแล้วจริงๆ แม้จะยังไม่เป็นเพชฌฆาตอย่างสมบูรณ์แบบ

ก็ตาม

ตัวอย่างดังกล่าวคงทำให้เห็นได้ชัด เกมกรรมอาศัยเจตนาตั้งต้นเป็นตัวตัดสิน ว่าสิ่งที่ทำลงไปเป็นบุญหรือเป็นบาป เกมกรรมไม่ได้ดูว่าผลที่เกิดกับผู้ถูกระทำเป็นอย่างไร เช่นในตัวอย่างข้างต้นนี้ ไม่ใช่ว่าได้ผลเป็นบุญที่ช่วยให้คนแก่หัวเราะ แต่ผลจะเป็นบาปอันเกิดจากเจตนาฆ่า

อีกตัวอย่างหนึ่ง คงเห็นว่าคนเรายังมีตัวตนซับซ้อนขึ้นเพียงใด จิตใจก็ยิ่งดูยากขึ้นเพียงนั้น อย่างเช่นนักการเมืองระดับดาวสภา ที่ฝึกพูด ฝึกสำรวจมโนกรรมทำที่ดีมาก ดูสุภาพนุ่มนวล สงบนิ่งไม่หวั่นไหวง่าย กับทั้งสามารถผูกคำพูดเติมไปด้วยเหตุผลน่าเชื่อถือ กระทั่งเหมือนรักประเทศ ต้องการเสียสละเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ออกมาจากใจจริง

แต่เมื่อส่องดูบางพฤติกรรม คนรู้เห็นก็อาจสงสัยว่าใจจริงหรือตัวตนที่แท้จริงเป็นอย่างไรตอนออกโทรทัศน์แน่หรือ เพราะก็เหมือนคนธรรมดาที่ต้องการเอาแต่ประโยชน์เข้าตัวเท่านั้น

หากเล็งกันที่จิต ว่าค่อนข้างมืดเพราะโลภ หรือค่อนข้างสว่างเพราะเสียสละ ก็จะตัดสินได้ทันทีว่าเจตนาหลักอันเป็นฐานตั้งของเจตนาอื่น ๆ นั้น สว่างหรือมืดกันแน่ สำหรับนักการเมืองที่สร้างความเชื่อถือได้ในระดับประเทศนั้น หากหวังร้ายอยากกอบโกยจากชาติบ้านเมืองอย่างเดียวก็ยากที่จะมีสง่าราศี อย่างน้อยต้องมีความหวังดีกับชาติบ้านเมืองพอจะส่งกระแสให้คนรู้สึกไวใจได้บ้างระดับหนึ่ง

แต่เวลาประชาชนมองนักการเมือง จะตัดสินด้วยอคติว่าเลวล้วน ๆ หรือดีล้วน ๆ ขึ้นอยู่กับรักหรือเกลียดใครเป็นการส่วนตัว ดังนั้นจึงประสบกับความสมหวังบ้าง ผิดหวังบ้าง เมื่อพบว่าพฤติกรรมของนักการเมืองไม่เป็นไปตามที่คิด พอเกลียดใครหรือผิดหวังใครก็สาปแช่งให้เขาพินาศ เมื่อเขาไม่พินาศก็พานสิ้นศรัทธาแก่แห่งกรรมวิบากไปด้วย ทั้งที่เป็นเรื่องของการมองไม่ครบต่างหาก กฎแห่งกรรมวิบากยังเที่ยงธรรม เพียงแต่ไม่ตรงใจ ไม่ถูกกับกิเลสและความใจร้อนของมนุษย์เท่านั้น

ตัวอย่างดังกล่าวคงทำให้เข้าใจได้ ว่านอกจากนักบวชที่มีใจสละโลกแล้ว ก็ไม่มีใครหวังดีเสียสละเพื่อส่วนรวมได้ถ้ายึดติด ต้องดูกันตามจริง ว่าโดยรวมแล้วโลกเอาเข้าตัวหรือเสียสละตนเองเพื่อคนอื่นมากกว่ากัน ภาพรวมของชีวิตเขาทั้งปัจจุบันและอนาคตก็จะโน้มเอียงไปตามเจตนาหลักนั้น ๆ

๓ น้ำหนักของเจตนา

เมื่อจับได้แล้วว่าเจตนาเริ่มต้นคือหวังดีหรือหวังร้าย ก็ต้องดูต่อไปคือดีร้ายที่ว่านั้น เอาจริงเอาจังหรือยัง ๆ อยู่

ตัวอย่างเปรียบเทียบที่คงเห็นได้ง่ายคือคนทั่วไปสามารถบิณฑบาตหรือตบยุงได้แบบไม่กะพริบตา เรียกว่าเจตนาฆ่านั้นหนักแน่นมาก แต่หากให้ฆ่าคนกำลังใจจะลุดวบ โดยเฉพาะเมื่อทำครั้งแรกต้องสองจิตสองใจไม่กล้าทำ เหมือนฝ่าแรงต้านที่ทรงกำลังมหาศาล

การที่ยังมีความละอายต่อบาป การที่มโนธรรมยังทำงาน ยังมีสำนึกผิดชอบชั่วดีบริบูรณ์นั้น น้ำหนักเจตนาทำชั่วขนาดฆ่าคนจะมีกำลังอ่อนเสมอ ผลของน้ำหนักเจตนาที่อ่อนจะไม่รุนแรงนัก เปรียบเหมือนการพุ่งตัวเข้าชนกำแพง ถ้าพุ่งเบาก็ไม่เจ็บมาก

ผู้ฆ่าย่อมถูกฆ่า เมื่อฆ่าคนด้วยน้ำหนักเจตนาที่หนักแน่น ก็ย่อมถูกฆ่าด้วยวิธีโหดเหี้ยม และเมื่อยังไม่ถึงเวลาที่กรรมผลิตผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยในนรก ก็อาจเจ็บป่วยรุนแรงเยียวยากมาก เป็นต้น

คนเราทำบาปด้วยความหนักแน่นเพราะเหตุ ๒ ประการหลัก ๆ หนึ่งคือโทสะแรง สองคือไม่รู้ว่าเป็นบาป ฉะนั้นจึงทุ่มจิตทุ่มเจตนาเต็มเหนี่ยวแบบไม่ยั้ง ด้วยองค์ประกอบ ๒ ประการนี้ เพียงโห่ร้องตะโกนสุดเสียงว่า ‘ฆ่ามัน! ฆ่ามัน!’ ในสนามสู้กระต๊อง ก็เกิดมหากุศลจิตระดับปาณาติบาตร่วมกับมือสังหารจริง ๆ แล้ว ถ้าหมั่นเชียรเป็นกิจวัตรก็ต้องได้รับผลเป็นการทอนอายุให้สั้นลงหรือเป็นโรคภัยไข้เจ็บได้แล้ว แม้ชั่วชีวิตไม่เคยฆ่าสัตว์ใหญ่เลยสักตัวก็ตาม

ในทางตรงข้าม คนเราทำบุญด้วยความหนักแน่นด้วยเหตุ ๒ ประการ

หลักๆ หนึ่งคือเมตตามาก สองคือเลื่อมใสในผลบุญ ฉะนั้นจึงเทจิตเทใจเต็มกำลัง

หากเป็นคนฉลาดในบุญ ก็จะไม่ดูเบา และเทใจให้กับบุญเล็กบุญใหญ่ เสมอกัน ไม่ได้แคลงว่าบุญใหญ่ บุญเล็ก แต่หากยังไม่ฉลาดในบุญ ก็อาจเพ่งเล็งเฉพาะวัตถุภายนอก เช่นเห็นว่าสร้างวัดได้บุญมาก แล้วไปดูถูกว่าให้สตางค์ ๕ บาทเป็นทานชั้นต่ำ เลยจะเอาแต่บุญใหญ่หวังผลมาก ไม่เห็นค่าของการทำบุญเล็กๆน้อยๆ พอทำทานขนาดเล็กน้อยจึงไม่ปลื้ม นั่นจะเป็นการทำให้น้ำหนักของเจตนาในการสละออกมีความไม่สม่ำเสมอ จิตไม่เป็นทานจิตเต็มดวงในระยะยาว

สำหรับผู้มีทานจิตซึ่งจะได้รับผลไพบูลย์จริงๆแล้ว ย่อมทราบว่าการให้ นั้นเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ให้และผู้รับ ไม่ควรตั้งข้อแม้ว่าเป็นทานวรรณะสูงหรือทานวรรณะต่ำ ได้ผลมากหรือได้ผลน้อย

เพื่อให้เกิดน้ำหนักของเจตนาที่ดี จึงควรตั้งต้นด้วยความหวังประโยชน์ต่อผู้อื่นเป็นอันดับแรก คือรินเมตตา นำ แต่ถ้าหวังประโยชน์ตนในการให้ทาน ก็ย่อมเป็นทานที่เจือด้วยโลภะ น้ำหนักเจตนาอันเป็นกุศลย่อมเบาลงตามส่วน กล่าวโดยสรุปแล้ว จุดสำคัญคืออย่าไปตั้งแง่รังเกียจ ไม่อยากทำทานที่ให้ผลตอบแทนน้อยๆก็แล้วกัน เพราะนั่นเป็นการฝึกทำทานด้วยความโลภ เมื่อจิตติดยึดในทานแบบผลสมโลภ เมตตาย่อมน้อย เมื่อเมตตาน้อย น้ำหนักเจตนา ย่อมเบา

คนส่วนใหญ่จะสงสัยกันมาก ว่าถ้าไม่ได้คิดเจตนาจริงจัง เช่นพูดคำคำ หรือเกิดความคิดลบหลู่ครูบาอาจารย์ขึ้นมาชั่วแวบในหัว จะเป็นบาปเป็นกรรมแค่ไหน อย่างนี้เพียงทราบกฎของเกมกรรมให้ดีก็จะสบายใจได้ เพราะการเกิดสติเท่าทันความคิดชั่วร้ายได้นั้น จิตเป็นมหากุศลด้วยซ้ำ สิ่งที่สะท้อนชัดคือจิตใจโดยรวมจะดีขึ้นเรื่อยๆ สุกสว่างขึ้นเรื่อยๆ ขอบอย่างเดียวอย่าพะวงหรือกั๊กกั๊กกับความคิดชั่วร้ายที่เกิดขึ้น ระลึกให้แม่นยำว่าถ้าน้ำหนักเจตนาไม่แรง บาปก็ไม่มาก และถ้ายังเกิดสติเท่าทันความคิดชั่วร้ายได้เดี๋ยวนั้น ก็จะไม่พลิกจากอกุศลเป็นมหากุศลทันที

๔ ความพยายามในการก่อกรรมให้สำเร็จ

อันนี้หมายถึงกำลังใจและความวิริยะอุตสาหะอย่างต่อเนื่อง ยิ่งงานยากเท่าไร ก็ต้องอาศัยกำลังใจยาวนานมากขึ้นเท่านั้น

ยกตัวอย่างเช่นคนเขียนหนังสือธรรมะต้นฉบับภาษาไทย ใช้เวลา ๓ วันแบบง่าย ๆ เพราะเป็นสิ่งที่รู้ชำนาญอยู่ แต่คนแปลเป็นภาษาอังกฤษใช้เวลาเป็นเดือนด้วยกำลังใจที่สูงกว่า เพราะเป็นงานที่ไม่ถนัด ไม่มีความชำนาญอย่างนี้เรียกว่าส่วนประกอบของบุญในแง่ความเพียรสูงกว่า แม้องค์ประกอบบุญในแง่การริเริ่มจะไม่เทียบเท่า แต่พลังที่ใช้ไปในการบุญย่อมเหนือกว่า ประจวบจิตให้สุกสว่างมากกว่ากัน

เรื่องของความสม่ำเสมอในการพากเพียรก็เป็นตัวแปรให้เกิดความผกผันได้ ความวิริยะอุตสาหะต่อเนื่องหนึ่งวันจนงานสำเร็จในรวดเดียว อาจอาศัยกำลังใจยิ่งกว่าคนทำหลายเดือนแบบเรื่อยๆเฉื่อยๆเสียอีก

และยิ่งถ้ามีความวิริยะอุตสาหะต่อเนื่อง ทุ่มกายทุ่มใจ ลงแรงลงสมองเต็มเหนี่ยวแล้วงานไม่เสร็จในหนึ่งวัน แต่จำเป็นต้องใช้เวลาหนึ่งปี เป็นหนึ่งปีที่ห้ามรุ่งห้ามค่ำแทบไม่หลับไม่นอน บุญอันเกิดจากกำลังใจที่ต่อเนื่องจะไม่ใช้แค่เอา ๓๖๕ คุณเข้าไป ทว่าตัวบุญจะทวีกำลังขึ้นไปเหมือนดอกเบี๋ยทบตันทบปลาย เช่นผ่านไปหนึ่งเดือนคุณสิบ ผ่านไปครึ่งปีคุณร้อย พอครบปีคุณพัน แปลงง่าย ๆ ว่าผลอันเป็นที่สุดจะเป็น ๓๖๕ คูณด้วย ๑,๐๐๐!

ความเพียรที่สม่ำเสมอ นั้น ยิ่งยาวนานยิ่งยึดอายุการให้ผลของกรรมออกไปด้วย ยกตัวอย่างเช่นมาอาสาช่วยทำศาลาพักริมทางหนึ่งวัน ความเหนียวเต็ม ๆ วันนั้นอาจให้ผลเป็นช่วงหนึ่งของชีวิตที่มีใครต่อใครมาทำอะไรให้ได้อยู่สบาย แต่หากติดสอยห้อยตามคณะสร้างศาลาพักริมทางเพื่อสาธารณประโยชน์ตลอดอายุขัย คือว่างจากงานเลี้ยงชีพก็มาช่วยสร้างศาลาพักไปเรื่อยจนเต็มเมือง ไม่ตายไม่เลิก อย่างนี้นับเป็นความตั้งมั่นชนิดอุทิศชีวิต ความหนักแน่นของเจตนา ย่อมให้ผลตั้งแต่ในชาติปัจจุบัน มีคนมาช่วย

ให้สุขภาพสบายใจไม่ขาดสาย และเมื่อกรรมผลดีเต็มเม็ดเต็มหน่วยในชาติถัดไป เขาย่อมได้รับความช่วยเหลือ ได้เป็นใหญ่ในภาวะสุขสบายยืดยาวหลายสิบชาติ ต่อให้พลาดพลั้งทำชั่ว ต้องตกทุกข์ได้ยากอย่างไร ก็ต้องมีจังหวะพักผ่อนยาว ๆ บ้าง

ความเพียรทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งชั่วชีวิตนั้น มีผลเป็นเชื้อของอุปนิสัยให้แก่ชาติถัดไปได้ เช่นกรณีสมัครใจอาสาสร้างศาลา พอเกิดใหม่เห็นใครเหนื่อยยากตามแดดร้อนน็อกอยากทำที่พักให้ นี่เองเป็นความสำคัญของการปลูกฝังนิสัยด้านดีอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ เพราะจะไม่ใช่แค่กรรมที่ออกดอกออกผลเป็นเรื่องดีอย่างใดอย่างหนึ่ง ทว่าจะเป็นนิสัยติดตัว กระตุ้นให้อยากทำอะไรแนว ๆ เดียวกันในการเล่นเกมส์ครั้งต่อไป ซึ่งก็จะเป็นการหล่อเลี้ยงผลดีไว้ไม่ให้ขาดสาย

๕ โสมนัสในการก่อกรรม

ขอให้เข้าใจว่า ‘โสมนัส’ เป็นอาการที่จิตปลาบปลี้มในการกระทำ อาจจะเป็นก่อนลงมือทำจริง หรือขณะกำลังลงมือทำ หรือหลังจากทำสำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว โสมนัสอาจเกิดขึ้นเพราะเจตนาอันเป็นบุญหรือบาปก็ได้

ยกตัวอย่างเช่นตั้งใจซื้อโมยวัตตุล้าค่าราคาแพง กว่าที่จะเข้าไปซื้อได้ต้องผ่านด่าน ผ่านอุปสรรคยากเย็น ดังนั้นเมื่อซื้อโมยมาครอบครองได้จึงบังเกิดความปลาบปลี้ม ภาคภูมิใจในฝีมือของตนเป็นล้นพ้น ซึ่งนั่นก็ยิ่งตอกย้ำให้บาปตรึงแน่นมั่นคงมากขึ้นเป็นทวีคูณ เพราะนอกจากจิตจะเขลา ไม่ทราบว่าเป็นบาปแล้ว ยังสำทับด้วยความหลงเห็นว่าควรชื่นใจ ปลาบปลี้มปรีดาเข้าไปอีก

อย่างเช่นแทนที่การซื้อโมยของราคาล้านบาท ควรให้ผลสนองคืนเป็นการถูกซื้อโมยของราคาหนึ่งล้านถึงสิบล้าน (อาจจะคราวเดียวหรือผ่อนส่ง) แรงโสมนัสก็ทวีค่าของที่จะถูกซื้อโมยเป็นร้อยล้านหรือพันล้าน เป็นต้น

สำหรับงานบุญ ความเข้าใจและความเพียรจะเป็นตัวกำหนดว่าโสมนัส

จะเกิดมากหรือน้อยเพียงใด ยิ่งเข้าใจว่าทำอะไรลงไป จะเกิดผลดีแบบไหน ประกอบกับการมีความเพียรเพื่อเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นทำให้สำเร็จให้จงได้ โสมนัสก็จะยิ่งแรง ซึ่งก็ขยายพลังบุญ ทำให้ย้อนกลับมาสนองคุณรวดเร็วและหนักแน่นยิ่งขึ้น

การโลเลกลับไปกลับมา เตี้ยวอยากทำเตี้ยวไม่อยากทำ จะเป็นเหตุบั่นทอนโสมนัสได้มาก แต่ถ้าคิดดีได้ตลอด โสมนัสก็เกิดเต็มที่ บุญก็ไพศาลสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงก่อนทำและขณะทำสำคัญที่สุด หากรักษาความคงเส้นคงวาไว้ได้แค่สองช่วงนี้ก็นับว่าเลิศแล้ว แม้โสมนัสมาแหงวันหลังทำบ้างก็จะมีผลเสียน้อยกว่ากัน

ในเรื่องของโสมนัสหลังทำบุญนั้น เป็น ‘ตัวบวก’ ที่ทุกคนประจักษ์จริงได้ง่าย ๆ ทุกคนมักมีบุญประเภท ‘งานขึ้นโบแดง’ อยู่สักอย่างสองอย่าง คือทำแล้วมักหวนกลับมานึกถึงบ่อย ๆ สักช่วงหนึ่ง นึกถึงที่ไรก็ปลาบปลี้มไม่ต่างจากได้ทำบุญซ้ำ ยิ่งถ้าคุณฟังใครบอกว่าได้รับประโยชน์จากงานของคุณมาก ๆ โสมนัสในงานบุญนั้น ๆ ก็จะยิ่งขยายผลออกไป เพราะเกิดการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบุญดังกล่าวเพิ่มเติมนั่นเอง โสมนัสเกิดขึ้นซ้ำก็ครั้ง บุญก็ยิ่งทับทวีมากขึ้นเท่านั้น นี่คือธรรมชาติอันมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของบุญ トラบเท่าที่คุณไม่หมดแรงปลี้ม トラบนั้นบุญยังแพร่ขยายได้ราวกับดอกเห็ด แต่ถ้าคุณลิ้ม ๆ บุญที่ทำไปแล้ว หมดโสมนัส หมดความผูกพันกับบุญแล้ว บุญก็จะคงที่อยู่ในระดับนั้น ๆ และรอจังหวะให้ผลแบบผ่อนส่งหรือเต็มกำลังต่อไป

๖ ความคงทนและความสำคัญของวัตตุ

การทำบุญหรือทำบาปส่วนใหญ่จะอาศัยวัตตุอันเป็นที่ตั้ง อย่างน้อยก็ทำให้เกิดจิตคิดว่าสิ่งนั้น ๆ เป็นคุณหรือเป็นโทษได้นานแค่ไหน มีความสลักสำคัญยิ่งหย่อนเพียงใด

สำหรับความสำคัญของวัตตุนั้น คงมองได้จากคำถามง่าย ๆ เช่นว่าเป็นปัจจัย ๔ หรือเปล่า หากเป็นอาหาร ที่อยู่ เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ใจ

จะรู้สึกถึงความสำคัญได้ชัดเจน แต่ก็มีสิ่งอื่นที่ใจอาจรับทราบถึงคุณค่าเหนือปัจจัย ๔ อย่างเช่นพระไตรปิฎกและหนังสือธรรมะ หากโลกขาดสิ่งเหล่านี้ ก็จะไม่มีการสืบทอดพระสัทธรรมเผยแผ่ไปได้กว้างไกลและยาวนานเลย

หากวัตถุที่ตั้งบุญบาปเป็นของกิน ลักษณะบุญบาปจะออกไปทางมีกินมีใช้หรืออวดคัดค้าน แหม่อาหารเป็นสมบัติใช้สอยชั่วคราว เก็บไว้ได้เดี๋ยวเดียว กินเสร็จก็หมด ทว่าอาหารก็เป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตที่สำคัญสูงสุด ขาดไปก็ตาย ฉะนั้นต้องใส่บาตรเรื่อยๆ หรือให้อาหารแก่สัตว์อย่างสม่ำเสมอ จึงจะช่วยให้มีกินมีใช้ไม่ขาดสาย ไม่ไปเกิดใหม่ในประเทศที่อดอยากยากแค้น แม้มดที่นั่งลำบากก็มีคนยื่นมือช่วยให้ไม่อดตาย แต่หากเป็นพวกชอบลักกินขโมยกิน หรือเป็นเจ้าของที่ที่เบียดบังบออาหารนักโทษเป็นประจำเอาของเหลวให้ทั้งที่จัดของดีได้มากกว่านั้น เช่นนี้ย่อมไปเกิดในถิ่นแร้นแค้น หาน้ำหาอาหารดี ๆ ถูกอนามัยได้ยากเย็นนัก

หากวัตถุที่ตั้งของบุญบาปเป็นที่อยู่อาศัย ลักษณะบุญบาปจะออกไปทางความรุ่มเย็นหรือเดือดร้อนเกี่ยวกับเคหะสถาน เพราะที่อยู่เป็นสมบัติใช้สอยระยะยาว ฉะนั้นแม้สร้างวิหาร สร้างกุฏิ หรือสร้างเรือนให้คนอนาถาอยู่อาศัยเพียงครั้งเดียว ก็ให้ผลยืดยาวเกินกว่าจะคาดคะเน แม้ความปลาบปลื้มก็ถูกหล่อเลี้ยงไว้ได้นาน เช่นสร้างโบสถ์แล้วใจรู้อยู่ ว่าจะมีคนมากมายมาทำบุญใต้หลังคาโบสถ์อันรุ่มเย็นและงดงาม สงฆ์จะได้ประกอบศาสนกิจอีกหลายสิบปีว่าจะถึงเวลาทูลสร้างใหม่ ความเข้าใจประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสงฆ์ในระยะยาวนั้นเอง จะปรุงแต่งจิตให้สว่างกว้างใหญ่ กับทั้งความตั้งมั่นในบุญเป็นอันมาก เกิดตายก็ครั้งต้องมีที่อยู่คุ้มแดดคุ้มฝนเสมอ ตรงข้ามหากลอบวางเพลิง เผาบ้านในถิ่นสลัมเพื่อไล่ที่ ทำความเดือดร้อนสาหัสกับผู้คนนับสิบนับร้อยครัวเรือนเพียงครั้งเดียว ก็เป็นอันคาดหวังได้ว่านักวางเพลิงจะต้องทนทุกข์เรื่องที่อยู่อาศัยไม่รู้จักจบจักสิ้น ทั้งไปเป็นพวกเร่ร่อนไร้ที่อยู่อาศัย หรือมีที่อยู่ชั่วคราวก็โดนขับไล่อ่างไร้ความปรานี หรือไปอยู่บ้านไหนไฟก็ไหม้แทบจะชั่วข้ามคืน เป็นต้น

หากวัตถุที่ตั้งของบุญบาปเป็นเครื่องนุ่งห่ม ลักษณะบุญหรือบาปจะออกไปทางผิวพรรณวรรณะ ตลอดจนรสนิยมชั้นพื้นฐานในการแต่งกาย

เพราะเครื่องนุ่งห่มเป็นสมบัติที่ใช้ยาวนาน แสดงความน่าประทับใจเมื่อแรกเห็นตลอดจนเป็นสิ่งห่อหุ้มคุ้มร้อนคุ้มหนาว หากได้ถวายจีวรสงฆ์ด้วยเนื้อผ้าที่ประณีต หรือบริจาคเสื้อผ้าแก่คนยากจน ก็จะทำให้ผลเกี่ยวกับเนื้อหนังที่ทนทานไม่อ่อนไหวกับดินฟ้าอากาศง่าย ส่วนจะมีผลให้ผิวพรรณเปล่งปลั่งเป็นทองคำเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับระดับความศรัทธาเลื่อมใสและคุณภาพของเนื้อผ้า ในทางกลับกัน หากทำอะไรที่เป็นผลร้ายกับผิวหนัง เช่นชอบแกล้งโรยหมามูยในที่ที่พิกให้คนคันคะเยอเล่นเอาสนุก ถ้าแกล้งได้แล้วเกิดโสมนัสบ่อย ๆ ก็มีสิทธิ์ให้ผลทันตาในชาติปัจจุบัน เช่นผิวแพ้ง่าย โดนอะไรนิดหน่อยก็เป็นพิษเป็นภัยแก่ผิวไปหมด เป็นต้น

หากวัตถุที่ตั้งของบุญบาปเป็นยารักษาโรค ลักษณะบุญหรือบาปจะออกไปทางสุขภาพ แม้ยารักษาโรคเป็นสมบัติที่เก็บไว้ไม่ได้นานนัก ทว่าเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย จะหายป่วยหรือทรุดหนักถึงขั้นพบยมทูตบางทีก็ตัดสินกันที่มียาหรือไม่มียานั่นเอง ฉะนั้นต้องถวายหยูกยาแต่สมณะเรื่อยๆ หรือเป็นหมอที่รักษาคนไข้ด้วยความปรารถนาให้หายเจ็บป่วย จึงจะให้ผลเป็นสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์คงเส้นคงวา แต่อีกข้อหนึ่ง ถ้าเป็นพวกชอบเล่นยาพิษ ชอบฉีดยาทดลองกับสัตว์ ก็จะทำให้ผลเป็นสุขภาพที่ย่ำแย่ เป็นโรคประหลาดรักษายาก

คราวนี้มาพูดถึงวัตถุอื่นนอกเหนือขอบเขตปัจจัย ๔ มองไปในโลกนี้คุณ จะพบวัตถุที่เป็นประโยชน์และเป็นโทษเต็มไปหมด ผู้ให้วัตถุที่เป็นประโยชน์ย่อมได้รับประโยชน์ ผู้ให้วัตถุเป็นโทษย่อมได้รับโทษ ขอยกตัวอย่างเพียงสังเขป เพื่อให้เกิดภาพในใจพอประมาณ

หากวัตถุที่ตั้งของบุญบาปเป็นแสงสว่าง ลักษณะบุญหรือบาปจะออกไปทางการรับรู้ที่แจ่มชัด ไม่ว่าจะเป็นเทียนที่มีอายุสั้น หรือหลอดไฟที่มีอายุยืน สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการเห็นโลกยามมืด ฉะนั้นการถวายเครื่องทำความสว่างใดๆแต่สมณะ ก็ย่อมมีผลกับคุณภาพประสาทตา และหากอธิษฐานกำกับก็อาจปรารถนาความเป็นผู้มีปัญญากระจ่าง รู้เห็นและเข้าใจอะไรๆแจ่มแจ้งแทงตลอด ในทางตรงข้าม หากขโมยไฟตามทางในวัด ทำให้พระเณรลำบากในความมืด ก็มีสิทธิ์ถึงขั้นเกิดใหม่ตาบอดแต่กำเนิดได้ หรือ

แม้พวกทรมาณนักโทษด้วยการนิยมชมชอบเอาแสงแรง ๆ อย่างสปอตไลต์มาส่องหน้าบ่อย ๆ ก็มีสิทธิ์เกิดใหม่หยันดาพร่าพราย ประสาทการรับรู้ผิดปกติได้

หากวัตถุที่ตั้งของบุญบาปเป็นหนังสือ ต้องแยกเป็นหมวด ๆ ว่าหนังสืออะไร หนังสือประโลมโลกที่ทำให้หลงติดและทวิราคะ โทสะ โมหะ อย่างหนัก หรือหนังสือให้ความรู้ ความเข้าใจเชิงวิชาการ หรือหนังสือที่ให้สติปัญญา เท่าทันความจริงอันเป็นสัจจะพาดวรอดปลอดภัยจากทุกข์โศก บริจาคหนังสือประเภทใดแบบเจาะจงก็ย่อมได้ผลเป็นเช่นนั้นเข้าตัว และเนื่องจากหนังสืออยู่ได้นาน แจกจ่ายให้อ่านต่อกันได้หลายคน ผลกรรมย่อมมีความตั้งมั่นสูงไปด้วย ขอให้พิจารณาว่าตัวหนังสือผู้เป็นประโยชน์อย่างไร ระบบความคิดของมนุษย์ก็ถูกจัดระเบียบตามนั้น และความคิดของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นอย่างไร โลกนี้ก็ปรากฏไปตามนั้น น้อยคนที่อ่านหนังสือไม่ออกแล้วทำประโยชน์อย่างใหญ่ได้ หากเป็นผู้มีโอกาสจัดทำหนังสือแบบใดกระจายสู่มหาชนกว้างขวาง ก็นับว่ามีส่วนสร้างโลกแบบนั้น ๆ ขึ้นมา และจะต้องได้สวยงามในแบบนั้น ๆ ต่อไป ในกายภาคหน้าแน่นอน

๗ ประเภทบุคคลที่ได้รับผลดีร้าย

มนุษย์คนหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แต่อย่างน้อยช่วงหนึ่ง ๆ ต้องมีนิสัยที่ตั้งมั่นอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ การวัดว่าใครดีหรือใครร้าย ก็พิจารณาได้จากทานและศีลของแต่ละคน

หากจิตมีเมตตา ชอบสละออก ชอบให้ส่วนเกินของตนเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น นั้นจัดเป็นพื้นฐานความดีงามอย่างสำคัญ แต่หากจิตคิดแต่จะเอา มักโลกเห็นแก่ตัว คนอื่นไม่ให้ก็จัดจ้องเฟ่งเสียงจะเอา นั้นจัดเป็นพื้นฐานความเลวร้ายอย่างสำคัญ

หากจิตมีความละอายต่อบาป ไม่อยากฆ่าสัตว์ ไม่อยากลักทรัพย์ ไม่อยากเป็นชู้ ไม่อยากโกหก ไม่อยากกินเหล้า เพียงเพราะเห็นโทษเห็นภัยใน

พฤติกรรมเหล่านั้น นั้นจัดว่าเป็นกรอบรักษาความดีงามอันมั่นคง แต่หากจิตไม่ละอาย ชอบฆ่าทั้งที่ไม่จำเป็นต้องฆ่า ชอบขโมยทั้งที่ไม่จำเป็นต้องขโมย คบชู้ทั้งที่ไม่จำเป็นต้องคบ โทกทั้งที่ไม่จำเป็นต้องโทก กินเหล้าทั้งที่ไม่จำเป็นต้องกิน นั้นจัดว่าเป็นกรอบกักขังความเลวร้ายอันแข็งแรง

เมื่อช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ที่กำลังอยู่ในช่วงตั้งมั่นดีงาม ก็เหมือนหว่านเมล็ดพันธุ์ลงบนดินดีมีคุณภาพ ย่อมขยายผลไพบูลย์ เห็นผลงอกงามรวดเร็วในกาลปัจจุบัน ถ้าคิดถึงการทำบุญด้วยเงินกันอย่างเดียว คุณให้คนดีที่กำลังลำบากเพียงร้อยเดียว ยังได้ผลมากกว่าให้คนเลวที่กำลังลำบากเท่ากันหนึ่งแสนเสียอีก

อย่างไรก็ตาม การช่วยคนที่ดีที่สุดไม่ใช่ด้วยเงิน แต่เป็นด้วยธรรมะ เพราะกฎหนึ่งของเกมกรรมก็คือการให้ธรรมะจะชนะการให้ทั้งปวง หากคุณสามารถเปลี่ยนคนเลวเป็นคนดีได้ด้วยให้การให้ธรรมะ ผลย่อมวิเศษมหัศจรรย์กว่าการให้ธรรมะแก่คนที่ดีอยู่แล้วหลายร้อยหลายพันเท่า เหมือนคุณช่วยให้คนสะอาดดูดีขึ้นไม่ได้มากกว่าที่สะอาดอยู่แล้วสักเท่าไร แต่ถ้าช่วยคนสกปรกได้สะอาดขึ้น เขาจะสบาย คนรอบตัวเขาก็ไม่ต้องทนกลิ่นเหม็นเนาอีกต่อไป

ดังนั้นถามว่าการเข้าไปช่วยสอนคนคุณ หรือการให้สื่อธรรมะกับคนคุณที่พวกเขาถูกจำกัดสิทธิ์ไม่ให้ออกมาหาธรรมะเอง จะเป็นบุญมากหรือบุญน้อย ต้องตอบว่าถ้าด้วยเจตนาตั้งต้นที่จะเปลี่ยนผิดให้เป็นถูก ปรบดำให้เป็นขาว เพียงเท่านั้นคนคุณที่อาจยังมีใจเป็นทาศิลก็จะเป็นที่ตั้งของบุญใหญ่ให้กับคุณทันที ยิ่งถ้าคุณสามารถเปลี่ยนความเห็นผิดของพวกเขามาเป็นความเห็นถูกได้ ก็แปลว่าคุณเอาเพชรขึ้นมาจากตม สร้างคนดีขึ้นมาจากศูนย์ ผลที่คุณจะได้รับย่อมเหนือกว่าสร้างเจดีย์ทองคำที่เปลี่ยนคนเลวเป็นคนดีไม่ได้เสียอีก

สำหรับพ่อแม่เป็นช้อยกเว้นพิเศษ ไม่ว่าจะดีเลวอย่างไร ถ้าทำคุณกับพวกท่านก็ได้ผลเป็นความสุขความเจริญ เพราะได้ชื่อว่ารู้คุณคน ได้ชื่อว่าตอบแทนผู้ควรตอบแทน ได้ชื่อว่าใช้หนี้อันควรใช้ トラบใดไม่ใช้หนี้ตามสมควร トラบนั้นชีวิตย่อมเต็มไปด้วยแรงกดดัน เมื่อใช้หนี้พ่อแม่ด้วยความสุข มีความปลาบปลื้มยินดี แรงกดดันย่อมแปรเป็นชั่วตรงข้าม คือกลายเป็นแรงหนุนส่งให้สูงขึ้นได้ยิ่ง ๆ ขึ้น

ในแง่ของผู้รับผลเป็นพ่อแม่ อาจทดลองได้ง่ายๆ ถ้าไม่คิดว่าจะลงทุนทำธุรกิจเพื่อเลี้ยงตัวอย่างเดียว แต่คิดว่าจะทำเพื่อให้พ่อแม่ได้สบายขึ้น หรือเพื่อให้ได้มีโอกาสตอบแทนพ่อแม่ คุณจะพบว่าอุปสรรคและความลำบากในเส้นทางทำเงินลดลง มีความราบรื่น มีช่องทำกำไรมากขึ้นค่อนข้างทันตาเห็น และขอเพียงรักษาความตั้งใจกับตนเอง เมื่อเกิดรายได้แล้วนำมาสมนาคุณพ่อแม่ตามลัทธิ คุณจะรู้สึกเหมือนมีแรงส่งอีกแรงหนึ่ง ให้ได้ดีมีสุขในกาลปัจจุบัน แม้ไม่ร่ำรวยมาก คุณก็จะไม่อยู่ในสภาพอึดอัดขัดสนเกินทนอย่างแน่นอน เพราะความสว่างอันเกิดจากแรงกตัญญูตเวทีนั้น จะทำให้คนเมตตา และดึงดูดสิ่งดีมาช่วยอุดหนุนเอง

ความเป็นสงฆ์จัดเป็นอีกหนึ่งในข้อยกเว้นพิเศษ เพราะหากถวายทานแต่สงฆ์ที่ประพฤติธรรมและอยู่ในกรอบวินัยอันดีแล้ว ผลจะขยายออกไปอย่างไม่มีประมาณ คือไม่มีวันสิ้นสุดต่อให้เกิดอีกก็ชาติภพก็ตาม ทั้งนี้ขอให้เข้าใจด้วยการให้ผลอย่างไม่มีที่สิ้นสุดของสังฆทานนั้น หาใช่มาในรูปของการตกแต่งภพชาติให้คุณอยู่ในฐานะร่ำรวยล้นฟ้าตลอดไป แต่อาจหมายถึงการเป็นตัวช่วยหนุนให้รุ่งเรืองบ้างตามเหตุปัจจัยประกอบอื่นๆ หรือถ้าหากคุณพลาดพลั้งทำชั่วต้องตกกระทบลำบาก บุญก็จะช่วยพยุงประคองไม่ให้ไซ้ขัดไซเซล้มตึงคลุกฝุ่นทั้งตัว

๙ จำนวนบุคคลที่จะได้รับผลดีร้าย

กลุ่มน้ำรวมกันทั้งถึงมีพลังมากกว่าน้ำแก้วเดี่ยวอย่างไร คนเรือนพันย่อมมีพลังมากกว่าคนๆ เดี่ยวอย่างนั้น ใครสาดน้ำใส่คุณแก้วเดียว ย่อมไม่หนักเหมือนเอาน้ำสาดคุณทั้งถัง ซึ่งก็เช่นเดียวกับการที่คุณใส่แรงกระทำเข้าไปในกลุ่มคนกลุ่มใหญ่ คลื่นกระทบที่เป็นปฏิริยา กลับมาย่อมรุนแรงกว่าที่คุณใส่แรงกระทำเข้าไปกับคนๆ เดี่ยวมากนัก

การอุปมาอุปไมยเปรียบเทียบคลื่นพลังสะท้อนของกลุ่มคนเข้ากับคลื่นสะท้อนของน้ำนั้น ได้แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว ความจริงไม่ถูกต้องนัก เพราะเมื่อคุณก่อกรรมกับกลุ่มคน ต้องดูด้วยว่ากลุ่มคนดังกล่าวมีส่วนของพาลหรือบัณฑิต

มากกว่ากัน ถ้ารอบบ้านคุณเป็นครอบครัวคนธรรมดามาหาเช้ากินค่ำ แล้วคุณเปิดเพลงรบกวนโสตประสาทพวกเขาทุกวัน รู้ทั้งรู้ว่าชาวบ้านรำคาญหูก็ไม่สน เมื่อกรรมผลัดผลคุณอาจต้องเผชิญกับเรื่องจุกจิกรำคาญใจไป ๓ ปี แต่หากเพียงทิศเดียวของบ้านคุณติดกับกุฏิพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเพียงสองสามหลัง และคุณเปิดเพลงรบกวนโสตประสาทพวกเขาเหมือนกัน รู้ทั้งรู้ว่าพวกเขาคงไม่เป็นอันปฏิบัติสมณธรรม เมื่อกรรมผลัดผลคุณอาจต้องเดือดเนื้อร้อนใจอย่างสาหัสไป ๓๐ ปีหรือกว่านั้น (จำนวนปีของการให้ผลกรรมเกี่ยวกับหมู่สงฆ์ดี ๆ นั้นมากอย่างเหลือเชื่อ เพราะฉะนั้นกล่าวเพียงประมาณให้พอรับรู้ได้ถูกว่าเกินธรรมดาไปมากก็พอ)

กรรมที่ทำกับมหาชนเรือนแสนเรือนล้านนั้น เปรียบเหมือนการเล่นกับน้ำทะเลหรือมหาสมุทร ทุกคนมีสิทธิ์เล่นน้ำมหาสมุทร แต่จะอยู่ดีหรือตายร้ายก็ขึ้นอยู่กับเล่นท่าไหน มีสติและวิธีการอย่างไร

เมื่อกล้าหวังดีหรือหวังร้ายกับมหาชน เส้นทางกรรมของคุณก็มักผูกโยงกับมหาชน ความหวังดีจะทำให้คุณเป็นคนมีชื่อเสียงในด้านดี ความหวังร้ายจะทำให้คุณเป็นคนมีชื่อเสียงในด้านร้าย ปัญหาคือคนเราไม่ได้หวังดีเพื่อคนอื่นอย่างเดียว แล้วยังไม่ได้หวังร้ายเพื่อเอาเข้าตัวอย่างเดียว ส่วนใหญ่คุณจึงเห็นคนมีชื่อเสียงได้หน้าบ้าง เสียหน้าบ้าง ได้รับดอกไม้บ้าง ได้รับอิฐบ้าง ชื่อหอมหวานขจรกระจายบ้าง ชื่อเหม็นเน่าตลบอบอวลบ้าง

สำหรับโลกยุคปัจจุบัน สื่อมวลชนจัดเป็นอาชีพที่มีโอกาสเล่นกับมหาชนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ ตลอดจนสิ่งพิมพ์ทั้งหลาย และการถ่ายทอดระบบดิจิทัลก็สามารบออกได้ทันทีด้วยว่ามีจำนวนผู้ชมช่องหนึ่งๆ หนึ่งชั่วโมงเพียงใด เราทราบข่าวข่าวสารกำลังเข้าสู่เขาตาผู้คนก็ همینก็แสน หรือก็ล้าน ผู้กุมบังเหียนหรือมีอำนาจตัดสินใจให้ข้อเท็จจริงหรือบิดเบือนความจริงนั่นเอง ได้ชื่อว่ามีโอกาสบำเพ็ญคุณงามความดีเพื่อปวงชนอย่างสูง แต่ขณะเดียวกันก็เสี่ยงกับการแบกบาประดับประเทศหรือระดับโลกไว้บนบ่าด้วย

เรื่องของมหาชนระดับโลกจะมีผลกับอะไรหลายอย่าง เช่นโลกปัจจุบัน

มีคนใช้ภาษาจีนกับภาษาอังกฤษมากที่สุด ฉะนั้นหากเล็งแลเป็นนิมิตจะเห็นว่าอักษรภาษาจีนและอังกฤษใหญ่โตกว่าอักษรของภาษาอื่น เนื่องจากมีขนาดขยายผลบุญบาปใหญ่กว่าภาษาอื่น ๆ นั้นเอง

๙ การอธิษฐาน

เมื่อทำบาปด้วยความเห็นแก่ตัว หรือด้วยความผูกพยาบาทอาฆาต บาปจะไม่เป็นที่ตั้งให้ร้องขออะไรจากเกมกรรมได้

เมื่อทำบุญโดยเจืออยู่ด้วยความโลภหวังเอาผล จิตใจเพ่งเล็งอยากได้จนเกิดโสภนัสในบุญน้อย บุญนั้นจะมีกำลังอ่อน ให้ผลดีได้จำกัด และแม้เป็นที่ตั้งให้ร้องขออะไรจากเกมกรรมได้บ้าง ก็อยู่ในขอบเขตจำกัดเช่นกัน

เมื่อคิดหวังประโยชน์แก่ผู้อื่นแล้วทำบุญ เข้าใจว่าการทำบุญนั้นคือการสละออก และคือการรักษาศีลเพื่อความไม่เดือดร้อนตนไม่เดือดร้อนท่าน ประกอบกับมีความเลื่อมใสว่าบุญเป็นที่มาแห่งความสุขขณะทำ และเป็นเหตุปัจจัยแห่งความสุขในกาลต่อไป ตลอดจนมีความเคารพในบุญ ลงมือทำบุญด้วยตนเอง ทำบุญแล้วเกิดปีติโสภนัสอย่างแรงกล้า บุญนั้นจะมีพลังกำลัสมหาศาล อาจเป็นที่ตั้งให้ปรารถนาขออะไรจากเกมกรรมได้มากเท่าจินตนาการซึ่งเกิด ณ ขณะจิตกำลังเป็นมหากุศลเต็มรอบ เพราะจิตระดับนั้นจะมีสัญญาตญาณทราบได้เองว่าด้วยกำลังบุญประมาณนี้ สมควรกับผลที่เป็นไปได้ประมาณไหน

เมื่อทำบุญอย่างประเสริฐดังกล่าวข้างต้นแล้วอธิษฐานเพื่อคนอื่น ไม่มีความคิดเอาเข้าตัว จะให้ผลยิ่งใหญ่ที่สุด ขอยกตัวอย่างนางทาสคนหนึ่ง ถูกใช้งานตั้งแต่ค้ำยันรุ่ง เหน็ดเหนื่อยสายตัวแทบขาด หิวโหยแทบลมจับ แต่ได้อาหารปันส่วนเป็นข้าวแค่กระเบาะมือเดียว

ขณะถึงเวลากิน นางไปนั่งริมทาง เผอิญแลเห็นพระพุทธเจ้าเสด็จผ่านมาบิณฑบาต เห็นพระพุทธลีลาอันน่าเลื่อมใส ก็บังเกิดปีติ ลืมความหิวโหยเสียสิ้น เกิดกำลังใจเกินชีวิตตน ปรารถนาจะถวายข้าวกระเบาะมือเดียวนั้นแต่

พระพุทธองค์ แต่แม้ปรารถนาแล้ว นางทาสก็ยังไม่เกรงอยู่ เนื่องจากข้าวของตนมีปริมาณน้อย กับทั้งสกปรกดูไม่คู่ควรกับพระลักษณะสูงส่งของพระพุทธเจ้า

พระพุทธองค์ทรงมีญาณรู้วาระจิตมนุษย์ ทราบว่านางทาสคิดลั้งเลเช่นนั้น ก็ทรงปรารถนาจะให้กำลังใจนาง โดยทรงพระดำเนินตามทางมาหยุดประทับยืนหนึ่งเพื่อขอบิณฑบาต นางทาสเห็นเช่นนั้นก็ดีใจเป็นล้นพ้น รีบถวายข้าวกระเบาะมือเดียวของตนทันที เพราะมั่นใจแล้วว่าพระพุทธเจ้าจะทรงรับแน่

พระพุทธองค์ยังมีพระกรุณาให้กำลังใจนางยิ่งกว่านั้นอีก คือประทับนั่งในที่อันควรแล้วเสวยให้นางเห็นกับตว่ามีได้ทรงรังเกียจข้าวสกปรกของนาง แม้แต่น้อย ยังความปลาบปลื้มโสมนัสอย่างใหญ่หลวงที่สุดในชีวิตแก่นาง เพราะตลอดอายุที่ผ่านมาจนถึงบัดนั้น นางไม่เคยมีโอกาสมอบบุญยิ่งใหญ่มาก่อน

นางทาสทำบุญด้วยใจคิดสละออกตั้งแต่แรก และแม้เมื่อทำบุญสำเร็จก็ยังมีแค้นใจคิดเพื่อพระศาสนาอีก กล่าวคือนางเห็นว่าชาตินี้นางมีวาสนาน้อย ทำนุบำรุงพระศาสนาได้เพียงด้วยข้าวกระเบาะมือเดียว แต่นางก็ทำด้วยความเต็มใจ และทำแบบทุ่มหมัดตัวโดยไม่เห็นแก่ความหิวโหย ด้วยบุญนั้นก็ขอให้เกิดใหม่ครั้งต่อไปจงมีสมบัติเพียงพอจะทำนุบำรุงศาสนาพุทธให้เจริญรุ่งเรืองสืบไปด้วยเถิด

ผลที่เกิดจากมหากุศลจิตในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเสียสละทันที ผนวกเข้ากับแรงอธิษฐานดังกล่าว ทำให้เจ้านายของนางเกิดความเอ็นดูในตัวนาง และให้อิสระกับนางเกือบ ๆ จะในวันนั้นเอง เมื่อตายไป เพียงด้วยกรรมคือถวายคำข้าวแต่พระพุทธองค์เพียงกระเบาะมือเดียว นางก็ไปเกิดเป็นนางฟ้าผู้มากด้วยทิพยสมบัติ ถึงอายุชั้ยแล้วลงมาเกิดเป็นลูกเศรษฐีมหาศาล นอกจากนั้นการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวด้วยกำลังใจเกินชีวิตตนซึ่งหาคนเทียบได้ยาก ทำให้นางเกิดตายก็ครั้งก็มีอิสรียศ มีความโดดเด่นและเป็นผู้นำในหมู่สตรีทั้งหลายเสมอ ๆ รวมทั้งมีทรัพย์มาก คำว่าชาติทรัพย์ ชาติลาภนั้นไม่เป็นอันรู้จัก กระทั่งมีโอกาสทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาสมความตั้งใจ ขนาดนึกอยากสร้างวัดก็สร้างได้อย่างอลังการด้วยทรัพย์ส่วนตัวของนางเอง

จะเห็นว่าแม้อาหารจะเป็นวัตถุทานมีอายุสั้น แต่ผลก็ถูกขยายออกไป เป็นอนันต์ได้ ขอเพียงสงบชอง ได้ถวายทานแต่บุคคลที่มีจิตวิญญานสูงส่ง มี สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดมหาโสมนัส ตลอดจนมีคำอธิษฐานอันเป็นไปเพื่อ ประโยชน์ใหญ่แก่สาธารณะ ดังตัวอย่างที่ยกมา

จริงๆ แล้วการทำบุญไม่จำเป็นต้องอธิษฐานหรือขออะไรเพื่อตัวเอง เพราะบุญไม่ไปไหนอยู่แล้ว ให้ผลกับตัวเองอยู่แล้ว และเป็นเรื่องยากสำหรับ คนทั่วไป ที่จะไม่อธิษฐานขออะไรให้ตนเองด้วยความโลภ

อย่างไรก็ตาม เมื่อยังไม่เชื่อสนิทว่ากำลังเล่นเกมกรรม หากทำบุญเกิด โสมนัสครั้งใดแล้วอธิษฐานว่า ขอบุญนี้จงบันดาลให้รู้เหตุผล รู้กลไกกรรม วิบากอย่างชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ นี่ก็นับเป็นการอธิษฐานที่ฉลาด เพราะหาก อธิษฐานทุกครั้งจนกระทั่งเกิดผลเหนียวนำไปเกิดเรื่องดี ๆ พบครูดี ๆ ที่จะทำให้ เห็นความจริงกระจ่างแจ้ง กระทั่งเกิดศรัทธาตั้งมั่น เห็นตนเองอยู่ ณ ใจกลาง วงล้อมของกบดักแห่งเกมกรรมจริงๆ คุณก็จะไม่เป็นผู้ถอยกลับอีกต่อไป

จากความจริงข้างต้น จะเห็นว่าการอธิษฐานอาจเป็นตัวเร่ง หรือเป็น ทางลัดให้เห็นผลทันตาทันใจได้ ขอเพียงไม่ขอเกินตัว ไม่เรียกร้องเกินกำลัง บุญของตนเท่านั้น

ตัวแปรการรับผล

๑) ความจำ

เมื่อจบจากเกมกรรมในชาติหนึ่งๆ คุณจะตัดขาดจากอุปการณ์เล่นเกม ในชาติที่ผ่านมา หมายความว่าแม้ยังมีคนได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จาก กรรมของคุณอยู่ คุณก็จะไม่ได้บุญหรือบาปเพิ่มขึ้น และไม่อาจรู้สึกผิดหรือ พลาดปลื้มใดๆกับตัวตนในเกมเก่าอีกแล้ว ความข้องเกี่ยวประการเดียว คือ คุณมีหน้าที่ต้องเป็นทายาทรับผลกรรมที่ก่อไว้เท่านั้น

ในเกมใหม่องค์ประกอบของเกมจะถูกจัดตั้งใหม่หมดเหมือนทุกครั้ง สิ่ง

ที่คุณจะลืมตาขึ้นมาเห็นคือพ่อแม่คู่มือใหม่ เพศใหม่ รูปร่างหน้าตาใหม่ แก้วเสียง ใหม่ สุขภาพใหม่ ฐานะใหม่ ที่อยู่อาศัยใหม่ ครูใหม่ ความเฉลียวฉลาดใหม่ และวิธีใช้สติคิดอ่านใหม่ ๆ โดยความ 'ใหม่' ของสมบัติแต่ละอย่างจะถูกกรรม ในเกมก่อนหน้าดักดักดักให้เป็นไป

สิ่งหนึ่งที่ใหม่แน่ๆ โดยกรรมไม่ต้องดักดักได้แก่ความทรงจำ เกือบทุก คนต้องลืมหมด และเหตุผลของการลืมก็มีหลายข้อ เช่น ไม่ต้องสำนึกผิดกับ บาปใหญ่หนหลัง ไม่มีสิทธิ์อ้างสมบัติเก่าซึ่งหมดสิทธิ์ตามกายใจที่แตกดับไป แล้ว ให้โอกาสจับคู่มีความสัมพันธ์กันแบบใหม่โดยไม่ต้องคำนึงว่าเคยเป็น เครือญาติ

และเหตุผลข้อสำคัญที่สุด การลืมเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการลงใจ คือถ้าจะดูว่าใครเป็นอย่างไรจริงๆ ก็ต้องดูวิธีเลือกตัดสินใจตอนไม่รู้ว่าจะได้ รางวัลหรือโดนลงโทษอย่างไรจากการตัดสินใจนั้นๆ เกมกรรมจับคุณเข้ากรง เพื่อเผชิญหน้ากับแรงบีบคั้นและแรงต้านต่างๆ โดยไม่บอกคุณสักคำว่าควร หรือไม่ควรทำอะไร เพราะถือว่ากรรมเก่าของคุณจัดสรรตัวช่วยในช่วงเริ่มต้นชีวิตมาให้แล้ว และเกมกรรมก็จะไม่รับผิดชอบด้วย ถ้าตัวช่วยของคุณหลุดก ให้คุณหลงผิด เห็นกงจักรเป็นดอกบัว เพราะตัวช่วยของคุณก็คือสิ่งที่คุณในอดีตสร้างทำไว้นั่นเอง จึงต้องรับผิดชอบเอาเอง

การจำไม่ได้และไม่รู้ชื่อไหนอะไรเลยของมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง จะ ทำให้คุณเผชิญทุกข์ด้วยความกระวนกระวาย เหมือนถูกยั่วให้ไม่เข้าใจ และ มองไม่เห็นความยุติธรรมใดๆในโลก แต่เมื่อเสวยสุขก็ประมาท ล้าพองตน นึก ว่าโลกเข้าข้าง นึกว่าเป็นเจ้าใหญ่เหนือสามัญมนุษย์ เหนือกฎเกณฑ์ใดๆ

มีแค่หนึ่งในหมื่นหรือหนึ่งในแสนเท่านั้นที่ติดความทรงจำจากเกม กรรมก่อนหน้ามาด้วย ซึ่งก็จะเป็นที่รู้จักในนามของเด็กกระลิกชาติ

เหตุที่ทำให้เกิดกรณียกเว้นพิเศษ ให้เป็นคนจำอดีตชาติของตัวเองได้ นั้น มีอยู่หลายประการ จะขอล่าวโดยหลักเพียงสองประการ ประการแรกคือ เพิ่งตายจากความเป็นมนุษย์แล้วกลับมาสู่ความเป็นมนุษย์ทันที รวมทั้งมาเกิด ในถิ่นฐานเดิม ซึ่งยังคงมีเครื่องเตือนความจำอยู่มาก คล้ายคนเคยฝันถึงการ

เดินป่า พอตื่นขึ้นลืมนึกว่าฝันถึงการเดินป่า แต่หนึ่งเดือนต่อมามีโอกาสเดินป่าจริง ๆ ก็ระลึกได้ และรู้สึกเหมือนเคยเห็นอะไร ๆ แบบในฝันมาก่อน

กรณีการตายจากมนุษย์แล้วย้อนกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ทันที แถมเกิดใกล้ถิ่นเดิมมีน้อยมาก ส่วนใหญ่ถ้าไม่ไปทุกตีมุมก็ไปสุดตีมุมชั้นที่เหนือกว่ามนุษย์ภูมิ หรือแม้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกก็ไปอยู่ถิ่นอื่น ทั้งนี้เพราะความเป็นมนุษย์มักพาไปสู่ความเจริญชั้นกว่าเดิม หรือเสื่อมลงกว่าเดิม อย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะดีร้ายเสมอตัวเท่าทุนเดิมนั้นยาก

อีกประการที่ทำให้ระลึกชาติได้คือทำบุญจนเกิดโสภณแล้วอธิษฐานบ่อย ๆ ขอให้เป็นผู้จดจำอดีตชาติได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายาม ถ้าจะขออะไรจากบุญของตน นักอธิษฐานมักขอให้หล่อสวยร่ำรวยเสียมาก ที่จะหาคนตั้งใจอธิษฐานบ่อย ๆ ให้ระลึกชาติได้นั้นยาก

ประเด็นสำคัญที่จะกล่าวถึงในหัวข้อนี้ ก็คือหากจำได้ การรับผลกรรมจะแตกต่างพิสดารไปจากคนสามัญธรรมดาทั่วไป ข้อแรกที่เราเห็นได้ชัดคือไม่ต้องสงสัยว่าการเวียนว่ายตายเกิดมีจริงไหม ข้อสองคือสามารถประจักษ์กับตนว่าสิ่งที่เคยทำไว้แล้วกับคนอื่น ก็ย้อนกลับมาเกิดชั้นกับตนบ้าง ทำให้มีโอกาสเชื่อว่าตนอยู่ในวงเวียนเกมกรรมงายขึ้น เมื่อต้องเผชิญทุกข์อันเกิดจากกรรมเก่าที่จำได้ ก็ยอมไม่ตีโพยตีพายถามหาความยุติธรรมจากฟ้าดินเหมือนคนอื่น

อย่างไรก็ตาม การระลึกชาติไม่ได้เป็นประกันว่าจะทำให้หันมาศรัทธากรรมวิบากเสมอไป ชาติปัจจุบันคุณต้องพบครูดีที่รู้เห็นเหนือกว่าด้วย จึงจะต่อ ยอดความจำที่มีแบบแหง ๆ วัรีน ๆ ให้กลายเป็นความเข้าใจที่สมบูรณ์ เพราะคนจะเข้าใจกฎแห่งการเวียนว่ายตายเกิดของเกมกรรมจริง ๆ ก็ต้องระลึกได้หลาย ๆ ชาติ ไม่ใช่แค่ชาติเดียว

การเห็นความเกิดตายหลาย ๆ ชาติ นั้น อย่างน้อยก่อนนิมิตให้ล่วงรู้ว่า ในชาติหนึ่ง ๆ ทำกรรมหลัก ๆ ประการใด ชาติถัด ๆ มาถึงไปเสวยผลสอดคล้องตามนั้น เมื่อเห็นหลายรอบหลายภพภูมิเข้าก็หมดความสงสัย ทราบชัดว่าเพราะบุญอันสว่างจึงนำไปสู่ภพสว่าง เพราะบาปอันมืดจึงนำไปสู่ภพมืด

๒ สถานภาพขณะเสวยผลกรรม

ถ้ารวยเป็นเศรษฐีหมื่นล้าน ถูกขโมยแจกันราคาหนึ่งล้าน จะไม่ทำให้เดือดร้อนกาย แต่อาจเดือดร้อนใจ ขึ้นอยู่กับว่าแจกันนั้นเป็นใบโปรดหรือไม่ หรือมีค่าทางใจในเชิงประวัติศาสตร์ขนาดไหน

พูดโดยนัยของเกมกรรม หากกำลังเสวยผลกรรมด้านดีที่ปรุงแต่งให้ร่ำรวยระดับหมื่นล้าน แล้วได้เวลากรรมข้อลักขโมยผลัดผลเช่นกัน ก็จะไม่เกิดความทุกข์ทรมานมากนัก เนื่องจากไม่มีโจรรายใดปล้นทรัพย์สินรวดเดียวเป็นหมื่นล้านได้ อย่างน้อยต้องเหลือไว้ให้เอาตัวรอดตลอดชีวิตได้สบาย ๆ

กรรมที่ทำให้เจอเคราะห์ร้ายในขณะพร้อมจะรับมือ หรือสามารถผ่านไปได้อย่างสบาย ๆ มาจากการเป็นคนชอบจุดคนล้มให้ลุก หรือเห็นใครตกทุกข์ได้ยากก็มีน้ำใจช่วยโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ และเป็นการช่วยในแบบให้ลอยพ้นปัญหาอย่างเด็ดขาด กรรมดีนี้จะทำตัวเป็นผู้จัดการลำดับการให้ผลกรรมชั่วอื่น ๆ มาปรากฏขณะที่ยังมีกำลังวังชาพร้อม

ต้องหมายเหตุด้วยว่ากรรมชั่วในกรณีตัวอย่างโดนขโมยแจกันแพง ๆ ขณะเป็นเศรษฐีนั้น มักหมายถึงกรรมชั่วเล็กน้อย เช่นขโมยของของคนอื่น โดยที่ใจรู้ (หรือคาดเดา) ว่าเจ้าของจะไม่เดือดเนื้อร้อนใจใดๆ เช่นขโมยมะม่วงพวงหนึ่งจากต้นที่เจ้าของปักป้ายไว้ว่า ‘ห้ามขโมยให้เห็น’ เป็นต้น

ส่วนถ้าหากเป็นตรงข้าม ใครโดนผลกรรมกดหัวให้ตกต่ำ มีฐานะลำบากยากแค้นอยู่แล้ว ยังโดนโจรกระหน่ำซ้ำ ขโมยข้าวของเงินทองซึ่งมีความจำเป็นต่อการดำรงชีพเข้าไปอีก ไม่อยู่ในจังหวะที่บุญเก่าอันใดจะช่วยพยุงให้ เช่นนี้ทุกข์ย่อมเกิดอย่างอุกฤษฏ์ ฟองถึงจังหวะโดนหวดกระหน่ำสุดมือจากเกมกรรม

กรรมที่ทำให้เจอเคราะห์ซ้ำกรรมชดนั้น มาจากการเป็นคนชอบเหยียบย่ำซ้ำเติมคนอื่น เห็นใครล้มจะชอบกระต๊อบซ้ำ (อาจหมายถึงด้วยเท็จจริง ๆ แบบวัยรุ่นคะนอง หรือเป็นในเชิงอุปมาอุปไมยนิยมการรุมเล่นงานคนพลาตล้ม)

หากนิสัยเสียๆติดตัว ชมชอบการซ้ำเติมจริงๆ กรรมชั่วนี้จะทำตัวเป็นแม่เหล็กดึงดูดกรรมชั่วอื่นๆให้เรียงแถวเข้ามาโจมตีในเวลาไล่เลี่ยกัน

อีกความเป็นไปได้หนึ่งคือเคยเป็นมหาโจรใจบาป ยกเค้าแบบไม่ให้เหลือของจำเป็นติดบ้านสักชิ้น หรือเห็นๆอยู่ว่าเจ้าของบ้านลำบากเดือดร้อนก็ยังสนุกกับการปล้นเป็นการซ้ำเติม ขอให้จำง่าย ๆ ว่ากรรมที่ทำขณะมีจิตใจเหี้ยมเกรียมนั้น มักให้ผลเป็นเคราะห์ร้ายซ้ำซ้อน ทรมานแทบแต่วดิ้นอยู่แล้ว ก็ยังดาหน้ามาหาอีกและอีกไม่รู้จบรู้อิ้น

๓ การคานกันระหว่างบุญบาปคู่ตรงข้าม

ในคน ๆ เดียว อาจทำบุญทำบาปเป็นตรงข้ามกันได้ราวกับเป็นคนละคน เช่นเมื่อสมัครใจเคารพภักดีบูชาพระอาจารย์รูปหนึ่ง ก็ชักชวนญาติมิตรพี่น้องไปกราบไหว้ ต่อมาผิดใจกับพระอาจารย์ ก็ตั้งตนเป็นศัตรู นินทาว่าร้ายต่าง ๆ นานาให้สาธุศิษย์ทุกคนตีตัวออกห่างและเกลียดชังพระอาจารย์ที่ตนโกรธแค้น

เมื่อทำบุญกับบาปเช่นดังตัวอย่าง เวลาให้ผลก็มักมีเหตุการณ์อันเป็นตรงข้ามมาสู้กัน เช่นถ้าหากบุญผลัดผลก่อน เหตุการณ์ดี ๆ เช่นมีคนแห่แหนชื่นชมก็มาก่อน แต่ไล่ ๆ กันนั้นเมื่อบาปผลัดผล เหตุการณ์ร้าย ๆ เช่นมีคนด่าทอต่อต้านก็ตามมา อาจเป็นรูปแบบเดียวกับที่เคยทำไว้ก่อน หรืออาจเพียงคล้ายกัน แต่ผลทางใจจะเหมือนกัน คือหนุนให้สุขเลิศลอยราวกับนั่งเมฆ แล้วกลับฉุดให้ตกลงราวกับหล่นกระแทกกันเหว

บุญบาปอันเป็นตรงข้ามที่ทำควบคู่กันหรือในเวลาไล่เลี่ยกันนั้น เวลาให้ผลมักมาด้วยกัน หมายความว่าถ้าบุญยังไม่ผลัดผล บาปที่คู่กันก็จะไม่ผลัดผลด้วย แต่หากสบช่องที่บุญจะผลัดผล บาปก็จะต่อแถวผลัดผลตามด้วยเช่นกัน

๔ การคานบุญบาประหว่างบุคคล

คุณไม่ได้อยู่คนเดียวในโลก และคุณก็ไม่ได้ทำบุญทำบาปอยู่คนเดียวทั่วโลกเต็มไปด้วยคนที่ทำแบบคุณ และยากที่ คุณจะทำบุญทำบาปได้หนักหน่วงเหนือคนเป็นล้าน ๆ

แต่หากคุณเป็นหนึ่งในล้าน ประเภทลุกขึ้นมาคิดทำบุญใหญ่เองโดยไม่มีใครชักชวน โดยวิธีทำบุญนั้นคุณเป็นต้นคิด เมื่อทำแล้วได้ประโยชน์ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ คุณก็ยิ่งรุกคืบต่อไปเรื่อย ๆ ราวกับนักธุรกิจที่พึงใจกำไรอันงอกเงยไม่หยุดหย่อน ทว่ากำไรในที่นี้แทนที่จะเป็นเงินทอง ก็เปลี่ยนเป็นความสุข ความรู้สึกสว่างไสว และรอยยิ้มของผู้รับผลที่ผุดให้เห็นราวกับแถวดอกไม้ในสวนใหญ่

บุญอันเกิดจากการทุ่มเทช่วยเหลือคนไม่เลือกหน้าและไม่หยุดยั้งเช่นนี้ เกมกรรมมักจัดให้ได้ไปเป็นกษัตริย์ ยิ่งระยะเวลาในการช่วยเหลือมหาชนในอดีตชาติต่อเนื่องยาวนานขึ้นเพียงใด ระยะเวลาในการครองราชย์ในชาติถัดมาก็นานขึ้นเท่านั้น ส่วนจำนวนมหาชนที่ช่วยเหลือให้เป็นสุขได้ จะผลัดผลเป็นระดับความไพบูรณ์แห่งราชสมบัติและข้าราชการบริพาร

อย่างไรก็ตาม ถ้ามีคนเคยใจบุญอย่างเหลือเชื่อเหมือนคุณ แล้วเผอิญตกช่องเกิดใหม่ในถิ่นเดียวกับคุณ ต่างฝ่ายต่างลืมไปแล้วว่าเคยทำบุญอะไรมา รู้แต่ว่าเกิดมาก็มีบุญยิ่งใหญ่ทัดเทียมกัน

หากเคยผูกไมตรีต่อกันไว้ก่อน ก็จะเป็นลัญญ์ณนำร่องที่ดี เมื่อพบกันก็เป็นมิตรกัน ต่างฝ่ายต่างเป็นใหญ่ในเขตของตน ทุกเรื่องตกลงกันได้ โดยไม่มีใครเล็งแลอยากพิชิตเมืองใคร แต่หากเคยผูกใจอาฆาตกันและกันไว้โดยยังไม่มีใครคิดอโหสิให้ อย่างนี้เพียงพบกัน หรือเพียงได้ยินกิตติศัพท์ของอีกฝ่าย ก็จะอยากทำรบ อยากรู้ว่าใครใหญ่กว่าใคร

แม้ในระดับยอดยังเขม่นกันได้ เช่นนี้จะป่วยกล่าวไปใยสำหรับการแย่ง

ซึ่งอำนาจ การชิงดีชิงเด่นระหว่างคนมีบุญบารมีสามัญ ดังนั้นการเป็นคนแสบ ดีใช้หวังได้ว่าเป็นสุขล้วน トラบไตยังมีปัจจัยคือแรงริษยาหรือความผูก พยาบาทอาฆาตติดตัวอยู่ แต่ละคนย่อมพบคู่แข่ง คู่เทียบเคียง ที่ก่อให้เกิด ความรู้สึกเชิงหรืออ่อนด้อย ผลบุญจึงไม่ได้ให้ความสุขที่สมบูรณ์ในตัวเอง และคุณก็อาจไม่พอใจในผลบุญอันเลิศแล้ว トラบไตที่ใจยังเต็มไปด้วยมานะ แข่งเขาแข่งเราอยู่

ในเวลาเกือบาบ โหมะอาจทำให้คุณและคู่แข่งนึกสนุก ใครใจถึง ใครกล้า ทำบาปมากกว่ากันถึงว่าเก่งกว่า แต่เมื่อบาปผลัดผลแล้ว จะไม่ทำให้คุณคิด อยากแข่งกับใคร เช่นใครเป็นน่อยมากกว่ากัน ใครหุตั้งมากกว่ากัน ฉะนั้นการ เทียบเคียงผลกรรมชั่วที่ผลัดผลแล้ว มักเป็นไปในรูปที่ทำให้คุณรู้สึกดีขึ้นบ้าง อย่างน้อยมีเพื่อน หรือเห็นว่ามีคนที่เขาทุกซกกว่าคุณอีกมาก

๕ ความซ่องอยู่ในไมตรีและความอาฆาต

อันเนื่องจากคุณไม่ได้ทำกรรมกับตัวเองคนเดียว โดยมากคุณจะทำกรรมกับคนรอบข้าง ซึ่งก็ก่อให้เกิดความสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ หากหนัก ไปในทางดีก็เรียกว่าเป็นกรรมสัมพันธ์ขาว ทำให้มีไมตรีต่อกัน แต่หากหนัก ไปในทางร้ายก็เรียกว่าเป็นกรรมสัมพันธ์ดำ ทำให้เกิดความอาฆาตต่อกัน

คนมีกรรมสัมพันธ์ขาว เมื่อพบกันมักรู้สึกเอ็น เข้ากันได้ดี และไม่นึก รังเกียจกัน ยิ่งหากเคยร่วมบุญกันมาก่อน พอมาทำธุรกิจร่วมกันก็เจริญรุ่งเรือง ทันตาเห็น เป็นต้น ความรู้สึกดี ๆ ถ้าไม่สะดุดด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งเสียก่อน ก็ ย่อมกระชับสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น กลายเป็นแรงเหนี่ยวนำให้ได้ไปพบกัน ฉันทมิตรอีกในเกมกรรมครั้งหน้า

คนมีกรรมสัมพันธ์ดำ เมื่อพบกันมักรู้สึกร้อน เข้ากันไม่ได้ และนึก รังเกียจกัน ยิ่งหากเคยฆ่าแกงกันด้วยใจผูกพยาบาท พอมาสบตากันบนถนน ก็อาจควักปืนมายิงกันดื้อ ๆ เพราะเวรเก่ากระตุ้นให้เดือดดาลว่าวามไปวูปใหญ่ สติสัมปชัญญะและความยังคิดหยุดชะงักหมด กรรมใหม่ที่ทำเลร้ายต่อกัน

ย่อมต่ออายุให้แรงอาฆาตยึดยาวออกไปอีก ต่อเมื่อชาติใดชาติหนึ่งมีสักฝ่ายที่ อบรมจิตจนอยู่เหนือความโกรธแค้นอาฆาต มาพบอริเก่าก็สาดเมตตาดับโทสะ ในจิตตนสำเร็จ ก็จะไม่ค่อยเป็นน้ำเย็นดับเพลิงในอีกฝ่ายได้ด้วยเช่นกัน

การผูกไมตรีและการผูกเวรมักซับซ้อน กลับไปกลับมา แต่โดยหลักคือ ใครผูกกันไว้อย่างไรก็เกิดเหตุการณ์ดีร้ายระหว่างกันเช่นนั้น และเหตุการณ์ ดีร้ายระหว่างกันจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ トラบเท่าที่ยังไม่ตัดไมตรี หรือไม่อาจ เลิกแค้นกันได้เด็ดขาด

๖ ความศรัทธาในกรรมและผลกรรม

หากชาติใดคุณมีโอกาสพบครูดี ช่วยชี้ให้เชื่อว่ากรรมทั้งหลายมีผล คุณ จะมองสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตต่างไป ไม่ว่าดีหรือร้าย

เมื่อเชื่อว่าสิ่งดีร้ายและเรื่องดีร้ายทั้งหลาย มีได้ก็โดยอาศัยแรงส่งจาก กรรมเก่า ทั้งที่ทำไว้เมื่อวาน ทั้งที่ทำไว้เมื่อเดือนก่อน ทั้งที่ทำไว้ในปีก่อน และ ทั้งที่ทำไว้ในเกมกรรมครั้งก่อน คุณจะไม่หลงลำพอง ไม่คิดว่ามีดีแล้วจะทำ อะไรก็ได้ แต่จะอ่อนน้อมถ่อมตน คิดว่ามีดีแล้วควรต่อบุญ เพิ่มคะแนนสะสม ที่เป็นบวกยิ่ง ๆ ขึ้นไป และจะโค้งคำนับรับชะตา ไม่คิดว่าเคราะห์ร้ายแล้วหมด ทางสู้

จากการมีทำที่กับผลกรรมแตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง จะทำให้คุณเสวยสุข ทุกข์ทั้งหลายด้วยสติ ไม่พุงจนพองเกินเหตุเมื่อสมหวัง ไม่แพบจนพุบหมอบเมื่อ ผิดหวัง ด้วยความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าอะไร ๆ ต่างก็เกิดจากเหตุ หากเหตุหมด ผลก็หมด ไม่มีสิ่งใดเที่ยงแท้ถาวร

และไม่ว่า คุณจะเสวยผลกรรมดีร้ายมากน้อยเพียงใด ในที่สุดคุณจะได้ ข้อสรุปขึ้นมาวาง ๆ ว่าควรศึกษาเกมกรรมให้ละเอียดลออยิ่งขึ้น ยิ่งคุณรู้เรื่อง เกมกรรมมากเท่าไร ยิ่งได้เปรียบมากขึ้นเท่านั้น

สรุปคือ... เกมกรรมซับซ้อนด้วยตัวแปรจำนวนมาก แต่ถ้าวินตัวแปรหลักๆ ได้ เกมจะง่าย เล่นสบายขึ้นกว่าเดิมมาก

ทำไมไม่หว่า:
ทำไมหัวแประเอะนี่

นั่นเจ้าตัวแประเดี๋ย
วิธีคิด!

ง่ายขนาดนั้น?

วิธีคิดคือตัวแประสี่กั๊
จะหุดหรือทำอะไรได้
คนเราต้องคิดทั้ง
ในทางดีหรือ ไม่ดีก่อนเสมอ

แล้วจะรู้ตัวได้ยังไงว่า
คิดดีหรือไม่ดีอ่ะ?

คิดแล้วหนึ่งได้
สบายใจนานๆ
ให้หันหน้าดูว่าคิดดี

เสร็จกัน!
ใจหลุดนทลอด
สงสัยคิดไม่ต่อยดี

ไม่ต้องสงสัยหรือ

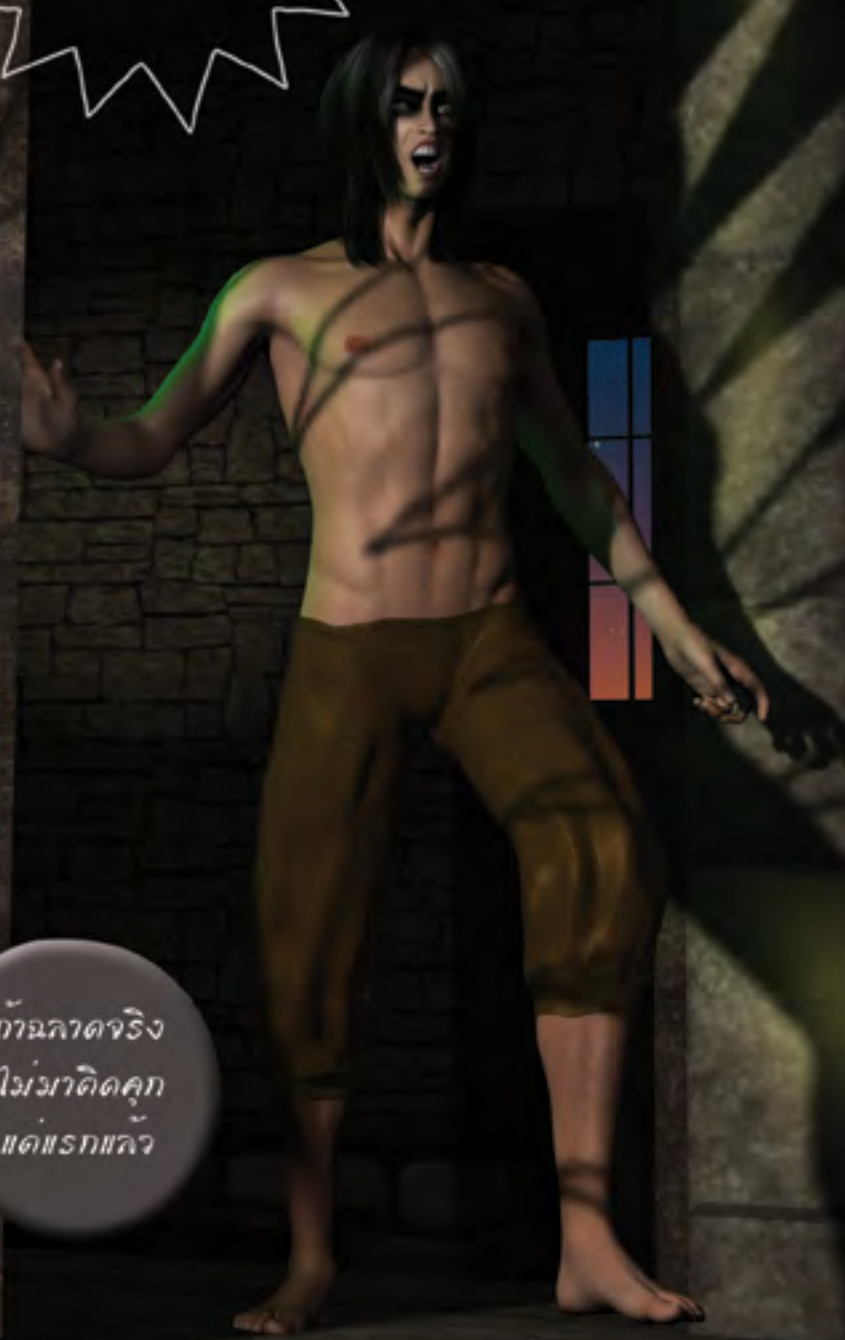
บทที่ ๘ ความฉลาดในเกม

ความฉลาดช่วยให้คุณเล่นนานขึ้น
แต่ได้กำไรมาาก โดยไม่ต้องเป็นทุกข์

ฮ่าๆ! ไม่มีดุกโหล่น
จึงนักโทษ!! สนั่นฉลาด
อย่างเข้าได้รอก!!

ท่านฉลาดจริง
ไว้มากดีดคุก
แต่แรกแล้ว

โบนัสในเกมกรรม

โบนัสหรือคะแนนพิเศษที่ให้กับในเกมทั่วไปนั้น อาจต้องผ่านด่าน ผ่านขั้นตอนหลายชั้น จึงจะไปถึงจุดที่ได้โบนัสมา หรือถึงจุดที่เล่นเพื่อเอาโบนัส โดยเฉพาะ เป็นการทวีคะแนนให้เติบโตสูงขึ้นแบบพรวดพราด เพื่อสร้างพลังระดับขั้นให้หลุดขั้น เล่นเกมต่อด้วยความฮึกเหิมและรู้สึกพริ้งพร้อมเต็มพิกัด

และเช่นเดียวกับโบนัสปลายปีที่บริษัทสมนาคุณแก่พนักงานซึ่งตั้งใจทำงาน ยิ่งได้โบนัสมากขึ้นเท่าไร พนักงานย่อมเกิดความรู้สึกผูกพันและจงรักภักดีอยากทำอะไรให้กับบริษัทมากขึ้นเท่านั้น

โบนัสในเกมกรรมจะทำให้คุณทั้งฮึกเหิม และทั้งตั้งใจอยากเล่นเกมกรรมต่อไปอีกตราบนานเท่านาน เพราะจะมาในรูปแบบของการเพิ่มคะแนนสะสมแบบล้นหลาม ชนิดทำให้คุณมีแต้มต่อเหนือกว่าคนอื่นอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อไม่รู้ตัวว่ากำลังเล่นเกม อย่าว่าแต่จะแสวงหาโบนัส แค่ใครบอกให้พยายามใส่ใจเก็บสะสมแต้มก็ยากที่จะฟังแล้ว ในทางตรงข้าม หากรู้ว่ากำลังเล่นเกม คุณจะแสวงหาโบนัสอย่างเอาเป็นเอาตาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารู้ว่าโบนัสจะเพิ่มสีสันให้เกมของคุณ ไม่หลงเหลือความเอื่อยเฉื่อยน่าเบื่ออีกต่อไป

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างโบนัสหลักๆที่จะทำให้คุณรู้สึกถึงคะแนนบวกที่เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดและรวดเร็วทันใจ

๑ กราบพระปฏิมา

การกราบไหว้คือการน้อมกายน้อมจิตลงสู่อาการเคารพสูงสุด หมายความว่าขณะแห่งการกราบแต่ละครั้ง หากทำด้วยใจจริงแล้ว จิตของคุณจะไม่มีมานะ ไม่มีความถือตัวถือตน

การกราบคือการยอมรับว่ามีใครบางคนเหนือกว่าคุณ มีพระคุณเหนือเกล้าเหนือกระหม่อมของคุณ และขณะที่แสดงความเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือ

ชีวิตนั่นเอง นอกจากจิตจะเป็นมหากุศลด้วยความรู้คุณแล้ว ยังเปิดรับกระแสความศักดิ์สิทธิ์เข้ามาเป็นส่วนประกอบของรัศมีจิตอีกด้วย ความรู้สึกภายในที่ยืนยันความจริงดังกล่าว คือกายยังคงมลงต่ำต่อหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพียงใด ใจยิ่งผ่องแผ้วไร้มลทินมากขึ้นเท่านั้น ความผ่องแผ้วไร้มลทินเป็นลักษณะหนึ่งของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ชั้นสูง ยิ่งรู้สึกซัด ก็แปลว่ากระแสความเป็นเช่นนั้นเข้าถึงจิตคุณเต็มที่มากขึ้น

การนำอาหารหรือเครื่องยัญไปบูชาเทพเจ้าตลอดปีหนึ่งนั้น ทั้งหมดก็ไม่เท่าหนึ่งในสี่ของการอภิวัตน์ท่านผู้ดำเนินไปอย่างถูกต้องตรงทางทั้งหลาย ซึ่งก็ได้แก่พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ผู้บริสุทธิ์หมดจดจากกิเลสทั้งหลาย แต่เมื่อพระพุทธองค์เสด็จดับขันธแล้ว ก็จำเป็นต้องนำรูปแทนหรือพระปฏิมามาเป็นสัญลักษณ์แทนกัน

ความเจริญแก่ผู้มีการอภิวัตน์เป็นปกติ ได้แก่เป็นผู้มีอายุยืน คือไม่ตายเสียแต่ต้นวัย เป็นผู้มีตระกูลสูง คือไม่ไปเกิดกับตระกูลต่ำ เป็นผู้มีความสุข คือใจไม่เร่าร้อนฟุ้งซ่านเพราะความกระต้าง และเป็นผู้มีอำนาจในตัว คือไม่มีใครข่มเหงได้โดยง่าย

ลองคิดดู คุณลงทุนแค่กราบ เอาแค่ก่อนออกจากบ้านกราบสามครั้งก็พอ เพียงเท่านั้นเท่ากับคุณเอามงคลอันมองเห็นง่ายติดตัวออกจากบ้านไปด้วย ยิ่งไปกว่านั้นถ้าบุคคลที่คุณกราบคือครูที่รู้จักจริงที่สุดในโลก ก็แปลว่าใจคุณยอมรับบุคคลเช่นนี้ไว้เป็นครู จึงเป็นประกันว่าแม้ต้องเล่นเกมกรรมอีกกี่ครั้ง คุณก็จะได้พบครูที่ดีที่สุดเช่นนี้อีกจนได้

ส่วนใหญ่ที่กราบแล้วไม่ค่อยได้แต้ม ไม่ค่อยโกยโบนัสกัน ก็เพราะกราบด้วยใจที่แห้งแล้ง กราบแบบกระโดดกระเดก ไม่นุ่งนวลสละสลวย เพราะกราบตามๆกันโดยไม่ทราบความหมายของการกราบอย่างแท้จริง ใจคุณจำเป็นต้องรู้อยู่ก่อนว่าบุคคลที่คุณกราบนั้น ทำประโยชน์กับโลกไว้เพียงใด ถ้ายังคุณได้ประโยชน์จากคำสอนของท่าน ชีวิตเจริญรุ่งเรืองขึ้น นั้นแหละการกราบจะเป็นการกราบออกมาจากใจที่นอบน้อมเคารพ แล้วกริยาก็จะประณีต เงยขึ้นสุด ก้มลงกราบสุดอย่างเนิบช้า หน้าผาก ฝ่ามือ และศอกแตะพื้นสนิทไม่ห่าง

กัน

ขอให้จำคำสำคัญนี้ไว้ดี ๆ คือ ใจต้องนอบน้อมเคารพ ตัววัดง่าย ๆ คือ กราบแล้วเกิดความรู้สึกที่ว่าตัวคุณเล็กลง แต่จิตใหญ่ขึ้นด้วยความอ่อนโยนเยือกเย็น หรือกระทั่งเกิดความซาบซึ้งโสมนัสแบบไม่แกล้ง นั่นแหละผลทันตาของการกราบด้วยความนอบน้อมเคารพ

การกราบพระปฏิมาด้วยใจนอบน้อมเคารพอย่างต่อเนื่องเพียงเดือนเดียว จะทำให้คุณมีพลังกุศลสูงขึ้น ขนาดที่ชะล้างความสกปรกทางจิตได้ระดับหนึ่ง ไม่ว่าจะป็นความฟุ้งซ่าน ความคิดอยากทำเรื่องชั่วร้าย และพลังกุศลอันเกิดจากจิตอ่อนน้อมนั่นเอง จะกลายเป็นแม่เหล็กดึงดูดความคิดดี ๆ เข้าตัว ซึ่งก็เท่ากับก่อร่างสร้างอนาคตที่ดีขึ้นอย่างผิดหูผิดตาไว้ด้วย

๒ สัจจาธิษฐาน

สัจจาธิษฐานเป็นคำสนธิระหว่าง ‘สัจจะ’ และ ‘อธิษฐาน’ หมายถึงการเอาความจริงเป็นที่ตั้งในการอธิษฐานสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกมกรรมจะให้โอกาสตรงนี้ คือถ้าคุณอ้างถึงความจริงใดๆ ก็สามารถใช้อธิษฐานขออะไรได้ตามขอบเขตที่ไม่เกินตัว ไม่เกินบุญ

หลังกราบพระ ขณะแห่งความอ่อนโยนและรู้สึกสว่างกระจ่างออกมาจากภายในนั้น เป็นสภาวะของจิตที่เป็นกุศล ตัวบุญที่เกิดขึ้นอาจมาในรูปของความรู้สึกอบอุ่นที่ห่อหุ้มกายให้สบายพอดี ยิ่งกราบด้วยอาการนอบน้อมบ่อยเท่าไร ใจคุณจะสัมผัสถึงความอบอุ่นนั้นชัดยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อกราบครบเดือน ก็ลองเปล่งวาจาต่อหน้าพระปฏิมา อาศัยความจริงอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นตัวตั้ง เช่น ข้าพเจ้ามีความสุขมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการกราบไหว้พระปฏิมาอย่างถูกต้อง ขอความจริงนี้จึงทำให้ความฟุ้งซ่านลดลง (หรือให้เป็นคนขี้โมโหน้อยลง หรืออะไรก็ได้ที่เคยเป็นความเสียหายทางจิต)

จากนั้นขอให้คอยสังเกตดูว่าจะเกิดปรากฏการณ์ใดขึ้นกับจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของคุณ ตลอดจนเหตุการณ์ภายนอกที่จะเข้ามาส่งเสริม

สนับสนุน คุณจะพบกับความมหัศจรรย์อย่างรวดเร็ว และคงเส้นคงวาตราบเท่าที่ยังสามารถกราบพระปฏิมาด้วยความเคารพ และอธิษฐานซ้ำ ๆ อยู่เช่นนั้นทุกเมื่อเชือวัน

ขอให้จำไว้ว่าการอธิษฐานที่ได้ผลที่สุดมักเป็นการอธิษฐานขอให้เกิดผลอย่างใดอย่างหนึ่งทางใจ ไม่ใช่ขอให้เกิดผลทางกาย ถ้ากราบพระหวังรวยทางลัด ขอให้ถูกหวย ขอให้รวยชั่วข้ามเดือน คุณอาจไม่พบผลใดๆ เลย นั่นเพราะคุณหวังผลไม่ตรงกับที่สร้างเหตุ ถ้าอยากรวยต้องฉลาดทำงานหาเงิน ไม่ใช่กราบพระขอพร แต่ถ้ากราบพระหวังพัฒนาจิตใจ คุณจะสมหวังทันใจ เพราะสร้างเหตุไว้ตรงกับผล เมื่ออ่อนโยนรับกระแสศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่จิตได้ จิตที่ศักดิ์สิทธิ์ย่อมพัฒนาไปแค่ไหนก็ได้เช่นกัน

การฝึกตั้งสัจจาธิษฐานนั้น จะทำให้จิตใจคุณมั่นคง และถ้าผลบังเกิดตามคำอธิษฐาน ก็จะเป็นชนวนให้เกิดปิติยิ่งใหญ่ เชื่อมมั่นในคุณของพระพุทธรเจ้า คุณคิดว่าถ้าจิตสะอาดขึ้น ตั้งมั่นในกุศลมากขึ้น เปิดรับเรื่องดี ๆ ทั้งนอกกายและภายในใจมากขึ้น จะเป็นเหตุบันดาลความสว่างความรุ่งเรืองได้ใหญ่หลวงปานใด

นอกจากนั้น จากความจริงที่คุณประจักษ์ก็จะทำให้ตระหนักว่าการอธิษฐานมีจริงได้หลายแบบ หากอธิษฐานโดยอ้างอิงสิ่งศักดิ์สิทธิ์นอกตัว แนวโน้มคือจะไม่พึ่งพาตัวเอง แต่ทำให้อ่อนแอหวังพึ่งพาคนอื่น ซึ่งก็มีคนอื่นให้พึ่งอยู่จริง ๆ มีพลังยิ่งใหญ่อันเกิดจากการบำเพ็ญคุณงามความดีของพวกเขาอยู่จริง ๆ เมื่ออธิษฐานแล้วได้ผลบ้างเล็กน้อย คุณจะเริ่มเชื่อแบบมงาย ว่าทำงานต้องช่วยได้ทุกเรื่อง พอช่วยไม่ได้ทุกเรื่องก็น้อยใจ เห็นท่านไม่ศักดิ์สิทธิ์จริง แล้วคิดทิ้งไปหาศาสนาอื่นแทน

๓ เปลี่ยนนิสัยที่เสียที่สุด

กฎของเกมกรรมประการหนึ่ง คือมีนิสัยเสียใดติดตัว ก็จะนำบุคคลหรือเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับนิสัยนั้นมาเข้าตัว ทุกคนมีนิสัยเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง

ซึ่งก็แปลว่าเส้นทางชีวิตจะต้องเผชิญกับผลเสียของนิสัยนั้นๆ เสมอ ลองคิดว่า ถ้าคุณเปลี่ยนนิสัยที่เสียที่สุดได้ เส้นทางชีวิตจะหักเหสักปานใด คุณจะรู้จัก โบนัสของเกมกรรมอย่างแท้จริงก็เมื่อสามารถทำได้สำเร็จในข้อนี้ เพราะกฎข้อหนึ่งของเกมคือเมื่อกำจัดอุปสรรคยากได้ คะแนนจะยิ่งมาก ผลลัพธ์จะยิ่งรวดเร็วทันตา

พฤติกรรมและนิสัยทั้งหมดมีรากมาจากความคิด ฉะนั้นเมื่อปลงใจเลือก นิสัยเสียๆ เช่นชอบด่าคน ก็ขอให้เฝ้าสังเกตความคิด เวลาคิดอยากด่าคนขึ้นมา ให้รู้วามันไม่ดี ตั้งใจว่าไม่เอา แค่นั้นพอ อย่าไปกลัดกลุ้มหาทางขับไล่ ขณะเดียวกันก็ไม่หลงตามกิเลสตัวเอง สติรู้ทันแบบไม่ถอยและไม่สู้ เพียงดูอยู่เฉยๆ นั้นเอง นานไปจะเป็นสติชนิดตั้งมั่นแข็งแรง ทำให้จิตฉลาด และเห็นนิสัยเสียๆ เหือดแห้งไปจากจิตเองดูจพยับแดดที่ไม่เคยมีอยู่จริง

เหมือนทุกเกมในโลก คุณไม่ได้มีเวลาเล่นมากนัก คิดเสียว่าคุณเลือก นิสัยเสียที่สุดขึ้นมาเอาไว้อ้างกับความตาย ก่อนตายคุณอยากเปลี่ยนให้ได้ เพราะถ้าเปลี่ยนได้ก็เท่ากับใช้ชีวิตมนุษย์นี้เป็นเดิมพันในการหักเหเส้นทางทั้งหมด

สำหรับบางคน ต้องยอมรับว่าการชะล้างความคิดเสียๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย อย่างไรก็ตาม แม้ความคิดไม่ดีอาจวนเวียนอยู่ในหัวคุณไปอีกสิบปี แต่ตลอด สิบปีนั้นคุณไม่จำเป็นต้องเป็นทุกข์เพียงเพราะการมีความคิดที่ห้ามไม่ได้ นั่นแค่คุณไม่ยินดีกับมัน ไม่ใส่ใจมัน ไม่เหนียวฝืนต้านมัน เดี่ยวมันก็หายไปเอง เพราะในขอบเขตของเกมกรรม จะไม่มีอะไรตั้งอยู่ได้อย่างถาวรโดยปราศจาก อาหารหล่อเลี้ยง และสำหรับความคิดไม่ดีทุกชนิดนั้น อาหารก็คือความยินดี ความใส่ใจ และกระทั่งการออกแรงต้านบ่อยๆ นั้นเอง

หากกำจัดนิสัยเสียได้สักข้อ คุณจะใจชื้น และเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น อีก บันดาลใจให้รักสืบต่อไป ก็ขอให้เลือกนิสัยเสียอื่นๆ มาฟอกอีก แล้วคุณจะ พบความจริง ว่าเมื่อนิสัยร้ายๆ ของคุณเปลี่ยนไปแต่ละอย่างนั้น ชะตาร้ายๆ จะค่อยๆ หายไปด้วยทีละอย่างสองอย่าง หรือหลายอย่างพร้อมกันในคราวเดียว

อย่าหวังว่าคุณจะดีอย่างสมบูรณ์แบบในเวลาอันสั้น แต่จงหวังว่าคุณจะ

ดีขึ้นทีละข้อแบบไม่ต้องรอนาน แล้วคุณก็จะเห็นเองว่าเกิดอะไรขึ้นจริงได้บ้าง

นิสัยเสียหายไปหนึ่ง นิสัยดีก็มาแทนเป็นสิบ และผลพวงของความ สำเร็จในการเปลี่ยนนิสัยนั้นมีมาก แต่ที่น่าสนใจคงเป็นเรื่องของเสน่ห์ หลัง จากคุณเปลี่ยนนิสัยบางอย่างสำเร็จ เสน่ห์ก็จะเพิ่มขึ้นอย่างพรวดพราด เพราะ คนเราชอบความเชื่อมั่น ความคมคาย และการเปลี่ยนแปลงจากร้ายเป็นดี ทันตาเห็น พลังของผู้ชนะมีแรงดึงดูดตาดึงดูดใจเสมอ คุณนิยมภาพการปรากฏ ตัวของผู้ชนะในเกมก็ฟ้าอย่างไร ก็จะนิยมภาพการปรากฏตัวของผู้ชนะในเกม เปลี่ยนนิสัยอย่างนั้น

๕ วิชาดูบุญ

บุญนั้นเหมือนแสงสว่างของเปลวเทียน ขอเพียงมีเทียนไปรับต่อเปลว ไฟ แสงสว่างก็เพิ่มขึ้นได้ไม่จำกัด

หลักการทำบุญด้วยวิธีอนุโมทนานั้น ก็คือมีใจยินดีร่วมกับบุญของผู้อื่น ใจที่ยินดีในบุญนั้นแหละคือแม่เหล็กดึงดูดบุญเข้าหาตัว ถ้ามีความเข้าใจใน กิริยาและค่าของวัตถุอันเป็นวัตถุของผู้อื่น อีกทั้งร่วมปลื้มไปกับเขา คือใจ ประกอบด้วยโสมนัส ชุ่มชื่นเบิกบานอย่างแท้จริง ก็เรียกว่าได้ส่วนบุญนั้นเต็ม เม็ดเต็มหน่วยในฝ่ายเราแล้ว ส่วนจะได้เท่าเขาหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับว่าใจเรา 'เต็ม ที่' อย่างเขาหรือเปล่า ว่าง่ายๆ คือคิดอยากทำให้เท่าเขาด้วยตัวเราเองไหม หรืออย่างน้อยอยากทุ่มแรงกายแรงใจกับกำลังทรัพย์ร่วมไปกับเขาไหม

การอนุโมทนาบุญเต็มรูปแบบ คือใจยินดีมีโสมนัสนำ กับทั้งใส่ใจใช้ แก้วเสียงเปล่งวาจาให้ผู้อื่นรับรู้ว่าจิตเราเป็นกุศลร่วมกับเขาด้วย ยิ่งธรรมนิยม คนไทยมีการพนมมือไหว้ตัวบุญ ถ้าอ่อนช้อยน้อมจิตตนจิตท่านให้เจริญใน ภาพเย็นตาเย็นใจเสริมเข้าไปอีก ก็เรียกว่าได้ทั้งกุศลจากมโนกรรม วชิกรรม รวมทั้งกายกรรมครบสูตร คุณจะเป็นนักอนุโมทนาด้วยใจเร็ววันด้วยอาการ ครบพร้อมดังกล่าวนั้น

ผลของการแสดงออกทางวิจิตรกรรมและกายกรรม จะทำให้เป็นผู้อาจหาญ

ในการประกาศบุญมากกว่าเก็บเจียบ สุ่มเสี่ยงของคุณจะน่าฟังสำหรับเจ้าของบุญ มีส่วนทำให้เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจ กระชับมิตรกัน และเป็นการปรับจิตให้ตรงกันยิ่งขึ้นไป

ยิ่งไปกว่านั้นยังมีผลข้างเคียงในทางบวกที่ควรพึงใจแบบโลกๆ กล่าวคือถ้าถึงเวลาให้ผลของบุญนั้นแล้ว หากเหล่าเจ้าของบุญได้โคจรมาทำกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน เป็นหุ้นส่วนกัน ผลกำไรก็จะแบ่งกันอย่างรวดเร็วหน้าอัครรรย ทั้งที่เมื่อจับคู่เข้าหุ้นกับผู้อื่นก็ไม่เห็นออกดอกออกผลเช่นนั้นเลย

อย่างไรก็ตาม คุณจะอนุโมทนาไม่เป็น ถ้าทำบุญไม่เป็น ไม่รู้จักปิติโสมนัสอันเกิดจากบุญ พุดง่าย ๆ คุณต้องมีทุนเดิมอยู่ก่อนระดับหนึ่ง จิตจึงจะมีความสามารถรับรู้ เข้าใจ และเข้าถึงบุญคนอื่นแบบเต็ม ๆ

แต่ฝึกอนุโมทนาไว้ก็ไม่เสียหลาย คิดเสียว่าของฟรีดีกว่าทิ้งเปล่า อย่างน้อยที่สุดคุณประกันตัวเองว่าไม่เน่กตูดก ไม่เน่กอิจฉา ตลอดจนไม่เน่กขัดขวางทางบุญของใคร

๕ ธรรมทาน

เกมกรรมเปิดโอกาสให้คุณทำทานเอาบุญได้หลายแบบ เช่น

ทานคือทรัพย์ หมายถึงบริจาคทรัพย์ส่วนเกินเป็นประโยชน์แก่ผู้สมควรจะได้รับ

ทานคืออภัย หมายถึงสละความผูกใจพยาบาทเพื่อตัดเวรระหว่างคุณกับคู่เวร

ทานคือเวลา หมายถึงสละเวลาให้ความอบอุ่นใจแก่ผู้เหงาหงอย

ทานคือแรงงาน หมายถึงสละแรงงานช่วยเหลือผู้ต้องการทำกิจที่ต้องลงแรง

ทานคืออวัยวะ หมายถึงสละเลือด หรือบริจาคอวัยวะใด ๆ ในศพของ

คุณให้เป็นประโยชน์แก่ผู้รอคอย

ทานคือคำแนะนำ หมายถึงการชี้ทางออก หรือใช้สมองช่วยคิดแก้ปัญหาที่ผู้อื่นคิดไม่ตก

ทานคือความรู้ หมายถึงเนื้อหาเชิงวิชาการหรือศาสตร์อันทำให้ประกอบอาชีพเอาตัวรอดได้

ทานคือธรรมะ หมายถึงความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสัจจะทั้งเรื่องของกรรมวิบากและวิธีแก้ทุกข์

ในบรรดาทานทั้งปวง ทานคือธรรมะชนะหมด คือคุณทำอะไรก็ไม่เท่าให้ธรรมะ เนื่องจากธรรมะคือความจริง เมื่อคนรู้ความจริงก็หลุดสว่าง รอดจากนรก รอดจากความเป็นเดรัจฉาน รอดจากความเป็นเปรต กับทั้งสามารถแสวงสวรรค์นิพพานตามอัธยาศัยและกำลังใจ

หากคุณให้ธรรมทานที่ถูกต้องตรงจริง และเป็นความจริงที่สามารถเปลี่ยนชีวิตผู้รับให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น คุณจะรู้สึกสว่างทั่ว และเกิดเรื่องดี ๆ มากมายตามมาอย่างรวดเร็ว ชีวิตคน ๆ หนึ่งที่เปลี่ยนไปด้วยธรรมะ จะสะท้อนกลับมาเป็นแรงส่งให้ชีวิตคุณเปลี่ยนไปในทุก ๆ ด้านอย่างเป็นธรรมเช่นกัน

ธรรมทานอาจเป็นการพูดชักชวน โน้มน้าว หรือชี้ทางสว่างให้แก่ผู้หลงติดอยู่ในวังวนทุกข์ตามวิถีทางของเขาโดยตรง แต่ก็อาจใช้วิธีมอบสื่อธรรมะอื่นๆ เช่นที่ปัจจุบันมีทั้งเทป ซีดี และหนังสือให้เลือกมากมาย หากเป็นสื่อธรรมะที่คุณใช้กับตัวเองได้ผลแล้ว คุณมีความอึ้งใจและอยากมอบให้ใคร ๆ แล้วก็จะปรุ้งแต่งจิตให้เกิดโสมนัสแรงได้

เพื่อประกันว่าคุณไม่ได้ให้ธรรมทานแบบดันเดา ควรศึกษาหาความรู้จากพระพุทธเจ้าให้ดี คำสอนที่น่าเชื่อถือที่สุดว่าเป็นของพระพุทธเจ้าบันทึกไว้ในพระไตรปิฎก และหากคุณพบว่าพระไตรปิฎกฉบับเต็มมีความหนาเกินกำลังก็ลองหาอ่านพระไตรปิฎกฉบับสำหรับประชาชน ซึ่งเป็นย่อความพระไตรปิฎก

ให้เหลือเพียงกระซิบสั้น ของอาจารย์สุชีพ ปุญญานุภาพดูได้

นิสัยข้างสังเกตความจริงทางจิต

องค์ประกอบที่สำคัญของความฉลาดมีอยู่หลายประการ ในหัวข้อนี้จะยกมา ๒ ประการ หนึ่งคือมีสติเท่าทันตามจริง สองคือความช่างสังเกตเปรียบเทียบ

หากคุณมีสติและช่างสังเกตตัวเลข ในที่สุดคุณจะฉลาดเรื่องเลข ทำนองเดียวกัน หากคุณมีสติและช่างสังเกตเข้ามาที่จิตและกรรม ในที่สุดคุณจะฉลาดเรื่องจิตและกรรม คือทำอะไรแล้วจิตได้รับผลเดี่ยวนั้นอย่างไร

เพื่อเป็นแนวทางสังเกตง่าย ๆ เบื้องต้น ขอให้ถือตามแนวของท่านและศีกก่อน ดังนี้

เมื่อคิดสละทรัพย์หรือสิ่งของอันเป็นส่วนเกินให้ผู้อื่น สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าใจเบาโล่ง นั้นเพราะอำนาจของทรัพย์ทานไปละลายก่อนตระหนี่เหนียว ๆ กลางหัวอกลงเสียได้

เมื่อคิดสละความพยายาม ให้อภัยผู้อื่นที่เขาทำผิดกับเรา หรือผูกเวรกับเราได้ สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่ามีความโปร่งโล่งเยือกเย็น นั้นเพราะอำนาจของอภัยทานไปดับไฟโกรธร้อน ๆ กลางหัวอกเสียได้

เมื่อยับยั้งใจ ไม่ฆ่าแมลงสัตว์เล็กสัตว์น้อยที่ทำความรำคาญแก่เรา เช่น แทนการฆ่าแมดที่ขึ้นงานชามด้วยวิธีเอาน้ำล้างง่าย ๆ แต่เป่าหรือเคาะไล่เสียก่อน สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าแต่ละวินาทีของความพยายามไล่จะไม่สูญเปล่า คุณจะเห็นความเมตตาที่ค่อย ๆ เอ่อขึ้น เห็นกระแสต้านทานความคิดในเชิงฆ่าสัตว์ หรืออีกนัยหนึ่งเห็นภูมิคุ้มกันโรคภัยไข้เจ็บอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

เมื่อระงับความโลภ ไม่ขโมย ไม่โกง ไม่พูดฉ้อฉลเพื่อนำสิ่งที่ไม่ใช่สิทธิ์ของคุณมาครอบครอง สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่ามโนภาพหน้าตาโกง ๆ ของคุณเหือดหายไป แทนที่ด้วยใจที่ใสซื่อตรงไปตรงมา เมื่อเปลี่ยนนิสัยขี้โกงเป็นนิสัยซื่อได้ถาวร ลองส่องกระจกแล้วถามตัวเองว่ากรรมตกแต่งหน้าตาได้จริงไหม จากคนขี้โลภมาเป็นคนชนะความโลภผิด ๆ ได้ทุกอย่างดูดีขึ้นหรือเปล่า

เมื่อห้ามราคะผิด ๆ ไม่คิดคบชู้ ไม่คิดเอาลูกสาวที่ยังมีพ่อแม่เลี้ยงดูมาทำมิดีมิร้าย ตลอดจนกระทั่งหักห้ามใจไม่แตะต้องหญิงซึ่งมิใช่คู่ของคุณ สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่ามีความหนักแน่น เข้มแข็ง และเป็นตัวของตัวเองอย่างยิ่ง ไม่ตกอยู่ใต้อาณัติของราคะอันทรงอิทธิพลเหนือมนุษย์ธรรมดา คุณอาจถูกประณามว่าโง่ในหมู่มวลโลกีย์ชนผู้เล็งเป้าไปที่ของดี ๆ ภายนอก แต่คุณจะภูมิใจในตนเองว่าเริ่มเป็นหนึ่งในผู้ฉลาดเล่นเกมกรรมที่เล็งเป้ากลับมายังจิตของตน ลองเฝ้ามองเอาเองว่าการเป็นผู้กำชัยเหนือราคะได้นั้น รสชาติเหนือกว่าชัยชนะในเกมกีฬาที่ต้องเหยียบบ่าผู้อื่นเพียงใด

เมื่อหยุดคำโกหกไว้ได้แค่ที่ปลายลิ้น ไม่ปล่อยให้มันผ่านออกไปเป็นเสียงพูดดังใจอยาก สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าจิตคุณมีความตรง เห็นทุกสิ่งตามจริง อยู่ข้างความจริง ไม่บิดเบี้ยว ไม่เห็นทุกสิ่งพร่ามัว ไม่อยู่ข้างความเท็จ คุณจะรู้สึกเหมือนม่านหมอกที่ปกคลุมจิตเลื่อนสลายหายหน มีแต่ความกระจ่างใส อยากเห็นอะไร อยากเข้าใจอะไร จะดูเหมือนฟ้าเปิด รู้เห็นและเข้าใจจะแจ้งไปหมด กับทั้งผ่านคนอื่นแล้วรู้ ว่าการกล่าวคำโกหกเป็นคลื่นรบกวนความจริง เมื่อรบกวนความจริง เกมกรรมก็จะรบกวนความจริงของเขาเช่นกัน อาจจะมาในรูปของคนใส่โคล้ ติไซ่ใส่สี บิดเบือนภาพของเขาให้เบี้ยวบิดผิดรูปไปมาก

เมื่อเก็บคำส่อเสียดที่เสียดแทงใจผู้อื่นไว้ได้ สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าเมตตาอ่อน ๆ เกิดขึ้นแทนที่ หากคำเสียดแทงนั้นยังก้องอยู่ในหัวคุณ คุณอาจมีโอกาสดูเห็นเป็นครั้งแรก ว่าคำเสียดแทงนั้นเหมือนเข็มแหลม ๆ ยิ่งเสียดแทงเท่าไรยิ่งแหลมเท่าไรนั้น การมีคำเสียดแทงอยู่ในจิตก็เหมือนเอาเข็มแหลมมาทิ่มตำตัวเอง เมื่อระงับเสียได้กระทั่งใน

ระดับความคิด คือไม่อยากแม้คิดร้ายกับใคร จิตของคุณจะสบายขึ้น เป็นสุขกับตนเองมากขึ้นที่เห็นอาการโต้ตอบกับโลกในทางเย็น

เมื่อเปลี่ยนคำหยาบเป็นคำสุภาพได้ สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าแรงอัดหนักๆหายไป ความสกปรกของจิตเปลี่ยนเป็นความสะอาดแทน เมื่อเห็นความต่างอย่างแท้จริง คุณจะพบว่าการพ้นคำหยาบก็ไม่ต่างจากการเอาค้อนหนักๆทุบโป้งเข้ากลางหน้าผากตนเอง จิตตัวเองได้รับความบอบช้ำที่นั่นเอง อาการฟกช้ำดำเขียวของจิตจะมาเป็นรูปของคามมีนึ่งไปชั่ววูบ หรือรู้สึกคล้ายเอาม่านมิดมาคลุมหน้าทันทีทันใด โดยเฉพาะถ้าคำหยาบนั้นเกิดจากเจตนาประทุษร้ายผู้อื่น มิใช่คำหยาบที่เกิดจากเจตนาพูดหยอกเล่นหัวกับเพื่อน เพียงเลิกพ้นคำหยาบพรวดเดียวเสียได้ ใจคุณจะไม่เหมือนผิวที่เปล่งปลั่ง ไม่ฟกช้ำดังเคย

เมื่อไม่พาล่ามเพื่อเจ้า หรือวิจารณ์ใครๆอย่างไร้สาระไร้เหตุผลเสียได้ทั้งที่ใจอยาก สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าคุณมีสติดีขึ้น ฟุ้งซ่านน้อยลง ยิ่งคุณเข้าข้างเหตุผล ยิ่งคุณพูดแต่คำที่มีประโยชน์ จะหยอกล้อเล่นหัวก็ให้พอดี คุณจะยิ่งพบว่าสาเหตุหลักที่คนเราฟุ้งซ่านจนยากจะห้ามนั้นก็มาจากการพูดไม่รู้จักหยุด ชูตเรื่องคนอื่นแบบไม่รู้จักคิดนั่นเอง ผลของการหยุดพาล่ามเพื่อเจ้าจะลดพายุความฟุ้งในสมองได้กว่าครึ่ง

เมื่อห้ามปากไม่ให้เปิดรับเหล่า หรือห้ามจมูก ห้ามเนื้อหนังไม่ให้รับยาเสพติดสร้างความมีเมามาขาดสติใดๆ สังเกตดูความจริงเกี่ยวกับจิตขณะนั้น จะพบว่าคุณมีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ยังครองสำนึกแบบมนุษย์คือรู้จักผิดชอบชั่วดีได้ครบถ้วน เปรียบเทียบแล้วคุณจะเห็นถนัดว่าถ้าตายไประหว่างไม่เมา มีสติสมบูรณ์ จิตของคุณจะยังสมควรแก่ความเป็นมนุษย์อยู่ แต่หากสมองมีเมฆา จิตใจมัวมน ก็จะไม่มีความเป็นที่เป็นที่พึ่งของตนเอง ไม่มีทางแข็งแรงพอจะก้าวไปสู่เกมกรรมครั้งหน้าที่เสมอกันกับเกมกรรมรอบนี้ได้เลย

หากเห็นความจริงเกี่ยวกับจิตและกรรมอันเป็นปัจจุบันไประยะหนึ่ง จุตรวยยอดคือคุณสามารถแยกแยะได้ว่ากรรมใดทำแล้วเป็นคุณประโยชน์

นำมาซึ่งความสุข กรรมใดทำแล้วเป็นโทษ นำมาซึ่งความทุกข์

คุณจะจำแนกแยกแยะได้ตามจริง ว่าแม้บางทีอาจต้องเดือดร้อนกายตอนนี้ แต่จะสบายใจในระยะยาว ก็นับว่าคุ้มกัน คุณจะเลือกกรรมที่เป็นประโยชน์มากกว่าโทษ หรือถึงแม้ไม่อาจจะกรรมที่เป็นโทษได้เด็ดขาด จิตก็จะไม่ถล่มลงไปหมกโคลนบาปทั้งดวง

จากนั้นคุณจะสามารถสังเกตสังกาคำความจริงได้ละเอียดอ่อนมากขึ้นเรื่อยๆ เห็นทั้งเหตุผลที่สุข เหตุผลที่ทุกข์ เหตุผลที่สงบ เหตุผลที่ฟุ้งซ่าน เหล่านี้จะทำให้คุณเข้าใจว่ากรรมแต่ละอย่างทำแล้วให้ผลกับจิตใจเสมอ นานไปคุณก็จะเห็นเหมือนจิตใจแบบต่างๆมีแรงดึงดูดเหตุการณ์เฉพาะตัว กล่าวคือถ้าจิตสว่าง ก็จะดึงดูดเหตุการณ์ดีๆเข้ามา แต่ถ้าจิตมืด ก็จะดึงดูดเหตุการณ์ร้ายๆไม่เลิก และนั่นเองจะทำให้คุณเริ่มเชื่อวาทกรรมของกรรมมีอยู่จริง คุณจะเชื่อเพียงเพราะฟังใครอีกต่อไป เพราะใจเห็นประจักษ์ด้วยตนเองอย่างถ่องแท้เสียแล้ว

พฤติกรรมทางจิตของคุณจะแปลกเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง คุณจะสังเกตได้ละเอียดกระทั่งจิตที่คิดทำร้ายเพียงนิดเดียวแม้ด้วยคำพูดประชดเล็กน้อย ยิ่งหากพลั้งปากหลุดคำกระทบกระแทกใจใครก็อาจรู้สึกผิดได้มาก แต่ถ้าระวังทันก็จะเป็นสุข และเหมือนได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาอีกชั้น

และที่สุดคุณก็รู้สึกเหมือนดั้งเดิมนั้น ในหัวเต็มไปด้วยปฏิญาณและสิ่งอุตตัน จำเป็นต้องทะลวงผ่านด่านอุดตันไปที่ละเปลาะ การให้ทานและการรักษาศีลที่ละข้อเท่าที่ทำได้ คือการเคาะ การเจาะทะลวงสิ่งอุดตันที่วานั้น

สรุปคือ... ใจดวงในการเล่นเกมกรรมของคุณจะสูงขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์ ถ้ารู้ว่าอะไรดีแต่ไม่ทำตามมาจากไหน

ฟังเรื่องกรรมไปเรื่อยๆ
อยู่ๆก็รู้สึกว่ามันสยดสิ้นแฮะ

อยู่ในภพ
ทำหัวใจภพ
ก็ตาสว่าง
รู้ทางดีคืน
เป็นธรรมดา

เหมือนไม่มีพิษสง
หมดอารมณ์ซัดซังเด่น
โดนเอาเปรียบง่าย

รู้จักกาเทศกรรม
นั้นแหละได้เปรียบที่สุด

แต่พอเป็นดนนดีแล้ว
ทำไมรู้สึกโง่งงอ๊ะ?

โง่งงอ๊ะ?

อารมณ์พลิกอ๊ะ
ซึกไม่ยากจะเชื่ออีกแล้ว!

กลับมาใส่แว่นดำ
คราวนี้รู้สึกเหมือน
โลกมืดลงไหม?

บทที่ ๙ วิธีหยุดเล่นเกม

ความสามารถหยุดเล่นเกม
คือชัยชนะที่เด็ดขาด

ต้องเหนื่อยเข้าเส้นชัยอีกทีครึ่ง
ถึงจะรู้สึกว่าเป็นผู้ชนะจริงๆเสียที?

เล่นอีกทีครึ่ง
ก็มีโอกาสแพ้อีกทีครึ่ง
จะรู้สึกชนะจริงได้ยังไง

ทำความรู้จักเกมให้ดีขึ้น

๑) ธรรมชาติพื้นฐานของอุปกรณ์เล่นเกม

ดั่งกล่าวแล้วในบทที่ ๒ ว่าด้วยอุปกรณ์เล่นเกม คืออุปกรณ์เล่นเกมถูกตกแต่งให้พิสดารเป็นต่างๆกันก็ด้วยกรรมเก่าไปเสียทั้งนั้น

กฎเหล็กของเกมกรรมคือสัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม แม้รูปร่างลักษณะหน้าตา ทรวดทรงองค์เเว สัตว์ส่วนแขนขาต่างๆ ก็ถูกตกแต่งขึ้นด้วยกรรมเก่าทั้งสิ้น ราวกับจะฟ้องให้รู้ตั้งแต่แรกพบกันเลยว่าคุณเคยดีหรือเคยร้ายมาประมาณไหน แต่ความไม่รู้เบื้องหน้าเบื้องหลังย่อมทำให้คุณคิดง่ายๆแค่ว่าใครสวยหล่อก็โชคดีไป ใครซี้เหร่หน้อยก็โชคร้ายหน้อย คนทั้งโลกประชันหน้าตากันอย่างไม่รู้เลยว่าทำไมใครโชคดี ทำไมใครโชคร้าย และที่สำคัญคือไม่รู้เลยว่าทำไมถึงต้องมีความต่าง

กรรมเป็นผู้วาดหน้าตา ผู้เล่นเกมแต่ละคนจึงคล้ายจิตรกรที่วาดรูปร่างหน้าตาและลงสีให้ตนเอง ใครฉลาดในเกมนกรรมมากก็เอาหน้าตาสวยหล่อไป ใครมีออร่าในเกมนกรรมก็ได้หน้าตาจิตซีดแทน ธรรมชาติของกายอันเป็นอุปกรณ์เล่นเกมคืออย่างนี้เอง

อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นแค่ผิวนอก ธรรมชาติขั้นพื้นฐานของอุปกรณ์เล่นเกมทุกคนมีความเหมือนกันอยู่ กายมนุษย์ทั้งหลายประกอบขึ้นด้วยของแข็ง คงรูป เช่นเส้นผม เส้นขน เล็บมือเล็บเท้า ฟัน เนื้อหนัง ฯลฯ กับทั้งมีของเหลวที่พร้อมไหล เช่นน้ำเลือด น้ำหนอง น้ำลาย ฯลฯ กับทั้งมีไออุ่นที่กระจายความร้อนได้เป็นอนุกรมในร่างกาย กับทั้งมีของพัดไหวที่มองไม่เห็นแต่สัมผัสได้ เช่นลมหายใจ ลมจากทวารหนัก ฯลฯ กล่าวโดยย่อคือกายมนุษย์ประกอบด้วยธาตุทั้ง ๔ ได้แก่ ดิน น้ำ ไฟ ลม

สำหรับคนตาบอดแล้ว ใครสวยหล่ออย่างไรก็ไม่ต่างกัน มีแต่ความแข็งของธาตุดิน ความเหลวของธาตุน้ำ ความร้อนของธาตุไฟ และความพัดไหวของธาตุลมให้สัมผัส

ยิ่งไปกว่านั้น เพียงแค่มองตามจริงจากประสบการณ์ตรง ทุกคนจะพบเหมือนกัน ว่าธาตุดินมีความไม่เที่ยง ยกขึ้นด้วยกระดูกสันหลัง ฉาบด้วยเนื้อหนังลอกตา ผูกด้วยเส้นเอ็นหน้อยใหญ่ คงรูปเป็นวัยเด็ก เจริญวัยเป็นหนุ่มสาว แล้วที่สุดก็ถึงคราวต้องแก่ชรา

ยิ่งธาตุน้ำ ธาตุไฟ และธาตุลม ยิ่งมีความแปรปรวนให้เห็นง่าย โดยเฉพาะธาตุลมนั้นไหลเข้าไหลออก ไม่คงที่เลยแม้แต่วินาทีเดียว เราจึงควรจับสังเกตสังขจะเกี่ยวกับความไม่เที่ยงผ่านสายลมหายใจนี้ก่อน สังเกตที่ลมหายใจจะได้เห็นความจริงว่าไม่เที่ยงเดี๋ยวนี้เลย ไม่ต้องรอนานเหมือนธาตุดิน

และถ้ามองด้วยตาเปล่า สมองอันเป็นส่วนของกายก็เหมือนเป็นต้นกำเนิดของความรูสึกนึกคิด แต่ถ้ามองด้วยความเชื่อว่าจิตวิญญาณไม่มีเกิดตายแต่ร่อนเร่ไปอาศัยร่างโน้นร่างนี้ไปเรื่อย ก็ต้องมองกายเป็นเพียงบ้านพักชั่วคราวของจิต ไม่ได้ให้กำเนิดจิตและความรูสึกนึกคิดแต่อย่างใด

ที่ว่าถ้ามองแบบพุทธ ก็จะเห็นกายกับจิตเป็นเหตุเป็นผลอิงอาศัยกัน และกันเกิดดับ นามเป็นเหตุปัจจัยแก่รูป เช่นกรรมจัดสรรให้เกิดอัตภาพมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะต่างๆกัน และรูปก็เป็นเหตุปัจจัยแก่นาม เช่นด้วยกายนี้จึงมีกายกรรมและวจีกรรมได้ กับทั้งเป็นฐานที่ตั้งของสัมผัสสกระทบต่างๆให้เกิดการรับรู้ การรับรู้ นั่นเองคือจิต รับรู้คราวหนึ่งก็ถือว่าจิตเกิดดวงหนึ่ง ความรับรู้ดับลงก็ถือว่าจิตดับไปอีกดวงหนึ่ง

สาระที่สำคัญคือทั้งรูปทั้งนามไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่ใช่ตัวตนที่มีอยู่โดยดั้งเดิม และไม่อาจบัญชาให้ตั้งอยู่นานเท่า นั้นเท่านี้ นี่คือธรรมชาติพื้นฐานของอุปกรณ์เล่นเกมกรรม ทั้งฝ่ายกายและฝ่ายใจ

๒) เกมแห่งความไม่รู้

พวกเราเล่นเกมอยู่บนความไม่รู้ หรือจะเรียกว่าเป็นเกมแห่งความไม่รู้ก็ได้ ตลอดเวลาเต็มไปด้วยเรื่องของการใช้สัญชาตญาณตามกิเลส หรือไม่ก็เป็นเรื่องของการคาดเดาและการลองผิดลองถูก

พ้นจากภวังค์และฝันเลอะเลือนในท้องแม่ บุญเก่าจะส่งให้คุณปรากฏตัวขึ้นในโลกแล้วพร้อมจะ ‘รับรู้’ ในระดับหนึ่ง ผ่านรูปที่กระทบตา เสียงที่กระทบหู กลิ่นที่กระทบจมูก รสที่กระทบลิ้น ของแข็งอ่อนร้อนเย็นที่กระทบกาย และสภาพธรรมต่างๆที่กระทบใจ แต่คุณยัง ‘ไม่รู้’ เลยว่าสิ่งที่เห็นและได้ยินเหล่านั้น เกิดขึ้นได้อย่างไร และสำคัญที่สุดคือคุณไม่รู้เลยว่าตนเองเกิดมาได้อย่างไร ทำไมถึงเป็นอย่างที่เป็น

เมื่อไม่รู้ก็ต้องเผชิญหน้ากับแรงบีบคั้นให้เกิดกิเลสประการต่างๆ แล้วตัดสินใจโดยยืนอยู่ข้างกิเลสบ้าง ยืนอยู่ข้างมโนธรรมบ้าง คุณมีแต่มโนธรรมเป็นที่พึ่ง และมโนธรรมจะต่ำหรือสูงก็ขึ้นอยู่กับว่าบุญเก่าของคุณส่งมาอยู่กับพ่อแม่หรือครูแบบใด อารมณ์และความคิดของคุณตั้งมั่นหรือแปรปรวนได้แค่ไหน

ในเกมย่อยๆทั้งหลายนั้น คุณเล่นเอาแพ้ชนะกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ได้อะไรจากเพื่อนมนุษย์ด้วยกันไปครอง โดยมีคิดว่าผู้ชนะได้ไปทั้งหมด แต่ในเกมกรรม คู่ต่อสู้ของคุณคือกฎแห่งกรรมวิบากที่ไม่มีหน้าตา แต่มีตัวตนอยู่จริง คุณมีสิทธิ์เล่นแค่ให้เสียน้อยที่สุด คุณไม่เคยได้อะไรจากเกมกรรมไปครอบครองอย่างแท้จริงแม้แต่ชิ้นเดียว เพราะสุดท้ายจะต้องทิ้งให้ทุกสิ่งเป็นสมบัติของความแตกพังเสมอ

เช่นเมื่อขณะมีอุปกรณ์เป็นกายใจมนุษย์นี้ คุณกำลังเล่นเกมแห่งความเจ็บปวด สมหวังในวันหนึ่งเพื่อผิดหวังในอีกวันหนึ่ง ลงท้ายที่สุดด้วยการสูญเสียเลือดเนื้อของคนจากไป และการหลั่งน้ำตาของคนอยู่ข้างหลัง ทั้งคนตายและคนอยู่ไม่รู้เลยว่าจะไปเล่นเกมไหนต่อ

๓ การเดินทางไกล

หากเคยหลงเสน่ห์ของการเดินทางไกลมาบ้าง เช่นเดินทางไปต่างจังหวัดไกลๆ ไปทำงาน ไปเที่ยว หรือไปเยี่ยมญาติ เห็นเส้นทางยาวๆ ทิวทัศน์สวยๆ ฟ้าเปิดโล่งเป็นระยะๆ จิตใจปล่อยสบาย เหมือนหลุดจากกรงแคบที่

ครอบคุณอยู่ชั่วนาตาปี แม้มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจากการเดินทางไกลบ้าง คุณก็คงคิดว่าคุ้มกัน เพราะพักเหนื่อยไม่นานก็จะกลับมีกำลังวังชาสามารถเดินทางไกลต่อไปได้อีก

รายละเอียดวิธีเดินทางไกลของแต่ละคนทำให้รู้สึกและนึกคิดต่างกัน ถ้าคุณฟังชานจนรำคาญความคิดของตนเองระหว่างเดินทาง คุณจะเกลียดการเดินทาง แต่ถ้าจิตใจคุณสงบสบายกว่าปกติในระหว่างเดินทาง คุณจะชอบการเดินทาง

เพื่อนร่วมทางก็มีส่วนให้เบื่อหน่ายหรือครึกครื้น ถ้าคุณได้ใครสักคนที่คุยกันอย่างออกรสไปตลอดทาง คุณจะรู้สึกถึงความผูกพันที่แน่นแฟ้น และอยากเดินทางไกลไปกับเขาอีกเรื่อยๆ

แต่การเดินทางไกลในเกมกรรมนั้น ซับซ้อนกว่าการเดินทางไกลบนถนนที่ยาวเหยียดมากนัก คุณเป็นนักเดินทางผู้โดดเดี่ยว ที่ท่องไปในความฝันอันสร้างขึ้นด้วยกรรมดีกรรมชั่ว ภาพฝันจะผ่านไปเรื่อยๆ เหมือนทิวทัศน์ข้างทาง คุณจะตั้งใจเสน่ห์ของการเดินทางไกลอันเต็มไปด้วยความลึกลับ และความตึงเครียดนั้นเองจะกดให้คุณตกอยู่ในภาวะฝันทั้งลึกลับแล้วครั้งแล้ว

ในระหว่างการเดินทางไกล เพื่อนร่วมทางของคุณจะเปลี่ยนหน้าไปเรื่อยๆ คุณอาจเจอคนถูกใจ แต่จะไม่สามารถขอให้เขาร่วมทางกับคุณตลอดไป ถึงเวลาทุกคนต้องแยกย้ายกันไปตามยถากรรมเสมอ

เฉพาะในเกมนี้ คุณอาจผ่านประสบการณ์ชนิดนั้นมาแล้ว คือเพื่อนร่วมทางหายหน้าไปที่ละคนสองคน และในที่สุดวันหนึ่งคุณเองจะต้องหายหน้าไปจากเพื่อนร่วมทางที่เหลือ ใครจะเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม

คนความจำเสื่อมย่อมไม่อาจจำการเดินทางที่น่าเหนื่อยหน่ายได้ คุณก็เหมือนกัน ตายแต่ละครั้งคุณจะเริ่มต้นด้วยสภาพชีวิตชีวาแบบใหม่ ต่อเมื่อเติบโตขึ้นเสวยสุขทุกข์ซ้ารอยเดิมนั้นแหละ คุณจึงจำความเหนื่อยหน่ายในการเดินทางไกลขึ้นมาได้

๕ กับดัก

หากคุณเคยเห็นพืชหรือดอกไม้ที่มีพิษบางชนิด คุณจะตระหนักว่าบางสิ่งที่สวยงามในโลกนี้ ไม่ได้เป็นประกันความปลอดภัยใดๆเลย ผู้ไม่รู้และหลงเชยชมอาจบาดเจ็บสาหัส เพราะขาดความระมัดระวังตัว คาดไม่ถึงว่าฤทธิ์ของมันจะร้ายค้ำนสายตาได้ขนาดนั้น

กับดักของเกมกรรมก็เช่นกัน มีบางที่แสดงตัวโจ่งแจ้งว่าเป็นกับดักเครื่องล่อ แต่ส่วนใหญ่ถูกอำพรางหลุมขวากไว้ ทั้งแบบพอเนียงตา และทั้งแบบแยบยลล้าลึก

กับดักที่โจ่งแจ้งในโลกมนุษย์นี้ได้แก่ เหล้ายา การพนัน และการมั่วสุมของเหล่าอันธพาล แม้จะปรากฏอยู่ชัด ๆว่าเป็นไฟ แต่ก็ยังมีแมลงเม่าบินเข้าไปหา เพียงเพราะรู้สึกว่ามีเพื่อนอยู่ที่นั่น หรือเพียงเพราะรู้สึกว่าจะเงินหรือเพียงเพราะรู้สึกว่าเป็นของดีสำหรับตน

กับดักที่พอเนียงตาในโลกมนุษย์นี้ได้แก่ หญิงชายเจ้าเสน่ห์ที่นิยมหวานเสน่ห์ไปทั่ว เพียงเพื่อให้ใครๆมาอมสยบ หรือเพียงเพื่อให้รู้ว่ามิใครแย่งชิงตนแบบเอาเป็นเอาตาย หญิงชายเหล่านี้ง่ายที่กาลต่อมาจะประพடுத்தผิดในกาม อาจจะน้อยๆ หรืออาจจะทุกชนิด ถ้าหลงติดก็เท่ากับพลอยร้างพลอยแห กลายเป็นหนึ่งในขู้ของเขาหรือเธอได้

กับดักที่แยบยลล้าลึก ได้แก่ การงานหลายๆชนิด ที่ดูเหมือนดี ดูเหมือนเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของคนอื่น แต่ที่แท้ตั้งต้นด้วยความหลงผิด จึงพลอยพาให้ผู้ติดตามหลงผิดไปด้วยเป็นจำนวนมาก เช่นคำสอนของบางลัทธิที่น่าสนใจ มีคำสอนเป็นเหตุเป็นผลน่าคล้อยตาม แต่สุดท้ายสอนไม่ให้เห็นความสำคัญของพ่อแม่มากกว่าเจ้าสำนัก และที่สุดคือทำตามเจ้าสำนักสั่งได้กระทั่งฆ่าคน

อันที่จริงเกมกรรมเต็มไปทั่วด้วยกับดัก จาระไนไม่หวาดไม่ไหวว่ามีอะไร

บ้าง แต่ถ้าคุณเคยหลงเชื่อผิด ๆ ถูกหลอกให้ทำเรื่องผิด ๆชนิดเห็นดำเป็นขาว เห็นงจักรเป็นดอกบัว อันนั้นแหละตัวอย่างกับดักของจริงในชีวิตคุณ

กับดักบางอย่างให้โอกาสคุณแก้ตัว แต่กับดักบางอย่างขอเพียงคุณหลงพลาดไปติดครั้งเดียว คุณจะไม่มีวันได้หลุดออกมาอีกเลยจนกว่าจะใช้กรรมหมด ตัวอย่างที่ชัดเจนก็เช่นลัทธิฆ่าตัวตาย หากสาวกของลัทธิหลงเชื่อ นึกว่าการฆ่าตัวตายคือวิธีลัดสู่ความเป็นอมตะ หรือนึกว่าระเบิดพลีชีพเป็นวีรกรรมที่จะได้รางวัลบนสวรรค์ เช่นนี้คือการสละสิทธิ์ในเกมกรรมแบบมนุษย์ แล้วต้องระเห็จไปเข้าคุกที่เกมกรรมเตรียมไว้ยาว ๆแทน

๕ อัตราเสียงที่จะเล่นแพ้

ในเกมกรรมไม่มีการพ่ายแพ้ถาวร คือคุณไม่อาจทำบาปร้ายแรงใดๆที่จะส่งให้ไปติดอยู่ในทุกตฤมิตลอดกาล ขณะเดียวกันคุณก็ไม่อาจทำบุญที่สูงส่งพอจะดันให้ลอยขึ้นไปค้ำงบนสุดตฤมิชั่วนี้รันดร์

มนุษย์ภูมิเป็นภูมิที่เล่นเกมกรรมได้ซับซ้อนพิสดารเหนือภพภูมิอื่นใด ไม่ว่าจะอยากสะสมแต้มบวกเพิ่มหรือเติมแต้มลบเยอะ ในภูมิมนุษย์นี้ คุณสามารถแก้ตัวได้มากที่สุด ปรับเปลี่ยนพัฒนาได้มากที่สุด แต่ขณะเดียวกันก็อาจซ้ำเติมตัวเอง จุดตัวเองลงต่ำได้มากที่สุดด้วยเช่นกัน เนื่องจากใจของมนุษย์มีโสมนัสอันเกิดจากบาปใหญ่ได้ หลงผิดขนาดฆ่าผู้มีพระคุณสูงสุดเช่นพ่อแม่ได้ ฆ่าผู้สละโลกเช่นพระสงฆ์องค์เจ้าได้ แม้แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้ไ้รมลทินก็ยังมีคนใจบาปพอจะคิดปลงพระชนม์มาแล้ว

และเมื่อนับกันเป็นเรื่อง ๆ ในโลกนี้ก็มิแรงบีบคั้นให้เกิดกิเลสมากกว่าเครื่องช่วยต้านทานกิเลส แม้บุญเก่าจะสร้างปรากฏการณ์ธรรมมาให้คุณแข็งแรงเพียงใด หากเจอกระหน่ำหนักๆเข้าก็อาจเขวได้เหมือนกัน คุณจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และเหตุผลที่ดีพอมาตั้งแต่ต้นชีวิต ว่าทำไมจึงสมควรต้านกิเลส ทำไมถึงต้องยอมถูกหาว่าโง่ที่ไม่ฉกฉวยเมื่อมีโอกาสฉกฉวย พุดง่าย ๆ คือถ้าไม่มีคนบอกให้คุณรู้ว่าอะไรบุญอะไรบาป แนวโน้มคือคุณจะยอมถูกบีบ

คั้นให้โลก โกรธ หลงไปตามเรื่องตามราว มากกว่าจะคิดได้เองว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร

กฎของเกมกรรมข้อหนึ่งที่น่ากลัว คือหากมีจิตที่เศร้าหมองแล้ว ทุกดี เป็นอันหวังได้ สุกดีเป็นอันหวังยาก นั้นแปลว่าขณะที่จิตคุณเศร้า หมอง บัดนั้นคุณกำลังตกอยู่ในความเสี่ยงกับการไปสู่ทุกดีแล้ว

ยกตัวอย่างเช่นคุณเป็นคนมีศีลมีสัตย์ รักเดียวใจเดียว แต่หลงรูปจนไปคิดว่าคนเจ้าชู้มาเป็นคู่ครอง วันหนึ่งคุณบังเอิญทราบว่าคุณคู่ครองสุดที่รักของคุณ คบชู้ คุณเกิดความเศร้าโศก หันหน้าไปหาเหล่า หากคุณกำลังนั่งกินเหล้าเคล้า ความอาลัยคนรักแทบขาดใจแต่ดี้นอยู่นั่นเอง เผอิญวัยรุ่นไล่ยิงกันแล้วคุณตื่น เจอลูกหลง กระสุนเจาะเข้ากลางท้ายทอยขาดใจตายคาที่ ก็คาดหมายได้เลย ว่าจิตจะทำงานครั้งสุดท้ายเป็นการปรุงแต่งฝันร้ายให้เกิดขึ้น คุณอาจเห็นตัวเองเมามายเดินโผล่ไปตามถนน แหกปากเรียกชื่อคนรักที่นอกใจแทบไม่เป็น ภาษา จากนั้นเมื่อจิตสุดท้ายดับลง คุณจะคงสภาพของเปรตขึ้นมา ร่ำอาลัยรัก ไปอีกนาน กว่าที่บุญอันสว่างไสวอย่างใดอย่างหนึ่งจะถึงเวลาให้ผล มาช้อน รับคุณให้พ้นจากสภาพของเปรตได้

สรุปคือความเป็นคนดีอาจไม่พอจะเล่นเกมให้ชนะในแต่ละครั้ง คุณต้องมีเหตุผล มีสติ มีศรัทธาที่เหนือกว่าเครื่องยั่วให้เป็นบ้าไปกับโลกนี้ด้วย

เมื่ออ่านเกมกรรมออก จะเริ่มเห็นร่าง ๆ ว่าคุณต้องเล่นไปเรื่อยเพื่อความเหนื่อยเปล่าอย่างไร้แก่นสาร ทั้งต้องดิ้นรนหากิน ทั้งต้องหาซื้อบ้าน ทั้งต้อง วุ่นวายจัดการภาระต่าง ๆ ในชีวิตให้ลงตัว เสร็จแล้วก็ตาย ต้องไปหาใหม่เอา ช่างหน้าอีก เท่านั้นไม่พอ ยังต้องสู้เสียงต่อการได้ไปทุกติภูมิเอาง่าย ๆ เพียง ด้วยการผลปล่อยใจให้เศร้าหมองแล้วจับพลัดจับผลูชะตาขาดเดี๋ยวนั้น

คุณเห็นมนุษย์และสัตว์ทุกตัวบนโลกร่วมเล่นเกมกรรมอยู่กับคุณ คุณเห็นใจตัวเองอย่างไรก็ควรเห็นใจพวกเขาเท่า ๆ กัน เพราะต่างฝ่ายต่างก็อยู่ใน วงวนแห่งเกมอันไม่เป็นที่รู้จักนี้เหมือนกัน มีสิทธิ์แปรเป็นนั่นเป็นนี่ ได้ดี บ้าง ตกยากบ้าง หยาบบ้าง ประณีตบ้างเหมือนกัน ต้องร้องไห้อย่างไม่รู้ทาง แก่เหมือนกัน ตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่จะลงต่ำได้เสมอเช่นกัน

การคิดเดินทางไปเรื่อย ๆ เพื่อเล่นเกมกรรมจึงมิใช่นโยบายที่ดี อย่างน้อย คุณควรวางแผนที่จะหยุด รวมทั้งชักชวนคนรอบข้างให้รู้ตามและคิดตามด้วย ขอให้ลองนึกถึงคนที่คุณรักที่สุด คุณทนได้ไหมถ้าจะปล่อยให้เขาหรือเธอพลัด ไปอยู่ในหมู่อันธพาล อีกทั้งตกอยู่ในสภาพความจำละเลือน พร้อมจะถูกสาธิต โคลนให้มอมแมม พร้อมจะถูกข่มเหงให้บอบช้ำ?

นั่นอาจเป็นเรื่องสมมุติ แต่เรื่องจริงก็คือถ้าคนที่คุณรักยังต้องเวียนว่าย ตายเกิดไปเรื่อย ๆ อย่างไร้จุดหมายปลายทาง เขาหรือเธอจะต้องตกอยู่ในสภาพ ย่ำแย่ยิ่งกว่านั้นมาก เพราะโคลนที่จะสาธิตมาเปื้อนเขาไม่ได้มาจากที่อื่น แต่ สาธิตมาจากความไม่รู้ของเขาเอง

เช่นนี้คุณคงบอกตัวเองถูกว่าควรทำอะไร?

ใช่แล้ว... คุณควรหาทางหยุดเล่นเกมเสีย!

ทำความรู้จักต้นเค้าของเกมกรรม

ก่อนจะหยุดเล่นเกมได้ คุณควรจะรู้ที่มาที่ไปเสียก่อน ว่าทำไมคุณถึงตก มาอยู่ในเกมนี้ และที่สำคัญคือทำไมคุณจึงยังไม่เลิกเล่นเกมนี้เสียที

คุณอย่าไปคิดถึงเรื่องเวลาอันเป็นต้นตอของสรรพสิ่ง เพราะเวลาไม่มี มิ แต่ลำดับการเกิดดับของกายใจ การได้อุปกรณ์เล่นเกมแต่ละครั้งต้องมีเหตุที่มา ที่ไปเสมอ จะหลุดขึ้นลอย ๆ จากอากาศไม่ได้ ฉะนั้นแม้ชาติแรกที่สุดที่ทุกอย่าง จะอุบัติขึ้นโดยปราศจากเงื่อนไข ปราศจากเค้า ก็ย่อมไม่มีเช่นกัน

โจทย์ที่เราควรเพ่งเล็งจึงไม่ใช่คำถามแบบใช่กับไก่อันไหนเกิดก่อนกัน แต่ต้องเล็งลงไปในเรื่องที่กำลังเห็นได้ ว่าอะไรเป็นเงื่อนไข อะไรเป็นต้นเค้าให้ต้อง อยู่ในเกมกรรมต่อ

สิ่งที่เราสามารถเห็นได้จริง จับต้องได้ทันที ไม่มีอะไรเกินไปกว่ากายใจ

อันปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ หากมองว่าคุณเล่นเกมกรรมมานับอนันต์ภายใต้กฎเกณฑ์เดิม ก็แปลว่าถ้าเห็นความจริงและเงื่อนไขต่างๆที่ทำให้มีกายใจนี้ได้ คุณก็สามารถเห็นต้นตอกำเนิดเกมกรรมทั้งหมดได้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องระลึกชาติ ไม่ต้องมีญาณหยั่งรู้อนาคต คุณก็มีสิทธิ์เห็นเงื่อนไขความจริงเกี่ยวกับกายใจในทุกกาลได้เช่นกัน

อุปกรณ์เล่นเกมกรรม อันได้แก่กายใจมนุษย์นั้น นอกจากเอาไว้ออกกรรมทำบุญบาปแล้ว ยังประกอบด้วยช่องทางเชื่อมต่อกับโลกภายนอกมากมายหลายชนิด คือ ตา เอาไว้มองดูรูป หูเอาไว้ฟังเสียง จมูกเอาไว้ดมกลิ่น ลิ้นเอาไว้ลิ้มรส ประสาทกายทั่วร่างเอาไว้รับสัมผัสกระทบ และใจเอาไว้รับรู้สภาพธรรมทั้งปวง พ้นไปจากที่ช่องรับอื่นๆจะรับได้

เรื่องของเรื่องก็คือเมื่อรับผัสสะมาแล้ว จะไม่จบแค่ทราบที่เกิดผัสสะ แต่ยังมีแรงกระทำทางระบบประสาทที่ก่อให้เกิดความสบายและความอึดอัดทางกายอีกด้วย

ไม่ว่าคุณจะรู้เรื่องเกมกรรมมากหรือน้อยแค่ไหน トラบไตที่คุณยังติดใจรสชาติความสบายอันเกิดจากผัสสะกระทบทั้งหลาย トラบนั้นคุณได้ชื่อว่าตกอยู่ใต้การบังคับให้เล่นเกมกรรมต่อเสมอ โดยไม่มีช้อยกเว้น

เหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะความติดใจจะก่อให้เกิดอาการตื่นตระหนกอยาก ถ้ายังไม่ได้สักคืบก็จะเอาคืบ ถ้าได้คืบแล้วจะเอาศอก ได้ศอกจะเอวาวต่อ เป็นอย่างนี้ไปเรื่อยๆ เมื่อไม่หยุด ไม่ว่าจะ ว่าง จิตก็จะมีการทำงานเข้ากระบวนการต่อภพต่อชาติโดยอัตโนมัติ เหมือนตกอยู่ในห้วงฝันประหลาดที่ไม่อาจตื่นขึ้น เพราะแรงอุปาทานว่าความฝันเป็นเรื่องจริงนั้น จะยึดไว้ หน่วงไว้ เกาะกุมจิตใจของคุณไว้อย่างเหนียวแน่น

ฝันครั้งสุดท้ายก่อนตายจะเป็นห้วงเชื่อมต่อกับฝันครั้งต่อไป นี่คือนอกไออันลึกลับของเกมกรรม แต่ทุกคนเห็นได้ครั้งเดียว แล้วไม่อาจกลับมาบอกเล่าให้ญาติพี่น้องฟัง ธรรมชาติกรรมวิบากจะประมวลคะแนนทั้งหมดที่คุณเล่นได้ในเกมกรรมครั้งหนึ่ง ๆ แล้วตัดสินให้ว่าจะส่งคุณไปเล่นเกมใหม่ที่ไหน จิตซึ่งยังมียางเหนียว ยังมีความยึดติดถือมั่น อยากได้ดี อยากเป็นคนสำคัญใน

เกมกรรมนั่นเอง จะทำให้คุณหมดสิทธิ์ปฏิเสธการหยุดเล่นเกม ต้องเล่นเกมกันต่อไป

อย่างไรก็ดี ประสาทกายนี้เป็นเพียงเครื่องรับ บังคับให้สุขทุกข์เองไม่ได้ และโลกนี้ก็กลาดเคลื่อนไปด้วยเครื่องกระทบร้อนหนาวให้เกิดความอึดอัดไม่สบาย เมื่อใดเกิดความอึดอัดก็จะนำไปสู่ความรังเกียจ อยากหนีไปสู่สภาพที่ดีกว่า หรือไม่ก็อยากปิดเกมด้วยวิธีลัดสั้นคือฆ่าตัวตาย

การใช้ชีวิตตามใจอยาก ก็เหมือนการเล่นเกมที่ตามใจชอบ ยากที่คุณจะเล่นได้ดี และคุณจะไม่มีความสนุกชนะเกมยากๆ เพียงด้วยการหวังรอความบังเอิญยิ่งสำหรับเกมกรรมอันเป็นของใหญ่มหึมานี้ เล่นยากที่สุดก็คือเล่นอย่างไรให้หยุด เพราะฉะนั้นอย่าฝันว่าจู่ๆคุณจะไปตกช่องแจ็กพ็อต เป็นผู้โชคดีได้หยุดเล่นเกมกันดี ๆ ไม่เชื่อลองถามตัวเองดู ว่าให้ทั้งคนรักและของหวงที่สุดเดี๋ยวนี้ได้ไหม? ให้ไม่หวังจะได้อะไรมาอีกเลยไหวไหม? เสียงของความอาลัยที่ตอบขึ้นมาว่า 'ไม่ได้!' แม้อัลลฮาดใจตายอยู่รอบรอนั่นเอง คือความยากเย็นที่สุดที่หยุดคุณไม่ให้เลิกเล่นเกมกรรมสำเร็จ

ทุกคนอยากเอาของรักของหวงติดตัวไปโลกหน้า หรือหวังให้โลกหน้าดีกว่านี้ ไม่ต้องเหนื่อยอย่างนี้ ไม่ต้องทุกข์อย่างนี้ แต่นั่นแหละ เกมกรรมไม่ได้รับฟังอุทธรณ์ว่าคุณอยากได้หรือไม่อยากได้อะไร เกมกรรมแค่คิดว่าคุณทำอะไรมา แล้วก็ให้อะไรคืนคุณกลับไปอย่างสมน้ำสมเนื้อ สิ่งที่คุณจะพกติดตัวไปในเกมหน้าก็มีแต่บุญบาปที่ทำไว้ด้วยอุปกรณ์เล่นเกมปัจจุบัน ไม่มีสมบัติข้าวของหรือลูกเมียคนใดติดตามไปได้เลย

รู้จักเบื้องต้นวิถีถอนจิตออกจากเกม

๑) เห็นค่าของการออกจากเกม

ถ้าไม่รู้ตัวว่ากำลังเล่นเกมกรรม คุณก็ไม่มีสิทธิ์เลือกใดๆทั้งสิ้น ต้องเล่น

ต่ออย่างเดียว แต่เมื่อรู้แล้ว เชื่อแล้ว หรือตระหนักแล้วว่ากำลังเล่นเกมกรรม คุณมีสิทธิ์เลือกที่จะต่อหรือหยุด

หากเลือกที่จะหยุด คุณคงต้องมีเหตุผลที่แข็งแรงไว้บอกตัวเองว่าทำไม จึงควรหยุด อันนี้หลักวิธีก็คือฟังโทษของการตกอยู่ในเกมกรรมด้วยความไม่รู้ ให้มากเข้าไว้ แล้วเห็นค่าของการหยุดเล่นเกมกรรมอย่างละเอียด

หมั่นถามตัวเอง ว่าเกมกรรมอยากให้คุณเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ พิจารณา ให้รอบด้านก็เห็นจะต้องตอบว่าอยากให้เป็นทุกข์มากกว่าเป็นสุข แต่ขณะเดียวกันก็จะไม่ปล่อยให้คุณต้องทุกข์อย่างเดียว เกมกรรมจะเล่นเอาเกิดเจ้าล่อ โดยการส่งเสริมความสุขและภาพลวงตาล่อใจให้เกิดความหวังมาเป็นระยะๆ อาศัยบุญเล็กใหญ่ที่คุณได้เคยทำเป็นปัจจัยนั่นเอง ชินเกมกรรมมีให้แต่ทุกข์ เดี่ยวสรรพสัตว์จะอยากหลบลี้หนีหน้า เลิกเล่นเกมกรรมกันเสียหมด

การหยุดเล่นเกมเป็นอะไรอย่างหนึ่งที่คุณไม่รู้จัก ไม่ใช่ความน่าเบื่ออย่างที่คิด และหาใช่อะไรที่คุณจะจินตนาการขึ้นมาด้วยประสบการณ์อันแคบจำกัดของหูตา

แต่อย่างหนึ่งที่พอกกล่าวให้อุ่นมานได้ก็คือเมื่อหยุดเล่นเกมอย่างเด็ดขาด คุณจะไม่ต้องผูกพันกับอุปกรณ์เล่นเกมกรรมใดๆ ไม่ต้องตกอยู่ในภาวะโง่เขลา ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัว ไม่ต้องเดินทางไกลอย่างไร้จุดหมายแน่ชัด กับทั้งไม่ต้องสู่มเสี่ยงเล่นผิดเล่นถูกอีกต่อไป

พูดให้ง่ายก็คือ ถ้าคุณเห็นโทษเห็นภัยของการเล่นเกมกรรมให้ชัด แล้วเห็นการหยุดเล่นเกมเป็นการยกตนเองจากห้วงทะเลใหญ่ขึ้นบกอันปลอดภัย คุณจะคิดถึงการเล่นเกม

แค่ตั้งใจหยุดเล่นเกม รากของชัชชนะก็ปรากฏแล้ว อะไรดี ๆ ก็เตรียมพร้อมจะทยอยตามมาแล้ว การตั้งใจหยุดเล่นเกมนั่นแหละคือสิ่งที่คุณคิดไม่ถึง และเมื่อได้คิดก็จะพบว่านี่เองคือเส้นทางแห่งความสุขและการมีชีวิตที่คิดไม่ถึงอย่างแท้จริง เพราะการเลือกหยุดเล่นเกมจะเป็นการเล่นเกมอย่างมีจุดหมายปลายทางครั้งใหญ่ที่สุด อันจะเป็นที่มาของความฉลาดในเกมกรรมโดย

รวม ชนิดยั้งแต่เดียวได้หนักทั้งฝูง หรืออีกนัยหนึ่งคือพยายามเอาชัยแบบหนึ่งเดียวครอบจักรวาล

อย่าคิดว่าการหยุดเล่นเกมจะเหมือนกับการฆ่าตัวตายที่จะยุติทุกสิ่งลงเดี๋ยวนี้ คุณยังมีเวลาเสพสุข มีเวลาเรียนรู้ทุกข์ และปล่อยให้ชีวิตคลี่คลายไปตามทางของมันจนกว่าจะสุดทางเอง ขอให้ท่องไว้ว่าการฆ่าตัวตายคือเล่ห์หนึ่งของเกมกรรมที่จะทำให้คุณได้เล่นต่อเกมหน้าอย่างลำบาก ส่วนการหยุดเกมอย่างแท้จริงจะไม่มีเกมหน้าหรือเกมไหนอีกเลย

๒ เข้าใจหลักวิธี

ดังที่ทราบแล้วจากบท ‘อุปกรณ์เล่นเกม’ ว่า ใจเป็นหนึ่งในผลลัพธ์ที่เกิดจากกรรมในอดีต เช่น จิตสำนึกแบบมนุษย์จะมีไม่ได้หากกรรมในอดีตมีดমন ไร้เหตุผลตลอดชีวิต สว่างไม่พอจะเป็นมนุษย์ได้ไหม

การที่จิตใจเป็นเพียง ‘ผลผลิต’ จากกรรมในอดีตนี้เอง ย่อมหมายความว่าจิตใจโดยความเป็นคุณอย่างนี้ไม่ได้มีอยู่ก่อนโดยเดิม คุณไม่สามารถอ้างว่าจิตในชาติที่แล้วเป็นอันเดียวกับจิตในชาตินี้ เนื่องจากจิตไม่ได้สร้างจิต แต่จิตถูกสร้างขึ้นด้วยกรรม หากกรรมเก่าของพวกเราด่ากว่านี้ กรรมด่าจะผลิจิตแบบสัตว์นรก หรือจิตแบบเดรัจฉาน หรือจิตแบบเปรตขึ้นมาแทนจิตแบบมนุษย์

ฉะนั้นจึงไม่ผิดเสียทีเดียว หากคุณรู้สึกว่าคุณเป็นคุณอยู่เดี๋ยวนี้ มีเพียงหนึ่งไม่มีสอง เหตุเพราะคุณไม่เคยมีจิตซ้ากันสักชาติ เริ่มชาติใหม่ทุกอย่างก็เหมือนตั้งต้นใหม่หมด ทั้งร่างกายที่ได้มาใหม่ด้วยการขอแบ่งเลือดเนื้อจากพ่อแม่คู่ปัจจุบัน และทั้งจิตที่กรรมเก่าส่งให้อุบัติในจังหวะเหมาะแก่การปฏิสนธิ จะมีก็แต่การสืบของกรรม ที่ยังไหลไปอย่างสืบเนื่องเหมือนสายน้ำ

คุณสมบัติของจิตเป็นสิ่งที่ตัดแปลงได้ด้วยกรรมในปัจจุบันชาติ และง่ายกว่าการตัดแปลงกายมาก อีกทั้งยังให้ผลกระทบต่อชีวิตอย่างชัดเจน ทั้งความสุขอันเป็นของภายใน และทั้งการฉายรัศมีรุ่งเรืองเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตา

ภายนอก

ความเจตจำนงของจิตเกิดขึ้นจากสติเป็นหลัก และสติก็มีทั้งที่ยืนอยู่บนความเห็นชอบกับที่ยืนอยู่บนความเห็นผิด ฉะนั้นแม้เป็นอาชญากรก็อาจมีรัศมีจิตเจิดฉายน่าเกรงขามได้ ตราบเท่าที่จิตของเขาไม่หมกมุ่นกับเรื่องต่ำ ๆ และมีสติอยู่กับเนื้อกับตัว หรือมีสติอยู่กับความสำเร็จที่เขารู้สึกยินดี แต่อย่างไรก็ตามความเจตจำนงที่ยืนพื้นอยู่บนกรรมดำ ก็ย่อมไม่สดใสเย็นใจได้เหมือนความเจตจำนงที่ยืนพื้นอยู่บนกรรมขาวอย่างแน่นอน

ความเจตจำนงอันเกิดจากการใช้สติปัญญา ใช้ความคิดอ่านที่ชาญฉลาดไปในทางช่วยเหลือผู้คน เมื่อรวมกับรัศมีสว่างสะอาดอันเกิดจากการมีขันติ งดเว้นความประพฤติอันเบียดเบียนตนเบียดเบียนท่าน จะปรุงแต่งให้เกิดความรู้สึกดี ๆ อบอุ่นใจอยู่กับตนเอง และเหนี่ยวนำคนใกล้ชิดให้เกิดความรู้สึกแบบเดียวกันด้วย

คุณกำลังจมอยู่ในแรงดึงดูดของเกมกรรม ถ้าจะเอาชนะแรงดึงดูดอันทรงอำนาจได้ ก็ต้องอาศัยแรงส่งมหาศาลช่วย ถึงจะถีบตัวขึ้นสูงไหว กระทั่งเข้าสู่ภาวะว่างเหนือแรงดึงดูดได้เด็ดขาด แล้วจึงค่อยลดยาล่าสบาย ไม่ต้องอาศัยแรงส่งใดๆช่วยอีก

บาปเหมือนแรงจูงรั้งหน่วงเหนี่ยว ยื้อแขวนยื้อขาคุณไว้กับทรายดูด บุญเหมือนแรงขับเคลื่อนให้เขยื้อนขึ้นพ้นทรายดูดได้ นั่นหมายความว่าเมื่อใดคุณตั้งมั่นในบุญและเว้นขาดจากบาป จิตคุณค่อยพร้อมทำความเข้าใจขั้นตอนต่อไปอย่างสบาย เหมือนคนขึ้นจากหล่มสามารถเดินทางต่อ

เมื่อจิตไม่มีติดด้วยบาปแปลว่าสว่างด้วยบุญ เมื่อสว่างด้วยบุญย่อมเห็นตามจริงได้ง่าย คือเห็นว่าเกมกรรมเล่นชนะยาก แต่พลังผลอมิตพลาตง่ายเต็มไปดั่งกับดัก ไม่มีคะแนนสะสมใดคงที่ ไม่มีรางวัลใดเป็นของคุณนานควรที่จะเบื่อหน่าย คลายความยินดีจากการเล่นเกมกรรมเสีย

ความเบื่อหน่ายในที่นี้ไม่ใช่ลักษณะของคนอมทุกข์ แต่ต้องเป็นในแบบ

คนที่ทรงสติสมบูรณ์ มีความเป็นกลางอยู่เหนือความหดหู่ เหนือความโทมนัส และเหนือความมีใจแห่งทั้งปวง

ที่สุดแล้วเมื่อออกจากกรงรั้วของเกมกรรมสำเร็จ คุณจะพบกับ ‘อะไรอีกอย่างหนึ่ง’ ที่ไร้รูปรอยเหนือจินตนาการ เหนือรสสุขหวานชื่น และเหนือความสว่างโพล่งใดๆในโลกรวมกัน

เมื่อมองมาจากด้านนอกกรงขังของเกมกรรม คุณจะเห็นความจริงกระจ่างขึ้น เช่น...

ถ้ายังมีความโลภ ติดใจเพศรส ก็ยังตกอยู่ภายใต้อาณัติขององค์กำเนิด ยังต้องเป็นผู้กำเนิดอีก

ถ้ายังมีความโกรธ อภัยไม่ได้หรือเมตตาไม่พอ ก็ยังตกอยู่ภายใต้อาณัติของความผูกเวร ต้องเป็นผู้ตามใช้เวรกันอีก

และสุดท้าย ถ้ายังมีความหลง เปิดความรับรู้ตามจริงไม่ได้ ฆ่าความมืดไม่ได้ มีจิตส่องสว่างเป็นไทแก่ตัวไม่ได้ ก็ยังต้องตกอยู่ภายใต้อาณัติของเกมแห่งความไม่รู้ เกมแห่งการลวงประสาทเรื่อยไป

ผู้ใดกำจัดความโลภ ความโกรธ และความหลงเสียได้ ก็ย่อมยืนอยู่เหนือเกมกรรมได้อย่างสง่าผ่าเผย เป็นผู้ปลดปล่อย เป็นผู้อยู่นอกกรงขัง ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยอย่างสูญเปล่าอีก

๓ เล่นเกมรักษาสัตย์

หลังทำความเข้าใจหลักวิธีแล้ว คุณควรค่อย ๆ ถอยห่างจากแรงดึงดูดของเกมกรรมด้วยการรู้จัก ‘ทำตัวออกห่าง’ จากกามเสียบ้าง

ขอให้สัญญากับตัวเองว่าหนึ่งเดือนจะเว้นขาดจากเพศสัมพันธ์และการสำเร็จความใคร่เป็นเวลา ๔ วัน เลือกเอาวันสะดวกวันไหนก็ได้ในสัปดาห์ ควรให้เป็นวันเดียวกัน เพื่อมีกำหนดระยะที่ชัดเจน หมายความว่าในวันที่กำหนด

นั่น คุณจะมีหรือไม่มีอารมณ์เพศก็ไม่มีสิทธิ์ตามใจตัวเอง

เมื่อสัญญากับตนเองในข้อนี้ ขอให้ตระหนักว่าคุณกำลังเล่นอยู่กับแรงดึงดูดที่มีอำนาจสูงสุดในเกมกรรม ถ้าทำได้ตามกำหนดเวลาที่ตั้งไว้ เช่น ๓ เดือนหรือ ๖ เดือน ก็แปลว่าคุณต่อสู้กับอำนาจบีบคั้นไป ๑๒ หรือ ๒๔ ครั้ง

คุณจะพบว่าในสิบหรือยี่สิบกว่าครั้งดังกล่าว มีหลายคราวที่เกิดความต้องการอย่างรุนแรง เพราะอย่างที่บอกว่าคุณกำลังคิดจะฝืนแรงดึงดูด หากผ่านด่านได้สำเร็จแต่ละครั้ง ขอให้สังเกตว่าคุณจะมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีอำนาจควบคุมตนเองมากขึ้น และเหมือนอยู่เหนือเกมได้บ้างแล้ว จากที่ไม่เคยคิดจะอยู่เหนือมันมาก่อน มีแต่ยอมอยู่ใต้อิทธิพลของมันมาตลอด

ขอให้สังเกตดีๆ ไม่ว่าจะคุณตั้งใจรักาศิล ๕ หรือเริ่มเกมรักาศิลย์อันดูเหมือนง่ายแต่เล่นยากนี้ เกมกรรมจะส่งบุคคลหรือสถานการณ์ยั่วชวนชวนให้ผิดสัญญามาหาคุณเสมอ อาจจะเป็นรูปของคำพูด อาจจะเป็นรูปของภาพเสียง ชวนหวิวไหว อาจจะเป็นรูปของเนื้อหนังกระทบกระทั่งโจ่งแจ้ง หรือถ้าไม่มีอะไรเลยก็เป็นจินตนาการร่อนแรงที่จู่ๆ ก่อตัวขึ้นมาเฉยๆ ในหัวคุณเอง

อย่ากดข่มแบบกัณฑ์พรอดๆ ขอให้ตั้งสติดีๆ และสังเกตแบบสบายๆ คุณจะเห็นและอัศจรรย์ใจกับมายาของเกมกรรม ช่วงแรกที่ฝืนใจต้านจะทรมานเต็มไปด้วยความคันคะเยอ และเหมือนจะลืมหेतผล มองไม่เห็นความจำเป็นว่าทำไมจะต้องมัวทรมานตัวเองอย่างนี้

แต่หากข่มใจผ่านช่วงวิกฤตไปได้ คุณจะพบกับความจริงคือแรงของกามนั้นหนักได้เบาได้ และเมื่อเบาจะเบายาว ไม่เหมือนปวดอุจจาระแล้วต้องระบายออกทำเดียว

รางวัลของการรักษาสัจจะได้สำเร็จคือความเบาเหนือเบาตัว ปลอดโปร่งโล่งใจ กับทั้งเกิดขันติ คือมีความอดทน มีความแน่นหนา และมีความคลายวางในกาม พิสูจน์ตัวว่าเป็นมือใหม่พยายามเล่นเกมกรรมได้ระดับหนึ่ง

๕ เปลี่ยนฐานะผู้เล่นเป็นคนดู

เมื่อไม่ศึกษาวิธีเล่นเกมกรรม เมื่อไม่รักษาสัจจะที่จะตีตัวออกห่างจากกามเสียบ้าง คุณจะรู้สึกว่าคุณเป็นผู้เล่นเกมอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเล่นเกมกามหรือเกมโกรธ คุณทุ่มใจเล่นเต็มที่ และเกิดความปักใจว่าคุณจะต้องมีชีวิตอยู่ในฐานะผู้เล่นเท่านั้น

แต่เมื่อฝึกรักษาสัจจะ จนควบคุมระดับกามได้ตามกำหนด คุณจะเริ่มเห็นต่างไป คือถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศแล้วมีสติเท่าทัน ไม่ปล่อยตามอารมณ์ในทันทีที่มีโอกาส อารมณ์เพศจะแสดงความไม่เที่ยง ขึ้นได้ก็ลงได้ตามระดับแรงดันเบื้องหลัง

ขอเพียงทำความเข้าใจว่า อารมณ์เพศเป็นสิ่งที่ถูกเห็น และสิ่งที่เห็นอารมณ์เพศคือจิต ต่อๆ มาคุณจะเริ่มเห็นตามจริงมากขึ้น คือ อารมณ์เพศกับจิตจะเป็นต่างหากจากกันอย่างชัดเจน จิตมีภาวะปลอดโปร่งสบาย มีธรรมชาติรู้อยู่เห็นอยู่ ส่วนอารมณ์ทางเพศอาจคืบคลานมาปรากฏด้วยธรรมชาติหยาบๆ ทางกาย เป็นคนละภาวะ เป็นคนละมิติกัน

ในที่สุดคุณจะพบว่าอารมณ์เพศไม่ใช่ตัวคุณ แต่เป็นสภาวะหนึ่งที่เกิดขึ้นให้หลงรู้สึกไปว่าเป็นตัวคุณ โดยเฉพาะในช่วงที่คุณยอมหลงมันหัวปักหัวปำจนงอไม่ขึ้น

เมื่อสามารถเปลี่ยนฐานะตัวเองจากผู้เล่นเป็นคนดูได้เพียงเท่านี้ คุณจะเริ่มเห็นอะไรขึ้นมาร่างๆ ที่ผ่านมากคุณแค่ถูกหลอกให้หลงยึดบางสิ่งที่ไม่ใช่ตัวตนว่าเป็นตัวตน หรือได้คิดว่าคนที่คนเราต้องติดคุกด้วยคดีข่มขืน แท้จริงไม่ได้เกิดจากความชั่วช้าเป็นปฐมเหตุ แต่เกิดจากกามราคะในธรรมชาติอันยากจะห้ามใจต่างหาก เมื่อคนเรามีมโนธรรมไม่มากพอจะต้านแรงฝ่ายต่ำ ก็พร้อมทำอะไรๆ ผิดพลาด และบางที่ต้องชดใช้ความผิดพลาดกันด้วยชีวิตทั้งชีวิต!

๕ จุดสังเกตอดีต

เมื่อสามารถเห็นความโลภ ความอยากจะเอาเข้าตัว หรือความกำหนัด ยินดีในกามเป็น คุณก็ได้ชื่อว่าเห็นอาการทางจิตที่เห็นได้ยากแล้ว เพราะปกติ การสั่งสมความเคยชินที่ผ่านมา ผู้เล่นเกมกรรมทุกคนจะเล่นทะยานตามแรง ชับของความอยาก หรือไม่ก็ต้องฝืนห้ามใจตัวเองจากความอยากด้วยเหตุผล บางประการ ไม่มีใครสร้างความเคยชินที่จะเป็นผู้ดูความอยากกันเลย

สำหรับผู้เห็นภัยและปรารถนาจะเลิกเล่นเกมกรรม ความสามารถเห็น อาการอยากโน่นอยากนี่มีประโยชน์มาก เพราะเมื่อตัวความอยากปรากฏชัด ความรู้สึกว่ามีตัวตนก็ปรากฏชัดเป็นเงาตามมา ยิ่งความอยากเข้มข้นมาก ตัว ตนก็ยิ่งเข้มข้นมาก แต่ถ้าความอยากเบาบางลง ตัวตนก็เบาบางลง

ถือเอาความรู้ตรงนี้เป็นจุดสังเกต ตอนอยากอะไรแรง ๆ ให้ระลึกเลยว่า อดีตจะต้องแรง เพราะฉะนั้น ‘หน้าตาของอดีต’ ก็ต้องแสดงตัวอย่างโจ่งแจ้ง ว่าเป็นอย่างไร คุณจะรู้สึกถึงความเป็นใครคนหนึ่ง เป็นชาย เป็นหญิง มีความ ทะนงมากหรือน้อย มีความอยากห้ามใจหรือพร้อมจะปล่อยใจ มีวิธีได้สิ่งที่ ต้องการมาแบบแยบยลหรือที่อ้อ ๆ ลักษณะเด่นที่กำลังปรากฏ ณ บัดนั้น จะ สร้าง ‘มโนภาพของตัวตน’ ขึ้นมาภาพหนึ่งอย่างแจ่มชัด

เมื่อเกิดสติรู้สึกถึงมโนภาพของตัวตนดังกล่าวได้ คุณจะพบด้วยความ อัศจรรย์ใจว่ามโนภาพนั้นเลื่อนลงในเวลาต่อมา อาจช้าหรือเร็ว สำคัญคือพอ มโนภาพเลื่อนหายไปหมด ความรู้สึกในตัวตนก็พลอยสาบสูญไปด้วยชั่วคราว คุณจะรู้สึกเหมือนค้นพบความลับสำคัญของเกมกรรม นั่นคือ ตัวตนใน มโนภาพไม่มีอยู่จริง แท้จริงเป็นแค่ภาพลวงที่ถูกสร้างขึ้นด้วยความหลงยึด ชั่วคราวเท่านั้น ถ้าตัวตนมีอยู่จริง ความรู้สึกในตัวตนต้องคงที่ ไม่ใช่แปรผัน ตามมโนภาพอย่างนั้น

ถ้ามันสังเกตอีกเรื่อย ๆ คุณจะยิ่งตาสว่างขึ้นทุกทีว่าในเกมกรรมนี้ ความรู้สึกในตัวตนถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว ไม่ใช่มีอยู่ในใจตลอด

เวลาแต่อย่างใด ร่างกายเป็นเพียงรูปธรรมที่แสดงลักษณะอ่อนเยาว์ พัฒนา ขึ้นโตเต็มตัว แล้วลงเอยเป็นแก่หง่อม ส่วนจิตใจก็สว่างบ้าง มีตบ้าง คิดดีบ้าง คิดร้ายบ้าง จะหาอะไรให้ยึดถือได้เล่าว่าเป็นตัวคุณแน่ ๆ?

๖ จุดสังเกตอนัตตา

หลังจากได้จุดสังเกตว่าอดีตปรากฏชัดตอนไหน คราวนี้ก็ลองดูกันบ้าง ว่าเวลาใดที่อนัตตามาให้สังเกตชัด ๆ

อนัตตาในการรับรู้ของคนธรรมดาคนหนึ่ง คือ ความรู้สึกที่ไม่มีตัวตน นี้ไม่ใช่ตัวตน เหมือนเช่นที่คุณจ้องมองหมอกควันแล้วรู้สึกถึงความเลื่อนลอย ปรวนแปรไปมา ไหลจากความป็นรูปหนึ่งสู่ความเป็นอีกรูปหนึ่งไม่หยุดหย่อน

เราตัดสินด้วยความรู้สึกว่าหมอกควันไม่ใช่ตัวตน เพราะเห็นกับตาว่า มันเปลี่ยนรูปเร็ว ไม่เห็นว่าจะถือเอารูปตอนไหนเป็นตัวแทนที่แน่นอนของ หมอกควันได้ และในทางตรงข้าม พอเห็นด้วยตาว่าอะไรเปลี่ยนช้าหรือคงที่ นาน ก็จะทึกทักว่ามันมีตัวตน มีความเป็นอะไรอย่างหนึ่งให้จดจำได้ เช่น ใคร คนหนึ่งเป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นเพื่อน เป็นคนรักอยู่ได้ ก็เพราะรูปร่างหน้าตาของ พวกเขาไม่เปลี่ยนในชั่วข้ามคืน เจอกันใหม่ก็ยังคงตรงกับความจริงไม่ผิดเพี้ยน

เมื่อเราถูกหลอกให้หลงยึดสิ่งที่จำง่าย จับต้องได้นานเช่นนั้น แล้วจะมี อะไรมาเป็นจุดสังเกตความจริงว่าอะไรไม่เที่ยงกัน? ก็สิ่งที่ปรากฏปรวนแปร อยู่ตลอดเวลาในตัวคุณ แต่ไม่เคยมีใครชี้ให้คุณสังเกต อย่างเช่นลมหายใจ ซึ่ง พัดเข้า พัดออก เดี่ยวก็ยาว เดี่ยวก็สั้นอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมงนั่นเอง

เมื่อใดก็ตามที่คุณสังเกตเล่น ๆ เรื่อย ๆ จะมีจุดหนึ่งที่เกิดความรู้สึกขึ้นมา ว่าลมหายใจเหมือนหมอกควัน เป็นอนัตตา ไม่ใช่ตัวตน และที่สำคัญไม่ใช่ตัว คุณด้วย เพราะโดยธรรมชาติของจิตที่เห็นอะไรไม่เที่ยงอยู่เรื่อย ๆ จะเกิดการ ถอยออกมาเป็นผู้ดู ไม่ใช่ผู้ยึดได้เอง

อีกจุดสังเกตหนึ่งให้เห็นอนัตตาง่ายเป็นพิเศษ ได้แก่ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น

ตอนกำลังเบื่อ ตอนกำลังท้อ เพราะแก่นของภาวะเหล่านั้น ไม่มีความรู้สึก
อยากให้เป็นตัวตนอยู่แล้ว มโนภาพเกี่ยวกับตัวตนไม่ปรากฏอยู่แล้ว เมื่อคุณ
รู้สึกถึงมัน คุณจะพร้อมเห็นว่ามันไม่ใช่ตัวตนทันที

สิ่งที่แปลกอีกอย่างหนึ่ง คือ เมื่อจิตรับรู้ภาวะเบื่อ ภาวะท้อ ลึกแต่
เป็นอะไรอย่างหนึ่งที่ถูกรู้ ภาวะเบื่อหรือภาวะท้อก็จะลดระดับลงแทบจะทันที
หรือบางทีอาจหายสูญไปเป็นปลิดทิ้ง นั่นเพราะการยอมรับสภาพที่เกิดขึ้นตรง
ตามจริงนั่นเอง เป็นสติ เป็นสภาพกุศลเข้ามาแทนที่ความหดหู่หม่นหมองอัน
เป็นอกุศล

นอกจากภาวะเบื่อและภาวะท้อ ยังมีภาวะตอนที่คุณขัดแย้งกับตัวเองมากๆ
จนจิตปั่นป่วน ชัดสาย หรือมัวซัว เช่น ความรู้สึกเบื่อๆอยากๆ ความรู้สึกเหมือน
อยากลุกขึ้นฮึดสู้แล้วกลับถอดใจนั่งแผละลงอ้อมอกเท้าเหมือนเดิม ช่วงนั้นความ
รู้สึกในตัวตนกำลังไม่มีความแน่นอน เรรวน ซวนเซ ถ้าคุณเห็นความกลับไปกลับ
มาของอาการทางใจได้บ่อยๆ ก็จะพลิกความหดหู่เป็นรู้แจ่มชัดได้ง่ายๆว่านั่นเป็น
อนัตตา นี่ไม่ใช่ตัวเรา ยิ่งเห็นบ่อยเท่ากับยิ่งสังมความเห็นตามจริง ก่อให้เกิดความ
สามารถออกจากเกมกรรมได้จริงยิ่งขึ้นทุกที

เตรียมตายอย่างโสดาบัน

เมื่อได้ข้อสังเกตว่าจะดูอัตตากับอนัตตาอย่างไร ในที่สุดคุณจะพบว่า
อัตตาไม่เคยมี มีแต่อนัตตา เพราะทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลงไปหมด บังคับให้
คงที่ไม่ได้ ทั้งรูปร่างและอาการทางใจ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นคือ ‘เบื่อ
เกมกรรม’ คือไม่ใช่ภาวะเบื่อหน่ายเป็นทุกข์ แต่เป็นภาวะถอดใจจากการอยาก
ยึด อยากติด ใจจึงเป็นอิสระ มีความสุข มีความเบา

คุณจะพบว่าตนเองกำลังหันหลังให้กับเกมกรรมที่ละน้อย คุณยังทำดี
อยู่ แต่ความดีนั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อต่อเกม ทว่าเป็นไปเพื่อหยุดเกม

คุณยังเสวยสุขในกามอยู่ แต่จะมีภาคหนึ่งที่ตระหนักว่านั่นไม่ใช่ความ
สุขอันเลิศลอยสักแค่วัน คุณยังโกรธได้ แต่จะหายเร็วและไม่เห็นประโยชน์
กับการผูกใจเจ็บนานๆ คุณยังหลงผิดหลงพลาดอยู่ แต่จะไม่มีเมฆหมอกใดมา
ห่อหุ้มจิตให้มืดทึบเกินกว่าจะรู้สึกตัวได้ในภายหลัง ทั้งนี้เพราะผู้ตั้งจิตให้อยู่
ในทิศทางทำคะแนนบวก มีจุดหมายปลายทางแน่ชัดว่าเป็นไปเพื่อหยุดเล่น
เกมแล้วนั้น จะมีอนุสติอย่างหนึ่ง เหมือนใจบอกตัวเองว่าต้องบ้ายหน้าหนีจาก
ศูนย์กลางแรงดึงดูด ไม่ใช่ปล่อยทอดหุ่ยให้ถูกดูดกลับไปเติมตัวเหมือนเคยๆ

ตามกฎของเกมกรรม ผู้เที่ยงที่จะออกจากเกมกรรมได้นั้น อย่างน้อยจะ
ต้องเห็น ‘ความว่างจากเกม’ เสียก่อน จึงประกันว่าไม่หลงทางออกจากเกมแน่
รู้วิธีออกจากเกมอย่างถูกต้องแน่

ความว่างจากเกมก็คือความว่างจากกฎแห่งกรรมวิบาก ว่างจากสภาพ
อันถูกปรุงแต่งขึ้นด้วยกรรม ไม่มีการประชุมกันของธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม อากาศ
ไม่มีกระทั่งสภาพการรับรู้อันเกิดจากตากระทบรูป หูกระทบเสียง

ความว่างจากการตกแต่งด้วยกรรมวิบาก ก็คือความว่างจากความไม่
แน่นอน ว่างจากอันตราย ว่างจากความเป็ยกปอนด้วยบาป กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ความว่างจากการตกแต่งด้วยกรรมวิบาก ก็คือความเที่ยงแท้แน่นอน คือความ
ปลอดภัยถาวร คือบออันแห่งสนิทจากบาป ตลอดจนมีความวิเศษอยู่เหนือบุญ

ความว่างอันเป็นที่สุดของรสดังกล่าวนี้ จะสมมุติชื่อเรียกอย่างไรก็ได้ ถ้า
สำหรับคนพุทธแล้ว ความว่างนี้เรียกว่า ‘นิพพาน’ ผู้ที่เห็นนิพพานได้เป็นครั้ง
แรกเรียกว่า ‘โสดาบัน’

การเป็นโสดาบันนั้น ก็คือการเป็นผู้ปรับจิตปรับใจให้พร้อมจะเข้าสู่ภาวะ
โพลงเฉียบพลันเห็นนิพพาน และวิธีที่จะปรับจิตปรับใจดังกล่าว ก็คือการให้
ทาน ถือศีล และเปลี่ยนตนเองจากผู้เล่นเป็นคนดู ดังที่แสดงมาตามลำดับ

หลังจากเห็นนิพพานแล้ว คุณจะไม่ต้องคิดอีกเลยว่ามีตัวตนถาวรอยู่ที่ไหน
ถึงแม้คุณก็ยังหลงโลก หลงโกรธ และหลงรู้สึกว่ามีตัวคุณอยู่เดี๋ยวนี้ แต่ก็
ไม่หลงเห็นผิดว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของกายเป็นตัวคุณ เพราะเห็นชัดว่ามันเป็น

แค่การประจุมรวมของธาตุ ๔

และคุณจะไม่เห็นกระทั่งจิตใจตัวเองเป็นตัวคุณ เพราะเห็นชัดว่าอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และแม้กระทั่งการรับรู้ต่าง ๆ มาด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วต้องดับลงเป็นธรรมดา พุดง่าย ๆ ว่าสภาพธรรมอันประกอบด้วยจิตของคุณ ทั้งหลายล้วนแปรปรวนไปเรื่อย ๆ เป็นสภาพที่ไม่เข้ากับสภาพเดิมสักซุด

เมื่อเป็นอิสระจากการปิดบังของกายใจ จิตคุณจึงโพล่งทะลุออกไปเห็นอะไรอีกอย่างหนึ่งที่อยู่นอกขอบเขตของกายใจ เป็นธรรมชาติบริสุทธิ์อันแตกต่างจากทุกสิ่งที่คุณเคยรับรู้ และเมื่อเห็นนิพพาน คุณเห็นด้วยสติ เห็นด้วยจิต ที่ทรงอุเบกขา ไม่ได้เห็นด้วยอาการหลงเข้าข้างตัวเอง ไม่ได้กำลังยืนอยู่ข้างกิเลส ไม่ถูกครอบงำด้วยโมหะ ดังนั้นจึงไม่สงสัยอีกเลยว่านิพพานมีจริงไหม และด้วยวิธีอย่างไรจึงสามารถเห็นนิพพานได้

เมื่อเห็นแบบประจักษ์ คุณจึงไม่สงสัยด้วยว่าคนอื่นเห็นได้อย่างคุณไหม ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด คือใครเป็นผู้นำวิธีเห็นนิพพานมาเปิดเผย คนนั้นย่อมเป็นผู้มีพระคุณสูงสุด ได้แก่พระศาสดาของพุทธ ซึ่งองค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพระนามว่า ‘โคตม’

เมื่อเป็นโสดาบันบุคคล คุณจะยังอยู่กับลูกเมียได้เหมือนชาวบ้านชาวเรือนอื่น ๆ คุณยังดูหนังฟังเพลงได้ คุณยังไม่ต้องเลิกคบกับเพื่อนเก่า คุณทำทุกอย่างได้ตามปกติ สิ่งที่เปลี่ยนไปคือคุณจะไม่ยืนอยู่ข้างบาปอันเกิดจากการผิดศีลอีกเลยจนชั่วชีวิต ซึ่งนั่นก็หมายถึงการปิดอบายตลอดกาล เนื่องจากไม่มีเหตุสมควรให้ต้องตกต่ำลงไปรับโทษในกำเนิดนรก กำเนิดเดรัจฉาน และกำเนิดเปรตอีกแล้ว

หากยังไม่ใช่โสดาบันบุคคล ก็ยังมีความไม่แน่นอน ไม่ว่าจะทำบุญสั่งสมคะแนนบวกราชแต่ไหนก็ตาม เพราะปุถุชนยังมีความประมาทได้ ถูกโมหะครอบงำได้ตลอดเวลา

การเป็นโสดาบันไม่ใช่ประกันได้เฉพาะแค่ชาติหน้า ชาติถัด ๆ ไปจนถึงนิพพาน คุณก็จะไม่ต้องพลาดลงต่ำกว่าความเป็นมนุษย์อีกแล้ว คือต่ำที่สุดแค่

มนุษย์ สูงที่สุดแค่พรหม พ้นจากนั้นคือถึงนิพพานอันปราศจากการข้องเกี่ยวกับภพน้อยใหญ่ทั้งหลาย

หากคุณไม่อยากเชื่อว่าตัวเองจะทำได้ ยังไม่มีกำลังใจแก่กล้าพอจะตั้งสติดูกายใจโดยความเป็นของไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตน ก็มีทางลัดง่าย ๆ อีกทางหนึ่งคือเตรียมตัวตายอย่างโสดาบัน

วิธีเตรียมตัวนั้น ไม่ใช่ระหว่างมีชีวิตคุณไม่ต้องทำอะไรเลย อย่างน้อยก็ต้องให้ทานรักษาศีลถึงระดับที่จิตใจเปิดกว้างสบายและปลอดโปร่งสะอาด สะอ้านระดับหนึ่ง จากนั้นเชื่อมั่นศรัทธาในพระพุทธเจ้าว่าพระองค์รู้จักนิพพานจริง ทราบทางไปนิพพานจริง คุณยึดศรัทธาองค์เดียวเป็นสรณะ ไม่หวังมีที่พึ่งอื่นอีก

คุณควรสำรวจอยู่เรื่อย ๆ ว่าถ้าให้ตายตอนนี้ จิตจะคิดทวงหน้าพะวงหลังถึงอะไรบ้าง ก็ฝึกพิจารณาเสีย ว่าสิ่งเหล่านั้นไม่เที่ยง มีอันต้องเสื่อมสลายไปแม้ขณะที่คุณยังไม่เลิกหวงแหนอยู่นั่นเอง ฝึกหยอดความคิดสะสมความปล่อยวางวันละเล็กวันละน้อย อย่าดูถูกการได้คิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะเมื่อสั่งสมมากแล้ว การได้คิดจะกลายเป็นการ ‘คิดได้’ แบบตกผลึกเต็มภูมิ

เมื่อปล่อยวางเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ ก็เขยิบขึ้นมาปล่อยวางอย่างใหญ่ขึ้นอีกหน่อย อาศัยหลักความจริงที่ว่าถ้าจะเป็นพระโสดาบัน ต้องเห็นกายใจนี้โดยความเป็นของไม่เที่ยง ไม่น่ายึดมั่นถือมั่น เราก็ค่อย ๆ ฝึกดูความจริงวันละนิด เช่น เมื่อนอนเหยียดกายยาวก่อนหลับ ให้สมมุติว่านั่นเป็นนาที่สุดท้ายของชีวิต พอจะตายจริงก็ต้องทอดนอนอย่างนี้ และเตรียมเผชิญภาวะลมหายใจขาดสูญไปจากกายเช่นนี้

การสมมุติเช่นนั้นถ้าทำครั้งสองครั้งจะเหมือนจินตนาการเล่น ไม่เกิดผลอะไร แต่ถ้าทำสม่ำเสมอ ก็จะเป็นการซักซ้อมอารมณ์ก่อนตายได้จริง ๆ คือเมื่อมาถึงนาที่สุดท้ายของชีวิต จะเหมือนคุณคุ้นเคยและพร้อมเผชิญหน้ากับทุกสิ่งตามที่ได้ซักซ้อมไว้แล้ว

ธรรมดาลมหายใจมีทั้งเข้าออกและขาดหายอยู่ตลอดเวลา เวลาจะตาย

ก็เพียงเข้าออกครั้งสุดท้ายแล้วไม่มีการเข้าอีกเลยชั่ววันจันทร์ ขอให้ถือความจริงนั้นแหละเป็นเครื่องพิจารณา ทุกคืนคุณดูลมหายใจเตรียมตัวตายครั้งเดียวพอคือมีสติลากลมหายใจเข้า แล้วเห็นตามจริงว่าเราไม่ใช่เจ้าของลมหายใจเข้า เราบังคับให้มีแต่ลมหายใจเข้าไม่ได้ เรารักชาลมหายใจเข้าไว้ตลอดไปไม่ได้

จากนั้นมีสติระบายลมหายใจออก แล้วเห็นตามจริงว่าเราไม่ใช่เจ้าของลมหายใจออก เราบังคับให้มีแต่ลมหายใจออกไม่ได้ เรารักชาลมหายใจออกไว้ตลอดไปไม่ได้

เอาแค่นั้นพอแล้ว เห็นลมหายใจ เห็นความจริงของลมหายใจ ทุกคืนขอเพียงชั่วขณะเดียวที่คุณเกิดความรู้สึกว่างจากตัวตน ความว่างชนิดนั้นจะขยายชัดเจนเรื่อย ๆ เป็นอิสระจากความเกาะเกี่ยวมากขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็นเชื้อเพลิงสำหรับขับเคลื่อนไปสู่ความตายอย่างไสรอบนได้เต็มพิกัด หากคุณมีเวลาเหลืออีก ๑๐ ปีเพื่อเตรียมตัวตายด้วยวิธีดูลมหายใจคืนละหนึ่งครั้งก่อนนอน คุณจะสะสมความว่างจากตัวตนได้ ๓,๖๕๐ ครั้ง ซึ่งก็ทรงพลังพอใช้แล้ว

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะความว่างจากอัตตาในหน้าที่ที่จิตกำลังจะเปลี่ยนภพนั้นมีผลสำคัญใหญ่หลวง ภาวะก่อนตายจะเป็นตัวช่วยให้รู้สึกชัดเจนแล้วว่าเดี๋ยวต้องไปแน่ ไม่มีอะไรให้มือนี่ทำได้อีก ความเด็ดเดี่ยวเฉพาะหน้าจึงเกิดขึ้น เมื่อปราศจากความห่วงหน้าพะวงหลัง แดงไม่รู้สึกลัวลมหายใจที่กำลังจะขาดจากกายเป็นสมบัติของเรา จิตก็มีสิทธิ์สงบรวมลงถึงฌานด้วยอาการปล่อยวางได้ในช่วงสั้น ๆ ตรงนั้นแหละที่ภาวะแบบไสรอบนจะปรากฏ คือคุณจะได้เห็นนิพพานอันปราศจากนิमित ปราศจากรูปรอยใดๆ หหมดจากภาวะรับรู้เช่นนั้นก็จะตระหนักว่าประตูอบายปิดสนิทเด็ดขาดแล้ว มีแต่ความสว่างโพลงทั่วตลอดแล้ว

เงื่อนไขของเกมกรรมมีอยู่คนเดียว เพื่อจะเป็นไสรอบนได้นั้น ชาตินี้คุณห้ามฆ่าพ่อแม่ ห้ามฆ่าพระอรหันต์ แล้วถ้าคุณเป็นพระก็ห้ามทำให้สงฆ์ในวัดแตกกัน เพราะบาปหนักเหล่านี้จะจำกัดสิทธิ์ไม่ให้จิตเข้าถึงความผ่องแผ้วเป็นฌานก่อนตาย ซึ่งเท่ากับปิดกั้นไม่ให้มีทางเห็นนิพพานไปด้วย

สรุปคือ... ตายอย่างคนเล่นเกมกรรมนะ
ต่างกันเป็นคนละเรื่องกับ
การตายอย่างคนออกจากเกมกรรมชนิดไม่กลับมาเล่นอีก

ลอยบุญลอยบาปเสียได้
ก็ว่างจากทุกขในตัวตน
อันเกิดแต่บาปและบุญได้

ฉลาดอย่าง
เอเลียนนี่น่าจะ:
หยุดเล่นเกมง่ายนะ

ให้ฉลาดปราดเปรื่องขนาดไหน
ถ้าเขาไม่รู้เรื่องโลกจีน
เรื่องนอกตัว
ไม่รู้เรื่องในตัว
ก็หมดสิทธิ์

โง่มา...มวกก็
หมดสิทธิ์เลยดี

ทำหน้าที่ส่งกิจโลก
ทั้งวันอย่างนี้
รอคุณดอนมิสตีเวนดีง
ในภพข้างหน้าเถอะ!

บทที่ ๑๐ คะแนนใหม่

ความเปลี่ยนแปลงทางกายใจ
คือไม่มีตำราบอกทางถูกทางผิดในตำรากรรม

ฉันว่าเธอ
สวยขึ้นแบบ
เวอร์ๆเลยอ๊ะ...
ดีลขกรรมชิมิ?

สงสัยมันคง
ไปจ้างนมอผี
เอาผีออก

ทั้งแท้ทำดีด้วยกรรม
มีแท้ตนชมเอาๆทุกวันเลยอู๋
รู้ไว้เป็นคนดีแท้แท้สิมปีทีแล้ว!

ไม่วิเคราะห์เชิงจิตวิทยา

ความหมายของคะแนนใหม่

คะแนนใหม่หมายถึงกรรมในปัจจุบันซึ่งตั้งมั่นแล้ว คุณกระทำเป็นประจำแล้ว กล่าวคือถือประพฤติปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ หัวข้อนี้มุ่งเอาคะแนนใหม่ไปใช้คำนวณกับฐานคะแนนเดิมในบทที่ ๓ เพื่อให้เกิดการรู้คร่าว ๆ ว่าคุณเล่นเกมกรรมมาถึงไหน มีความสุขและความพร้อมจะพัฒนาตนไปสู่การ ‘มีชีวิตที่ดีไม่ถึง’ มากน้อยเพียงใด

เมื่อเห็นชีวิตเป็นคะแนน ก็ไม่ต้องคำนึงถึงรายละเอียดปลีกย่อยเป็นเรื่อง ๆ ไม่ต้องมามัวคิดหุยมหิมว่าได้สิ่งที่ต้องการหรือยัง หรือกำจัดสิ่งที่น่าชิงชังไปได้แค่ไหนแล้ว เพราะถ้าทำคะแนนไว้มากพอจะช่วยให้ชีวิตน่าพอใจใจก็ควรจะไปทุกเรื่อง

ความเข้าใจเรื่องคะแนนใหม่เป็นอย่างตื้นนั้น จะทำให้คุณถอยไปก้าวหนึ่งแล้วมองเห็นเกมกรรมชัดเจนกว่าเดิม นั่นคือคุณและคนส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้กระแสซัดพาของพลังกรรมเก่า โดยไม่ค่อยจะลงมือทำบุญให้อะไรดีขึ้น ได้แต่ตั้งรณลี้ภัยปากเลี้ยงท้อง หรือถ้าจะคิดปรับปรุงชะตาชีวิตให้ดีขึ้น ก็มักนึกถึงผีสังเทวดากับเคล็ดกลางต่าง ๆ นานา ซึ่งอาจเกิดผลบวกหลอก ๆ ให้ดีใจเล่นเดียว แต่ในระยะยาวไม่ได้มีอะไรดีขึ้นจริงเลย ทั้งนี้ก็เพราะชะตาชีวิตของคนถูกคุมอยู่ด้วยกรรม ไม่ใช่ผีสังเทวดาหรือเคล็ดกลางใด ๆ หากหยั่งรู้อย่างแท้จริง คุณก็จะทราบว่ามีผีสังเทวดาก็ตกอยู่ใต้อำนาจกรรม เคล็ดกลางใด ๆ จะเกิดผลกับใครก็ขึ้นอยู่กับกรรมของคน ๆ นั้นนำไป ท้ายที่สุดแล้ว กรรมนั้นเองมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดที่จะเปิดโอกาสให้ใครได้รับการผ่อนปรน ใครจะได้ไปพบผู้ช่วยเหลือเป็นมนุษย์ด้วยกันหรือเทวดาเบื้องบน

และเช่นกัน การคำนวณคะแนนให้เห็นชัด ๆ ในบทนี้ คงทำให้ทุกคนเข้าใจว่าเหตุใดทำดีจึงเหมือนไม่ได้ดี อันที่จริงคือได้ แต่อาจเข้าไปหน่อย โดยเฉพาะในกรณีที่คุณยังมีคะแนนติดลบอยู่มาก ๆ การกล่าวว่า ‘ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป’ นั้น จัดเป็นมัจฉาทิฏฐิขั้นร้ายแรง ที่ถูกต้องบอกว่า ‘ทำดียังไม่ได้ดีเพราะเคยชั่ว ทำช้วยังไม่ได้ช้วยเพราะเคยดี’ ต่างหาก!

การแยกแยะคะแนนในบทนี้ จะช่วยให้เห็นกฎของกรรมได้อย่างดีว่า บุญกับบาปต่างจะแยกกันให้ผล ไม่ใช่หักลบกันแล้วไม่เกิดผล จุดใหญ่ใจความคือเมื่อเกิดผลดีร้ายพร้อมกัน ความรู้สึกของคุณจะไม่ดีเสียทีเดียว และไม่แย้ไปเสียทั้งหมด

นอกจากนั้น เมื่อคุณเห็นวิธีคำนวณคะแนนใหม่บนฐานของคะแนนเก่าแล้ว ก็จะมีสติเป็นจริงเป็นจังขึ้นมาประการหนึ่ง นั่นคือ ถ้าไม่ทำบุญเพิ่ม คุณก็เกือบ ๆ จะทำบาปแล้ว เนื่องจากการใช้ชีวิตแบบได้คะแนนจากเกมกรรมเป็นศูนย์นั้น เป็นไปได้ยากยิ่ง トラบไต่ยังอยู่ในเกม トラบนั้นต้องมีคะแนนบวกกับคะแนนลบเกิดขึ้นเสมอ โดยเฉพาะในเกมกรรมแบบมนุษย์ที่มีแรงบีบคั้นมากมายตลอดเวลา

และถ้าคุณพบว่าคะแนนใหม่กับคะแนนเก่ามีความสัมพันธ์กันดังที่แสดงในบทนี้จริง คุณก็จะเห็นด้วยว่าการมีชีวิตใหม่ไม่ได้หมายถึงปรับแก้เพียงจุดบอดเล็กๆ แล้วทุกอย่างจะดีขึ้น เช่น ถ้าอยากได้คนรักดี ๆ คุณต้องปรับเปลี่ยนตัวเองหลาย ๆ แง่หลาย ๆ มุม อย่างน้อยให้มีความคู่ควรกับคนดี ๆ ที่คุณไฝหาเสียก่อน ไม่ใช่แค่แต่งตัวให้ดูดีมีเสน่ห์ ไม่ใช่แค่ฝึกพูดเพราะ ๆ ไว้เอาใจคน ไม่ใช่แม้กระทั่งแค่ตั้งใจคิดสัตย์ซื่อ สาบานว่าจะมีรักเดียวใจเดียว คุณต้องมีคะแนนรวมจากกรรมหลาย ๆ แบบมากพอจะดึงดูดเจ้าชายหรือเจ้าหญิงในฝันเข้ามาหาด้วย

เมื่อส่องสำรวจตรวจตราคะแนนใหม่ของตนเองในหลายแง่หลายมุม คุณจะตระหนักว่าการเพิ่มคะแนนมิใช่เรื่องง่าย ทว่าก็ไม่ใช่ยากเกินเอื้อม มนุษย์โลกเป็นสนามทำคะแนน เปิดโอกาสให้ทุกคนทำคะแนนเพิ่มได้เสมอ

เมื่อลงสนามแข่งจริง เกมกรรมอาจส่งแรงบีบคั้นไม่ให้เป็นพัฒนาตัวเองได้ง่ายนัก แม้ใครเริ่มเชื่อบ้างแล้วว่าตัวเองกำลังเล่นเกมกรรม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่ก็จะมีข้ออ้างกันทำนองว่า ‘ยังทำดีไม่ได้ในตอนนี้อย่างไรก็ต้องขอทำชั่วไปก่อน’ ถ้าคิดอย่างนี้ก็นั่นแหละ ขอให้เรารู้ไว้เลยว่าเกมกรรมกำลังส่งปัจจัยบีบคั้นมาลงใจ ซึ่งมนุษย์ด้วยกันก็จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าเห็นใจ แต่อย่าหวังการอภัยจากเกมกรรม เกมกรรมจะตัดสินว่าคุณยังไม่ใจดีดีพอ ยังไม่สมควรได้

‘มีชีวิตใหม่ที่คิดไม่ถึง’ เท่านั้นเอง

กรรมมีอยู่หลากหลาย คงไม่มีใครเอากรรมทุกชนิดมาตีความเป็นคะแนนได้ทั้งหมด แต่แค่กรรมหลักๆ ที่มีอิทธิพลใหญ่ต่อชีวิตจริงๆ เพียงที่เห็นในบทนี้ ก็คงเพียงพอแก่การเชื่อได้ว่าบุญบาปมีผล และสามารถวัดคะแนนได้ก่อนตาย ถ้าสั่งสมต่อเนื่องนานพอ

คะแนนการใช้หนี้

‘หนี้บุญคุณ’ กับ ‘หนี้บาปเวร’ จัดอยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน เพราะต่างก็เป็นหนี้ ซึ่งถ้าไม่ชดใช้ก็จะโดนกรรมตามทวงเรื่อยไป

หนี้บุญคุณพ่อแม่

- 5 สำหรับการชดชวางพ่อแม่ไม่ได้ให้เห็นถูกเห็นชอบ เช่น โน้มน้าวให้เปลี่ยนศาสนา เลิกศรัทธาพระพุทธเจ้า เลิกศรัทธากรรมวิบาก เลิกทำทานรักษาศีล
- 3 สำหรับการทำให้พ่อแม่เป็นทุกข์ทางกาย เช่น ทิ้งพ่อแม่โดยไม่สนใจว่าจะอดตายอยู่ที่ไหน ทูบตีพ่อแม่ ใช้พ่อแม่ทำงานหาเงินให้ตนแม่แก่ชราแล้ว
- 2 สำหรับการทำให้พ่อแม่เป็นทุกข์ทางใจอย่างเดียว เช่น พุดให้เจ็บช้ำน้ำใจ หรือโกรธกันแล้วตัดการติดต่อ ปฏิเสธไม่พบกันอีกแม้ทำนรื่องขอ
- =0 สำหรับการไม่รู้ว่พ่อแม่อยู่ที่ไหนมาตั้งแต่เกิด
- +2 สำหรับการทำให้พ่อแม่เป็นสุขทางใจอย่างเดียวได้
- +3 สำหรับการทำให้พ่อแม่เป็นสุขทางใจ และเลี้ยงดูกายทำนให้อยู่สบายได้
- +5 สำหรับการเปลี่ยนทำนจากความเห็นผิดให้เป็นชอบ ศรัทธาพระพุทธเจ้า ศรัทธากรรมวิบาก มีความตั้งมั่นในทำนและศีลได้ถูกทำน

หนี้บาปเวร

- 5 สำหรับการเหยียบย่ำทำลายพุทธศาสนาเป็นกิจวัตร โน้มน้าวให้ผู้
นับถือศาสนาพุทธเลิกนับถือเสียหรือเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่น โดย
การโจมตีว่าพุทธเป็นศาสนาที่สอนผิด
- 3 สำหรับการฆ่ามนุษย์ด้วยโทสะ ด้วยความผูกพยาบาทอาฆาต
- 2 สำหรับการหาทางทำร้ายศัตรูให้บาดเจ็บทางกาย หรืออย่างน้อยพูด
ที่มด่ากันให้เจ็บใจอย่างรุนแรง
- 1 สำหรับการผูกใจเจ็บกับทุกคนที่ทำให้ไม่พอใจ หรือการพูดที่มด่า
กันให้ชุ่นเคืองไม่พอใจกลับคืน
- =0 สำหรับคนที่ไม่เจอใครทำให้รู้สึกเป็นศัตรูหรือทำกันและกันให้เจ็บใจ
เลย
- +1 สำหรับการให้อภัยทุกคนที่ทำให้คุณไม่พอใจได้ โดยไม่คิดผูกเวรด้วย
การโต้ตอบแบบศัตรู แม้ยังมีความโกรธอยู่ในใจ
- +2 สำหรับการให้อภัยทุกคนที่ทำให้คุณไม่พอใจได้ โดยไม่คิดผูกเวรด้วย
การโต้ตอบแบบศัตรู กับทั้งไม่มีมีความโกรธ แต่กลับเยือกเย็นด้วยความ
ปรารถนาดีจริงใจกับเขา
- +3 สำหรับการให้ความช่วยเหลือคนที่ทำร้ายคุณก่อนด้วยความบริสุทธิ์
ใจ
- +5 สำหรับการให้อภัย มีเมตตา และสามารถเปลี่ยนศัตรูเป็นมิ่งมิตรด้วย
การทำตัวเป็นเหตุให้เขาเปลี่ยนจากความเห็นผิดให้เป็นชอบ ศรัทธา
พระพุทธเจ้า ศรัทธากรรมวิบาก มีความตั้งมั่นในทานและศีลได้

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น -10 ถ้าคุณได้คะแนนเต็มจากการใช้หนี้บุญ
คุณเป็น +5 และได้คะแนนเต็มจากการใช้หนี้บาปเวรอีก +5 จะเกิดปริมาณ
ความสุขในระดับพอดีกับทุกข์ แม้ชีวิตจะยังโหมเอียงเป็นทุกข์สำหรับคุณ คุณ
ก็จะไม่รู้สึกร้อนหรือร้อนใจอีกต่อไป ทว่าถ้าคุณตั้งหน้าตั้งตาทำคะแนนลบ
เพิ่ม ชีวิตจะยิ่งตกต่ำจมดินเข้าไปใหญ่ ประมาณไม่ถูกว่าจะสาหัสสากรรจ์เพียง
ใด คงพูดได้แค่ว่าชีวิตมนุษย์ครั้งนี้ของคุณเป็นการ ‘ขึ้นมา’ เพียงเพื่อจะ ‘ลง
ต่ำ’ ไปกว่าเดิมอีก

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น 0 ถ้าคุณเพิ่มคะแนนได้ตั้งแต่ +2 หรือ +3 ขึ้น
ไป ชีวิตก็จะเป็นสุขขึ้นอย่างพอรู้สึกได้บ้างแล้ว แต่หากเป็นตรงข้าม คุณได้
ตั้งแต่ -2 หรือ -3 ลงไป ชีวิตก็จะเป็นทุกข์กว่าเดิม ยิ่งติดลบมากขึ้นเท่าไร
คุณจะว้าวุ่นและหงุดหงิดง่ายขึ้นทุกที และถ้าถึงขั้นได้คะแนนบาปเป็น -5 คุณ
จะรู้สึกเหมือนสูญเสียชีวิตเก่า มีชีวิตใหม่ที่เต็มไปด้วยบาดแผลทางใจ ยากจะ
เยียวยาทีเดียว

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น +10 ถ้าเพิ่มคะแนนได้ตั้งแต่ +5 ขึ้นไป คุณถึง
จะรู้สึกเป็นสุขกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากแสนสุขอยู่ก่อน แต่โดยทั่วไป
หากคุณเป็นพวก +10 แนวโน้มคือคุณจะมาเพิ่มคะแนนให้กับตนเองด้วยการ
ใช้หนี้บุญคุณ และไม่เพิ่มหนี้บาปให้ตนเองมากนักอยู่แล้ว

คะแนนของทานและศีล

‘ทาน’ กับ ‘ศีล’ ถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน เพราะต่างก็เป็นการสละ
ออก คือ สละความตระหนี่ และสละพฤติกรรมสกปรก สำหรับการให้ทานนั้น
จะเรียก ‘มหาทาน’ ก็ต่อเมื่อเป็นทานที่ยิ่งใหญ่ ได้ประโยชน์ไพศาลกับตนและ
คนหมู่มาก แต่สำหรับการรักษาศีลนั้น อยากรู้ก็เรียก ‘มหาทาน’ โดยไม่
จำเป็นต้องตกแต่งด้วยปัจจัยยิ่งใหญ่อย่างใด เนื่องจากเพียงถือศีล
ให้สะอาดทุกข้อ คุณย่อมได้ชื่อว่าไม่เบียดเบียนตน ไม่เบียดเบียนคนอื่น ทำ

โลกรอบตัวให้เย็นลงได้มากมายมหาศาลอยู่แล้ว

ทาน

- 5 สำหรับการขัดขวางผู้อื่นมิให้ให้ธรรมทานที่ถูกต้องแก่สาธารณชน
- 3 สำหรับการขัดขวางหรือบั่นทอนกำลังใจผู้คิดถวายสังฆทาน
- 2 สำหรับการให้ได้โดยไม่ลำบาก แต่ก็มิให้แก่ผู้ร้องขอที่ตกระกำลำบาก
- 1 สำหรับการให้ได้โดยไม่ลำบาก แต่ก็มิให้เมื่อพบเห็นผู้สมควรได้รับ
- +1 สำหรับการให้ทรัพย์สินส่วนเกินที่ไม่ใช้กับผู้อยู่ซึ่งควรจะได้รับ
- +2 สำหรับการหมั่นออกไปหาผู้รับถึงที่เพื่อเป็นฝ่ายยื่นให้ก่อนถูกขอ
- +3 สำหรับการถวายทานน้อยใหญ่แต่สงฆ์เป็นประจำ
- +5 สำหรับการให้ธรรมะที่ถูกต้องเป็นทานแก่สาธารณชนเป็นประจำ

หมายเหตุ – ถ้าพบว่านิสัยของตนเองตรงกับทานข้อใดก็เลือกให้หมด และนำมาหักลบหักล้างกันได้ เช่น คุณได้ +2 สำหรับการหมั่นออกไปหาเด็กอนาถาและคนชราไร้ญาติถึงที่ เพื่อเป็นฝ่ายยื่นเสนอก่อนถูกขอ แต่ขณะเดียวกันคุณไม่ชอบทำบุญกับพระ เพราะเห็นเป็นเรื่องสูญเปล่า ไม่มองเป็นการช่วยสืบทอดพระศาสนา จึงขัดขวางห้ามปรามคนที่บ้านไม่ให้ทำบุญไปด้วยอย่างนี้ก็ได้ -3 สรุปคือได้คะแนนรวมจากข้อนิสัยในการทำทานเป็นติดลบอยู่หนึ่งคะแนน เป็นต้น

ศีล

- 1 สำหรับการเป็นมือสังหารสัตว์น้อยใหญ่
- 1 สำหรับการเป็นโจรหรือทำอาชีพฉ้อฉลทุจริต
- 1 สำหรับการเป็นขี้ ผิดลูกเขาเมียใครไม่เลิก
- 1 สำหรับการเป็นนักโกหก
- 1 สำหรับการเป็นพวกขี้เหล้า เมายาบ้า
- +1 สำหรับการเป็นผู้เว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
- +1 สำหรับการเป็นผู้เว้นขาดจากการถือเอาทรัพย์ที่เจ้าของไม่เต็มใจให้
- +1 สำหรับการเป็นผู้เว้นขาดจากการประพฤติดัดในกาม
- +1 สำหรับการเป็นผู้เว้นขาดจากการโกหก
- +1 สำหรับการเป็นผู้เว้นขาดจากการกินเหล้าและเสพยามึนเมา

หมายเหตุ – ถ้าพบว่านิสัยของตนเองตรงกับศีลข้อใดก็เลือกให้หมด และนำมาหักลบหักล้างกันได้ แต่อย่าเพิ่งนำไปหักลบกับคะแนนของทาน คุณต้องคำนวณให้ได้ผลสุดท้ายของทานกับศีลเป็นคนละชุดกัน แล้วจึงค่อยนำมารวมในภายหลัง เมื่อจะคำนวณเปรียบเทียบกับทุนเก่า เช่น ได้คะแนนทานเป็น -1 แล้วคะแนนศีลเป็น +2 ก็แปลว่าคุณมีคะแนนในหมวดทานและศีลเป็น +1 เป็นต้น อันที่จริงเรื่องของศีลนั้นละเอียดอ่อนซับซ้อนมาก ต้องจำแนกแยกแยะกันอย่างลึกซึ้ง แต่ภาพคร่าวๆแค่ ‘ขาว’ กับ ‘ดำ’ เพียงเท่านั้น อย่างน้อยจะทำให้คุณอ่านตัวเองออก ว่ากำลังใช้ชีวิตสว่างมากกว่ามืด ใช้ชีวิตแบบกะต๋ากะต๋าง หรือใช้ชีวิตแบบมืดที่บจนน่าเป็นห่วงกันแน่

สำหรับผู้ที่มิทუნเก่าเป็น -10 ถ้าคำนวณหักลบหักล้างนิสัยด้านทานและศีลของคุณแล้วมีค่าเป็น +10 ขึ้นไป แม้ชีวิตจะยังโหม่เอียงเป็นทุกข์สำหรับคุณ แต่คุณจะไม่รู้สึกเดือดเนื้อร้อนใจอีกต่อไป ทว่าถ้าคุณเติมไปด้วยความตระหนี่เข้าขั้นหวงแหวนได้กระทั่งกองขยะ หรือตั้งหน้าตั้งตาระเมตศีลเป็นอาจิณ ชีวิตคุณจะยิ่งตกต่ำจมดินเข้าไปใหญ่ ค่อนข้างแน่นอนว่าคุณมีความมิดรออยู่ข้างหน้าถ้าต้องตายไปเดี๋ยวนี้

สำหรับผู้ที่มิทუნเก่าเป็น 0 ถ้าคุณเพิ่มคะแนนเพียง +2 หรือ +3 ชีวิตก็เป็นสุขขึ้นอย่างรู้สึกได้บ้างแล้ว แต่หากเป็นตรงข้าม คุณเพิ่มคะแนน -2 หรือ -3 ชีวิตก็เป็นทุกข์กว่าที่ควร คือถ้าแค่ -2 อาจอยู่ในระดับจิตใจพรั่มัว เห็นผิดเป็นชอบเล็กๆน้อยๆ แต่หาก -5 เป็นต้นไป คุณจะเริ่มเห็นกงจักรเป็นดอกบัว ใครห้ามใครเตือนได้ยากแล้ว

สำหรับผู้ที่มิทუნเก่าเป็น +10 ถ้าเพิ่มคะแนนไม่ว่าจะ +1 หรือ +5 คุณจะรู้สึกถึงความเข้ากันได้ เป็นตัวของตัวเอง กับทั้งเห็นผลดีบางอย่างปรากฏชัด แบบบุญต่อบุญ เพราะเรื่องดี ๆ ความรู้สึกดี ๆ เป็นวิธีที่บุญเก่าบอกคุณว่า มาถูกทางแล้ว ทำเช่นนั้นควรแก่การปลาบปลื้มยินดีแล้ว แต่หากยิ่งทำมากแล้วเกิดเรื่องดีใหม่ ๆ น้อยลงก็อย่าแปลกใจ เพราะเป็นการบอกกล่าวจากเกมกรรมว่า ผลของการทำดีที่แท้คือรสสุขที่ได้สั่งสมความดี ไม่ใช่ผลตอบแทนเป็นรูปธรรมทันใจ

คะแนนเพื่อหยุดเล่นเกมกรรม

ดังกล่าวแล้วในบทที่ ๙ ว่าด้วยวิธีหยุดเล่นเกมกรรม คือเพียงเห็นโทษภัยของเกม และปลงใจหยุดเล่นเกม อะไรดี ๆ ก็ยกขบวนตามมาอยู่แล้ว ฉะนั้นคะแนนของการทำความเข้าใจและตกลงใจหยุดเล่นเกมกรรมจึงอาจจะสูงกระโดดเหนือข้ออื่น ๆ มาก เพราะอย่างน้อยที่สุดอาการทางใจที่เริ่มปล่อยวางบ้างจะมีผลเป็นสุขทันที ละลายทุกข์ที่มีอยู่ได้ครอบจักรวาลด้วย

=0 สำหรับการเป็นผู้ ‘ยังไม่เห็นโทษ’ ของเกมกรรม แม้จะได้พบและศึกษาพุทธศาสนาด้วยความเลื่อมใสบ้างแล้ว ก็ยังอยากเล่นเกมแห่งความอาลัยในกามต่อไปเรื่อย ๆ เพราะเห็นว่าชีวิตก็ได้อยู่แล้ว

+1 สำหรับการเป็นผู้ ‘ยังไม่เห็นโทษ’ ของเกมกรรม แม้จะได้พบและศึกษาพุทธศาสนาด้วยความเลื่อมใสบ้างแล้ว ก็ยังอยากเล่นเกมแห่งความอาลัยในกามต่อไป แต่ทำบุญตั้งความปรารถนาว่าขอให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพานในชาติใดชาติหนึ่งอันไม่เป็นที่รู้เบื้องหน้า

+2 สำหรับการเป็นผู้ ‘เห็นโทษ’ ของเกมกรรมแล้วด้วยความเข้าใจจริง ๆ แต่ยังมีความกลับไปกลับมา มีความอาลัยยึดติดอยู่กับเกมกรรม โดยเฉพาะเหยื่อล่อคือกาม และไม่ลงมือศึกษาวิธีหยุดเล่นเกมให้จริงจัง ทว่าขณะเดียวกันก็เริ่มยินดีฟังผู้รู้แจกแจงเรื่องมรรคผล เรื่องการปฏิบัติธรรมเจริญสติบ้าง ไม่ถึงกับเมินหนีหรือปิดหูปิดตาไม่รู้รูใด ๆ

+3 สำหรับการเป็นผู้ ‘เห็นโทษ’ ของเกมกรรม และเริ่มศึกษาวิธีหยุดเล่นเกมอย่างจริงจัง แต่ยังเจริญสติรู้เข้ามาในขอบเขตกายใจไม่สม่ำเสมอ สลับกันระหว่างทอดถอนกับฮึกเหิม ไม่มีผลที่นำพาใจหนัก

+4 สำหรับการเป็นผู้ ‘เห็นโทษ’ ของเกมกรรม ศึกษาวิธีหยุดเล่นเกมและเริ่มลงมือปฏิบัติตน เจริญสติและระงับกาม ได้ผลเป็นความเหน่งหน่ายคลายความยินดีในเกมกรรมบ้าง ลึ้มรสปีติสุขและโสมนัสอันเกิดจากการปล่อยวางกิเลสหยาบ ๆ ได้บ้างแล้ว แต่จิตยังไม่ตั้งมั่น ยังไม่รู้สึกว่ากายใจเป็นของเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ยังรู้สึกว่ากายใจเป็น ‘ตัวฉัน’ แน่ ๆ

+6 สำหรับการเป็นผู้ ‘เห็นโทษ’ ของเกมกรรม เจริญสติและระงับกาม ได้ผลบ้างแล้ว มีจิตตั้งมั่น เห็นกายใจโดยความเป็นสภาวะไม่เที่ยง ไม่น่ายึดถือว่าเป็นตัวเป็นตนบ้างแล้ว แต่ยังไม่มีความเด็ดขาดแบบ โสดาบันบุคคล

+11 สำหรับการเป็นผู้บรรลุมรรคผล หรืออีกนัยหนึ่งเป็นโสดาบันบุคคล ผู้ ‘เห็นความจริง’ อันสูงสุดเหนือเกมกรรม คือเห็นนิพพานแล้ว ไม่สงสัยในพระพุทธเจ้าและวิธีใช้ชีวิตเพื่อเข้าถึงมรรคผลนิพพานแล้ว นับเป็นผู้ปิดทางไปสู่ทุกคติได้เด็ดขาดแล้ว สำหรับคะแนนพิเศษเกินกว่าสิบอันเหมือนโบนัสใหญ่ข้อนี้ ได้มาเพราะโสดาบันบุคคลมีแต่ขึ้นกับขึ้น ความเป็นโสดาบันประกันว่าชีวิตที่เหลือจะไม่ดูตายในการทำบุญแล้วก็ไม่มีการหลงตกต่ำ เพราะมีกำลังบุญอย่างใหญ่คอยหนุนช่วยให้สำนึกผิดได้เร็ว พุดง่าย ๆ ว่าความสุขที่เกินสิบเป็นภาพความสุขในระยะยาว ไม่ใช่แค่ความรู้สึกเป็นสุขในช่วงสั้น ๆ ไม่กี่วินาที

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น -10 ถ้าคุณบรรลุมรรคผลเป็นโสดาบันบุคคล ซึ่งได้คะแนนเป็น +11 ชีวิตคุณจะเปลี่ยนจากทุกข์เป็นสุข คือใจเป็นสุขแม้ยังต้องเสวยทุกข์ทางกายอยู่ และมีแนวโน้มจะสุขยิ่ง ๆ ขึ้นทั้งกายทั้งใจด้วยอำนาจแห่งพระโสดาปัตติผล แม้ตายเดี๋ยวนี้ก็เที่ยงที่จะมีความสุขสว่างรออยู่เบื้องหน้ากับทั้งเที่ยงที่จะได้บรรลุอรหัตตผลในกาลต่อไปภายในไม่เกิน ๗ ชาติเป็นอย่างซ้ำ

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น 0 ถ้าคุณเพิ่มคะแนนจากการตัดสินใจยุติเกมได้เป็น +2 หรือ +3 ก็น่าจะมีอิมเอบขึ้นเล็กน้อย แต่หากได้สัก +4 จะพบว่าชีวิตเป็นสุขขึ้นอย่างชัดเจนมาก

สำหรับผู้ที่มีทุนเก่าเป็น +10 แม้จะได้คะแนนมากถึง +4 ความสุขก็ยังไม่เพิ่มชัด แต่ใจจะเริ่มเป็นอิสระและหยุดอาศัยเกมกรรมหากคะแนนดีด

ขึ้นไปได้ถึง +6 และแน่นอนคุณจะรู้สึกเป็นสุขเกินพรรณนาหากได้บรรลุมรรคผลเป็นโสดาบันบุคคล เนื่องจากสุขทางกายยังไม่หายไปไหน สุขทางใจอันพันคำบรรยายก็สมทบเพิ่มเข้ามาอีก คุณจะเป็นผู้สามารถยืนยันกับชาวโลกได้น่าเชื่อถือกว่าใคร ว่ารสอันเหนือรสทั้งปวงคือนิพพาน ไม่มีรสอื่นใดหวานขึ้นและแสนมหัศจรรย์เกินไปกว่านี้อีกแล้ว

*สรุปคือ... เมื่อวัดคะแนนเป็น
คุณเห็นขึ้นมาทันทีว่าเกมกรรมเป็นเรื่องจริง
สามารถพิสูจน์ได้โดยไม่ต้องตายเสียก่อน*

ไม่มีน้ำใจไมตรี
พ่นพิษให้ผู้ที่
รู้ความจริงทั้งหมด
เมื่อสายเกินไป
บ้างหรือกหรือ?

เราไม่ใช่
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใจดี
แต่เราคือ
กฎกติกาที่เป็นธรรม!

ฮือๆ... กว่าจะรู้ตัวว่า
อยู่ในเกมจริง
ก็หมดเวลาซะสม่ห้म्मแล้ว
เกมหน้าจะโกยให้เยอะๆเลย

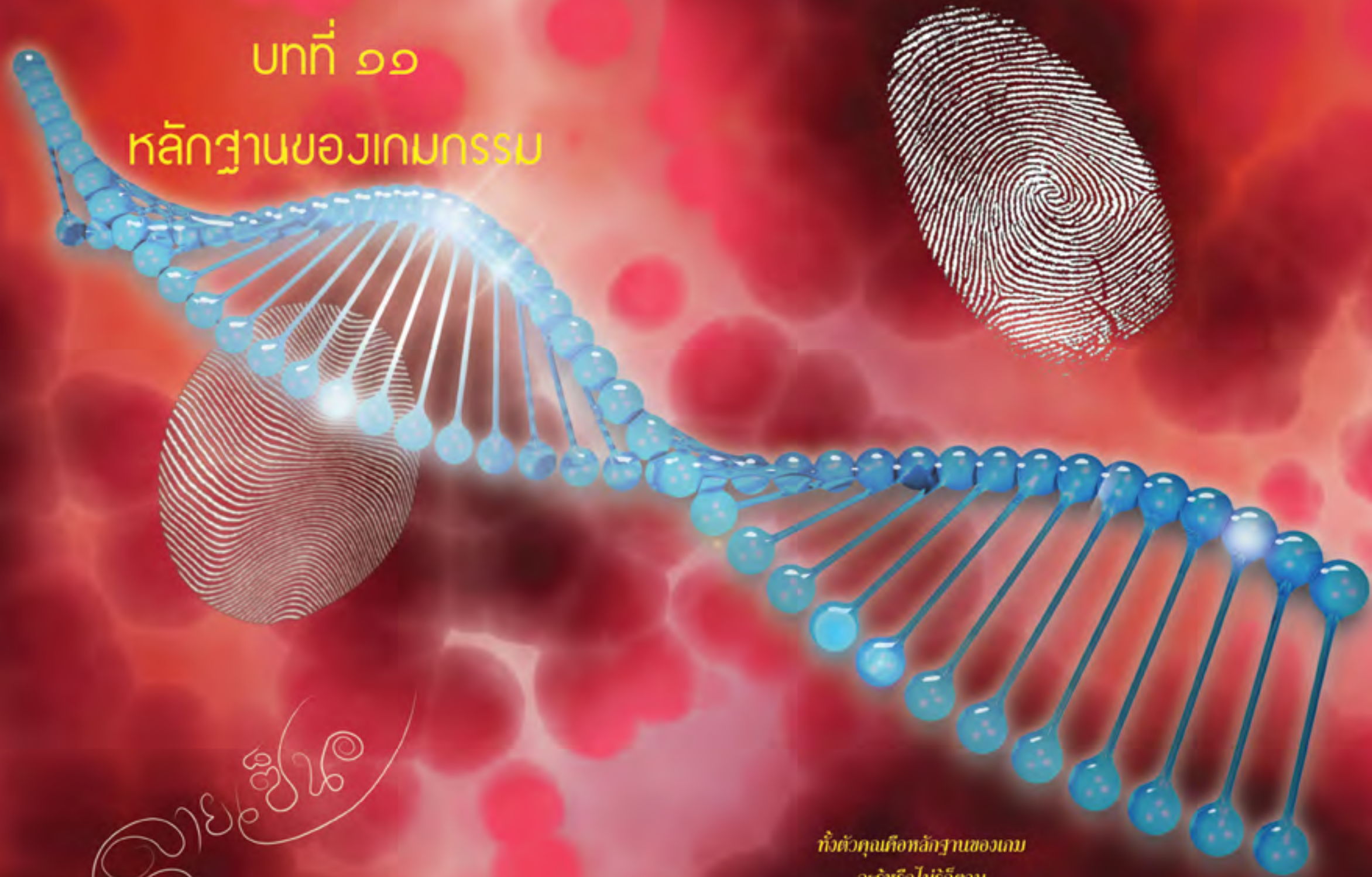

वादิวมาตลอดเกม
เพิ่งมาคิดได้
ก่อนหมดเวลาเดี๋ยวดิว
เทีชวหน้าทีติดนิ้ชขवादิวอีก

บทที่ ๑๑

หลักฐานของจโนมกรรม

วิไลลักษณ์

ทั่วทุกหนที่หลักฐานของแอม
จะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม

ลำดับขั้นในการเปลี่ยนแปลงชีวิต

อะไรก็ตามที่ถูกตกแต่งด้วยกฎแห่งกรรมวิบากจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอื่นเสมอ แต่กฎแห่งกรรมวิบากจะไม่เปลี่ยนแปลงเลยสิ้นกาลนาน ทั้งนี้เพราะกฎแห่งกรรมวิบากนั่นเองคือเกมกรรมทั้งเกม ไม่ว่าคุณจะทำเกมกรรม หลุดพ้นจากกรงรั้วของเกมกรรมไปนานแสนนานแค่ไหน จะยังคงมีใครหลายคน ตกค้างอยู่อย่างเดิม ถูกเล่นงานด้วยกฎเดิมๆ ถูกบีบคั้นด้วยเครื่องล่อใจเดิมๆ ต้องออกแรงต้านล้มลุกคลุกคลานด้วยท่วงท่าเดิมๆ ด้วยรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ โดยไม่มีใครจำใครได้ ไม่มีใครสลักสำคัญพอจะมีชื่อบนเสาสลักต้นไม้ในเกมกรรม ชื่อแซ่และหน้าตาของทุกคนจะโดนลบทิ้งไปทั้งหมด หาอะไรหลงเหลือเป็นร่องรอยความทรงจำของใครไม่ได้เลย

และแค่คุณมาตามทิศที่จะนำไปสู่ทางออกจากเกมกรรมแล้วระยะหนึ่งมองย้อนกลับเข้ามาถึงใจกลางเกมกรรมอันหนาแน่นด้วยสนามพลังดึงดูดให้ลงต่ำ คุณจะได้ข้อสรุปประการหนึ่ง คือเกมกรรมเล่นยากที่สุดก็ตรงจะทำให้ผู้เล่นเชื่อว่าเกมกรรมมีจริง และกฎเหล็กของเกมกรรมก็มีจริง เพียงเชื่อได้ว่าเกมกรรมไม่ใช่เรื่องหลอก ทางออกก็เหมือนแฉมเปิดบ้างแล้ว

แต่ก็นั่นแหละ ถ้าเกมเล่นง่าย ทุกคนคงหลุดพ้นจากกรงของเกมไปหมดแล้ว คุณจำเป็นต้องเชื่อจากการเห็นผลลัพธ์ และการเห็นผลลัพธ์ก็ทำให้คุณพบกับเบื้องหลังเกมกรรมที่ถูกเปิดเผยขึ้นเรื่อยๆ

ถ้าทำดีแล้วได้ดีในหน้าที่เดียว ทุกคนคงไม่สงสัยว่าผลกรรมมีหรือไม่มี แต่ที่ปัจจัยและตัวแปรในการให้ผลในเกมกรรมซับซ้อนเหลือเกิน และผลกรรมส่วนใหญ่ก็มาซ้ำเหมือนไม่มีวันมาถึง อาการคอยเปล่านั้นจะทำให้คุณหมดแรงศรัทธา เมื่อทำแล้วไม่ได้ผลทันใจ เมื่อไม่มีใครพยากรณ์ได้ชัดเจน คุณจะรู้สึกเหมือนกฎแห่งกรรมวิบากไม่มีจริง อันนั้นมิใช่มายาลวงของเกมกรรม แต่เป็นเงื่อนไขการให้ผล ดังได้แสดงแล้วในบทที่ ๑๐ ว่าด้วยการให้ผลของกรรมซึ่งสัมพันธ์กับทวนเก่าของแต่ละคน ฉะนั้นถ้าจะรอผลอันใด ก็ขอให้แน่ใจว่าเป็นผลที่สมกับตัว สมกับทวนเก่าของคุณ ผลก็จะปรากฏเป็นที่ประจักษ์สมน้ำสม

เนื้ออย่างแน่นอน

สรุปว่าถ้าทำบุญแล้ว ‘ได้ดี’ แต่ ‘ไม่ใช่ออย่างใจ’ ก็อย่าเพิ่งไปโทษบุญ ผลบุญก็อย่างหนึ่ง จะเอาให้ได้ตั้งใจก็อีกอย่างหนึ่ง ส่วนที่เหลือของบพนี้จะมีให้สังเกตความแตกต่างหลังจากที่คุณเข้าใจเกมกรรม สมครใจให้ทานรักษาศีลตลอดจนตกลงปลงใจหยุดเล่นเกมกรรม

ความรู้สึก

หากคุณเลิกคาดหวังผลแบบคนอยากถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ ๑ แต่คาดหวังความสุขทางใจเป็นที่หนึ่ง คุณจะเห็นผลทันทีที่ทำบุญอย่างบริสุทธิ์ใจเพียงเล็กน้อย เช่นไปเดินเล่นริมสระ เห็นคนให้อาหารปลา ก็ไปซื้อมาให้บ้าง ความรู้สึกของคุณจะแตกต่างไปจากการเดินเล่นเปล่าๆ ในทันทีที่นั่นเอง คือนอกจากความสบายใจที่ได้เดินเล่น ยังแถมความชุ่มชื้นเข้ามาด้วย แต่อาจเจือจางและไม่ชัดเจนหากสายตาคุณไม่ดูปลา และใจคุณไม่จดจ่ออยู่กับการให้อย่างต่อเนื่อง

หากคุณฝึกสังเกตความจริงจนกระทั่งเกิดความฉลาดในเกมกรรม เวลาให้ทานมีใจอ่อนนุ่ม เล็งตาดู และเทใจให้ ไม่สักแต่ให้ด้วยความเคยชินหรือทำที่เฉยเมยแบบหุ่นยนต์ คุณจะหาความสุขจากการให้ด้วยใจรักได้ทุกที่ทั่วโลก

เช่นเดียวกับการถือศีลแต่ละข้อ ถ้าหมั่นสังเกตใจตนเอง คุณจะเห็นความสุขทวีตัวมากขึ้นทุกวัน เมื่อมีแต่ความรู้สึกด้านดี อบอุ่นใจ สบายใจ คุณก็จะเลิกกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิต ต่อให้ชีวิตเหมือนเข้าตาจน คุณก็จะไม่สนใจแต่อย่างใดเลย นี่แหละเรียกว่าเป็นสุขจนชีวิตแตกต่างกัน เพราะแม้ความยากจนและสถานการณ์ลำบากก็ขโมยความสุขไปจากใจคุณไม่ได้

เมื่อเผชิญกับสถานการณ์อันน่าเป็นทุกข์ คุณก็ยังยิ้มได้ แม้สำรวจ

กระเป๋าทิ้งเงินหาย แต่สำรวจในอกในใจแล้ว เพียงพบว่าความสุขยังอยู่กับคุณ คุณก็ยิ้มออก และจะได้ข้อสรุปเยี่ยงคนเคยทำบุญว่า ถ้าไม่เคยบริจาคหนึ่งพัน คุณจะไม่มีวันรู้วิธีทำเงินหายหนึ่งพันด้วยความสะดวกสบายใจได้เลย

จิต

เมื่อคุณสามารถรักษาสัญญากับตนเอง เช่นตั้งใจรักษาศีลแล้วรักษาได้ แม้เกมกรรมจะส่งเรื่องช่วยชวนชวนเสียด้ายให้หลงใจ สิ่งได้เห็นได้ชัดที่สุดในระยะสั้นคือจิตจะเบา อบอุ่น สว่างจากภายใน แล้วรู้สึกไวใจตัวเอง เห็นตนเองเป็นคนที่ไวใจได้มากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ก็อาจยังมีช่องโหว่ทางความรู้สึก คือกลับไปกลับมาได้ ท้อแท้ได้ ลังเลสงสัยหวั่นไหวได้ หวนไปเชื่อเสียงกระซิบจากกิเลสได้

ถ้าไม่ถอดใจถอยเท้าไปเสียก่อน ให้กำลังใจตัวเองในการรักษาความดีได้นานพอ ในระยะยาวคุณมองเข้ามาข้างในทีไร จะเห็นแต่ความตั้งมั่น ไม่เอาเรื่องผิด ๆ ตั้งแต่ในมุ้ง คือไม่ต้องซังใจคิดว่าเอาดีหรือไม่เอาดี ขอเพียงเป็นเรื่องผิดศีล จิตคุณก็ปฏิเสธหมดแล้ว

ถึงขั้นนั้นคุณจะรู้สึกว่าจิตใจสงบเยือกเย็น ความคิดด้านร้ายแม้มีอยู่ก็เบาบางลงมาก สามารถควบคุมความคิดได้ง่ายขึ้น และไม่กลัวเสียงกระซิบในหัวอันร้ายกาจจากภาคความเป็นคนเลวของตนเอง เพราะตระหนักว่าตัวคุณจริง ๆ ยืนอยู่ฝั่งตรงข้าม จิตคุณเหมือนอุปกรณ์เครื่องใช้คุณภาพดี แข็งแรงทนทาน ซึ่งไม่น่ากังวลว่าจะเสียหายเองหรือถูกสิ่งอื่นกระทำให้เสียหายง่าย ๆ

เมื่อฝึกต่อ ยอดอีกเพียงนิดเดียว คุณจะเริ่มฉลาดทางจิตมากขึ้นทุกวัน เช่นเห็นถนัดชัดว่าความฟุ้งซ่านก่อคำพายุมาจากการเปลืองพูดเรื่องไม่ดีของคนอื่นด้วยจิตคิดนิทานว่าร้าย ครั้งต่อมาเพียงเห็นจิตคิดนิทานว่าร้ายปรากฏขึ้น สติก็ระลึกได้ว่านั่นเป็นเหตุแห่งทุกข์ เป็นเหตุแห่งสภาพจิตแย่ ๆ ความอยากนิทานว่าร้ายก็หายไป ความฟุ้งซ่านก็ไม่เกิด นั่นแหละเรียกฉลาดครบ

วงจร คือไม่ใช่แค่สักแต่เข้าใจ ทว่ามีสติเท่าทันและห้ามใจได้ก่อนสายด้วย

ผู้มีความฉลาดทางจิตย่อมมีจิตที่สงบ หนักแน่น และรู้เห็นโลกอย่างเที่ยงตรง อะไรจะมีค่าไปกว่าการมีจิตที่ดีขึ้น ในเมื่อจิตคือสิ่งที่คุณต้องทนรำคาญหรือชื่นชมยินดีอยู่ตลอดเวลาตลอดคืน และจิตนี้เองเป็นต้นเค้าของกรรมทั้งปวง เมื่อจิตสว่างย่อมปรารถนาที่จะทำกรรมขาว สุกตีย่อมเป็นที่หวัง เมื่อจิตมืดย่อมใคร่ที่จะทำกรรมดำ ทุกตีย่อมเป็นที่หวัง

ที่สุดแล้ว ขอเพียงจิตคุณดีอย่างเดียว อะไรอย่างอื่นที่จะตามมาก็ดีหมด หากการเปลี่ยนแปลงของคุณเข้าถึงจิต ก็แปลว่าทั้งปัจจุบันและอนาคตไม่มีอะไรน่าห่วงอีกแล้ว

หน้าตา

เค้าโครงรูปร่างหน้าตาของคนเราไม่ได้คงเส้นคงวาตายตัวอย่างที่คิด แม้อาหาร อากาศ การออกกำลังกาย ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคุณขนาดเห็นเงาตัวเองในกระจกแล้วแปลกใจได้บ่อย ๆ

กรรมก็เช่นกัน คุณเปลี่ยนกรรมหน้าตาก็เปลี่ยนตาม โดยเฉพาะในเรื่องของศีลจะเห็นผลชัดรวดเร็ว คือต่อให้คุณเป็นคนผิวดำ เมื่อรักษาศีลได้สะอาดสักระยะ กระทั่งรู้สึกตั้งมั่นในศีล จะเหมือนมีรัศมีความขาวทอตัวออกมาจากภายใน ผิวคุณจะดูขาวขึ้นจนคนอื่นทัก

หากคุณมองคนด้วยความคิดที่ดี จิตเป็นเมตตา ไม่มองด้วยอาการหมิ่น ไม่มองด้วยเลศนัย ไม่มองด้วยความเป็นปรปักษ์ ไม่มองด้วยความระลึกถึงเวรที่ผูกกันมา นัยน์ตาคุณจะมีประกายชวนมองมากขึ้น รวมทั้งรูปตาอาจเต็มขึ้นกว่าเดิม

หากคุณทำบุญด้วยจิตเลื่อมใสขนาดยิ้มได้เต็มปาก ไม่ลังเลที่จะยิ้มขึ้นใจในหวังที่จิตเป็นบุญเป็นกุศล และจดจำจิตที่คิดยิ้มจริงใจใส่นั้นได้ แจก

ยิ้มให้ใครต่อใครง่าย ๆ ด้วยไมตรีจิตบริสุทธิ์ รูปปากและกล้ามเนื้อบนใบหน้าทั้งหมดจะถูกตกแต่งให้เป็นยิ้มงามทั่วตลอด ยิ่งหากฝึกพูดความจริง พูดคำอันเสนาะโสต พูดคำสมานฉันท์ และพูดอย่างมีสติ ไม่พูดให้เกิดจิตที่บิดเบี้ยวปากก็จะอยู่ในรูปรอยปกติที่ดูดีที่สุดในไม่เบี้ยวบิดผิดรูปไป

หากคิดทำเพื่อคนอื่น อยากรอนุเคราะห์ อยากรเกื้อกูล อยากรให้เขาได้ดี มีสุข ขอให้สังเกตรัศมีความรู้สึกไปด้วย จะเหมือนสว่างเรืองออกมาจากภายในสังเกตรื้อย ๆ ยิ่งทำดี ยิ่งทำมาก รัศมีเรืองจากภายในจะยิ่งชัดจนบอกตัวเองได้อย่างหนักแน่นว่ามีใช้อุปาทาน ผิวหนึ่งและกรอบหน้าของคุณจะฉายรัศมีเดียวกับที่คุณรู้สึก และคนอื่นก็จะรู้สึกตาม แต่ช่วงใดใจร้าย ใจจืดใจดำสักพัก รัศมีความรู้สึกดี ๆ นั้นก็จะหายไปจากภายในใจด้วย

ความรู้สึกภายในกับเหตุการณ์ภายนอกค่อนข้างจะเป็นไปตามกัน ถ้ารัศมีความรู้สึกของคุณดีออกมาจากข้างใน ก็จะมีคนทักทายหรืออยากยิ้มแย้มให้คุณ นั่นแปลว่าถ้าภายในของคุณเป็นมิตรกับโลก โลกภายนอกก็จะเป็นมิตรตอบคุณ

รัศมีความสว่างจากภายในแตกต่างจากการบำรุงผิวให้ ‘ดูขาว’ ที่ภายนอก หากคุณเป็นคนมักโกรธ ชอบพูดหยาบเป็นนิสัย ต่อให้ตั้งเด็มนิ้วคุณขาว ในที่สุดก็จะหม่นลง แม้บำรุงด้วยการอาบน้ำแร่แช่น้ำนมให้ขาวสะอาดตามองใกล้ชัดไปนาน ๆ ก็ารู้สึกว่าไม่ชวนชื่นใจอยู่ดี เว้นแต่คุณมีทุนเก่าหนา คือมีคะแนนบวกที่ตกแต่งผิวพรรณให้งามมากมายเหลือเฟือ อย่างนั้นผลของความมักโกรธและพูดหยาบก็อาจไปปรากฏรบกวนจิตใจในชาติถัดไป เป็นผิวหนึ่งหยาบ ๆ คำ ๆ

สรุปคือแวตาก็ดี รูปตาก็ดี รอยยิ้มก็ดี ความอึดเต็มและความเปล่งปลั่งของเนื้อหนังก็ดี ล้วนเป็นเสมือนนิมิตที่ฉายออกมาจากจิต แสดงภาวะของจิตจิตคุณเป็นอย่างไร ตัวตนของคุณที่ปรากฏกับภายนอกก็เป็นอย่างนั้น ความเปลี่ยนแปลงทางกายของแต่ละคนไม่เหมือนกัน และไม่สำคัญเท่าการเปลี่ยนแปลงของจิต แต่ก็เป็นเครื่องให้กำลังใจที่ดี เพราะเห็นหน้าเห็นเนื้ออย่างเป็นรูปธรรม น่าพึงใจสำหรับผู้ยังติดอยู่กับรูปของตน

สุขภาพ

เมื่อแนวแน่ที่จะไม่ฆ่าสัตว์ ตลอดจนเว้นขาดจากการดื่มสุรายาบ้า ยาอี รัศมีสุขภาพจะไม่บกพร่องเพราะกรรมอันเป็นปัจจุบัน

แต่รัศมีสุขภาพพื้นฐานอันเกิดจากกรรมฆ่าสัตว์เก่า ๆ ยังอาจรบกวนคุณอยู่ ก็บรรเทาได้ด้วยการปล่อยสัตว์ ยิ่งสัตว์ใหญ่ ยิ่งจำนวนมาก ยิ่งต่อเนื่องนานเท่าไร ก็ยิ่งเห็นผลดีชัดเจนนั่น

อย่างไรก็ตาม สุขภาพของคุณจะไม่ดีขึ้นเพียงด้วยการปล่อยนกปล่อยปลา ปล่อยวัวปล่อยควายครบพันธุ์หรือหมื่นตัวอย่างเดียวนะ คุณต้องออกกำลังกาย กินอาหารถูกสุขลักษณะ เพื่อให้กระดูกแข็งแรง โครงสร้างร่างกายพื้นฐานแน่นหนาเพียงพอด้วย

มลพิษในปัจจุบันอาจทำให้ยากที่คุณจะหาอากาศดี ๆ มีความบริสุทธิ์ไว้หายใจ กรรมชราและการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออาจช่วยชดเชยอากาศดี ๆ ได้บ้าง แต่ก็ควรหาโอกาสไปพักผ่อนตามท้องถิ่นที่ปราศจากมลพิษเสมอ ๆ ด้วย

ฐานะการเงิน

หากคุณมีฐานะการเงินไม่สู้ดี มีแต่ความอึดคึดติดขัด คุณคงหวังพิสูจน์กรรมวิบากเข้ากับเรื่องลาภก่อนเพื่อน

การไม่คดโกง ไม่ฉ้อฉล ไม่หลอกลวงเอาเงินใครมาอย่างไรก็ตาม ยุติธรรม ผนวกกับการทำบุญกับศาสนาด้วยจิตปรารถนาจะช่วยให้ช่วยกันสืบทอดพระศาสนาคนละไม้คนละมือ จะเป็นตัวสร้างรัศมีของผู้มีลาภขึ้นในคุณได้ดีที่สุด และจะเด่นชัดตั้งมั่นเมื่อกรรมชราดังกล่าวเกิดขึ้นต่อเนื่องนานพอ

หากคุณหวังผลทางลัด เร่งรัดลาภด้วยการเสริมดวง ด้วยการพยายาม

ตกแต่งโหงวเฮ้ง ฮวงจุ้ย หรือด้วยศาสตร์แห่งเคล็ดกลางใด ๆ ก็อาจได้ผลในแง่ปรับสภาพผิวนอก ฐานะการเงินก็อาจกระเตื้องขึ้นแบบผิว ๆ แต่ไม่มีแรงส่งในระยะยาวอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีวิบากในทางทรัพย์สินากรอยู่

ลาภลอยไม่จำเป็นต้องมาจากลอตเตอรี่หรือหวยใต้ดิน ถ้าเงินมาง่ายคุณต้องเตรียมใจว่ามันจะไปง่ายด้วย เพราะลาภลอยไม่มีแรงค้ำจุน แตกต่างจากลาภที่มาจากงานประจำและบุญเก่า

ต้องยอมรับว่าการเป็นลูกจ้างกับการมีกิจการของตัวเองนั้น จะเอื้อให้กรรมสขบส่งผลแตกต่างกัน หากเป็นลูกจ้าง แม้กรรมจะช่วยอุดหนุนให้ได้ดีขนาดไหน ก็ไม่มากไปกว่าเพดานเงินเดือนและโบนัสที่คุณมีสิทธิ์จะได้รับเท่าใดนัก แต่หากคุณมีกิจการของตัวเอง ผลกำไรจะขึ้นตรงกับกรรมเก่าและกรรมใหม่

การขยันทำงาน ไม่ใช่จ่ายเกินตัว รู้จักเลี้ยงดูลูกเมียและบริวารให้อยู่ดีตามอัตภาพ รวมทั้งรู้จักแบ่งเก็บหอมรอมริบ ก็เป็นตัวแปรที่จะทำให้ฐานะการเงินของคุณเขยิบขึ้นได้ คือรัศมีของความขยัน ความไม่ประมาท และความรู้จักแจกจ่ายเกื้อกูล จะทำให้ชีวิตโดยรวมไม่ตกที่นั่งลำบากทางการเงิน

คุณไม่อาจจะเกณฑ์ว่าเมื่อนั้นเมื่อนี้จะรวยขึ้น แต่คุณสามารถรู้สึกได้ว่ารังสีของท่านและความซื่อสัตย์แข็งแรงหรือยัง ถ้ารู้สึกถึงความตั้งมั่นแข็งแรงในภายใน เหตุการณ์ภายนอกก็จะปรากฏสอดรับกันไปด้วย ตรงข้าม หากอาชีพของคุณคือการหลอกลวงและฉกฉวยประโยชน์จากความไม่รู้ของลูกค้า แม้คุณจะได้เงินมาก เงินนั้นก็จืดจาง ไม่ทำให้คุณนอนสบาย มีเหตุให้ต้องเสียเงินทองอย่างไม่น่าจะเสียอยู่เรื่อย ๆ หรือหนักกว่านั้นคือมีเงินแต่รู้สึกเหมือนไม่มี นี่ก็คือความยุติธรรมของกรรมที่คุณประจักษ์กับตัวแต่อาจไม่อยากจะยอมรับ

คนรัก

แต่ละคนมีแรงดึงดูด หรือพูดง่าย ๆ ว่าเสน่ห์ที่ต้องตาต้องใจเพศตรงข้ามไม่เท่ากัน ปัจจัยที่ทำให้ทรงเสน่ห์มีอยู่มาก ต้องยอมรับว่ามนุษย์เราหลงรูปยึดติดในลักษณะต้องตาก่อนอื่นใด ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นว่าแรงส่งของกรรมเก่ามีอิทธิพลสูง ใครเคยทำทานด้วยศรัทธา เคยรักษาศีลด้วยความแน่วแน่ ซาติ ถัดมาก็เอารูปร่างหน้าตาดี ๆ ไว้ใช้ล่อตาล่อใจใครต่อใครสบายไป

อย่างไรก็ตาม เสน่ห์ที่จับใจคนในระยะยาวมิใช่รูปร่างหน้าตา ทว่าเป็นน้ำใจ ความเมตตา ความรู้จักพูด ความเชื่อมั่น ตลอดจนท่วงทีกิริยา แม้แต่คนที่มิขู่เก๋าทางรูปร่างหน้าตาไม่ดึ๊ง ก็สามารเพิ่มเสน่ห์อันเป็นภายในได้ในชั่วเวลาที่ปรับเปลี่ยนนิสัยบางอย่างให้ตั้งมั่น ในทางตรงข้าม แม้สวยหล่อเลิศเลอแต่หน้าตาคร่ำเครียดกับเรื่องตกต่ำทั้งหลาย ทั้งเหล่า ทั้งการพนัน ทั้งคำพูดคำจาสารพัดพิษ ก็ทำบุญเก่าทรุดโทรมลง หรือแม้รูปร่างหน้าตาดีก็ไม่มีใครอยากเข้าใกล้คน ‘กรรมเหม็น’

น้อยคนที่ทราบความลับประการหนึ่งของเกมกรรม นั่นคือเสน่ห์มิได้อยู่แค่ที่รูปร่างหน้าตา ท่วงทีกิริยา และการพูดจาเท่านั้น ทว่ายังตั้งต้นออกมาจาก ‘วิธีคิด’ อันเป็นของภายในเลยทีเดียว กระแสความคิดจะชักทอรัศมีออกมาเสมอ นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมหนึ่งนึ่ง ๆ อยู่ใกล้บางคนแล้วคุณพุ่งชานจับจดตามเขา ขณะที่กับอีกคนคุณรู้สึกมีสติ มีความกระตือรือร้น มีความคิดด้านบวก

คนพุ่งชานมาก ๆ จะขาดเสน่ห์ในกระแสความคิด ส่วนคนคิดได้เป็นระเบียบ และคิดได้อย่างคนตื่นตัวกระตือรือร้น จะก่อรังสีเสน่ห์ในตัวเองโดยยังไม่ทันต้องพูด นี่เป็นสิ่งที่ทุกคนสัมผัสได้ รู้ประจักษ์ได้ด้วยตนเอง ทว่าไม่มีใครสังเกตเห็นชัด ๆ

อย่างไรก็ตาม เสน่ห์เป็นแค่แรงดึงดูด ไม่ใช่ไปรับประกันว่าคุณจะพบกับคนรักถูกใจ การพบคนรักที่คุณจะรักดูดีมีจริง ๆ ยังอิงอาศัยเหตุปัจจัย

มากกว่าเสน่ห์ เช่นอดีตชาติเคยอยู่ร่วมกันมา และปัจจุบันชาติได้มีโอกาส
เกื้อกูลกันระยะหนึ่ง เพราะฉะนั้นอย่าหวังว่ากรรมใหม่ประการเดียวจะช่วยให้
คุณพบรักที่หวานซึ่งได้เหมือนฝัน แต่ให้หวังว่าเสน่ห์จะไม่ทำให้คุณเจ็บเหงา
และในที่สุดจะดึงดูดคู่ที่เคยร่วมบุญให้ได้มาพบกัน

ที่อยู่อาศัย

การเปลี่ยนบ้านใหม่เป็นตัวอย่างที่ดีของการเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิ
เพราะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดว่าทุก ๆ วันคุณจะรู้สึกเป็นสุข
หรือเป็นทุกข์ประมาณใด ระยะแรกอาจปีติโสมนัสหรือผ่องใสกับความใหม่ของ
บ้านมาก และแม้ระยะต่อมาจะเริ่มซาชิน แต่ก็มีความสุขความพอใจในที่อยู่
เป็นพื้นฐาน

บุญจะไม่ลงมือก่ออิฐถือปูนสร้างบ้านสวย ๆ ให้คุณอยู่ แต่บุญจะทำให้
คุณมีสิทธิ์ได้อยู่บ้านสวย ๆ ในทำเลเหมาะ ๆ บ้านที่เป็นบ้านของคุณอย่างแท้จริง
นั้น อาจเป็นเงาสะท้อนของตัวคุณเอง เพียงแต่ไม่ได้อยู่ในกระจกเงา แต่ตั้งอยู่
บนที่ดินผืนที่คุณมีสิทธิ์เป็นเจ้าของ

ถ้าจิตและกรรมของคุณแตกต่างกันไปมาก ๆ กระทั่งบ้านเก่าของคุณรองรับ
ไม่ไหว จะมีเหตุบีบบังคับให้หาบ้านใหม่ และมักเป็นบ้านที่สอดคล้องกับจิตและ
กรรมใหม่ของคุณโดยตรง ฉะนั้นเมื่ออยู่บ้านใหม่คุณจะรู้สึกไม่แปลกแยก ไม่
ผิดที่ผิดทาง ภายในสองสามวันจะมีความเป็นกันเองกับบ้านราวกับอยู่ที่นั่น
มาตลอด

ต้องเข้าใจว่าภาวะความร่ำรวยไม่ได้วัดจากคฤหาสน์หรือปราสาทราชวัง
หลังโตโต ๆ แต่วัดจากความเปี่ยมสุขที่มีจากสมบัติและสิ่งแวดล้อม ในเมื่อบ้าน
เป็นตัวคุณ สิ่งแวดล้อมของบ้านมีผลกับคุณ ถ้าคุณย้ายบ้านก็คือเปลี่ยนหนึ่งใน
ในส่วนประกอบสำคัญที่สุดของชีวิต

การจะมีกำลังเปลี่ยนบ้านนั้น ไม่ใช่แค่เรื่องเงินอย่างเดียว บางคนแม้
อาศัยศาสตร์เช่นฮวงจุ้ยมาช่วยเลือกบ้านให้ชะตาดีขึ้น ทั้งตำแหน่งที่ตั้ง ทั้ง
ทิศทาง ทั้งรูปลักษณะบ้าน ทั้งสิ่งแวดล้อม ฯลฯ แต่ในเมื่อละกรรมเดิมไม่ได้
ก็ไม่พ้นต้องเจออะไรแบบเดิม ๆ อยู่ดี แค่พลิกเหลี่ยมพลิกมุมชะตาเพียงเล็กน้อย
จนเหมือนอะไร ๆ กระตือรือร้นไม่นาน ก็ต้องกลับเป็นเหมือนเมื่อครั้งอยู่บ้าน
เดิมอีก

ยิ่งคุณทดลองใช้ศาสตร์เกี่ยวกับเคล็ดลางมาช่วยมากขึ้น คุณจะยิ่งพบ
ว่าถ้าไม่มีอะไรกระตุ้นให้คุณเปลี่ยนแปลงจิตใจ วิธีคิด วิธีพูด และวิธีทำ กระทั่ง
เกิดนิสัยใหม่ตั้งมั่น ชะตาชีวิตของคุณจะย่ออยู่ในวงจรเดิม ๆ เสมอ เมื่อภายใน
อันเป็น ‘ผู้สร้างบ้าน’ ที่แท้จริงของคุณเปลี่ยนแปลง แม้คุณไม่ย้ายบ้าน บ้าน
เดิมก็จะเกิดการดัดแปลงบางอย่างให้เข้ากับกรรมใหม่ของคุณไปเอง เช่นความ
‘หนัก’ ของคานอัมพมคลบางคานจะเบาลง สัมผัสได้ด้วยจิตของผู้ที่รู้ได้ หรือ
ไม่กี่จะมีเหตุให้ตกแต่งต่อเติม และปรับปรุงลักษณะบ้านให้มีลักษณะเข้าที่เข้า
ทาง เข้าทิศเข้ามุมดีขึ้นโดยที่คุณไม่ต้องตั้งใจแต่อย่างใดเลย

โดยทั่วไปหากคุณเป็นเจ้าของบ้านใหม่ หรือมีอิทธิพลครอบครองดูแล
บ้านจะสะท้อนกรรมให้เห็นชัดประการหนึ่ง คือคุณทำความพอใจให้คนอื่นไว้
อย่างไร บ้านและสิ่งแวดล้อมก็จะให้ความพอใจกับคุณอย่างนั้น คุณจะ
ไม่สามารถชอบบ้านที่เข้ากับกรรมของคุณไม่ได้ แม้ฝันเข้าไปอยู่ก็จะเหมือนคับใจ
หรือถูกผลักไสออกมา

เมื่อเห็นตัวอย่างของการเปลี่ยนบ้าน ก็จะอนุมานการเปลี่ยนภพของตัว
เองในกรรมใหม่ได้ แต่ขอให้ทราบว่าคุณบุญของคุณถึงสวรรค์ บ้านหรือ
ปราสาทราชวังไหน ๆ ในโลกมนุษย์ก็ยากจะทำให้คุณรู้จักจริงๆ ที่อยู่ในอนาคต
ควรแก่การพิสมัยสักขนาดไหน

คะแนนที่จะให้ผลในอนาคตชาติ

๑ / พ่อแม่

- 1 สำหรับการผูกเวรกับพ่อแม่ที่ไม่ดี และ/หรือ สำหรับการทิ้งขว้างลูก
- =0 สำหรับความไม่แน่นอนในการอภัยพ่อแม่ที่ไม่ดี และ/หรือ สำหรับการรับผิดชอบลูกอย่างไม่คงเส้นคงวา
- +1 สำหรับการอภัยพ่อแม่ที่ไม่ดี และ/หรือ เลี้ยงลูกด้วยความรับผิดชอบเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก นอกจากนั้นยังเหมารวมถึงกรรมดีที่สั่งสมมากแล้วให้ผลเป็นการได้โอกาสเกิดกับพ่อแม่ที่มีบารมีรองรับกันได้ด้วย

๒ / เพศ

- 1 สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิด
- =0 สำหรับความไม่แน่นอนในการควบคุมความประพฤติทางเพศ
- +1 สำหรับความซื่อสัตย์กับคู่ของตน

๓ / รูปร่างหน้าตา

- 1 สำหรับความเป็นคนตระหนี่ และ/หรือ ความเป็นคนมีศิลปะพร่องเป็นประจำ
- =0 สำหรับความเป็นคนเอาแน่เอานอนในการให้ทานและรักษาศีลไม่ได้
- +1 สำหรับความตั้งมั่นในทานและศีล เมื่อให้ทานก็ให้ด้วยน้ำจิตเคารพศรัทธา เมื่อรักษาศีลก็มีความปลงปล้ำในศีลอันสะอาดของตน ไม่ได้ให้ทานและรักษาศีลด้วยความฝืนใจ

๔ / แก้วเสียง

- 1 สำหรับการพูดโกหก พูดหยาบ พูดส่อเสียด กับพูดเพ้อเจ้อเป็นประจำ
- =0 สำหรับการเป็นคนเอาแน่เอานอนในการพูดดีหรือพูดร้ายไม่ได้
- +1 สำหรับการพูดจริง พูดสุภาพ พูดถนอมน้ำใจ กับพูดอย่างมีสติเป็นประจำ และ/หรือ สวดมนต์สรรเสริญพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ด้วยศรัทธาอันเกิดจากความเข้าใจ และ/หรือ ใช้เสียงเป็นธรรมทานอันทำให้เกิดความเข้าใจธรรมะอย่างถูกต้อง

๕ / สุขภาพ

- 1 สำหรับการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นประจำ
- =0 สำหรับความเอาแน่เอานอนไม่ได้กับการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
- +1 สำหรับความตั้งมั่นในการเว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต และ/หรือ ถวายยาจำเป็นหรือการรักษาแก่พระภิกษุสงฆ์เป็นประจำ

๖ / ฐานะ

- 1 สำหรับการเป็นคนตระหนี่ และ/หรือ หาเลี้ยงตัวด้วยความฉ้อฉล คดโกง
- =0 สำหรับความไม่แน่นอนในการให้ทานและวิธีหาเลี้ยงชีพ
- +1 สำหรับการให้ทานด้วยจิตศรัทธาในบุญ และมีความคิด อนุเคราะห์แก่ผู้รับ

๗ / ทืออยู่อาศัย

- 1 สำหรับการเป็นมือลอบวางเพลิงแม่เพียงครั้งเดียว และ/หรือ ทำให้บริวารเกิดความคับใจในที่อยู่อาศัยเป็นอย่างมาก
- =0 สำหรับการไม่มีบุญหรือบาปเป็นพิเศษเกี่ยวกับที่พักอาศัย
- +1 สำหรับการเอื้อเฟื้อที่พักแก่คนจรที่ต้องการ และ/หรือ สร้างถวาย โบสถ์ วิหาร กับกุฏิที่พำนักสำหรับสงฆ์ (อาจร่วมบริจาคร่วมกับผู้อื่น ด้วยจิตศรัทธา หากกำลังใจแก่กล้า ปรารถนาให้เกิดที่พำนักสงฆ์จริงๆ ก็ได้บุญพอ ๆ กับทำด้วยกำลังของตนเองเพียงลำพัง)

๘ / ครู

- 1 สำหรับการยอมรับนับถือ และ/หรือ ขวนขวายช่วยเหลือครูที่สอนให้ คิด พูด ทำในทางเป็นบาป ชมชอบการเบียดเบียน ขาดเหตุผลอัน เป็นธรรม
- =0 สำหรับการกลับไปกลับมา และ/หรือ เปิดใจรับทั้งครูที่สอนเป็นบาป และเป็นบุญ
- +1 สำหรับการยอมรับนับถือ และ/หรือ ขวนขวายช่วยเหลือครูที่สอนให้ คิด พูด ทำในทางเป็นบุญ ละการเบียดเบียน เปี่ยมด้วยเหตุผลอัน เป็นธรรม

๙ / ความเฉลียวฉลาด

- 1 สำหรับการเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือชวนชวายน้อยในการศึกษา เมื่อเกิดปัญหาจะรอใครสักคนมาแก้ไข ไม่ชอบคิดเอง ไม่ชอบรับผิดชอบกับปัญหาของตนเอง ใครถามอะไรแม้รู้ก็เก็บงำไว้ หรือแลกกับผลประโยชน์เท่านั้น
- =0 สำหรับการเป็นคนศึกษาเล่าเรียนตามหน้าที่ให้พอรู้ เมื่อเกิดปัญหาก็แก้ปัญหาเอาตัวรอดเฉพาะหน้า สลับกับการพยายามผลักระโยนปัญหาให้คนอื่น
- +1 สำหรับการเป็นผู้ชวนชวายน้อยศึกษาเล่าเรียนด้วยความอยากรู้ อยากเห็น อยากมีความรู้ความสามารถไว้ทำประโยชน์ให้ตนเองและสังคม กับทั้งชอบตอบคำถามที่ตนรู้ ใครถามอะไรไม่เคยหวงวิชา บางทีเห็นใครลำบากก็เสนอตัวสอนเอง แล้วก็ไม่กลัวปัญหา มีความภูมิใจที่ได้ใช้ความคิดความอ่านแก้ปัญหาของส่วนรวม

๑๐ / วิธีใช้สติคิดอ่าน

- 1 สำหรับการเป็นผู้ไม่แสวงหาคำตอบ ว่ากรรมอันใดเป็นประโยชน์ กรรมอันใดเป็นโทษทั้งในปัจจุบันและอนาคต เมื่อพบสมณะก็ไม่ใส่ใจคิดว่าตนรู้ดีอยู่แล้ว ไม่หวั่นโหราณล้ำสมัยเหมือนอย่างนักบวชทั้งหลาย
- =0 สำหรับการรับฟังเทศนาธรรมจากสมณะตามๆกัน ไม่ออกทำปฏิเสธ บางครั้งแสดงความเคารพ แต่ใจมิได้พิจารณาตามอรรถตามธรรมที่สดับฟังอย่างจริงจัง
- +1 เป็นผู้มีความสามารถได้สดับฟังคำสอนของพระพุทธเจ้าหรือพระสาวก มีความสงสัยใคร่รู้อย่างจริงจังว่ากรรมใดเป็นประโยชน์ กรรมใดเป็นโทษทั้งในปัจจุบันและอนาคต เข้าหาสมณะถึงที่เพื่อสอบถาม หรือสนใจซื้อหาตำรามาอ่านเองโดยไม่ต้องมีญาติมิตรคอยแนะนำชักชวนมาก นอกจากนั้นยังไตร่ตรองด้วยความรอบคอบ ว่าสมณะใดกล่าวไว้ชอบ มีความสมเหตุสมผล สมณะใดกล่าวไว้พิกล ไม่สมเหตุสมผล โดยย่อย่อคือเป็นผู้สดับธรรมด้วยดี พิจารณาตามแล้วจึงปลงใจเชื่อว่าการกรรมอย่างนี้ดี สมควรทำ การกรรมอย่างนั้นชั่ว สมควรหลีกเลี่ยง

ปัจจัยที่เป็นตัววัดแผนผังอนาคตชาติ

๑) ความสม่ำเสมอ

ความสม่ำเสมอของกรรมจะเป็นตัวบอกว่าคุณตัดสินใจเลือกเป็นใครคนหนึ่งแน่ๆ มีเส้นทางเดียวแน่ๆ นิสัยใดของคุณตั้งมั่นตลอดชีวิต นิสัยนั้นจะติดตัวตามไปถึงชาติต่อไปอย่างแน่นอน

ความตั้งมั่นของนิสัยใจคอที่คุณรักษาได้ตลอดชีวิตเพียงชาติเดียว จะเอาชนะได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ครูในชาติหน้า หรือข้อบิบบคั้นต่างๆ ให้เปลี่ยนแปลง เช่นถ้าคุณยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม แม้ต้องโดนความผูกพันอันเหนียวแน่นดึงให้ไปเกิดกับพ่อแม่ที่เลว หรือพบครูที่สอนผิดๆ คุณก็หักค้ำ เพราะบุญเก่าจะเป็นสัญญาณนำร่องให้คิดได้เองตั้งแต่เด็ก ๆ แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ ที่เมื่อทำบาปแล้วตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมเลวร้ายแบบไหนก็กลายเป็นคนเลวร้ายแบบนั้น

อย่างไรก็ตาม กรรมมีหลายแบบ คุณตั้งมั่นในกรรมได้หลายๆชนิด ฉะนั้นผังกรรมใหม่ของคุณในอนาคตย่อมไม่ตื่นเขิน เส้นทางชีวิตและสิ่งที่คุณจะพบตามทางขึ้นอยู่กับกรรมที่ทำอย่างสม่ำเสมอทั้งหลายก่อน ตัวคุณในชาติหน้าอาจคิดว่าเป็นฟาลีชิต เป็นเทวดาบันดาล หรือเป็นความเคราะห์ดีเคราะห์ร้ายที่ปราศจากเหตุผล ทั้งที่คุณเองคือสถาปนิก คือวิศวกรสร้างผังกรรมทั้งสิ้น

กรรมที่ทำสม่ำเสมอส่วนใหญ่จะให้ผลทั้งชาตินี้ชาติหน้า แต่บางอย่างอาจให้ผลน้อยในโลกนี้เพราะติดเงื่อนไขทุนเดิม แต่ก็ให้ผลมากในโลกหน้าวันยังค่ำ ยกตัวอย่างเช่นคุณอยู่ในถิ่นทุรกันดาร มีสมบัติน้อย มีข้าวปลาบริโภคน้อย แต่กลับมีใจใหญ่ ชอบให้อาหารหมาแมวไก่กา ตลอดจนเอื้อเฟื้อน้ำทำให้เพื่อนบ้านเป็นประจำ ทำด้วยจิตคิดอนุเคราะห์จริงๆ แม้นุ้แก่กับคะแนใหม่ที่รวมกันยังมีกำลังอ่อน จะไม่ช่วยให้คุณพ้นจากสภาพความยากจนทันตา ทว่าเมื่อสิ้นสุดชีวิตนี้ ความเป็นคนใจกว้างจะทำให้คุณได้อยู่ในภพใหม่ที่กว้างขึ้น สว่างสบายและมั่งคั่งขึ้น

แน่นอนว่าหากกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกในทันที คุณจะไม่มีความตกใจ เพราะทุกสิ่งจะเริ่มต้นใหม่หมด นับแต่การลบความจำ การค่อยๆ เห็นตนเองเติบโตมาในบ้านที่มีข้าวปลาอยู่ในครัวให้กินไม่จำกัด แต่หากคุณไปเกิดบนเทวโลก คุณจะรู้สึกเหมือนฝันร้ายที่พลิกเปลี่ยนเป็นฝันดีทันที่อย่างน่าตื่นใจ

๒ กรรมที่ทำด้วยเจตนาหนักแน่นเป็นพิเศษ

ความรุนแรงของเจตนาจะย้อนกลับมาเป็นความรุนแรงของสิ่งกระทบเช่นกัน จะเห็นว่าคนเราแม้ทำกรรมชนิดเดียวกันเป็นประจำ แต่ก็มีเจตนาหนักเบาผิดแผกแตกต่างกันไป เพราะฉะนั้นผลก็ย่อมหนักเบาและมีความไม่สม่ำเสมอตามไปด้วย โดยมากผังกรรมใหม่ของคนส่วนใหญ่แม้มีอะไรๆ ให้คุณเจอซ้ำๆ อยู่ร่ำไป ก็มีความน่ายินดียินร้ายที่ผิดแผกแตกต่างในด้านน้ำหนัก แต่ก็จะมีบางคน เจอดีเจอร้ายหนักหนาสาหัสตลอดชีพ นั่นก็สะท้อนว่าน้ำหนักเจตนาของเขาในอดีตชาติคงเส้นคงวาผิดมนุษย์มนาเช่นกัน

๓ กรรมที่ทำด้วยความเพียรนานเป็นพิเศษ

ความเพียรหมายถึงความใส่ใจหรือความพยายามอย่างต่อเนื่อง ผลจะมาเป็นรูปของความยึดถือในการให้ผล หากเกิดใหม่บนสวรรค์หรือนรก จะมีอายุชัยยืนนาน และเมื่อยังต้องท่องเที่ยวเกิดตายอีกหลายครั้ง กรรมนี้ก็จะมีส่วนจัดผังชีวิตด้วยซ้ำไป ไม่หมดไม่สิ้นโดยง่าย แม้บางชาติจะไม่ทำกรรมนี้เลยก็ตาม

ยกตัวอย่างเช่นบางคนจะมีนิสัยประเภทจะทำทานต่อเมื่อพบสมณะที่หน้าศรัทธา เผอิญชาติหนึ่งมีวาสนาพอจะพบพระพุทธเจ้าและอริยสาวก บังเกิดความเลื่อมใสเป็นล้นพ้น ก็ชวนชวายุเพียรใส่บาตร เพียรอาสารับใช้หรือจัดหาสิ่งของให้พวกท่านตลอดชีวิต สะสมคะแนนความเพียรไว้อย่างล้นหลามเกินประมาณถูก

เช่นนี้แม้ชาติต่อๆ มาจะเป็นเศรษฐีซีดีดี ไม่ค่อยบำรุงศาสนา เพราะไม่พบนักบวชที่น่าเลื่อมใสพอ อย่างมากก็ให้ทานคนยากคนจนบ้าง ไม่ได้ทำทานที่มีความสว่างรุ่งเรืองใหญ่หลวง แต่ผลที่เคยถวายสังฆทานชั่วชีวิตด้วยความพากเพียรสม่ำเสมอเพียงชาติเดียว ก็จะส่งผลให้ได้เป็นเศรษฐีใหญ่ทุกครั้งที่เกิด

ในภพมนุษย์ และเป็นเทวดาผู้มีสมบัติทิพย์มหาศาลทุกครั้งที่เกิดบนสวรรค์

๕ กรรมที่ทำด้วยโสมนัสแรงเป็นพิเศษ

โสมนัสคือเครื่องวัดว่ากรรมที่ทำในครั้งหนึ่ง ฐึมมีความใหญ่ในตัวของกรรมเองเพียงใด เพราะจิตและเจตนาในการทำกรรมย่อมปรุงแต่งให้เกิดโสมนัสผิดแผกกันไป

หากโสมนัสในการทำกรรมมีความแรงเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว การเสวยผลจะเป็นไปด้วยความยิ่งใหญ่มาก หากเป็นโสมนัสในกรรมชว ผลจะน่าชื่นใจแจ่มชัดยิ่ง เช่นการถวายสังฆทานด้วยโสมนัสแรงทุกครั้ง จะทำให้คุณเกิดใหม่ในที่ที่สมมติบันดาลปีติ นำพิสมัยยากแก่การเบื่อหน่าย

แต่หากเป็นโสมนัสในกรรมดำ ผลก็จะน่าขนพองสยองเกล้ายิ่ง เช่นถ้าคุณแค้นศัตรูคนหนึ่งชนิดฝังกระดูก วันใดสบโอกาส ได้ฆ่าเขาด้วยวิธีตัดมือตัดเท้าทิ้งที่ละชิ้น แถมก่อนสิ้นใจบังคับให้เขาดูภรรยาถูกข่มขืนฆ่าอย่างทรมาณ แล้วคุณเกิดความปลื้มใจที่ล้างแค้นสำเร็จ ความปลื้มนั้นคือโสมนัสอย่างแรงเป็นพิเศษในกรรมชั่วที่ใหญ่หลวง เมื่อให้ผลในที่เกิดใหม่จะทำให้คุณต้องเผชิญกับเรื่องโหดร้ายนานัปการ แม้หมดกรรมในนรก มีโอกาสมาเป็นมนุษย์อีก ก็เหมือนทั้งชีวิตจะต้องหัวซุกหัวซุนหลบหนีการไล่ล่าที่เหยียดแค้นไป คุณมีสิทธิ์ถูกเกมกรรมทรมาณด้วยการเหวี่ยงไปเป็นนักโทษที่ผู้คุมไม่ยอมให้ตายดี และแม้คิดฆ่าตัวตายก็ทำไม่ได้ พุดง่าย ๆ ว่าผังชีวิตจะถูกวาดให้เจอแต่เคราะห์ร้ายน่าสยดสยอง ได้รับความทรมาณกายและเจ็บช้ำน้ำใจเกินจินตนาการ

๕ กรรมที่ทำกับบุคคลพิเศษ

แต่ละคนเป็นเป้าให้เกิดการขยายผลกรรมมากน้อยต่างกัน เช่นถึงแม้ว่า

คุณจะไม่หนีภัยนักเลง แล้วก็ไม่ได้อ่อนน้อมต่อมตนเป็นพิเศษ แต่บังเอิญเคราะห์ร้ายที่มีคู่เวรคนหนึ่งไปขอขพระ แล้ววาสนาบาปมีพอจะบรรลุมรรคผลอย่างนี้พอคุณเจอท่านขณะเป็นอริยบุคคลแล้ว และคุณไปกราบใส่ท่านแค่ครั้งสองครั้ง น้ำหนักกรรมดำก็อาจจะมากขนาดกำหนดรูปพรณัฐฐานในอนาคตได้ เช่นตัวเตี้ย มีลักษณะต่ำต้อยน่าดูถูก กับทั้งมีอำนาจน้อย

ตรงข้าม หากคุณชอบกราบ ปรมาณว่าชอบยกตนข่มท่านหรือแสดงท่ายิ่งใหญ่ อาจมีรังแกชาวบ้านเล็กน้อย แต่กับพระสงฆ์องค์เจ้าที่หน้าเลื่อมใสแล้ว ก็กราบแทบเท้าทุกครั้ง ไม่ทำตัวผยองเลย อย่างนี้กรรมชวอาจมีน้ำหนักเกินกรรมดำ คือจะมีร่างกายสูงสง่าไม่อายุใคร แต่อาจมีอำนาจไม่มากสมความสง่าของร่าง ผังชีวิตมักถูกจัดให้เป็นใหญ่ต่อเมื่อตั้งใจงานบุญ แต่ถ้าเป็นงานทางโลกจะไม่ค่อยมีใครให้ตำแหน่งหน้าที่สำคัญ ๆ

ทั้งบุญทั้งบาป เมื่อทำกับคนทุศีล จะมีผลน้อยกว่าทำกับคนมีศีล

เมื่อทำกับคนมีศีล จะมีผลน้อยกว่าทำกับอริยเจ้าชั้นต้น ๆ

เมื่อทำกับอริยเจ้าชั้นต้น ๆ จะมีผลน้อยกว่าทำกับอริยเจ้าชั้นสูง เช่นพระอรหันต์

เมื่อทำกับพระอรหันต์ จะมีผลน้อยกว่าทำกับพระปัจเจกพุทธเจ้า ผู้บรรลุตธรรมด้วยพระองค์เอง

เมื่อทำกับพระปัจเจกพุทธเจ้า จะมีผลน้อยกว่าทำกับพระพุทธเจ้า ผู้สถาปนาศาสนาพุทธได้

๖ กรรมที่ทำกับมหาชน

มหาชนคือคนจำนวนมากอันไม่ทราบแน่แท้ใด จัดเป็นกรรมที่ทำแบบไม่เลือกหน้า เมื่อให้ผลก็ย่อมใหญ่หลวงกว่ากรรมที่ทำเฉพาะคน ยกตัวอย่างที่เห็นง่ายได้ชัด คือ ถ้าวรณกันสร้างวิหารถวายแต่สงฆ์ไม่เลือกหน้า เพื่อให้เป็นที่พำนัก หรือเป็นที่สั่งสอนธรรมแก่อุบาสกอุบาสิกาทั่วไป

พระพุทธเจ้าก็ตรัสว่านั่นเป็นทานที่เหนือกว่าการถวายภัตตาหารแต่หมู่มงฆ์ที่มีพระองค์เป็นประมุขเสียอีก

กรรมชวาทที่กำกับมหาชนแล้วมหาชนได้รับประโยชน์สุข จะส่งผลให้เป็นคนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง คือต่อให้ชาตินี้คุณทำดีแบบปิดทองหลังพระ ไม่มีใครรู้เลยว่าเบื้องหลังประโยชน์สุขของมวลชนคือใคร หน้าตาชื่อเสียงเรียงไร แต่คุณทราบแก่ใจว่าสิ่งที่คุณทำไปนั้น เป็นผลดีอย่างชัดเจนกับสังคมหมู่มาก อย่างนี้ชาติถัดไปคุณก็จะฉายรัศมีเด่นเป็นที่ยอมรับกว้างขวางอยู่ดี

ตรงข้าม กรรมดำที่กำกับมหาชนนั้น จะแปรรูปเป็นคลื่นชนิดหนึ่งที่เกิดความรู้สึกเหม็นหน้า ใครเจอก็หมั่นไส้ และมักมีเหตุให้คุณต้องตกไปอยู่ในสภาพให้คนชิงชังมาก ๆ เสียด้วย แม้ว่า คุณจะพยายามทำดี อยากรักษาสังคมเยี่ยงคนปกติ สังคมก็มักมาพาลใส่ หรือไม่ก็จับคุณเป็นเป้าย่ำสบาบาทได้ง่าย ๆ โดยไม่มีใครเห็นใจสงสารเสียด้วย

๗ กรรมที่กำกับวัตถุพิเศษ

วัตถุในที่นี้หมายถึงสิ่งที่ทำไว้เป็นเครื่องหมายยึดเหนี่ยวจิตใจ หรือเป็นศูนย์รวมความเคารพศรัทธา เช่น พระพุทธรูป หรือรูปเคารพของศาสนาทั้งหลาย เมื่อทำด้วยใจที่รู้ว่าเป็นการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ก็ย่อมได้รับผลร้ายเกินคาด เช่น เกิดในตระกูลต่ำ โดนดูถูกดูแคลน ค่าที่ไม่รู้จักที่ต่ำที่สูง ฉะนั้นต้องทำความเข้าใจว่าวัตถุไม่ใช่สักแต่เป็นก้อนดินก้อนหินเท่า ๆ กัน วัตถุที่มีผลทางใจมากย่อมมีพลังสะท้อนในตัวเองมากไปด้วย

เตรียมพร้อมสำหรับเกมหน้า

ทุกคนที่อ่านหนังสือเล่มนี้ คือผู้ถูกกำหนดไว้ให้ตายทั้งหมดทั้งสิ้น

เหมือนนักโทษที่ถูกพิพากษาให้รับโทษประหารแล้วฆ่าแล้ว โดยมีความผิดอุกฉกรรจ์สถานเดียวคือไม่รู้ตัวว่ากำลังเล่นเกมกรรม ต้องสั่งสมคะแนน ต้องใช้หนี้ ต้องหาทางหนีเอาตัวรอด

แม้ยังไม่เชื่อสนิทเพราะยังไม่เห็นแจ้งด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามก็ต้องเชื่อขาดเผื่อเหลือไว้บ้าง ไม่ใช่เข้าข้างตัวเอง นึกว่าเมื่อไม่เชื่อก็แปลว่าชาติหน้าคงไม่มีคนฉลาดถูกหลอกให้ศึกษาเรื่องกำเนิดของจักรวาล ถูกหลอกให้คิดเก่งกำไร ถูกหลอกให้คิดพัฒนาเทคโนโลยีเสริมกิเลส ยากจะหันมาสนใจใช้เทคโนโลยีสำรวจความจริงเกี่ยวกับจิตและกรรม โลกจึงเหมือนกระดานลื่นที่พาลาดลงต่ำได้ง่ายมาก ๆ เพราะเต็มไปด้วยคนฉลาดเรื่องนอกตัว แต่หลงเขลาเกี่ยวกับเรื่องในตัวกันแทบทั้งสิ้น

ผู้มีปัญญาย่อมเห็นความไม่แน่นอน เห็นตามจริงว่าแรงดึงดูดของกิเลส นั้นต้านทานได้ยาก แม้แต่อยู่เฉย ๆ ก็เท่ากับกำลังถอยหลังเข้าคลองไปเรื่อย ๆ จึงควรปรารถนาหลักประกันในการเดินทางไกลกัน

คำถามที่ควรหมั่นถามตัวเองไม่ให้ลืมมีอยู่ ๓ ข้อ คือ

๑) ทำอย่างไรจึงจะไปเกิดกับพ่อแม่ที่ดี?

คำตอบคือทำแต่กรรมที่ดี ๆ ตามกฎของเกมกรรมอันดับต้น ๆ คือคุณจะมีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นแดนเกิดตลอดไป ฉะนั้นอย่าน้อยใจและอย่าชะล่าใจกับกรรมเก่าที่ส่งคุณมาอยู่กับพ่อแม่ดีหรือไม่ดีในชาติปัจจุบัน อยากรมีพ่อแม่แบบไหนในครั้งหน้า ก็ขอให้ประพฤติตัวแบบนั้นมาก ๆ ไปจนชั่วชีวิตก็แล้วกัน กรรมที่คุณทำเป็นอาณัตินั้นแหละตัวเลือกแดนเกิด ตัวเลือกเผ่าพันธุ์ใหม่ให้

๒) ทำอย่างไรจึงจะพบผู้ชี้ทางถูกทางตรง?

คำตอบคือยอมรับผู้สอนการไม่เบียดเบียนเป็นสรณะ ใครสอนให้

เบียดเบียนก็หลีกเลี่ยงเขาเสีย และถ้าดีกว่านั้น คือสอนเรื่องกรรมวิบาก เพื่อให้เชื่ออย่างมีเหตุผล เชื่ออย่างมีจุดหมายปลายทางแน่ชัด พิสูจน์ได้ก่อนตาย

ถ้าคุณเลือกที่จะเชื่อเรื่องกรรมวิบาก ก็เท่ากับคุณต้องศรัทธาพระพุทธเจ้า เพราะมีศาสดาองค์เดียวให้คุณเลือกเชื่อ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เดียวที่ชี้ให้รู้ตามว่า

กรรมขาว คือ กรรมที่เจตนาทำให้เกิดประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน อยู่ฝ่ายบุญ ให้ผลเป็นสุข

กรรมดำ คือ กรรมที่เจตนาทำให้เกิดโทษแก่ตนและคนอื่น อยู่ฝ่ายบาป ให้ผลเป็นทุกข์

กรรมครึ่งขาวครึ่งดำ คือ กรรมที่ทำด้วยเจตนาดี แต่เจืออยู่ด้วยการให้โทษ เช่น มอบเหล้าให้เป็นของขวัญเพราะรู้ว่าชอบ เป็นต้น ไม่อยู่ฝ่ายบุญหรือฝ่ายบาป ให้ผลครึ่งทุกข์ครึ่งสุข

กรรมไม่ขาวไม่ดำ คือ กรรมที่ทำเพื่อให้หลุดพ้นจากอุปาทาน โดยเจริญสติรู้เท่าทันเหตุแห่งทุกข์ อยู่ฝ่ายบุญ ให้ผลเป็นนิพพานอันพ้นทุกข์ทั้งปวง

หากคุณศึกษาแก่นสารของพุทธศาสนาได้อย่างถ่องแท้ ศรัทธาในพระพุทธเจ้าก็จะตั้งมั่น และจะส่งผลให้ได้ไปพบพระพุทธเจ้าองค์ต่อๆ ไปอีก หรืออย่างน้อยถ้าถือกำเนิดในกาลที่ว่างจากพุทธศาสนา ก็เป็นต้องได้พบศาสดาผู้สอนการไม่เบียดเบียน ยอมคล้อยตามท่าน และประพฤติปฏิบัติตนตามท่าน เป็นพื้นฐานให้มั่นคงแน่นหนายิ่งขึ้นไป

๓ ทำอย่างไรจึงจะสำนึกผิดได้ง่าย?

คำตอบคือให้ปลุกฝังนิสัยไต่สวนตนเองบ่อยๆ อย่าหมั่นฟังโทษผู้อื่น จนติดเป็นนิสัย หรือเมื่อใดจำเป็นต้องฟังโทษผู้อื่น ก็ควรน้อมมาพิจารณาว่า เขาช่วยเป็นกระจกเงาส่องให้เราเห็นตนเองหรือไม่ ถ้าเห็นว่าน่าเกลียดน่าชัง

อย่างไรก็อย่าทำอย่างนั้น หรือทำอย่างนั้นอยู่ก็เลิกเสีย แน่หนอนว่าการกระทำผิดคือเรื่องปกติของมนุษย์ทุกคน แต่การสำนึกผิดคือเรื่องไม่ธรรมดาของมนุษย์ บางคนที่จะได้ยกระดับขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น

ทุกครั้งที่สำคัญผิดอย่างแท้จริง คุณจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นคนดีมากขึ้นเรื่อยๆ แม้จะทีละนิดทีละหน่อยแบบหยอดเหรียญลงกระปุก ในที่สุดก็กลายเป็นความดีกองใหญ่ขึ้นมาได้

คนเราเป็นโรคทางใจตลอดเวลา ต่อให้แสนดีแค่ไหน พอทำดีมาถึงจุดหนึ่งคุณจะเป็นโรคหลงตัว โรคนี้เองทำให้ผลดีกลับไม่ดีเต็มที เช่นคุณไปบริจาคหรือแข่งขันกันกับคนดีมีบุญด้วยกัน ก็กลายเป็นความหายนะของฝ่ายขาวด้วยกัน แต่หากปลุกฝังความสำนึกผิดไว้แต่เนิ่นๆ ตั้งแต่คุณยังไม่ใช่คนแสนดีที่หลงตัว ไม่ว่าคุณไปสูงแค่ไหนก็จะมีเครื่องจุดมิให้ล้อยตามลมเป็นว่าขาดสายตลอดกาล

หมายเหตุไว้ด้วย ว่าแม้การสำนึกผิดจะเป็นของดี แต่ความรู้สึกผิดนานๆ นั้นไม่ดี โดยเฉพาะที่รู้สึกผิดซ้ำซากชนิดแคะความทรงจำใจไม่ออก ที่ถูกคือขอเพียงมีความสำนึกผิดอย่างแท้จริงรูปเดียว แล้วตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ทำผิด เช่นนั้นอีก ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

บทสรุปของการเล่นเกมกรรม

มองชีวิตเป็นเกม เกมกรรมคือเกมแห่งการปกปิด ไม่ใช่เปิดเผย คุณต้องศึกษา ต้องใส่ใจรายละเอียด โดยเอาชีวิตของตนเองเป็นที่ตั้งของการศึกษาอย่างสำคัญ และมีชีวิตของตนเอง ซึ่งไม่ใช่เพียงชีวิตเดียวเป็นเดิมพัน

อ่านเกมให้ออก แต่เริ่มเล่นเกมคุณก็มีหนี้แล้ว ไม่ใช่ไม่มี เกมเต็มไปด้วยแรงบีบคั้น คุณต้องทนแรงช่วยๆ ให้ได้ นโยบายที่ควรจำให้ขึ้นใจคือลดแต่ล้มลบให้เหลือน้อยที่สุด เพิ่มแต่หมวกให้ได้มากที่สุด อย่าคิดว่าเกมกรรมเป็นเกมตื่นๆ ปลุกโพธิ์วันนี้พุท้งนี้ได้อาศัยร่มเงาทันใจ อย่าไปคิดว่ากรรมจะล้าสมัย

คุณเห็นโลกร้ายก็ไม่จำเป็นต้องร้ายตามเขา ถ้าทำดีอยู่ในเขตเล็กๆของคุณ
เดี่ยวเขตเล็กๆนั้นก็จะน่าอยู่ หรือแปรเป็นโลกใหม่ที่สุขสงบเป็นส่วนตัวได้

พยายามหยุดเล่นเกมเสีย เกมกรรมเป็นเกมแห่งความสูญเปล่า เล่น
ด้วยความเจ็บปวด เพื่อผลเป็นทุกข์น่าเห็นใจเหยื่อไม่จบไม่สิ้น คุณไม่มี
ทางหนีรกรพันถ้าคิดเล่นเกมไปเรื่อยๆ วันหนึ่งต้องแพ้ แต่ถ้าอย่างน้อยชาติ
นี้คุณเห็นความจริง เห็นคุณค่าของการหยุดเกม ชาตินี้คุณจะเล่นเกมอย่างมี
เป้าหมาย มีสาระแก่นสารถึงที่สุด

สรุปคือ... ชีวิตเป็นเกม แต่ไม่ใช่ของเล่น
เล่นเกมที่เหลือใจให้
จะได้ไม่ต้องเสียใจที่ต้องเป็นพวกแพ้เร็วไป

รอกลับไป
เป็นมนุษย์อีกทีได้ไหม?
ยังดีที่ใจอยู่เลย!

ไฉ่โหวหรือ!
ใจดำเหลือเกิน
ไปอาละวาดต่อ
ที่ชอบที่ชอบ
ก็แล้วกัน!

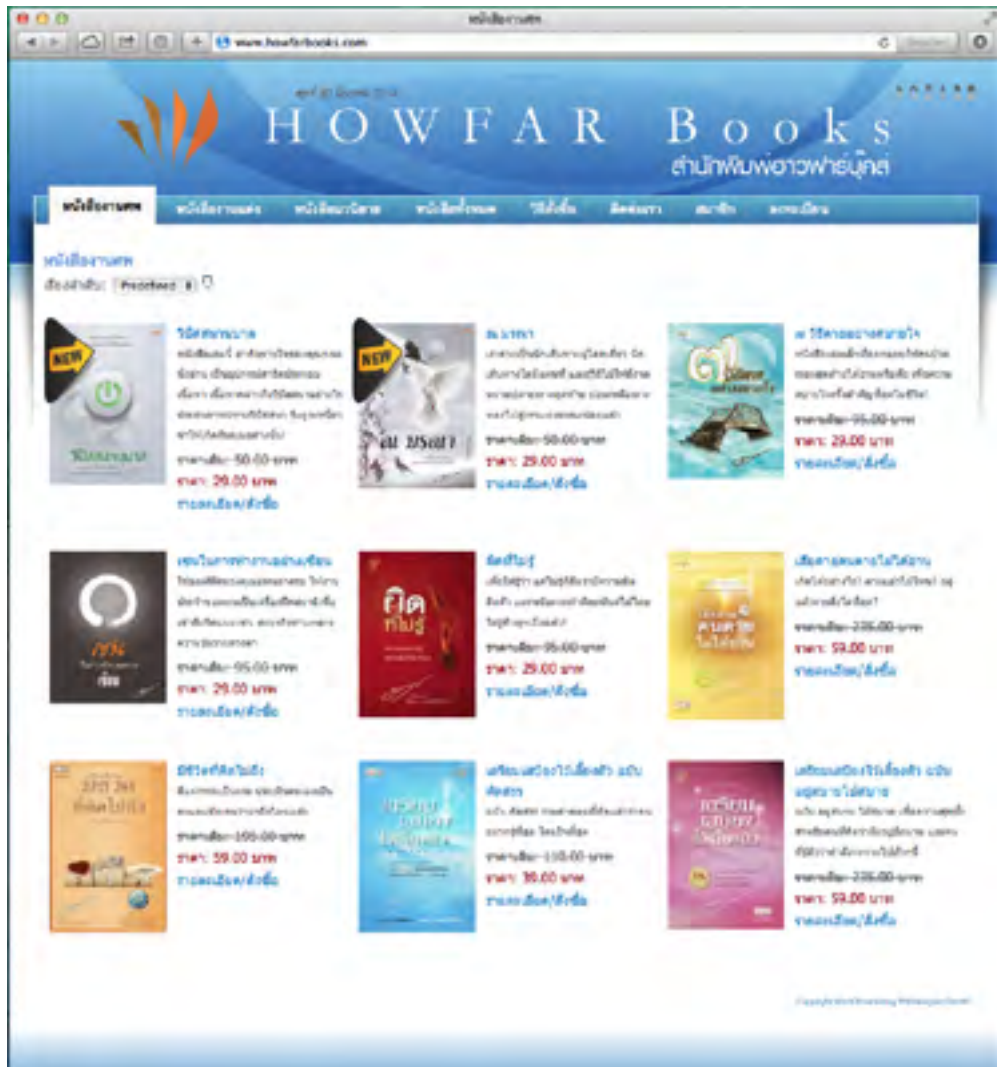
อยากกลับไป
ช่วยพวกเขาอีก!

นี่ก็ใจดีเกิน...
เหนื่อยมามากแล้ว
พักผ่อนให้สบายก่อนเถอะพ่อคุณ

เว็บไซต์นี้คือขององค์กรจาก
จาก howfarbooks.com

1. เลือกหนังสือที่ผ่านขั้นตอนการสั่งซื้อ

2. กรอกจำนวนเล่มที่ต้องการสั่งซื้อ

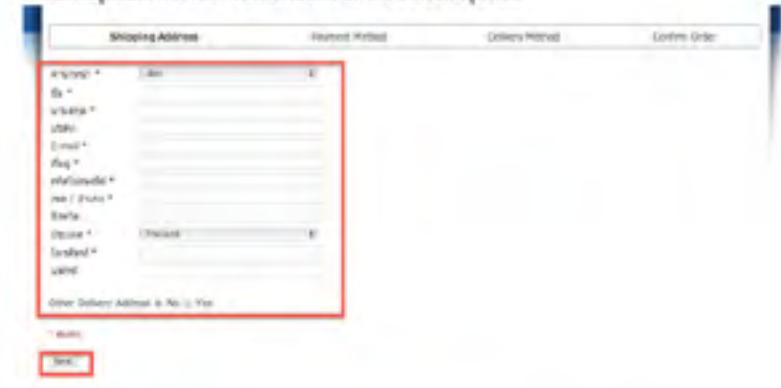
3. คลิกที่ "ไปชำระเงิน" เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนถัดไป หรือถ้าต้องการสั่งซื้อเล่มอื่นเพิ่มเลือกที่ "เลือกซื้อเพิ่มเติม"

4. ถ้ามีผู้ใช้ที่ถูกลืม สามารถกรอก Username และ Password เพื่อ Login ได้เอง ถ้ามีบัญชีใหม่ สามารถลงทะเบียนได้ฟรี หรือลงทะเบียนโดยใช้บัตรเครดิตหรือบัตรเครดิตอื่นก็ได้เช่นกัน

5. กรอกข้อมูลที่จัดการไปรษณีย์ ในกรณีเป็นสมาชิกใหม่ จากขั้นตอน Next

6. เลือก Next เพื่อไปขั้นตอนถัดไป

7. เลือกวิธีการจัดส่ง และกดปุ่ม Next

8. ตรวจสอบรายละเอียดต่างๆ จากหน้าตะกร้าสินค้าและการสั่งซื้อ

(082) 419-9595

Line ID - howfarbooks